

หนังสือเชิญผู้ป่วน:การประกอบสร้างความเป็น “เครือข่าย”
และการอ่านความหมายของผู้ชม

โดย

นายปิยะพงษ์ อิงไธสง

ดุขฎิณิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุขฎิณิบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หนังสือเชิญผู้ปกครองประกอบสร้างความเป็น “เครือข่าย”
และการอ่านความหมายของผู้ชม

โดย

นายปิยะพงษ์ อิงไธสง

คุณนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

JAPANESE GAY ADULT VIDEO: CONSTRUCTION OF “QUEER”
AND AUDIENCE’S DECODING

BY

MR. PIYAPONG INGTHAISONG

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF PHILOSOPHY
PROGRAM IN MASS COMMUNICATION
FACULTY OF JOURNALISM AND MASS COMMUNICATION
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2019
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

ดุขฎินิพนธ์

ของ

นายปิยะพงษ์ อิงไธสง

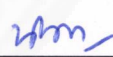
เรื่อง

หนังสือเกียฎิ์ปุ่่น: การประกอบสร้าัความเป็น “เควียร์” และการอ่านความหมายของผู้ชม

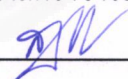
ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาดุขฎิ์บัณฑิต (สื่อสารมวลชน)

เมื่อ วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2562

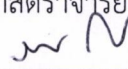
ประธานกรรมการสอบดุขฎิ์นิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิดา แสงสิงแก้ว)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาดุขฎิ์นิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน)

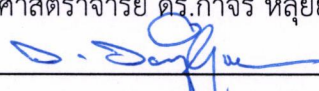
กรรมการสอบดุขฎิ์นิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ รุจน์ โกมลบุตร)

กรรมการสอบดุขฎิ์นิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ก้าจร หลุยยะพงศ์)

กรรมการสอบดุขฎิ์นิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี ใต้ฟ้าพูล)

คณบดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ปันทรานวงศ์)

หัวข้อคุณูปนิพนธ์	หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น:การประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” และการอ่านความหมายของผู้ชม
ชื่อผู้เขียน	นายปิยะพงษ์ อิงไธสง
ชื่อปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาคุณูปนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่ออธิบายการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น 2) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่ในการต่อต้าน และการยอมรับอำนาจ ความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น 3) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการอ่านความหมายของผู้ชมเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

การวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ (gay pornography), แนวคิดเกี่ยวกับ “เควียร์”, แนวคิดคาร์นิวัล (Carnavalesque), แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร, แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรม และอำนาจการจ้องมอง, แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น, แนวคิดเรื่องความเป็นหน้าฉากหลังฉาก, แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์ (Semiotics) เป็นกรอบการอธิบายงานวิจัย การวิเคราะห์มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ตัวบท (หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น) ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ผู้รับสาร (ผู้ชมชาวญี่ปุ่น) โดยส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ตัวบทผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis), การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น (Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัยซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจากค่าย HUNK จำนวน 7 เรื่อง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากหนังโป๊เกย์ที่เล่าเรื่องโดยใช้บทบาทอาชีพต่างๆมาเป็นแกนหลักในการเล่าเรื่อง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คนใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากความเชี่ยวชาญในแต่ละมิติของวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ในส่วนที่ 2 ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) สัมภาษณ์ผู้ชม หรือ “เควียร์” ญี่ปุ่นเพื่อวิเคราะห์การอ่านความหมายซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็น “เควียร์” ญี่ปุ่นจำนวน 9 คน เพื่อวิเคราะห์การอ่านความหมายคัดเลือกด้วยวิธี Snowball Technique

จากการวิเคราะห์การประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ในหนังสือเกย์ญี่ปุ่นผ่าน องค์ประกอบทั้ง 3 ได้แก่ องค์ประกอบด้านลักษณะภายนอก องค์ประกอบด้านพฤติกรรม และ องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ ผ่านนักแสดงที่รับบทบาทเป็นฝ่ายรุกให้มีอำนาจเหนือกว่าฝ่ายรับ ในการเป็นภาพตัวแทนเพื่อแสดงการกดทับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็น ชายแบบญี่ปุ่นจากการวิเคราะห์พบว่ากิจกรรมทางเพศเป็นเงื่อนไขในการรื้อสร้างอำนาจความเป็น วัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น การประกอบสร้างร่างกาย และพฤติกรรมฝ่ายรุกให้ มีลักษณะอ่อนด้อยกว่าหรือแสดงออกถึงความเป็นหญิง เช่น ผอม ผอมยาว มีท่าทางอ่อนหวาน ในขณะที่ ฝ่ายรับมีลักษณะความเป็นชายแบบญี่ปุ่นมากกว่า เช่น หุ่นกำยำ มีกล้ามเนื้อ ท้าทางห้าวหาญ ได้รับ บทบาททออาซึที่มีความเป็นชายสูง เช่น ตำรวจ นักกีฬา แต่กลับเป็นฝ่ายถูกกระทำและตกอยู่ในฐานะ ผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าซึ่งแตกต่างจากโลกแห่งความเป็นจริงซึ่งสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ ความเป็น “เคเวียร์” คือสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และต้องปกปิดอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” เพื่อการอยู่รอดในสังคมญี่ปุ่น แต่เมื่ออยู่ในโลกเสมือนกลับมีความหมาย และอำนาจในลักษณะตรงกัน ข้ามทั้งนี้เพื่อเป็นกลไกในการลดแรงตึงเครียดของสังคมในการปลดปล่อย และการอยู่รอดของ “เคเวียร์” ญี่ปุ่น

ในส่วนการวิเคราะห์ผู้ชมพบว่าโดยทั่วไปจะใช้หนังสือเกย์ญี่ปุ่นเพื่อตอบสนองความรื่นรมย์ ทางเพศซึ่งเป็นหน้าที่พื้นฐานของสื่อโป๊ แต่เมื่อผู้วิจัยใช้แนวคำถาม และการกระตุ้นให้คิดเกี่ยวกับมิติ การเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” คำตอบของกลุ่มตัวอย่างจะมีระดับการอ่านความหมายที่ แตกต่างกันไป ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายของหนังสือเกย์ในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ ของกลุ่ม “เคเวียร์” อย่างเข้มข้นในลักษณะการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจ ความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” โดยเฉพาะอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในลักษณะการลบเส้นแบ่งความเป็นเพศระหว่าง ชาย หญิง กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์เพื่อความรื่นรมย์ทางเพศ โดยที่ แต่ละกลุ่มมีตัวแปรที่เป็นเงื่อนไขการอ่านความหมายที่แตกต่างไป เช่น สำนักความเป็นชาติ การย้าย ถิ่นออกจากญี่ปุ่น อายุ เป็นต้น

คำสำคัญ: “เคเวียร์”, หนังสือเกย์, ญี่ปุ่น, อัตลักษณ์, วัฒนธรรม, การต่อต้าน, อำนาจ

Dissertation Title	JAPANESE GAY ADULT VIDEO: CONSTRUCTION OF “QUEER” AND AUDIENCE’S DECODING
Author	Mr. Piyapong Ingthaisong
Degree	Doctor of Philosophy
Major Field/Faculty/University	Mass Communication Journalism and Mass Communication Thammasat University
Dissertation Advisor	Associate Professor Somsuk Himviman, Ph.D.
Academic Year	2019

ABSTRACT

The study has the following objectives: 1) to explain about elements of “Queer” in Japanese gay adult video 2) to explain about both the resistance and the acceptance of Japanese cultures and of the Japanese masculine powers as appeared in the Japanese gay adult video and 3) to explain about the interpretation of contents in Japanese gay adult video by its audience in relation to the resistance of “Queer” in Japanese gay adult video.

This study is a qualitative research of which scopes, to where the researcher refers, are of a notion of gay pornography, a notion of “queer”, a notion of carnivalesque, a notion of audience, a nation of discourses and of the power of gazing, a notion of a front stage and back stage of Japanese people, a notion of a front stage and back stage as well as a notion of Semiotics.

The analyses are hereunder categorised into 2 parts as follows: (1) Part 1: The textual analysis in the Japanese gay adult video and (2) Part 2 : Analysis in the Japanese audience. In Part 1, the researcher uses the textual analysis, the documentary research as well as the interview of experts in Japanese cultures as methods in conducting the research, including 7 Japanese gay adult video from the HUNK (Japanese gay adult video studio) by purposive sampling. The Japanese gay adult video will be selected from those majorly focusing on roles of various professions as a key story-teller. A group of 4 experts using a purposive sampling

shall be selected by being based on a criteria of their expertise in each perspective of Japanese cultures relevant to this study. In Part 2, the researcher uses an in-depth interview by interviewing the 9 Japanese audience or “Queer” in order to analyse the interpretation of contents through the Snowball Technique.

Based on the analyses of elements of “Queer” in Japanese gay adult video with reference to 3 elements namely external elements, behavioral elements as well as sexual elements, it is found that the top-role actor is placed to be superior to the bottom-role actor in order to represent a submission of a power in Japanese cultures and of the Japanese masculine power.

Based on the analyses, it is found that sexual activities are conditions to re-structuring the Japanese cultures and the Japanese masculine powers to where the top-role actors shall physically have soft appearances or be more feminine. For example, the top-role actor has physically a slim body-shape, has long hair and is amicably gentle while the bottom-role actor has a muscular body-shape, has a six-pack and is courageous. From this, the bottom role will hereby be placed to play as masculine profession, namely a police or an athlete. However, this bottom-role actor is placed to serve the passive roles and is much inferior to the top-role actor. This arrangement is opposite to the Japanese real societies to where those with masculine appearances are superior to their counterparts. In this regard, being “queer” is unacceptable and the identity of “queer” shall for its survival be secretly concealed. Therefore, gay adult video shall hereby serves as mechanism in discharging and releasing stress of the society and the survival of “queer” in Japan.

In terms of analyses of the audience, it is found that the audience shall in general use the gay adult video for sexual pleasure which serves its primary purpose. However, when the researcher uses certain types of questions and encourages the audience to consider the Japanese gay adult video as a space for “queer” to resist power, directions of responses have been categorised into 3 groups as follows: Group 1 means those who consider Japanese gay adult video as a space for “queers” to resist the powers of Japanese cultures and Japanese masculinity; Group 2 means those who consider meaning of “queer” in terms of identity, to erase a binary opposition between males and females; and Group 3

means those who consider Japanese gay adult video as sexual pleasure. Each group has different variables in interpreting the contents of Japanese gay adult video e.g. the notion of patriarchy, emigration, age and etc.

Keywords: Queer, Japanese gay adult video, Japan, Identity, Culture, Resist, Power

กิตติกรรมประกาศ

คุชณินิพนธ์เล่มนี้เกิดจากคำถามของผู้วิจัยว่าเราเรียนปริญญาเอกไปเพื่ออะไร เราอยากรู้เรื่องอะไร และรู้ไปทำไม จนกระทั่งในวิชาวิจัยเชิงคุณภาพซึ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน เป็นผู้บรรยายและได้มอบหมายให้ทำโครงร่างวิจัยเชิงคุณภาพขึ้นมาเพื่อส่งปลายภาค ผู้วิจัยถามอาจารย์ว่า “อาจารย์ครับผมจะทำเรื่องหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น” ซึ่งอาจารย์ตอบกลับมามีว่า “ดี คุณทำเลย” มันยังทำให้ผู้วิจัยรู้สึกว่าการทำเรื่องนี้อาจารย์จะรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยและเพื่อนร่วมชั้นเรียนปริญญาเอก อันได้แก่ ดร.ศุภรดา ประภาวงศ์ และ ดร.วิศวัส ปัญญาวงศ์สถาพร จึงได้ใช้วิธีการแบบญี่ปุ่นเข้าหาอาจารย์เพื่อทาบทามเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้วยการติดตามอาจารย์เรียนในทุกวิชาที่อาจารย์สอนเนื่องจากผู้วิจัยเห็นแล้วว่าอาจารย์สมสุขเป็นอาจารย์ที่จะทำให้ความฝันการทำงานวิจัยฉบับนี้บรรลุไปได้ด้วยดีและมาถึงวันนี้ก็เป็นเช่นนั้น ต้องยอมรับว่าการเปลี่ยนมุมมองของสื่อโป๊จากภาพการเป็นสื่อ dysfunction ให้มีมิติที่เพิ่มเติมในแง่ของ function ของมันซึ่งแท้ที่จริงแล้วมันเป็นสื่อที่ศึกษาได้ไม่ต่างจากละคร นิยาย หรือภาพยนตร์เพียงแต่ภาพของการเป็นสื่อต้องห้ามและข้อจำกัดการพูดเรื่องเพศที่ถูกกำหนดไว้ว่าควรพูดที่ไหน พูดเมื่อไหร่ และใครควรเป็นคนพูดอาจารย์บอกเสมอว่าจริงๆ แล้วเรื่องเพศเป็นเรื่องที่คนเหยียบกันให้แซด ซึ่งอาจารย์กล่าวว่ามันเป็นคำพูดของฟูโกต์ ในครั้งแรกที่ได้ยินชื่อนี้ผู้วิจัยกลัวมากแต่สุดท้ายก็ลุล่วงมาด้วยดี

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยอยากให้สังคมเห็นว่าหนังโป๊ไม่ได้มีมิติเดียว และหน้าที่ของมันก็มีประโยชน์ต่อสังคมผู้วิจัยเชื่อว่าทุกคนเคยดูหนังโป๊ ผู้วิจัยต้องขอบคุณคำแนะนำของ รองศาสตราจารย์ ดร.กำจร หลุยยะพงศ์ ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหานี้ที่อาจารย์กล่าวว่า “หากคุณปรับตามนี้มันจะ sexy มาก” ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิดา แสงสิงแก้ว ที่ผู้วิจัยทำให้อาจารย์ต้องหาข้อมูลหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นรวมไปถึงบทความในหนังสือพิมพ์ที่อาจารย์ได้ส่งให้เพื่อเป็นข้อมูลทำงานวิจัย และคำถามในการสอบวัดคุณสมบัติ “2 ปีที่ผ่านมาปริญญาเอกให้อะไรกับท้อปบ้าง” คำถามและแนวคิดที่อาจารย์ให้มา มันยังก้องอยู่ในหัวผู้วิจัย ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ รุจน์ โกมลบุตร ผู้ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับประเด็นการนิยามความหมาย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธাত্রี ใต้ฟ้าพล ผู้ที่กล่าวในห้องสอบว่า “สู้ๆ นะ” และหลังจากที่ผู้วิจัยทำเสร็จอาจารย์กล่าวให้กำลังใจว่า “เป็นยังงี้บ้างสู้มาจนสุดทางแล้ว” ทั้งหมดเป็นประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนปริญญาเอกที่คณะวารสารฯ

ผู้วิจัยต้องขอบคุณพ่อ และแม่ที่อดทนกับความฝันในสายงานวิชาการที่ยังต้องดูแลผู้วิจัย ในขณะที่เพื่อนในวัยเดียวกันดูแลพ่อแม่

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยอยากระบายว่ากังวลเรื่องการเขียนกิตติกรรมประกาศนี้มากเพราะโดยส่วนตัวแล้วไม่ชอบเขียนเนื้อหาที่ cliché จึงพยายามเขียนความรู้สึกออกมาให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพื่อที่จะเตรียมความรู้สึกของผู้อ่านก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาของงานวิจัยฉบับนี้หวังว่าผู้อ่านจะอ่านจนจบและเกิดแรงบันดาลใจในการทำวิจัยครั้งต่อไป

นายปิยะพงษ์ อิงไธสง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็น “เคเวียร์”	1
1.1.1 จุดกำเนิดความเป็น “เคเวียร์”	1
1.2 พัฒนาการการต่อสู้ และวัฒนธรรม “เคเวียร์” ในสังคมญี่ปุ่น	3
1.2.1 วัฒนธรรม “เคเวียร์” ในยุคเอโดะ	3
1.2.2 ยุคสงครามแปซิฟิก (ยุคสงครามโลกครั้งที่ 2)	4
1.2.3 วัฒนธรรม “เคเวียร์” ยุคหลังสงคราม	4
1.2.4 การกำเนิดชุมชนชาว “เคเวียร์” ในญี่ปุ่น	6
1.2.5 หนังสือโปเกย์: พื้นที่การต่อสู้ความหมายความเป็น “เคเวียร์”	9
1.2.6 การต่อต้านอำนาจสังคมในพื้นที่ของ “เคเวียร์”	10
1.3 ปัญหานำการวิจัย	12
1.4 วัตถุประสงค์	12
1.5 ขอบเขตการวิจัย	13
1.6 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	13
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	17
1.7.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ	17
1.7.2 ประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง	17

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	19
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ (Gay Pornography)	19
2.2 แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์”	23
2.3 แนวคิดคาร์นิวัล (Carnavalesque)	27
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร	30
2.4.1 แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารในแนววัฒนธรรมศึกษา	30
2.4.2 ทฤษฎีสื่อมวลชนและระบบของรหัสแห่งความหมาย	31
2.4.2.1 ขึ้นการใช้การบริโภค (use and consumption)	33
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจ และอำนาจการจ้องมอง	35
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น	41
2.7 แนวคิดเรื่องความเป็นหน้าฉากหลังฉาก	43
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์ (Semiotics)	45
2.9 การทบทวนวรรณกรรม	48
2.9.1 กลุ่มที่ 1 ศึกษาสื่อโป๊ และความผันทางการมรณ์ทั้งในไทย และระดับนานาชาติ	48
2.9.2 กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ศึกษาด้านรหัสวัฒนธรรมญี่ปุ่น (Cultural Code) และเกย์ในญี่ปุ่น	54
2.9.3 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ศึกษาด้านวาทกรรม อำนาจ และการประกอบสร้างความหมาย ความเป็นชาย	56
2.9.4 กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ศึกษาด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	58
2.9.5 กลุ่มที่ 5 กลุ่มที่ศึกษาด้านอัตลักษณ์ เพศวิถี ของกลุ่มเกย์	59
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	62
3.1 การวิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	62
3.1.1 เกณฑ์การวิเคราะห์ตัวบท	62
3.1.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	64
3.2 การวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชมหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์”	65

3.3 แหล่งข้อมูล และการเก็บรวบรวมข้อมูล	69
บทที่ 4 หนังสือญี่ปุ่น: การประกอบสร้างความเป็นเครือข่าย และพื้นที่แห่งการต่อสู้ของ เครือข่ายญี่ปุ่น	70
4.1 การวิเคราะห์หนังสือญี่ปุ่น	71
4.1.1 การวิเคราะห์กลุ่มหนังสือญี่ปุ่นที่ใช้นักแสดงนำเสนอบทบาท “อาซึฟ” เป็นการดำเนินเรื่อง	73
4.2 องค์ประกอบหลักของการประกอบสร้างความเป็น “เครือข่าย” ในหนังสือญี่ปุ่น	80
4.2.1 องค์ประกอบด้านลักษณะทางกายภาพ	80
4.2.1.1 รูปร่าง ร่างกาย	80
4.2.1.2 การแต่งกาย	86
4.2.1.3 ความเป็นเชื้อชาติ การใช้ภาษา	92
4.2.1.4 บทบาทที่นักแสดงได้รับ	94
4.2.1.5 ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในหนังสือญี่ปุ่น	98
4.2.2 องค์ประกอบด้านลักษณะทางพฤติกรรม	102
4.2.2.1 กิริยา ท่าทาง	103
4.2.2.2 การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า	108
4.2.2.3 น้ำเสียง	111
4.2.2.4 การเปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะ	113
4.2.3 องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ	117
4.2.3.1 กิจกรรมทางเพศ	117
4.2.4 องค์ประกอบด้านบทบาทของนักแสดงนำในกิจกรรมทางเพศ	120
4.2.5 องค์ประกอบด้านฉาก	122
4.2.5.1 อุปกรณ์ประกอบฉาก	132
4.2.5.2 มุมกล้อง	133
4.2.5.3 การจัดแสง และเงา	136
4.2.5.4 การตัดต่อลำดับภาพ	137
4.2.5.5 โครงเรื่อง	139
4.3 การวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชม “เครือข่าย” ญี่ปุ่น	141
4.3.1 การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับหนังสือญี่ปุ่น	146

	(10)
4.3.2 การอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เครียร์”	151
4.3.2.1 กลุ่มที่ 1	152
4.3.2.2 กลุ่มที่ 2	159
4.3.2.3 กลุ่มที่ 3	171
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	180
5.1 สรุปผลการศึกษา	181
5.1.1 การประกอบสร้างความเป็น “เครียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และ การประกอบสร้างความเป็น “เครียร์” เพื่อใช้ในการต่อต้านอำนาจ ความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น	181
5.1.2 การอ่านความหมายของผู้ชม “เครียร์” ญี่ปุ่น	187
5.2 การอภิปรายผล	194
5.2.1 หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น: พื้นที่แห่งพิธีกรรม	194
5.2.2 หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น: การสลับชั่วคราวแบบกลับหัวกลับหาง (อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น)	196
5.2.3 หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น: ความเป็นหน้าฉาก และหลังฉากในทัศนะของ Goffman	203
5.2.4 หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น: พื้นที่การต่อสู้ในโลกของหนังโป๊กับความหมาย ที่เกิดขึ้นในโลกความเป็นจริง	205
5.3 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย	207
5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง	207
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	208
5.4 ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้	209
รายการอ้างอิง	210
ภาคผนวก	216
ประวัติผู้เขียน	219

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 การต่อต้านความเป็นชายผ่านร่างกายของนักแสดงฝ่ายรุก และฝ่ายรับ	83
4.2 การต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นผ่านการแต่งกายของนักแสดงฝ่ายรุก และฝ่ายรับ	90
4.3 การนำเสนอความเป็นญี่ปุ่นผ่านเชื้อชาติของนักแสดง	92
4.4 บทบาทของนักแสดง และโครงสร้างอำนาจในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	95
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท และโครงสร้างอำนาจ	99
4.6 กิริยา ท่าทาง ของทั้ง 2 ฝ่ายที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	107
4.7 การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า ของทั้ง 2 ฝ่ายที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	110
4.8 ลักษณะของน้ำเสียงกับการแสดงความเป็นชายของนักแสดง	112
4.9 ลักษณะทางพฤติกรรมที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และการอธิบายความสัมพันธ์เชิงอำนาจ	113
4.10 จำนวนของสมาชิกในกิจกรรมทางเพศกับการต่อต้านอำนาจความเป็นชายและความเป็นญี่ปุ่น	118
4.11 การประกอบสร้างความหมายฝ่ายรุก และฝ่ายรับ กับการต่อต้านความเป็นชายและความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ	120
4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างฉากกับการต่อต้านอำนาจในลักษณะต่างๆ	122
4.13 ความสัมพันธ์ของอุปกรณ์ประกอบฉากกับการเป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อต้าน	132
4.14 มุมกล้องกับการสร้างอำนาจผ่านการจ้องมอง	134
4.15 การจัดแสงกับการสร้างวัตถุทางเพศ	136
4.16 ความหมายที่แตกต่างในแต่ละช่วงของการเล่าเรื่อง	137
4.17 วิธีการเล่าเรื่องของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	139
4.18 แสดงการแยกประเภทข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	145
4.19 แสดงการใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดรับหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	146
4.20 การอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่างแยกตามองค์ประกอบ	178
5.1 การประกอบสร้างความเป็น “เควีียร์” ของแต่ละองค์ประกอบในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	182
5.2 แสดงการอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม	191

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	18
4.1 จากเรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage	74
4.2 จากเรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage	74
4.3 จากเรื่อง Hatten Library Part 5	75
4.4 จากเรื่อง Hatten Library Part 5	75
4.5 จากเรื่อง Home Delivery Boy Part 6	76
4.6 จากเรื่อง Home Delivery Boy Part 6	76
4.7 จากเรื่อง High School Men's Part 20	77
4.8 จากเรื่อง High School Men's Part 20	77
4.9 จากเรื่อง Male Private Car Part 3	78
4.10 จากเรื่อง Male Private Car Part 3	78
4.11 จากเรื่อง Working Men Part 14	79
4.12 จากเรื่อง Working Men Part 14	79
4.13 จากเรื่อง Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3	80
4.14 แสดงถึงปกปิดร่างกายของฝ่ายรุกเนื่องจากมีรูปร่างผอมบางแสดงถึงความเป็นชาย น้อยกว่าฝ่ายรับ	84
4.15 แสดงถึงการให้ความสำคัญของขนาดอวัยวะเพศชายในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	85
4.16 แสดงถึงการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นผ่านการเปลื้องผ้าด้วยวิธีการฉีก หรือทำลาย เครื่องแบบตำรวจด้วยการตัดกางเกงโดยใช้กรรไกรทำให้ขาดซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดง ความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น	89
4.17 การสวมเครื่องแต่งกายคล้ายตำรวจในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	90
4.18 แสดงสัญลักษณ์ถอดความเป็นญี่ปุ่นของผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่า (ผู้หญิง) ผ่านการเปลื้องผ้า	93
4.19 แสดงถึงพฤติกรรม และสถานการณ์ในช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์แสดงความปกติเป็นไป ตามระเบียบของสังคมญี่ปุ่น	104
4.20 แสดงการมีอำนาจผู้หญิงที่เหนือกว่าผู้ชายผ่านการสั่งการเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศ	105
4.21 แสดงถึงการมีอำนาจเหนือพื้นที่ของชายแปลกหน้าที่เหนือกว่าพนักงานส่งของ ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่	106

4.22 แสดงพฤติกรรมกลับเข้าสู่ภาวะปกติเมื่อสำเร็จความใคร่	106
4.23 แสดงถึงการไม่เปิดเผยความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะ แสดงตัวตน ในแบบชายญี่ปุ่นทั่วไป	114
4.24 ฉากในสปา	124
4.25 ฉากในห้องสมุดชุมชน	125
4.26 ฉากในรถบรรทุกที่จอดอยู่ในที่สาธารณะ	126
4.27 ฉากในห้องเรียน	127
4.28 ฉากในรถไฟฟ้าที่โตเกียว	128
4.29 ฉากการตรวจพื้นที่ของตำรวจ	129
4.30 ฉากในสตูดิโอที่ซิงด้วยผ้าสีดำ	130
4.31 แสดงการทำลายสัญลักษณ์ของความเป็นชายผ่านอุปกรณ์ประกอบฉาก	133
4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับการอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ที่แตกต่างกัน	179

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็น “เกย์”

1.1.1 จุดกำเนิดความเป็น “เกย์”

คำว่า “เกย์” อาจเป็นคำที่ยังไม่รู้จัก และเข้าใจอย่างแพร่หลายในสังคมไทย ซึ่งจะคุ้นชินกับคำว่า เกย์ ที่ใช้เรียกแทนผู้ที่มีรสนิยมทางเพศชื่นชอบเพศเดียวกัน โดยเฉพาะการเข้าใจว่า เกย์ คือ ผู้ชายที่ชอบผู้ชาย และมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน แต่ในฝั่งโลกตะวันตก คำว่า “เกย์” ที่หมายรวมถึงผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบเพศเดียวกัน ทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิง เฉกเช่นเดียวกันกับ “ควีเยร์” ซึ่ง เทพพิทักษ์ มณีพงษ์ (2560) กล่าวถึงความหมายของคำว่า “ควีเยร์” ที่เป็นการนิยาม และให้ความหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีความหลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะ ชายรักชาย หรือ หญิงรักหญิง แต่เป็นการพิจารณาเรื่องเพศวิถีในลักษณะที่ไม่มีเส้นแบ่งความเป็นชายหรือหญิง มีความลื่นไหลเปลี่ยนแปลงได้ ไม่จำกัดความหมายอยู่ที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง “ควีเยร์” เป็นคำที่ถูกยึดคั้นความหมายจากการเรียกของผู้คนรักต่างเพศ (Heterosexual) แต่เดิมมีความหมายในเชิงลบและดูถูกเพศทางเลือก แต่ภายหลังยุค 1980 กลุ่มเพศทางเลือกได้ริ่สร้าง ความหมายของ “ควีเยร์” นำคำดูถูกนั้นมาเป็นคำที่ใช้เรียกกลุ่มของตน ซึ่งนั่นหมายความว่า การนำคำนี้มาใช้จะมีทั้งผู้ที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย เนื่องจากกลุ่มเพศทางเลือกที่ใช้ชีวิตอยู่ก่อนช่วง 1980 ผ่านอดีตจากอำนาจการกดทับจากวาทกรรม “ควีเยร์” ที่ถูกให้ความหมายจากคนรักต่างเพศแต่ปัจจุบัน “ควีเยร์” ได้สถาปนาความหมายใหม่เพื่อใช้เป็นสิ่งที่เรียกแทนกลุ่มเพศทางเลือก (Homosexual) ที่เกิดจากการต่อสู้กับอำนาจของวาทกรรม เพื่อแสดงให้เห็นถึงการมีตัวตนของคนกลุ่มนี้ เป็นการสร้างอัตลักษณ์ในการต่อสู้เชิงอำนาจกับความหมาย เป็นการแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของเพศวิถีที่มีมากกว่าชายรักหญิง และแสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศนั้นเป็นเพียงการประกอบสร้างความจริงของสังคมผ่านความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่แบ่งแยกเพศออกเป็นชาย หญิงตามสรีระทางร่างกาย แต่แท้ที่จริงแล้วเพศมีลักษณะที่หลากหลาย ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ชายหญิง

ตามที่ได้กล่าวมาเกี่ยวกับอำนาจการกดทับกลุ่มเพศทางเลือกผ่านปฏิบัติการทางภาษาหรือวาทกรรมเพื่อสร้างความเป็นอื่น และการอธิบายเรื่องเพศโดยใช้ลักษณะของเพศสภาพที่มีมาแต่กำเนิดซึ่งเป็นความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้อธิบายเพื่อจำแนกกลุ่มคน หรือเพศให้รู้ว่าตนเองมีตำแหน่งแห่งหน สังกัดเพศสภาพใดซึ่งมีขอบเขตการอธิบายรวมไปถึงเพศวิถีที่จำเป็นต้องสอดคล้องกับเพศสภาพ การอธิบายในลักษณะนี้เมื่อนำไปเป็นกรอบในการอธิบายปรากฏการณ์เพศทางเลือก

แม้ว่าจะพยายามสร้างเพศสภาพใหม่ ให้คำจำกัดความเพื่อปลดแอกและสร้างตัวตนขึ้นเพื่อใช้ให้เห็นถึงเพศทางเลือกตามกรอบแนวความรู้แบบวิทยาศาสตร์ การอธิบายในลักษณะนี้ก็กลับสร้างความเหลื่อมล้ำในสังคมรักเพศเดียวกัน (Homonormativity) เช่น การสร้างแบบแผนของฝ่ายรุกที่จะต้องมีความเป็น “เควียร์” สูง ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมความเป็นเพศทางเลือกในพื้นที่สาธารณะ แต่งกายหรือมีบุคลิกภาพตามการให้ความหมายความเป็น “เควียร์” ในสังคมนั้น หากผู้ใดที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากนี้ เช่น มีลักษณะดั่งตึง อ่อนหวาน ชอบแต่งหน้าทาปาก มีลักษณะเป็นหญิงมากกว่าเป็นชาย แต่มีรสนิยมทางเพศเป็นเกย์รัก จะถูกคนในกลุ่มดูถูก หรือเกย์เกลียดกะเทย เกย์เกลียดไบ (Bisexual) ปรากฏการณ์เหล่านี้เกิดจากการสร้างแบบแผน และกรอบความคิดที่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดเรื่องเพศที่มาจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ชี้ให้เห็นถึงการยึดติดกับกรอบค่านิยมและบทบาทแบบชายกับหญิง ปัญหานี้ทำให้กลุ่มรณรงค์เพื่อความเท่าเทียมทางเพศ พยายามผลักดันให้มีการยุติการแยกย่อยเพศสถานะต่างๆ แล้วแทนที่ด้วยคำที่กินความหมายครอบคลุมถึงความเลื่อนไหลยืดหยุ่นทางเพศโดยไม่ตั้งธงหรือจำกัดกรอบ นั่นก็คือ “เควียร์”

ภายหลังจากที่คำว่า “เควียร์” ได้ถูกหยิบยก รื้อสร้างความหมายขึ้นมาหลังจากนั้น ได้มีการสร้างทฤษฎีเพื่อยกระดับความหมายของคำว่า “เควียร์” ให้เข้าไปอยู่ในแวดวงวิชาการเพื่อเผยแพร่แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ และพื้นฐานของการอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของคนกลุ่มนี้ จุดมุ่งหมายของการอธิบายเกี่ยวกับเรื่องเพศภายใต้กรอบทฤษฎี “เควียร์” (Queer Theory) มิได้ถูกกำหนดขึ้นเพื่ออธิบายความเป็นเพศว่ามีลักษณะซึ่งนั้นเป็นการอธิบายภายใต้กรอบความคิดแบบวิทยาศาสตร์ที่แยกเพศตามสรีระ คือ ชายหญิง ส่วนเพศอื่นคือเพศที่มีเพศสภาวะกับเพศวิถีแตกต่างกัน เช่น ชายรักชาย คือ เกย์ หญิงรักหญิงคือเลสเบี้ยน กรอบความคิดแบบ “เควียร์” ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่ออธิบายความหมายเกี่ยวกับเพศในแนวทางนี้ แต่เป็นการอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจ และชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่มีอำนาจที่เข้ามากดทับต่อเพศทางเลือกทั้งที่เป็นลักษณะการสร้างวาทกรรมที่เป็นปฏิบัติการทางภาษาก่อให้เกิดเป็นความจริงในสังคม ต่อมาความหมายของวาทกรรมนั้นจะกลายเป็นบรรทัดฐาน หรือกรอบความคิดในการมอง หรืออธิบายสิ่งนั้น โดยที่ Halperin (อ้างถึงใน นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2553) อธิบายว่า ทฤษฎี “เควียร์” เป็นพื้นที่สำหรับความรู้และการปฏิบัติที่ยังมาไม่ถึง แต่มีความปรารถนาที่จะไปถึงความรู้แบบ “เควียร์” จึงสร้างความหวาดกลัวให้กับสถาบันทางสังคมที่ยึดมั่นถือนั่นกับอุดมการณ์รักต่างเพศซึ่งถูกเชิดชูให้อยู่เหนืออุดมการณ์ทางเพศแบบอื่นๆ แต่รักต่างเพศเป็นผลผลิตของสังคมตะวันตกที่มีคริสต์ศาสนาออกมาอธิบายว่าเพศของมนุษย์มีกี่แบบ และแบบไหนบ้างที่ผิดธรรมชาติหรือเป็นสิ่งที่ขัดต่อคำสอนทางศาสนา ด้วยเหตุนี้ “เควียร์” จึงมุ่งวิพากษ์บรรทัดฐานแบบรักต่างเพศในสังคมตะวันตกที่แฝงด้วยอคติและการกีดกันมนุษย์ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการท้าทายอำนาจทางสังคม

1.2 พัฒนาการการต่อสู้ และวัฒนธรรม “เควีย์ร” ในสังคมญี่ปุ่น

ในสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมแบบชายเป็นใหญ่มาตั้งแต่อดีต การแบ่งแยกเพศตามเพศสภาพ เพื่อให้ง่ายต่อการระบุสถานะทางสังคม หน้าที และบทบาททางสังคมที่จะระบุว่า เพศชายจะต้องมีพฤติกรรมอย่างไร มีหน้าที่อย่างไร ความรับผิดชอบต่อตนเอง และสถาบันทางสังคมที่ตนสังกัดอยู่ ดังนั้น ความเป็นเพศจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากในสังคมญี่ปุ่น การเป็นสิ่งที่นอกเหนือไปจากชาย และหญิงเป็นสิ่งต้องห้าม และถูกกีดกันให้ออกไปจากระบบความคิดเรื่องเพศของคนญี่ปุ่น ดังที่จะเห็นได้จากการไม่มีคำเรียกเพศอื่นที่นอกเหนือไปจาก ชาย หญิง ระบบรากฐานความคิดเกี่ยวกับความเป็นเพศในรูปแบบนี้ทำให้สิ่งอื่นไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์หรือมีพื้นที่ในสังคมโดยเฉพาะในพื้นที่สาธารณะ สังคมญี่ปุ่นจะให้คำอธิบายพฤติกรรมรกร่วมเพศในลักษณะอื่น เช่น การเป็นพิธีกรรมเป็นการสร้างความหมาย และการให้เหตุผลในลักษณะที่สร้างความชอบธรรมให้กับพฤติกรรมรกร่วมเพศนั้น แต่จะไม่ยอมรับว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นการเบี่ยงเบนหากแต่เป็นช่วง หรือเสี้ยวของชีวิตของปัจเจกที่จะต้องพบเจอกับสถานการณ์ดังกล่าว ดังเช่น พิธีกรรม “ชูโด” ในหมู่ชามูไร “เควีย์ร” หรือสิ่งอื่นที่นอกเหนือไปจากกรีกต่างเพศเป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นปฏิเสธ แต่กลับมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ชี้ให้เห็นของการมีอยู่ของรกร่วมเพศในสังคมญี่ปุ่นซึ่งเป็นเรื่องย่อนแย้ง สังคมญี่ปุ่นจะสร้างเหตุผลและพื้นที่สำหรับสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นมองว่าเป็นสิ่งอื่นให้ถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่ของตน ดังนั้น จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่า วัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) เช่น การ์ตูน ภาพยนตร์ วรรณกรรม จึงเป็นพื้นที่ในการแสดงออกที่สังคมอนุญาตให้กลุ่ม “เควีย์ร” มีพื้นที่เป็นของตนเอง และเป็นการทดลองจำลองการต่อต้านระบบไปในคราวเดียวกัน เพื่อลดความตึงเครียดจากการถูกกดทับ และการไม่อนุญาตให้แสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควีย์ร” ในพื้นที่สาธารณะได้ ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอการดำรงอยู่ของรกร่วมเพศในสังคมญี่ปุ่น ลักษณะการต่อสู้ของกลุ่ม “เควีย์ร” ที่อยู่ในวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) สะท้อนให้เห็นลำดับพัฒนาการการต่อสู้ของกลุ่ม “เควีย์ร” และอธิบายเรื่องวัฒนธรรม “เควีย์ร” ในญี่ปุ่น

1.2.1 วัฒนธรรม “เควีย์ร” ในยุคเอโดะ

จุดเริ่มต้นการต่อสู้ของ “เควีย์ร” และวัฒนธรรม “เควีย์ร” มีการก่อตัวอย่างเป็นรูปธรรม และมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่บ่งชี้ให้เห็นถึง การต่อสู้ และวัฒนธรรม “เควีย์ร” เกิดขึ้นในยุคเอโดะ (ค.ศ. 1603-1868) จากการศึกษาของ Mark McLelland (2011) พบว่า ในยุคเอโดะ ความสัมพันธ์แบบชายกับชายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในกลุ่มชนชั้นปกครองซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติมีแนวคิดและความเชื่อที่ถูกเรียกว่า “ชูโด” ซึ่งถือว่าเป็นพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์โดยเฉพาะในกลุ่มชามูไรพิธี “ชูโด” คือการเล่นสวาทระหว่างชายกับชายซึ่งได้รับอิทธิพลจากประเทศจีนในราชวงศ์ถัง (1161-1450) ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชามูไรรุ่นพี่กับเด็กชายวัยรุ่นซึ่งเป็นบ่าวหรือคนรับใช้ พิธีกรรม

ดังกล่าวเป็นพิธีที่ทรงเกียรติของเหล่าชาмуไรซึ่งความหมายและวัตถุประสงค์ของพิธีชูดเพื่อสร้างพลังความอึกเหิม การดูแลกัน ไม่ทอดทิ้งกันในสภาวะคับขัน และเป็นการสร้างกำลังใจในการต่อสู้ความสัมพันธ์นี้จะคงอยู่ และไม่มีวันสิ้นสุดลงเด็ดขาดเปรียบได้ดังดอกไม้แห่งจิตวิญญาณของชาмуไร พิธีกรรมนี้เป็นพิธีกรรมที่มีเกียรติทำให้จิตวิญญาณของการเป็นชาмуไรสมบูรณ์แบบสามารถถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นนอกจากนี้แล้วเจ้าเมืองหรือชนชั้นสูงก็จะใช้วิธีดังกล่าวเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับทหารคนสนิทเพื่อให้เกิดความไว้วางใจกันและเป็นดังคำมั่นสัญญาของความภักดีแต่ต่อมาเมื่อค่านิยมทางตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศญี่ปุ่นพิธีกรรมนี้เริ่มเลือนหายไป รวมไปถึงการกวาดล้างชาмуไรจนทำให้พิธีกรรมนี้ถูกลบเลือนไปพร้อมกับยุคของชาмуไร พิธีกรรมดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีมาแต่อดีต สอดแทรกเข้าไปอยู่ในวิถีของชนชั้นปกครองโดยที่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีเพื่อประโยชน์ทางด้านการเมือง ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์หรือความรักในสังคมญี่ปุ่นมิได้จำกัดเพียงแค่ชายหญิง ชายสามารถมีความสัมพันธ์กับชายควบคู่ไปกับการมีภรรยาที่เป็นผู้หญิงในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงกับหญิงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องในสังคมแสดงให้เห็นถึงการเป็นสังคมที่มีชายเป็นใหญ่

1.2.2 ยุคสงครามแปซิฟิก (ยุคสงครามโลกครั้งที่ 2)

เป็นยุคสำคัญที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม “เควียร์” ในช่วง 1930 ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ชายจำนวนมากถูกเกณฑ์เข้าสู่กองทัพเพื่อการสงคราม จากการศึกษาของ Mclelland (2011) อธิบายถึงสภาพสังคมกับวัฒนธรรมเควียร์ในยุคนั้นว่า การสงครามทำให้ชายเป็นโสดมากขึ้นรวมไปถึงชายที่มีครอบครัวแล้วต้องแยกจากครอบครัวเพื่อการสงคราม ผู้หญิงเข้าไปทำงานในโรงงานแทนที่ผู้ชาย ในยุคนี้ถูกเรียกว่ายุคความสูญเสียแห่งความโรแมนติก สงครามทำให้ ชาย หญิง ต่างไปทำหน้าที่ของตนเอง ในยุคการสงครามนี้เป็นยุคแห่งการสร้างความเป็นฮีโร่ การเข้ามามีบทบาทของยุควัฒนธรรมประชานิยม (Pop culture) ความสัมพันธ์แบบความโรแมนติกในเพศเดียวกันถูกเข้ามาแทนที่ในลักษณะความรัก ความเอ็นดูแบบที่พี่ชายน้องชายถูกนำเสนอออกในสื่อต่างๆ ในสื่อยุคนั้น อย่างไรก็ตาม รัฐได้เข้ามามีบทบาทในการควบคุมเนื้อหาดังกล่าว เช่น การเซ็นเซอร์ แต่ก็ยังมีความสัมพันธ์แบบชายกับชายเกิดขึ้นในกองทัพเป็นความสัมพันธ์ระหว่างนายทหารรุ่นพี่กับนายทหารรุ่นน้อง โดยที่นายทหารรุ่นพี่จะเลือกรุ่นน้องที่มีความเยาว์วัย และมีความสัมพันธ์กันเหมือนในลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในพิธี “ชูด” ในยุคเอโดะซึ่งความสัมพันธ์ในยุคการสงครามนี้ถูกเรียกว่า ไบโชเนน (Bishonen)

1.2.3 วัฒนธรรม “เควียร์” ยุคหลังสงคราม

หลังสงครามจบลง เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ถูกพูดถึงมากขึ้นในสังคมญี่ปุ่น จากการศึกษาของ Mclelland (2011) พบว่า ในช่วงหลังสงครามมีการพูดถึงเรื่องเพศอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยสังเกตได้จากจำนวนของนิตยสารที่กล่าวถึงเรื่องเพศซึ่งเกิดขึ้นอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นนิตยสารที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ นิตยสารแนวโรติก นิตยสารที่สอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ และนิตยสารที่

เกี่ยวกับศีลธรรมที่เกี่ยวกับเพศ ซึ่งนิตยสารเหล่านี้นำเสนอได้แนวทางที่ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ซึ่งแบ่งเพศออกเป็น ชาย และหญิงตามสรีระและความรู้ทางด้านชีววิทยา ศีลธรรมที่มากับความคิดในแบบศาสนาคริสต์และความเป็นผัวเดียวเมียเดียวตามแบบยุควัฒนธรรมวิกตอเรียน แต่ในขณะเดียวกันการก่อตัวเรื่องตัวตนของ “ควีเยอร์” (Queer Identity) ในสังคมญี่ปุ่น เป็นเรื่องที่มีบทบาท และแสดงตัวตนมากขึ้นในสังคมญี่ปุ่น โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของชุมชน “ควีเยอร์” เป็นการประกาศตัวในลักษณะเจียบๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนเล็กๆ ผ่านร้านกาแฟ หรือบาร์ ซึ่งบาร์ชื่อดังสำหรับเกย์ในยุคนี้ ได้แก่ Brunswick ในย่าน Ginza, Silver Dragon ใน Kanda และ Bobby's Club ใน Shimbashi ซึ่งใช้เป็นสถานที่ในการรวมตัวกันของ “ควีเยอร์” ในยุคนั้น ต่อมาในยุค 1950 มีการนำเข้าคำว่า Gei มาจากวัฒนธรรมอเมริกันซึ่งเป็นตัวแทนในการเรียกกลุ่มคนทำงานหรือกลุ่มคนที่รวมตัวกันในย่าน “ควีเยอร์” ในยุคนั้น เกิดจดหมายข่าวในชื่อ Artemis Club เป็นสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ข่าวสารและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในกลุ่มควีเยอร์ในช่วง 1952 - 1962 มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องอิโรติกระหว่าง ชาย กับ ชาย การโฆษณาส่วนบุคคลเพื่อการหาคู่ เรื่องแต่งขึ้นในแนวอิโรติกที่มีภาพประกอบที่เป็นภาพวาดซึ่งกลายเป็นต้นแบบในการทำนิตยสารสำหรับ “ควีเยอร์” ในยุค 1970 ถือได้ว่าในยุคนี้เป็นยุคแห่งความสงสัยและการค้นหาตัวตน และเป็นการเริ่มต้นเข้าสู่วัฒนธรรม “ควีเยอร์” ที่เริ่มมีพื้นที่ และตัวตนในสังคมญี่ปุ่น อีกทั้งยังเป็นยุคแห่งการเกิดขึ้นของการสร้างตัวตนของเลสเบี้ยน มีบาร์สำหรับหญิงรักหญิงเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้มีองค์กรสำหรับกลุ่ม เลสเบี้ยนชื่อ Lesbos การเกิดขึ้นของนิตยสารสำหรับหญิงรักหญิงซึ่งชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการของการสร้างอัตลักษณ์และพื้นที่ของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมญี่ปุ่น

McLelland (2011) กล่าวถึงอิทธิพลของตะวันตกที่มีต่อแนวคิดด้าน “ควีเยอร์” ในญี่ปุ่นช่วงยุคสมัยเมจิ (1868-1912) ซึ่งถือเป็นยุคใหม่ของญี่ปุ่นนับเป็นช่วงเวลาที่มีการล้มล้างการปกครองแบบโชกุนและชาโมไรโดยมีพระจักรพรรดิเป็นศูนย์กลางของอำนาจ เริ่มติดต่อกับตะวันตกมากขึ้น รวมทั้งการนำเข้าวิทยาการและความคิดจากตะวันตก รวมไปถึงแนวคิดเกี่ยวกับ “ควีเยอร์” แต่การนำเข้าแนวคิดทางตะวันตกไม่ได้รับมาทั้งหมดมีการปรับประยุกต์ให้เข้ากับสังคมญี่ปุ่น ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นช่วงที่เห็นได้ชัดกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะการผสมผสานแนวคิดตะวันตกกับญี่ปุ่น (Hybridity) เมื่อมีการใช้คำว่า Gei ซึ่งมีการออกเสียงคล้ายกับคำว่า Gay ในภาษาอังกฤษ เป็นการนำเข้าวัฒนธรรมอเมริกัน และเมื่อการสื่อสารยุคโลกาภิวัตน์เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างวัฒนธรรม “ควีเยอร์” ในญี่ปุ่น จากเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นถึงอาณาเขตของการอธิบายเรื่องเพศในสังคมญี่ปุ่นที่การสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์นำเสนอภาพของ “ควีเยอร์” ต่างวัฒนธรรมที่อยู่ภายนอกสังคมญี่ปุ่น เพศทางเลือก และความหลากหลายทางเพศเป็นสิ่งที่ถูกพูดถึงกันอย่างแพร่หลาย แต่ในสังคมญี่ปุ่นกลับเป็นเพียงกลุ่มคนเล็กๆ ที่มีวัฒนธรรมเป็นของตนเองที่พยายามสร้างอัตลักษณ์และตัวตนให้ชัดเจนในสังคมแต่ยังไม่ชัดเจนเท่าอัตลักษณ์ของ “ควีเยอร์” ในสังคมตะวันตกเนื่องจาก

ญี่ปุ่นเป็นสังคมปิดและเคร่งกระเปียบทางสังคม กลุ่มคนเพศทางเลือกจึงเป็นกลุ่มน้อยที่ไม่มีอำนาจมากพอที่จะเสนอตัวตนได้อย่างเสรีความเป็นเพศของสังคมญี่ปุ่นจึงจำกัดเพียงแค่ว่าชายและหญิง

1.2.4 การกำเนิดชุมชนชาว “เควียร์” ในญี่ปุ่น

ในช่วงยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง นอกจากจะมีบาร์กระจายตัวในโตเกียว การกำเนิดนิตยสารเฉพาะกลุ่มเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนชาว “เควียร์” การกำเนิดขึ้นของ หัตเตงบะ (Hattenba) ซึ่งในช่วงแรกหมายถึง สถานที่ที่เกย์ใช้เพื่อมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะ หัตเตงบะในยุคนั้นจึงหมายถึง สวนสาธารณะ วัด ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะเนื่องจากไม่มีสถานที่สำหรับกิจกรรมทางเพศสำหรับเกย์โดยเฉพาะ นอกจากนี้แล้วในยุคนั้นไม่สามารถแสดงออก หรือได้รับการยอมรับในการแสดงออกถึงความเป็น “เควียร์” พื้นที่สาธารณะถูกใช้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับกิจกรรมทางเพศ เป็นการหลบซ่อนจากสายตาสังคม อีกทั้งยังเป็นการต่อสู้กับอำนาจของสังคมในสังคมรักต่างเพศ และสังคมชายเป็นใหญ่ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์หลักของสังคมญี่ปุ่น จึงกล่าวได้ว่า หัตเตงบะ คือสถานที่ที่เกย์ใช้มีเพศสัมพันธ์แบบ Outdoor แต่ภายหลัง หัตเตงบะถูกจัดให้อยู่ในอาคารแต่เป็นพื้นที่โล่งสำหรับเฉพาะ “เควียร์”

ปัจจุบันหัตเตงบะซึ่งเป็นสถานที่เฉพาะของกลุ่ม “เควียร์” ในญี่ปุ่นมีอยู่ในทุกเมืองใหญ่ เช่น โตเกียว โอซาก้า แต่จะอยู่เฉพาะในแหล่งชุมชน “เควียร์” เช่น บริเวณชินจูกุนิโจเมะ (Shinjuku Ni-Chome) ซึ่งเป็นชุมชน “เควียร์” ที่รวมตัวกันตั้งแต่หลังสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 เริ่มต้นจากร้านกาแฟ หรือบาร์ จวบจนถึงปัจจุบันพัฒนามาเป็น ร้านอาหาร, ผับบาร์, โรงแรม, ร้านนวด, Gay book-video, Sex Shop, Host Club เป็นต้น ซึ่งในชุมชนแห่งนี้ปัจจุบันมีร้านต่างๆ มากกว่า 300 ร้าน นอกจากนี้ยังมีชุมชนเกย์อื่นๆ กระจายตัวในเมืองโตเกียวอย่าง Ueno, Asakusa, Shibuya, Shinbashi, Ikebukuro เป็นต้น

หัตเตงบะมีลักษณะหลายรูปแบบ แต่ละที่จะเปิดสำหรับ “เควียร์” โดยที่มีข้อบังคับที่แตกต่างกันบางแห่งสงวนให้ผู้ให้บริการเฉพาะชาวญี่ปุ่นเท่านั้นไม่อนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้าใช้ บางแห่งไม่อนุญาตให้ผู้ที่มีลักษณะคล้ายผู้หญิงเข้าใช้ เช่น ผมยาว รูปร่างผอมบาง หรือบางแห่งไม่อนุญาตให้ผู้ที่มีน้ำหนักมากเกินไป ผอมเกินไปเข้าใช้ ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของแต่ละสถานที่ที่จะกำหนดขึ้น หัตเตงบะเป็นสถานที่สำหรับ “เควียร์” ที่มีลักษณะความชื่นชอบ หรือความผันทางกามารมณ์ที่แตกต่างไป ลักษณะของหัตเตงบะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. หัตเตงบะที่ใช้การตกแต่งเพื่อเป็นจุดขาย หัตเตงบะประเภทนี้จะใช้การตกแต่งสถานที่เพื่อเป็นจุดดึงดูดผู้ใช้บริการที่มีความผันทางกามารมณ์ที่แตกต่างกันไป รวมไปถึงการแต่งกายที่ต้องสวมบทบาทให้เข้ากับสถานที่ เช่น หัตเตงบะแบบกีฬา สถานที่จะถูกตกแต่งให้มีลักษณะคล้ายกับสถานที่ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาประเภทนั้น เช่น แต่ละห้องจะถูกตกแต่งด้วยอุปกรณ์กีฬาประเภทต่างๆ ห้องชมรมฟุตบอลจะถูกตกแต่งด้วยอุปกรณ์ลูกฟุตบอล ตาข่าย ลูกมือ รองเท้า

ฟุตบอล ภายในห้องมีส่วนที่มีโต๊ะ โซฟา พร้อมหนังสือการ์ตูนไปให้นั่งอ่าน หรือนั่งหาคู่ และผู้ใช้ จะต้องแต่งกายด้วยชุดนักกีฬาฟุตบอลเท่านั้น

2. หัตเตงบะที่ใช้ลักษณะของผู้ใช้เป็นจุดขาย เช่น หัตเตงบะสำหรับเด็ก ม.ปลาย หัตเตงบะสำหรับคนชอบเครื่องบิน หัตเตงบะสำหรับคนชอบแนวชาดิสม์ ซึ่งหัตเตงบะ แต่ละที่ผู้ใช้บริการจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ตามที่สถานที่กำหนด เช่น หัตเตงบะสำหรับเด็ก ม.ปลาย ผู้ใช้บริการจะถูกจำกัดอายุ หัตเตงบะสำหรับคนชอบเครื่องบินจะต้องแต่งกายให้มีลักษณะที่ บ่งบอกถึงความเป็นอาชีพนั้น จะมีกฎที่ผู้ใช้ต้องปฏิบัติตามต่างกันไป

หัตเตงบะจะถูกตกแต่งให้เป็นไปตามลักษณะที่ใช้เป็นจุดขายของแต่ละที่ เมื่อเข้าไปถึงด้านหน้าจะต้องจ่ายค่าใช้บริการ โดยที่การคิดค่าบริการจะมีอัตราที่แตกต่างกัน บางแห่งอัตรา ค่าบริการจะแตกต่างกันตามช่วงเวลา โดยที่ช่วงเวลากลางคืน หรือวันศุกร์ เสาร์ อัตราค่าบริการจะสูง ที่สุด หัตเตงบะบางแห่งคิดค่าบริการตามอายุผู้ใช้บริการ หากผู้ใช้บริการอายุน้อยราคาจะถูกกว่า เป็นต้น และเมื่อจ่ายค่าบริการเรียบร้อยแล้ว พนักงานจะให้ผ้าขนหนู และถุงสำหรับใส่เสื้อผ้า ในแต่ละที่จะมี ข้อบังคับในการเข้าใช้ในพื้นที่หัตเตงบะที่แตกต่างกัน เช่น ต้องเปลือยกาย อนุญาตให้ใส่เฉพาะกางเกง ขึ้นใน หรือแต่งกายตามการตกแต่งของสถานที่นั้น

หัตเตงบะเป็นสถานที่ของ “เควียร์” ที่แสดงให้เห็นถึงความผันทางกามารมณ์ ของ “เควียร์” ญีปุ่นที่ถูกแบ่งแยกออกเป็นประเภทต่างๆ อย่างชัดเจน และมีระเบียบการเข้าใช้บริการที่ ผู้ใช้จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดซึ่งหัตเตงบะเป็นสถานที่ที่เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับความแตกต่าง ความชื่นชอบทางกามารมณ์โดยเฉพาะ และเกิดขึ้นในชุมชน “เควียร์” ญีปุ่นตั้งแต่หลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 ซึ่งมีการก่อตัวของชุมชน “เควียร์” ในโตเกียวอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึง การแบ่งแยกความชัดเจนในเรื่องประเภทของความชอบในเรือเพศของ “เควียร์” ญีปุ่น และต่อมาได้ เข้าไปมีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรมหนังโป๊เกย์ญีปุ่นที่ดำเนินรอยตามประเภทของหัตเตงบะที่เกิดขึ้น ในชุมชน “เควียร์” ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความนิยมของความผันทางกามารมณ์ประเภทต่างๆ ตาม ความนิยมของหัตเตงบะ กล่าวคือ หากหัตเตงบะประเภทใดที่อยู่มานาน และได้รับความนิยมนั้นแสดง ให้เห็นถึงความผันทางกามารมณ์ในประเภทนั้นมีอยู่มาก ค่าหนังโป๊เกย์จึงนำความคิดนี้มาใช้เป็น เกณฑ์ในการผลิตหนังโป๊เกย์ตามลักษณะความผันทางกามารมณ์ประเภทนั้น

นอกจาก หัตเตงบะ ซึ่งเป็นสถานที่เฉพาะกลุ่ม “เควียร์” ในญีปุ่น ยังมีสถานที่ เฉพาะสำหรับ “เควียร์” ที่ถูกจัดไว้ให้อยู่ในย่านชุมชน “เควียร์” เช่น ร้านอาหาร ผับ บาร์โฮส ร้านขายสินค้าเฉพาะกลุ่ม อุปกรณ์ของเล่น (Sex Toy) เป็นต้น จากการสำรวจและลงพื้นที่ของผู้วิจัย พบว่า ในปัจจุบันย่านชินจูกุนิโจวะเมะในกรุงโตเกียวเป็นชุมชน “เควียร์” ที่ใหญ่ที่สุดในญีปุ่น ซึ่งเป็น พื้นที่ที่มีมาตั้งแต่สมัยหลังสงครามโลกครั้งที่สองดังที่กล่าวไปในข้างต้น ชุมชน “เควียร์” ยังกระจาย

ไปในที่ต่างๆ ในโตเกียว เช่น นิฮองบาชิ อิเคะคุโบะ แต่จะเป็นเพียงร้านบาร์สถานที่ดื่มเหล้าสังสรรค์ของเกย์ซึ่งไม่หลากหลายเช่นเดียวกันกับย่าน ชินจูกุนิโจเมะ

หลังสงครามโลกครั้งที่สองญี่ปุ่นปิดประเทศเพื่อทำการฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจ และความเสียหายต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพ้สงคราม ทำให้จุดเริ่มต้นของชุมชน “เควียร์” ที่เกิดขึ้นในย่านชินจูกุนิโจเมะเป็นชุมชนสำหรับ “เควียร์” ญี่ปุ่นโดยเฉพาะเนื่องจากญี่ปุ่นอยู่ในภาวะปิดประเทศ ประกอบกับการเป็นสังคมปิด และความเป็นชาตินิยมจึงทำให้ย่านดังกล่าวมีเพียง “เควียร์” ญี่ปุ่นเข้าไปใช้บริการ ซึ่งในหลายสถานที่ยังดำเนินการในลักษณะดังกล่าวที่จะให้บริการเฉพาะชาวญี่ปุ่นเท่านั้น เนื่องจากผู้ประกอบการเห็นว่าชาวต่างชาติไม่เข้าใจธรรมเนียม และการปฏิบัติตนของญี่ปุ่นจึงหลีกเลี่ยงที่จะให้บริการชาวต่างชาติ ซึ่งสถานที่ในลักษณะนี้จะมีเพียงกลุ่ม “เควียร์” ญี่ปุ่นเท่านั้นที่จะรู้จัก จะไม่อยู่ในย่านนักท่องเที่ยว ไม่ลงโฆษณาสำหรับ “เควียร์” ต่างชาติ เพื่อเป็นการสงวนสำหรับ “เควียร์” ญี่ปุ่นเฉพาะกลุ่มเท่านั้นโดยใช้วิธีการสื่อสารแบบปากต่อปาก หน้าร้านจะไม่แสดงว่าข้างในเป็นอย่างไร ผู้ที่มาใหม่จะไม่สามารถเข้าใช้บริการได้หากไม่มีสมาชิกแนะนำหรือพาเข้าไป

แต่ในปัจจุบันลักษณะการดำเนินธุรกิจชุมชน “เควียร์” ได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากการเปิดประเทศ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการลงทุนจากนักธุรกิจต่างชาติโดยเฉพาะชาวไต้หวัน เป็นสาเหตุให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น รวมไปถึง กลุ่ม “เควียร์” จากชาติอื่นสนใจและเข้าไปท่องเที่ยวในย่านชุมชน “เควียร์” โดยเฉพาะในย่าน ชินจูกุนิโจเมะ ที่ปัจจุบันจากการลงพื้นที่และสำรวจของผู้วิจัยพบว่า มีร้านค้าที่เปิดให้บริการ และต้อนรับชาวต่างชาติมากขึ้น การโฆษณาผ่านสื่อการท่องเที่ยว สื่อเฉพาะกลุ่ม “เควียร์” แต่การดำเนินธุรกิจ และการให้บริการยังคงรูปแบบเดิม เช่นในอดีต เช่น ไม่มีเมนูภาษาอังกฤษ พนักงานใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นหลัก ในบาร์ที่มีลักษณะเป็นพื้นที่สำหรับดื่มแอลกอฮอล์ และพูดคุยสังสรรค์ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นชาวญี่ปุ่น ดังนั้น หากต้องการสื่อสารกับผู้ให้บริการจะต้องสื่อสารด้วยภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น ซึ่งหากไม่สามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นได้จะได้รับความสนใจจากชาวญี่ปุ่น แม้ว่าจะมีการต้อนรับชาวต่างชาติเข้าใช้บริการ หรือท่องเที่ยวในย่าน “เควียร์” ในญี่ปุ่น แต่ในพื้นที่ชุมชน “เควียร์” บางแห่งยังคงดำเนินธุรกิจแบบในอดีต คือ ให้บริการเฉพาะชาวญี่ปุ่นเท่านั้น และเป็นที่รู้จักกันเฉพาะกลุ่ม ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการปกปิดตัวตน และจำกัดพื้นที่ของ “เควียร์” ญี่ปุ่นให้อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต การเปิดเผยตัวตนนอกพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่ชุมชน “เควียร์” หรือพื้นที่สาธารณะ ยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมญี่ปุ่น กล่าวคือ เมื่อชาว “เควียร์” ญี่ปุ่นอยู่ในพื้นที่ของตัวเอง การเปิดเผยตัวตน การแสดงออก ได้แก่ การแต่งกายการแสดงพฤติกรรม สามารถทำได้อย่างเสรี แต่เมื่อออกจากพื้นที่แล้วจะต้องปฏิบัติตัวเหมือนกับชาวญี่ปุ่นทั่วไป จะถูกลงโทษทางสังคม เช่น การใช้สายตาดูถูก การนินทา ดังนั้น การยอมรับตัวตน และอัตลักษณ์ของ “เควียร์” ญี่ปุ่นจึงจำกัดอยู่แค่เพียงพื้นที่ของ “เควียร์” เท่านั้น

1.2.5 หนึ่งโปเกย์: พื้นที่การต่อสู้ความหมายความเป็น “เควียร์”

ในขณะที่ความหมายของความเป็นชายถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกดทับความเป็นหญิงผ่านระบบความคิดแบบเพศสภาพที่กำหนดว่าเพศมีสองเพศ คือ ชายและหญิง การประกอบสร้างความหมายความเป็นชายและความเป็นหญิงก็ถูกสร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ควรจะเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับเพศสภาพ และเพื่อเป็นการสร้างความแตกต่างระหว่างสองเพศผ่านการให้ความหมายของสังคมเพื่อชี้ให้เห็นว่าความเป็นชายนั้นอยู่นอกเหนือกว่าความเป็นหญิง เช่น ถ้าความแข็งแรงคือภาพตัวแทนของความเป็นชาย ความอ่อนแอจะกลายเป็นภาพตัวแทนของความเป็นหญิง เป็นต้น แต่ในขณะเดียวกันการต่อสู้ทางความหมายนั้นก็ได้หยุดนิ่งอยู่ที่ความเป็นชายหรือความเป็นหญิงเพียงเท่านั้น ความเป็น “เควียร์” คือสิ่งที่เพศทางเลือกต้องการสร้างความหมายเพื่อแสดงออกถึงตัวตน และจุดยืนของตนในสังคมรักต่างเพศ เป็นการต่อสู้เชิงสัญลักษณ์และความหมายที่เกิดจากการประกอบสร้างผ่านมุมมองของคนในที่ให้ความหมายกับตัวเอง พื้นที่ของหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นมีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นพื้นที่ที่นำเสนอกิจกรรมที่ปกปิดที่สุดของมนุษย์ เป็นพื้นที่การจำลองภาพกิจกรรมทางเพศ (Sexual Intercourse) ซึ่งอยู่ในพื้นที่ส่วนตัว และเป็นตัวแทนของการแสดงการต่อสู้เรื่องอำนาจระหว่างความเป็นชาย และความเป็น “เควียร์” และเป็นพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของความเป็น “เควียร์” อย่างเข้มข้น กล่าวคือ ความเป็น “เควียร์” ที่ถูกประกอบสร้างความหมายแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์และตัวตนของกลุ่มเพศทางเลือกโดยใช้กิจกรรมทางเพศ หรือเพศวิถีผ่านการแสดงของนักแสดงหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการนำเสนออัตลักษณ์ในมิติเพศวิถีซึ่งเป็นการเปิดเผยส่วนที่ซ่อนเร้นเป็นกิจกรรมที่ไม่ถูกนำเสนอในพื้นที่สาธารณะ แต่ในพื้นที่หนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นกลับเป็นพื้นที่ที่นำเสนอกิจกรรมส่วนที่ปกปิดที่สุดของมนุษย์ออกสู่พื้นที่สาธารณะ เพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์และความเป็นตัวตนของ “เควียร์” ในด้านที่ถูกปกปิด และมีความเป็นส่วนตัวมากที่สุดในพื้นที่สาธารณะ นอกจากนี้ยังถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยการต่อต้านอำนาจจากสังคมภายนอก เปรียบเสมือนสนามรบแห่งความหมายที่เข้มข้น ทั้งในแง่การต่อต้านด้านความหมายที่ถูกกดทับจากความเป็น “เควียร์” ที่สังคมกำหนดขึ้นจากอำนาจและมุมมองในกรอบความคิดแบบรักต่างเพศ ในสังคมญี่ปุ่นการใช้วัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ถูกใช้เป็นกลไกในการต่อสู้ของปัจเจก ทั้ง ภาพยนตร์ การ์ตูน วรรณกรรม รวมไปถึงหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นที่ถูกประกอบสร้างขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่การแสดงออกถึงการต่อต้านขนบธรรมเนียมหรือระเบียบของสังคมญี่ปุ่นซึ่งสร้างความตึงเครียดให้กับปัจเจก การใช้สื่อเหล่านี้เป็นกลไกที่สามารถลดแรงเสียดทานระหว่างปัจเจกกับสังคมได้

ในการศึกษารั้วนี้จะเน้นไปที่การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” ที่ถูกนำเสนอผ่านหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นซึ่งเปรียบเสมือนเป็นพื้นที่ที่เป็นสนามรบแห่งความหมาย เต็มไปด้วยการปะทะกันระหว่างความหมาย ความเป็น “เควียร์” ที่ถูกกำหนดขึ้นจากมุมมองของคนรักเพศเดียวกันที่อยู่ในรูปแบบของสื่อเฉพาะ “เควียร์” เพื่อต่อสู้กับความหมายระหว่างความเป็น “เควียร์” และ

ความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่ถูกกำหนดขึ้นจากสังคมภายนอกซึ่งเป็นมุมมองของคนรักต่างประเทศที่กำหนดความหมายเรื่องเพศที่มีเพียง ชาย และหญิง รวมไปถึงการใช้หนังโป๊เกย์เพื่อรื้อสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” ที่ถูกอำนาจการประกอบสร้างขึ้นจากสังคมภายนอกกดทับความเป็น “เควียร์” ให้กลายเป็นอื่น ไม่ถูกต้องตามจารีตของสังคม โดยเฉพาะการรื้อสร้างความหมายเชิงอำนาจความเป็น “เควียร์” ให้มีลักษณะที่ได้รับชัยชนะ และปลดแอกตนเองจากสังคมชายเป็นใหญ่ ผ่านการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น เมื่อความเป็น “เควียร์” เข้ามาอยู่ในพื้นที่ที่ตนเองมีอำนาจในการผลิตความหมายความเป็น “เควียร์” จึงมีอำนาจเหนือกว่าและสามารถกดทับความเป็นชายให้ตกอยู่ในสถานะที่มีอำนาจน้อยกว่า เช่น การใช้นักแสดงหลักที่รูปร่าง และร่างกายที่มีความเป็นชายแบบญี่ปุ่นสูง เช่น มัตสึดากะ สุง ใหญ่ กว่านักแสดงคนอื่นที่อยู่ในเรื่องให้มีสถานะเป็นฝ่ายรับ ถูกกระทำ และทรมาณจากนักแสดงที่มีลักษณะตรงข้าม เช่น ร่างกาย และรูปร่างที่เล็กกว่า เป็นการท้าทาย และการกดทับอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นซึ่งเป็นการต่อสู้ทางความหมายผ่านมิติด้านเพศวิถีซึ่งเป็นการประกอบสร้างความหมายที่อยู่ในพื้นที่ของ “เควียร์”

1.2.6 การต่อต้านอำนาจสังคมในพื้นที่ของ “เควียร์”

การศึกษาของ Nicholas James Hall (2006) ชี้ให้เห็นถึงการใช้พื้นที่ของ “เควียร์” เพื่อต่อต้านอำนาจสังคม ซึ่งเป็นการอธิบายเรื่องความแตกต่างของการประกอบสร้างความหมายความเป็นชายในสื่อโป๊เกย์ญี่ปุ่น โดยศึกษาจากการแบ่งวรรณกรรมเกย์ออกเป็น 4 ยุค ได้แก่ ยุค ค.ศ.700 ยุคเอโดะ (1600-1867) ยุคเมจิ (1867-1912) ยุคสมัยใหม่ (1980-1990) และวิเคราะห์การ์ตูนเกย์ (Gay Manga) พบว่า วรรณกรรม และการ์ตูนเกย์สะท้อนถึงความผันทางการยอมรับ และเป็นรากฐานในการเป็นต้นแบบของประเภทหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น (Gerne) เช่น ซาดิสม์ การมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะ เป็นต้น วรรณกรรมเกย์ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงการใช้พื้นที่สื่อเพื่อการต่อต้านอำนาจความเป็นชายในยุคสมัยนั้น การประกอบสร้างความเป็นชายในสื่อของเกย์นั้นจะมีลักษณะเฉพาะจะมีลักษณะสุดโต่ง ในแต่ละยุคโดยที่ความเป็นชายในวรรณกรรมจะอ้างอิงกับความหมายความเป็นชายในสังคมยุคนั้น อาทิ ยุคที่ชาบูไรเรื่องอำนาจความหมายความเป็นชายในวรรณกรรมเกย์จะแสดงออกมาในลักษณะการเป็นชาบูไรที่มีอำนาจมาก ตัวใหญ่ มีพลังกำลังมาก ก้าวร้าว แต่มีความสัมพันธ์กับชายด้วยกันสะท้อนให้เห็นถึงการนำความหมายบางอย่างที่มีลักษณะความเป็นชายสูงตามการให้ความหมายของสังคมในยุคนั้นมาให้ความหมายความเป็นชายในวรรณกรรมเกย์แม้ว่าจะเป็นวรรณกรรมที่นำเสนอภาพของความเป็น “เควียร์” ก็ตามในขณะที่อีกฝ่ายจะแสดงออกถึงความเป็นหญิง เช่น รูปร่างผอมบาง เอวคอด ตาโต ท่าทางอ่อนแอ ซึ่งสะท้อนถึงการเป็นสังคมปิตาธิปไตยอย่างสูงในสังคมญี่ปุ่นที่ความเป็นชายมีอำนาจเหนือความเป็นหญิง ในทำนองเดียวกันที่การ์ตูนเกย์ การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับวรรณกรรม กล่าวคือ มีการใช้สิ่งที่แสดงออกถึงความเป็น “เควียร์” สูงมาก ซึ่งเป็นส่วนประกอบหลักในการสร้างตัวละคร และสิ่งที่

สำคัญคือการสร้างให้ตัวละครเอกที่เป็นเกย์รักมีอวัยวะเพศที่ใหญ่มากเกินปกติ การถึงจุดสุดยอด การหลั่งที่แสดงถึงอำนาจเหนือเกย์รับที่จะหลั่งออกมาในลักษณะเกินปกติ เช่น มากเป็นพิเศษ หรือความแรงของน้ำที่สามารถทำร้ายอีกฝ่ายได้ ในขณะที่เกย์รับจะมีลักษณะความเป็นหญิงสูง เช่น ตัวเล็ก รูปร่างผอมบางคล้ายผู้หญิง น่ารัก นุ่มนวล แต่ถูกเกย์รักทำร้าย ทารุณโดยเฉพาะในฉากการร่วมเพศ เมื่อพิจารณาในประเด็นดังกล่าวจากการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ความเป็น “เควียร์” จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับการศึกษาของ Hall คือ ฝ่ายรักที่มีอำนาจมากกว่าเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศจะมีลักษณะตรงกันข้ามกับความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น ลักษณะทางรูปธรรม เช่น ร่างกายไม่มีมัดกล้ามเนื้อ ไม่แสดงออกถึงความเป็นชาย ผอมบาง อ้วน ลงพุง หน้าตาคล้ายผู้หญิง ในส่วนของพฤติกรรม เช่น มีกิริยานุ่มนวล เป็นต้น

เช่นเดียวกันกับหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งเป็นผลผลิตของวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจซึ่งเป็นการสร้างพื้นที่อันหลากหลายในการสร้างโลกสมมติให้แก้ปมใจเพื่อสร้างสมดุลในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมญี่ปุ่นซึ่งเป็นสังคมตึงเครียด ระเบียบวินัยสูง ปังเจกจะต้องคำนึงถึงความต้องการของส่วนรวมมาก่อนความต้องการส่วนตัว

จากที่กล่าวมาจะเห็นพัฒนาการของการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ที่ถูกประกอบสร้างผ่านสื่อต่างๆ ให้กลายเป็นพื้นที่ของกลุ่มตนในการต่อต้านอำนาจซึ่งการต่อต้านผ่านสื่อมีมาตั้งแต่ในอดีตอันเนื่องมาจากชนชั้นกรรมนิยม และบรรทัดฐานของสังคมญี่ปุ่นที่ระบุความเป็นชาย และความเป็นหญิงไว้อย่างชัดเจน การระบุงาน หน้าในที่มาพร้อมกับความเป็นเพศ ดังนั้น สิ่งอื่นที่นอกเหนือไปจากความเป็นชาย และความเป็นหญิงจะถูกกดทับให้กลายเป็นอื่น และไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มตนเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ แต่อย่างไรก็ตาม สังคมญี่ปุ่นยังอนุญาตให้ “เควียร์” มีพื้นที่ในโลกแห่งจินตนาการที่สามารถมีอำนาจเหนือกว่าได้ แต่เมื่อเข้าออกจากพื้นที่นั้นแล้วจะต้องแสดงอัตลักษณ์ความเป็นปกติตามความคาดหวังของสังคม

ในการศึกษาครั้งนี้ต้องการนำเสนอการต่อต้านอำนาจของสังคมในพื้นที่ของ “เควียร์” ซึ่งในที่นี้หน่วยการวิเคราะห์ คือ หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น โดยวิเคราะห์การประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นผ่านองค์ประกอบของหนังโป๊เกย์โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางพฤติกรรม และกิจกรรมทางเพศ ซึ่งลักษณะทางกายภาพ และลักษณะพฤติกรรม หน่วยการวิเคราะห์แบบของ “เควียร์” ที่สำคัญ คือ นักแสดงหลัก และนักแสดงสมทบเพื่อเป็นการอธิบายให้เห็นถึงแบบของ “เควียร์” ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในหนังโป๊เกย์ และโครงสร้างอำนาจที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ ในขณะที่การวิเคราะห์กิจกรรมทางเพศ หน่วยการวิเคราะห์ที่สำคัญ คือ องค์ประกอบแวดล้อมที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ เช่น ส่วนประกอบที่อยู่ในฉาก สถานที่ สิ่งแวดล้อม อุปกรณ์ประกอบฉาก มุมกล้อง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่ออธิบายเรื่องการต่อต้านอำนาจ และโครงสร้าง

อำนาจที่อยู่ในพื้นที่ กล่าวคือ ในพื้นที่ที่เกิดขึ้นในหนังสือพื้นที่นั้นจะมีโครงสร้างอำนาจของพื้นที่ที่ถูกกำกับโดยสังคมภายนอกที่ชี้ให้เห็นว่าในพื้นที่นั้นโครงสร้างอำนาจเป็นอย่างไร ใครมีอำนาจเหนือใคร แต่ในหนังสือพื้นที่มีอำนาจมีการต่อต้านอำนาจดังกล่าวเกิดขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่การศึกษาครั้งนี้ต้องการวิเคราะห์เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวเพื่อแสดงให้เห็นถึงการใช้นิติอำนาจเพื่อเป็นพื้นที่ในการแสดงการต่อต้านอำนาจของ “เครือข่าย” กับสังคมภายนอก รวมไปถึงการวิเคราะห์ผู้รับสารในประเด็นการอ่านความหมายว่าเป็นไปตามที่หนังสือพื้นที่มีอำนาจต้องการส่งข้อความในลักษณะการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เครือข่าย” หรือไม่ อย่างไร มีเงื่อนไขอะไรบ้างที่ทำให้ผู้รับสารอ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เครือข่าย” และผู้รับสารใช้ประโยชน์จากการเปิดรับหนังสือพื้นที่มีอำนาจในลักษณะใด ในที่นี้ผู้รับสาร คือ “เครือข่าย” มีอำนาจ ในการตอบคำถามการวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการแสวงหาคำตอบโดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (textual Analysis) วิเคราะห์หนังสือพื้นที่มีอำนาจเพื่อหาคำตอบความหมายความเป็น “เครือข่าย” ที่อยู่ในหนังสือพื้นที่มีอำนาจ การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) เพื่อชี้ให้เห็นถึงบริบททางสังคม วัฒนธรรม “เครือข่าย” มีอำนาจที่กำกับความหมายของความเป็น “เครือข่าย” ที่อยู่ในช่วงเวลานั้น การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อตอบคำถามการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านความหมายของผู้ชม “เครือข่าย” มีอำนาจ

1.3 ปัญหาการวิจัย

1. หนังสือพื้นที่มีอำนาจประกอบสร้างความเป็น “เครือข่าย” ไว้อย่างไร
2. หนังสือพื้นที่มีอำนาจถูกประกอบสร้างให้เป็นพื้นที่ในการต่อต้าน และยอมรับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมพื้นที่มีอำนาจ และอำนาจความเป็นชายแบบพื้นที่มีอำนาจ อย่างไร
3. ผู้ชมหนังสือพื้นที่มีอำนาจอ่านความหมายเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เครือข่าย” อย่างไร

1.4 วัตถุประสงค์

1. เพื่ออธิบายการประกอบสร้างความเป็น “เครือข่าย” ในหนังสือพื้นที่มีอำนาจ
2. เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่ในการต่อต้าน และการยอมรับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมพื้นที่มีอำนาจ และอำนาจความเป็นชายแบบพื้นที่มีอำนาจที่อยู่ในหนังสือพื้นที่มีอำนาจ
3. เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการอ่านความหมายของผู้ชมเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เครือข่าย” ในหนังสือพื้นที่มีอำนาจ

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (หนังโป๊เกย์) เพื่อวิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควีเยร์” โดยเลือกหนังโป๊เกย์จากค่ายหนังโป๊เกย์ HUNK ซึ่งเป็นค่ายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยม และมีการแบ่งประเภท (Genre) ของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นอย่างชัดเจนจำนวน 7 เรื่องที่ถูกจัดจำหน่ายตั้งแต่ปี 2015 – 2018 ได้แก่

1. TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage
2. Hatten Library Part 5
3. Home Delivery Boy Part 6
4. High School Men's Part 20
5. Male Private Car Part 3
6. Working Men Part 14
7. Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3

ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยยังออกแบบการศึกษาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อวิเคราะห์การอ่านความหมายความเป็น “เควีเยร์” ของผู้ชมชาวญี่ปุ่น ในลักษณะการอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจจากสังคมภายนอก และความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น

ระยะเวลาในการดำเนินงาน และเก็บข้อมูล เป็นเวลา 1 ปีครึ่ง โดยแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ตัวบทใช้เวลาการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ตัวบท 1 ปี ตั้งแต่ มีนาคม 2561 ถึง มีนาคม 2562
2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกใช้เวลาสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูล 3 เดือน ตั้งแต่ เดือน มีนาคม 2562 ถึง พฤษภาคม 2562

1.6 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น หมายถึง สื่อภาพ และเสียงที่อยู่ในรูปแบบของวิดีโอเทป วีซีดี ดีวีดี ดิจิทัลไฟล์ที่ได้จากการดาวน์โหลด หรือการรับชมออนไลน์ เนื้อหาแสดงการร่วมเพศทั้งในรูปแบบชายกับชาย ของนักแสดงหลักที่เป็นชายญี่ปุ่น ใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร มีกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชมเป็นเกย์จัดจำหน่ายทั้งในประเทศญี่ปุ่น และส่งออกต่างประเทศซึ่งมาจากค่าย HUNK ซึ่งหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่นำมาวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้นักแสดงนำในการสวมบทบาท “อาซึฟ” เป็นแกนหลักในการเล่าเรื่อง ได้แก่

1. พนักงานนวดในสปา
2. บรรณารักษ์
3. พนักงานส่งของ
4. นักเรียน และนักกีฬาเบสบอล
5. ช่างตกร
6. ตำรวจ
7. นักกีฬาเบสบอล

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นประเภทนี้จะประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ขึ้นมาเพื่อสร้างอำนาจเหนือกว่าอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น และการเป็นพื้นที่ต่อต้านอำนาจ โดยการประกอบสร้างผ่านลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางพฤติกรรม และกิจกรรมทางเพศ

การประกอบสร้างความหมาย หมายถึง การให้ความหมายของความเป็นชายผ่านหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น โดยให้นักแสดงเป็นตัวแทนของความเป็นชายผ่านการแสดงออกทั้งในเชิงกายภาพ ได้แก่ รูปร่างหน้าตา การแต่งกาย ทรงผม พฤติกรรม ได้แก่ การแสดงออกทางร่างกาย คำพูด น้ำเสียง การกระทำที่แสดงต่อฝ่ายตรงข้าม และกิจกรรมทางเพศ ส่งความหมายไปยังผู้ชมจนเกิดเป็นภาพจำเมื่อนึกถึงความเป็นชายญี่ปุ่นจะนึกถึงลักษณะเหล่านั้น

ความเป็น “เคเวียร์” หมายถึง การประกอบสร้างความหมายของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ต้องการสื่อ และให้ความหมายของความเป็น “เคเวียร์” ผ่านหนังโป๊เกย์ไปยังผู้ชม ประกอบสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการต่อต้านกับอำนาจสังคมภายนอกบนพื้นที่ที่ “เคเวียร์” มีอำนาจในการกำหนดความหมายเพื่อใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการต่อต้านอำนาจต่างๆ โดยที่ความเป็น “เคเวียร์” จะถูกประกอบสร้างความหมายผ่านอัตลักษณ์ของนักแสดง ทั้งนักแสดงนำ และนักแสดงสมทบ รวมไปถึงการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ผ่านองค์ประกอบแวดล้อมที่อยู่ในฉากซึ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความเป็น “เคเวียร์” สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ลักษณะทางกายภาพ ภายนอกของนักแสดงนำซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ชัดและเป็นรูปธรรม อันได้แก่ รูปร่าง ร่างกาย การแต่งกาย ความเป็นเชื้อชาติและการใช้ภาษา บทบาทที่นักแสดงได้รับ ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบทบาทนักแสดง
2. ลักษณะทางพฤติกรรม เป็นลักษณะกิริยา หรือการกระทำของนักแสดงที่แสดงออกผ่านพฤติกรรม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งของที่อยู่ในฉาก รวมไปถึงการเปิดเผยความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะ องค์ประกอบนี้ได้แก่ กิริยาท่าทางการแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า น้ำเสียง และการเปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะ

3. กิจกรรมทางเพศ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกผ่านการทำกิจกรรมทางเพศที่แสดงถึงความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของนักแสดงนำรวมไปถึงสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่อง ซึ่งหมายถึง องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ ได้แก่ แบบคู่, แบบกลุ่ม, ชายชาย, ชายหญิง
- องค์ประกอบด้านบทบาทนักแสดงนำ คือการกำหนดบทบาทของนักแสดงนำในกิจกรรมทางเพศ ได้แก่ รุก รับ โบท ไป
- องค์ประกอบด้านฉาก ได้แก่ สถานที่แรกในการปรากฏตัวของนักแสดงนำ และสถานที่ที่ใช้เป็นฉากในการร่วมเพศ
- องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก ได้แก่ อุปกรณ์ (Sex Toy) อุปกรณ์ตกแต่งที่ปรากฏในฉาก เช่น เพอร์นิเจอร์ ของตกแต่งห้อง เป็นต้น รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในฉาก
- องค์ประกอบด้านมุขมุกตลก ได้แก่ มุขมุกตลกที่สื่อถึงอำนาจ การใช้กลองตัวเดียวหรือหลายตัว

การประกอบสร้างความหมายในลักษณะดังกล่าวมีความมุ่งหวังในการให้ความหมายความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในลักษณะการลบเส้นแบ่งระหว่างการเป็นคู่ตรงข้ามในเรื่องเพศที่สังคมประกอบสร้างความหมายขึ้น ไม่ยึดติดกับเส้นกั้นแบ่งใด ไม่ว่าจะเป็น ความเป็นชาย ความเป็นหญิง, รักต่างเพศ รักร่วมเพศ, ฝ่ายรุก ฝ่ายรับ, ความปกติ ความเบี่ยงเบน ความหมายเหล่านี้เมื่ออยู่ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะถูกลบเส้นแบ่งออกไปโดยที่กิจกรรมทางเพศเป็นสิ่งที่รื้อถอนความหมายคู่ตรงข้ามเหล่านั้น แสดงให้เห็นว่าเมื่ออยู่ในพื้นที่ของ “เคเวียร์” เรื่องเพศจะถูกเปลี่ยนความหมายไป แสดงถึงความพยายามในการต่อสู้ทางความหมายของกลุ่ม “เคเวียร์” ที่เรื่องเพศไม่จำเป็นต้องยึดติดอยู่กับแบบใดแบบหนึ่ง

อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น หมายถึง การประกอบสร้างความหมายผ่านสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม กล่าวคือ

รูปธรรม เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ เสื้อผ้าที่เป็นอุปกรณ์ประกอบฉาก พฤติกรรม การกระทำที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน รวมไปถึงนักแสดงที่เป็นชาวญี่ปุ่นซึ่งถูกให้ความหมาย และสัญลักษณ์ที่เป็นภาพตัวแทนความเป็นญี่ปุ่นที่ถูกถ่ายทอดความหมายความเป็นญี่ปุ่นผ่านหนังโป๊เกย์มาสู่ผู้ชมส่วนที่เป็นนามธรรม คือ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยมของญี่ปุ่นที่เป็นกรอบทางสังคมในการกำกับวิธีคิด พฤติกรรม และการแสดงออกของนักแสดง

โดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบสร้างความหมายความเป็นญี่ปุ่นเพื่อนำมาต่อต้าน รื้อถอนความหมาย หรือนำเสนออำนาจในลักษณะกลับหัวกลับหาง ตรงกันข้ามกับความเป็นจริง เช่น การประกอบสร้างความหมายความเป็นญี่ปุ่นผ่านพฤติกรรมนักแสดงให้มีลักษณะก้าวร้าวต่อผู้อาวุโส

ซึ่งตรงกันข้ามกับขนบธรรมเนียมญี่ปุ่นที่ต้องนอบน้อม ใช้คำสุภาพ แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่หนังโป๊ เกย์ ความเป็นญี่ปุ่นนั้นก็กลับถูกทำลายลงผ่านการกระทำของนักแสดง เป็นต้น

โดยที่อำนาจของความเป็นญี่ปุ่นจะที่มีความสัมพันธ์กับความคิด พฤติกรรมค่านิยม รวมไปถึงสำนึกความเป็นชาติของปัจเจกบุคคลที่แสดงออกผ่านความคิด และการกระทำทั้งใน ลักษณะที่เกิดขึ้นในภาวะรู้สำนึก (conscious) และเมื่ออยู่ในภาวะจิตไร้สำนึก (unconscious)

อำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น หมายถึง อำนาจที่เกิดจากการประกอบสร้างความหมาย ที่เกี่ยวกับลักษณะของเพศชายในอุดมคติของสังคมญี่ปุ่นซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม เช่น รูปร่าง ร่างกาย การแต่งกาย อาชีพ ความเป็นรักต่างเพศ พฤติกรรม ลักษณะวิธี คิดผ่านการกระทำของนักแสดง เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบที่เป็นสะท้อนความเป็นชาย ผ่านนักแสดงที่อยู่ในหนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่นซึ่งจะประกอบสร้างความหมายแบบญี่ปุ่นที่เป็นอุดมคติให้อยู่ ในนักแสดงหลักที่จะต้องถูกอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับความเป็นชายแบบญี่ปุ่น เช่น รูปร่างท้วม ลงพุง หรือมีสถานะทางสังคมต่ำกว่าให้มีอำนาจมากกว่าโดยใช้กิจกรรมทางเพศเป็น เงื่อนไขในการสร้างอำนาจในลักษณะแบบกลับหัวกลับหาง หรือตรงข้ามความเป็นจริง

อำนาจการจ้อง หมายถึง อำนาจของผู้ชม และอำนาจของฝ่ายรับที่มีอำนาจเหนือกว่า ฝ่ายรุกที่แสดงออกในลักษณะการจ้อง การใช้สายตาทำให้อีกฝ่ายเปลื้องผ้าเพื่อสร้างความพึงพอใจ จากการรับชม ทำให้อีกฝ่ายมีลักษณะเป็นวัตถุทางเพศ โดยที่การนำเสนอการจ้องในหนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่น เป็นการจ้องในลักษณะที่เกิดอำนาจแบบตรงกันข้ามกับโลกความเป็นจริงซึ่งญี่ปุ่นเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ แต่กลับมีอำนาจน้อยกว่า และถูกจ้อง กดทับให้มีอำนาจน้อยกว่าจากผู้ชมที่เป็นผู้ชายด้วยกัน แต่เป็น ผู้ชายที่มีลักษณะความเป็นชายน้อยกว่า

นักแสดงหลัก หมายถึง นักแสดงที่อยู่ในหนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่นที่ค่ายหนังโป๊ เกย์เลือกใช้เป็น จุดขาย หรือดึงดูดผู้ชมสามารถสังเกตได้จากหน้าปก และตัวอย่างหนังที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อโฆษณาของ ค่ายหนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่น โดยที่นักแสดงน่าจะต้องเปิดเผยหน้าตา มีบทบาทความสำคัญในกิจกรรมทางเพศ และนักแสดงน่าจะถูกนำมาวิเคราะห์ในฐานะตัวแทนในการนำเสนอแบบของความเป็น “เคเวียร์” ใน หนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่น

นักแสดงสมทบ หมายถึง นักแสดงอื่นทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในฉากทั้งที่มีความสัมพันธ์กับ นักแสดงนำ และเป็นเพียงบุคคลที่ปรากฏขึ้นในฉากแต่ไม่มีบทบาท หรือความสัมพันธ์กับนักแสดงนำ

ผู้ชม หมายถึง “เคเวียร์” ผู้ที่มีสัญชาติญี่ปุ่น มีถิ่นกำเนิดในประเทศญี่ปุ่น และเคย เปิดรับหนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่นที่เล่าเรื่องด้วยวิธีการนำเสนอบทบาทอาชีพ จำลองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ญี่ปุ่นเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับการอ่านความหมายของการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” กับ อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

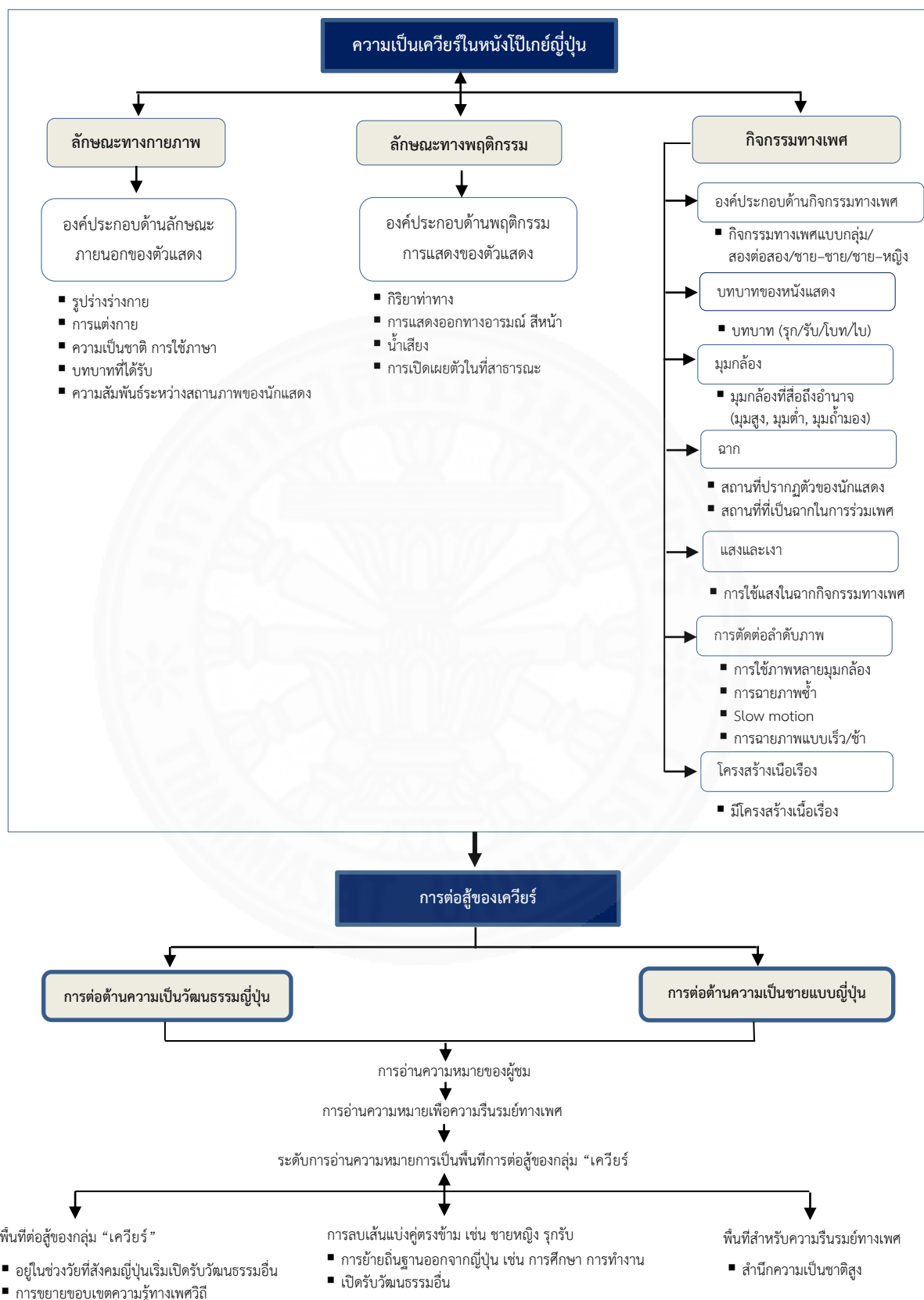
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. เพื่อเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับ “เควีย์ร์” (Queer Studies) และ เพศสภาวะ (gender)
2. เพื่อเป็นการขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ซึ่งในแวดวงวิชาการในประเทศไทยยังมีอยู่ไม่มากนัก

1.7.2 ประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควีย์ร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งเป็นการสร้างพื้นที่ในการแสดงออกความเป็น “เควีย์ร์” และเป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจ เพื่อลดความกดดัน และความตึงเครียดจากมุมมองของสังคมภายนอกที่มีต่อกลุ่ม “เควีย์ร์” อีกทั้งยังชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของหนังโป๊เกย์ในการเป็นพื้นที่สื่อสำหรับกลุ่ม “เควีย์ร์” เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะสังคมความเป็นจริงที่กดดัน และเพื่อความอยู่รอดในสังคมของกลุ่ม “เควีย์ร์”
2. ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงหน้าที่การเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควีย์ร์” ในการต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น เป็นการสะท้อนหน้าที่ที่นอกเหนือจากการเป็นพื้นที่ในเชิงความรื่นรมย์ทางเพศซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมรับรู้หน้าที่นี้เพียงอย่างเดียว

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา หนังสือ เกย์ญี่ปุ่น : การประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” และการอ่านความหมายของผู้ชม ผู้วิจัยทำการศึกษาและค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐาน และแนวทางของการศึกษาโดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ (gay pornography)
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับ “เควียร์”
- 2.3 แนวคิดคาร์นิวัล
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรม และอำนาจการจ้องมอง
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับ Tatemaie และ Honne ในสังคมญี่ปุ่น
- 2.7 แนวคิดเรื่องความเป็นหน้าฉากหลังฉาก
- 2.8 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ (Gay Pornography)

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ (gay pornography) ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ที่เชื่อว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับหนังสือโป๊เกย์สามารถแสดงให้เห็นถึงการประกอบสร้างความหมายความเป็นชายซึ่งมีความสัมพันธ์กับความผันทางการมรณภูมิของผู้ชม โดยจะใช้แนวคิดนี้เป็นกรอบในการวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

การศึกษาสื่อโป๊แรกเริ่มมาจากการศึกษาสื่อโป๊สำหรับชายหญิง และเริ่มเข้ามาศึกษาในลักษณะการเป็นสื่อโป๊เกย์ในยุค 1970 John Mercer (2017) เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ในยุคนั้น การศึกษาเกี่ยวกับสื่อโป๊มีลักษณะมิติ และมุมมองการศึกษาเช่นเดียวกับสื่อประเภทอื่น โดยเฉพาะสื่อบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ โฆษณา ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมประชานิยม (pop culture) หนังสือโป๊มีลักษณะการผลิตเช่นเดียวกันกับภาพยนตร์ Peter Lehman (2006) กล่าวว่า องค์ประกอบของหนังสือโป๊เกย์ ประกอบด้วย บท กล้อง การเคลื่อนไหว การจัดองค์ประกอบ การตัดต่อ การอัด และตัดต่อเสียง ดนตรีประกอบ ซึ่ง Lehman มองว่าหนังสือโป๊คือการประกอบสร้างของบททางกามารมณ์ (sexual scripts)

แนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องหนังโป๊เมอร์เซอร์ (2017) ให้ความหมาย การวิเคราะห์ และแยกองค์ประกอบของหนังโป๊เมอร์เซอร์ดังนี้

ความหมายของหนังโป๊เมอร์เซอร์

หนังโป๊เมอร์เซอร์ คือ พื้นที่การแสดงออกถึงความผันทางกามารมณ์ระหว่างชายรักชายในรูปแบบต่างๆ และเป็นพื้นที่การนำเสนอความเป็นชายที่ปรากฏในรูปแบบของการประกอบสร้างผ่านลักษณะภายนอก ได้แก่ รูปร่าง ร่างกาย ลักษณะทางพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศ เป็นตัวแทนที่สะท้อนความผันทางกามารมณ์ของเกย์ที่ผ่านลักษณะต่างๆ ของนักแสดง รวมไปถึงการเป็นตัวแทนของการประกอบสร้างความเป็นชายที่เป็นจุดดึงดูด และยั่ววนอารมณ์ทางเพศของผู้ชมที่เป็นเกย์ให้หลงใหลไปกับลักษณะต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างขึ้น

หน้าที่ของหนังโป๊เมอร์เซอร์

หน้าที่หลักของหนังโป๊เมอร์เซอร์ คือ การนำพาผู้ชมเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการเพื่อการใช้ประโยชน์ทางด้านความรื่นรมย์ทางเพศเป็นหลัก หน้าที่ของหนังโป๊เมอร์เซอร์มีลักษณะไม่แตกต่างไปจากหนังโป๊ชายหญิงที่ต้องการสร้างความผันทางกามารมณ์ เติมเต็มความผันนั้นให้แก่ผู้ชม

ทัศนะทางวิชาการที่มีต่อหนังโป๊เมอร์เซอร์

ในโลกแห่งวิชาการกลับมองหน้าที่ที่มากกว่าการเป็นพื้นที่สร้างความรื่นรมย์ทางเพศให้แก่ผู้ชม หนังโป๊เมอร์เซอร์ยังมีหน้าที่อื่นหรือหน้าที่แฝงที่มากับสัญญาณบางอย่างที่อยู่ในหนังโป๊เมอร์เซอร์ ซึ่งนักวิชาการพยายามถอดความหมาย และหน้าที่ของสัญญาณนั้น ซึ่งจะเป็นการชี้ให้เห็นว่าหน้าที่ของหนังโป๊เมอร์เซอร์มีมากกว่าการสร้างความรื่นรมย์ทางเพศ หนังโป๊เมอร์เซอร์ยังสามารถนำเสนอรูปแบบความเป็นชายที่ถูกประกอบสร้างขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงความหมายของความเป็นชายในช่วงเวลานั้น และพื้นที่นั้นซึ่งในช่วงเวลาเดียวกันความหมายความเป็นชายอาจจะแตกต่างไปเมื่อปรากฏในหนังโป๊เมอร์เซอร์ที่ถูกผลิตในอีกพื้นที่หนึ่ง กล่าวได้ว่าความเป็นชายเป็นพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามพื้นที่ และเวลาซึ่งจะเห็นได้จากความหมายที่เป็นไปดังที่ปรากฏในหนังโป๊เมอร์เซอร์ซึ่งเป็นการนำเสนอผ่านลักษณะภายนอก และลักษณะพฤติกรรมของนักแสดงที่ถูกคัดเลือก และกำหนดบทบาทผ่านมุมมองของผู้ผลิตให้เป็นไปตามรูปแบบความเป็นชายที่พึงปรารถนาในหมู่วัยรุ่นเพศ

นอกจากจะเป็นการสะท้อนรูปแบบความเป็นชายที่เกิดขึ้นการศึกษาหนังโป๊เมอร์เซอร์ยังแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างไปจากหนังโป๊แบบชายหญิง ไวยากรณ์ของหนังโป๊เมอร์เซอร์จะแตกต่างกันออกไป เนื้อเรื่องที่เป็นจุดดึงดูด การให้ความสำคัญกับมุมมองที่แทนสายตาคอนดูนาเสนอในสิ่งที่พึงปรารถนาแก่คนดูอย่างแตกต่างกันระหว่างหนังโป๊เมอร์เซอร์ กับหนังโป๊ชายหญิง การศึกษาจะให้ผู้ชมมองแก่ผู้ผลิตว่าอะไรคือจุดเย้ายวนผู้ชมที่กระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความพึงพอใจจากการเปิดรับหนังโป๊เมอร์เซอร์ ความต่างของวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กับแรงกระตุ้นที่ทำให้คนดูรู้สึกคล้อยตามหรือเป็นจุดเย้ายวนให้ติดตาม เนื่องจากความโป๊ และความรู้สึกทางเพศไม่ใช่เรื่องของร่างกายเพียงอย่างเดียว แต่มา

พร้อมกับการประกอบสร้าง และการให้ความหมายจากวัฒนธรรมนั้นที่ให้คุณค่ากับความเป็นชาย และความโป๊ว่าสิ่งใดที่น่าพิสมัย และน่าเฝ้าฝันซึ่งจะเห็นได้จากการนำเสนอที่แตกต่างกันของหนังโป๊ เกย์ในแต่ละชนชาติซึ่งมีไวยากรณ์การเล่าเรื่องที่แตกต่างกัน

องค์ประกอบของหนังโป๊เกย์

การศึกษาทางด้านหนังโป๊จะมุ่งเน้น และให้ความสำคัญไปที่ ความผันทางกามารมณ์ ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของสื่อโป๊นั้น ในการศึกษาครั้งนี้เน้นไปที่สื่อโป๊ที่เรียกว่าหนังโป๊ เกย์ซึ่งเป็นสื่อที่มีลักษณะที่มีภาพเคลื่อนไหวและเสียงซึ่งการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์จะใช้รูปแบบการ วิเคราะห์เช่นเดียวกับหนังโป๊ชายหญิง คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบของหนังโป๊ (elements of porn) Lehman (2006) กล่าวว่า องค์ประกอบของหนังโป๊ (elements of porn) ประกอบไปด้วย

- องค์ประกอบด้านฉาก (Set dressing)
- องค์ประกอบด้านแสง และเงา (Lights and Shadow)
- องค์ประกอบของสี (Colour)
- องค์ประกอบด้านการแสดง และตัวแสดง (Acting and Actor)
- การสื่อสารภาษาของกล้อง (The Language of the camera)
- องค์ประกอบด้านเสียง (Sound)
- องค์ประกอบด้านการตัดต่อ และลำดับภาพ (Editing)
- องค์ประกอบด้านการถ่ายทำหนังโป๊ (Porn Photography)
- องค์ประกอบด้านโครงเรื่อง (Plot)
- องค์ประกอบด้านการเล่าเรื่องกิจกรรมทางเพศ (Sexual Activities)

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันรูปแบบของหนังโป๊เกย์ที่หลากหลายทั้งที่เป็นลักษณะสื่อแบบออฟไลน์ เช่น วีซีดี และดีวีดี ในขณะที่หนังโป๊แบบออนไลน์ถูกบรรจุลงในไฟล์รูปแบบของไฟล์ดิจิทัล นำเสนอผ่านเว็บไซต์ทั้งที่เป็นเว็บไซต์จากผู้ผลิตโดยตรง (official website) และจากการนำไฟล์จากหนังโป๊ เกย์ไปนำเสนอผ่านเว็บไซต์อื่นซึ่งโดยทั่วไปมักจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ส่งต่อกันเป็นทอดๆ การวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ยังคงใช้การวิเคราะห์แบบเดิมอยู่ และยังคงให้ความสำคัญกับความผันทางกามารมณ์เป็นสำคัญ ซึ่ง Martin Barker (2013, p. 155) ให้ความหมายของคำว่าความผันทางกามารมณ์ (sexual fantasy) ไว้ว่า

- ความผันทางกามารมณ์ เป็นเสมือนแว่นขยายที่แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ความต้องการที่พยายามเติมเต็มความสุข
- ความผันทางกามารมณ์ คือกระแงที่สะท้อนการให้ความหมายต่อสิ่งต่างๆ
- ความผันทางกามารมณ์ คือโลกแห่งความฝันที่ได้มรการค้นพบและเป็นสิ่งที่ปรารถนา

- ความผันทางกามารมณ์คือการเดินทางและการทำกิจกรรมในสุตินแดนที่ห่างไกลอันเป็นที่ปรารถนา

- ความผันทางกามารมณ์คือตัวตนอีกด้านหนึ่งที่เราเป็นหรืออาจจะไม่เป็น

การวิเคราะห์ และทำความเข้าใจหนังโป๊เอย์จากการวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ทำให้เห็นแง่มุมและการสะท้อนความคิดของสังคมที่มีต่อสิ่งนั้นผ่านการประกอบสร้างความหมาย ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งเป็นสิ่งที่ Mercer (2017) มีทัศนะเกี่ยวกับความเป็น “เคเวียร์” ว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในหนังโป๊เอย์ที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึก และสร้างความผันทางกามารมณ์ให้แก่ผู้ชมที่เป็นเอย์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งการให้ความหมายของความเป็น “เคเวียร์” จะแตกต่างกันไปตามลักษณะของพื้นที่ และเวลา นั่นคือ ความหมายนั้นไม่ตายตัว และลื่นไหล

การเล่าเรื่องในหนังโป๊นั้น Lehman (2006) กล่าวว่า ลักษณะของการเล่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. loose sets of related situations การเล่าเรื่องแบบไม่มีเรื่องราว
2. full fledged stories การเล่าเรื่องแบบมีโครงเรื่อง หรือการเล่าเรื่องแบบมีเรื่องราว

นอกจากนี้ Lehman ยังให้ทัศนะเกี่ยวกับฉากที่สำคัญในหนังโป๊ว่า ฉากที่สำคัญที่สุดที่แสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจ และการแสดงอำนาจจะเกิดขึ้นในฉากนี้ คือ ฉากถึงจุดสุดยอด (orgasm) ของนักแสดง โดยทั่วไปแล้วหนังโป๊ชายหญิง และหนังโป๊เอย์ ฉากจบของเรื่องจะจบอยู่ที่ฉากนี้ กล่าวคือเมื่อตัวแสดงผู้ชายถึงจุดสุดยอดเท่ากับเป็นฉากจบของเรื่อง แต่ฉากนี้จะมีการถ่ายทำที่เน้นเป็นพิเศษเนื่องจากฉากดังกล่าวถือได้ว่าเป็นฉากที่ทำเงิน (the money shot) และเติมเต็มความผันทางกามารมณ์ให้แก่ผู้ชม การนำเสนอฉากนี้จะเป็นไปอย่างพิถีพิถัน ใส่รายละเอียด และประณีตเป็นพิเศษ ด้วยเหตุผลทางกามารมณ์ แต่อย่างไรก็ตาม ฉากนี้สามารถวิเคราะห์สัญญาณที่เกิดขึ้นผ่านการประกอบสร้างความหมายผ่านสายตาของผู้กำกับ และดากล้องได้ กล่าวคือ นอกจากฉากนี้จะเติมเต็มจินตนาการให้แก่ผู้ชมว่าตัวแสดงนั้นถึงจุดสุดยอดแล้วจริงผ่านน้ำอสุจิ ฉากดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นถึงอำนาจที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแสดง ไม่ว่าจะเป็นหนังโป๊ชาย หญิง หรือหนังโป๊เอย์ ผู้ที่มีอำนาจมากกว่าจะเป็นผู้ชายที่สามารถแสดงอำนาจผ่านการถึงจุดสุดยอด และการหลั่งอสุจิซึ่งพื้นที่ในการหลั่งเป็นการแสดงถึงความเหนือกว่าบนพื้นที่ของร่างกายอีกฝ่ายหนึ่ง กล่าวคือ โดยทั่วไปแล้วเมื่อมีการหลั่งเกิดขึ้น การหลั่งจะไม่เกิดขึ้นภายในร่างกายของอีกฝ่าย จะต้องแสดงให้เห็นการถึงจุดสุดยอดภายนอก ร่างกาย ซึ่งอสุจิเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของอำนาจที่เหนือกว่า เมื่อหลั่งลงบนพื้นที่ใดของร่างกายเท่ากับการแสดงสัญญาณที่แสดงถึงการมีอำนาจครอบครอง และเป็นเจ้าของพื้นที่นั้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วพื้นที่ที่มักจะพบการแสดงอำนาจอยู่บ่อยครั้งคือการหลั่งลงบนใบหน้าของอีกฝ่าย ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการสร้างอำนาจบนพื้นที่บนใบหน้าเนื่องจากเป็นสัญญาณที่มีความหมายที่โยงไปถึงการร่วมเพศที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัว แต่เมื่อถึงจุดสุดยอดต้องการกระทำบนใบหน้าเพื่อแสดงอำนาจ ซึ่งเป็นสัญญาณที่แสดง

ถึงอัตลักษณ์ของบุคคลนั้น ใบหน้าคือส่วนที่ถูกเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะอยู่ตลอดเวลาแต่กิจกรรมทางเพศเป็นเรื่องของพื้นที่ส่วนตัว การถึงจุดสุดยอดบนในหน้านอกจากจะแสดงอำนาจเหนือพื้นที่บนร่างกายของอีกฝ่าย ก็แสดงถึงอำนาจในการเปิดเผยเรื่องเพศในพื้นที่สาธารณะเช่นกัน

การศึกษาครั้งนี้จะนำแนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์มาอธิบายในเรื่องขององค์ประกอบการผลิตหนังโป๊เกย์ซึ่งจะนำไปอธิบายลักษณะการประกอบสร้างความเป็น “ควีเยอร์” ที่เกี่ยวกับเทคนิคการผลิตที่ชี้ให้เห็นถึงการประกอบสร้างความเป็น “ควีเยอร์” ในฐานะการเป็นพื้นที่การต่อต้านอำนาจ

2.2 แนวคิดเรื่องการประกอบสร้างความหมายความเป็น “ควีเยอร์”

แนวคิดเรื่อง “ควีเยอร์” (Queer) ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการประกอบสร้างความหมายความเป็น “ควีเยอร์” ที่เชื่อว่าการประกอบสร้างความหมายความเป็น “ควีเยอร์” ขึ้นอยู่กับพื้นที่ และเวลา นั่นคือ ความหมายของความเป็น “ควีเยอร์” จะเปลี่ยนแปลงไปตามพื้นที่และเวลาแสดงถึงความหมายที่ไม่หยุดนิ่ง และสั่นไหว ในการวิจัยครั้งนี้ความเป็น “ควีเยอร์” ถูกประกอบสร้างผ่านหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และถูกอ่านความหมายโดยผู้ชม “ควีเยอร์” ญี่ปุ่น โดยจะใช้แนวคิดนี้เป็นกรอบในการวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2

การประกอบสร้างความหมาย แนวคิดนี้มีความเชื่อว่าความหมายของสิ่งต่างๆ นั้น เกิดขึ้นจากการให้ความหมายของมนุษย์โดยที่ความหมายที่ให้นั้นเป็นที่ตกลงกันภายในแต่ละสังคม กลุ่มจึงเป็นความหมายที่เกิดขึ้นเฉพาะพื้นที่ และเวลา กล่าวคือ เมื่อเปลี่ยนพื้นที่ และเวลาไปความหมายที่ไว้จะเปลี่ยนแปลงไปอาจมีบางส่วนที่ยังคงมีความหมายร่วมซึ่งการประกอบสร้างความหมายนี้จะส่งผลต่อการแปลความหมาย การมองโลกของคนในสังคม

เมื่อกล่าวถึงความเป็น “ควีเยอร์” ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความหมายที่เกี่ยวข้องกับ เพศ อยู่ 3 ลักษณะ ได้แก่

เพศสรีระ (sex) เป็นการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาเป็นกรอบในการแบ่งเพศโดยใช้สรีระร่างกาย ในที่นี้ประกอบไปด้วย เพศชาย เพศหญิง

เพศภาวะ (gender) เป็นเพศที่เกิดจากการประกอบสร้างความหมายทางสังคมมีความหมายรวมถึงความเป็น “ควีเยอร์” ความเป็นหญิงซึ่งเป็นเรื่องของบทบาทในมิติต่างๆ ที่สังคมกำหนดให้กับสถานะทางเพศซึ่งโดยทั่วไปจะใช้เพศสรีระในการให้ความหมาย แต่เมื่อมีการเปลี่ยนบทบาทที่ไม่ตรงกับเพศสรีระ หรือการให้ความหมายอันเนื่องมาจากองค์ประกอบอื่น เช่น รสนิยมทางเพศที่นอกเหนือไปจากรักต่างเพศ เป็นต้น สถานะทางเพศจะมีมากขึ้น เช่น เกย์ กะเทย ทอม ดี อันจะนำไปสู่การกำหนดบทบาทเพศต่างๆ มากกว่าหญิงและชาย

เพศวิถี (sexuality) หมายถึง วิถีทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนา และการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ และกามกิจ ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคม สัมพันธ์ กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศใน หลากหลายแง่มุม

จากที่กล่าวมาในเรื่องของเพศจะเห็นได้ว่าเป็น “เควีย์ร” เป็นลักษณะของการ ประกอบสร้างความหมายของสังคมซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่ของการประกอบสร้างความหมายที่ยังไม่เสร็จ กล่าวคือ ความเป็น “เควีย์ร” เป็นสิ่งที่ลื่นไหล (fluidity) ขึ้นอยู่กับการให้ความหมายของแต่ละสังคม แตกต่างกันไปตามพื้นที่ และเวลา ความหมายที่เกิดขึ้นไม่แน่นอน ไม่คงที่ซึ่งโดยทั่วไปแล้วความเป็น “เควีย์ร” จะมีลักษณะของรูปแบบที่แสดงออกซึ่งความแตกต่างกับความเป็นหญิง เช่น ในทางกายภาพ ร่างกายแข็งแรง การมีกล้ามเนื้อ และโครงสร้างที่ใหญ่กว่าผู้หญิง ในทางพฤติกรรม ความอดทน ความเข้มแข็ง ซึ่งจะไม่แสดงความอ่อนแอต่อสาธารณะเหมือนผู้หญิง เช่น การร้องไห้ เป็นต้น

ทฤษฎี “เควีย์ร” เป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าแท้จริงแล้วเพศมีเพียงแค่ 2 จริงหรือ การสถาปนาความเป็นเพศ Michel Foucault (1998) กล่าวถึงเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องของ อำนาจในการให้ความหมายของสังคมที่นำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มากำหนดความเป็นเพศให้ถูก แบ่งออกเป็น 2 เพศ ตามสรีระซึ่งเป็นการสถาปนาความเป็นเพศชาย และเพศหญิง รักต่างเพศ ดังนั้น สิ่งทีนอกเหนือไปจากนี้ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ ดังที่ Foucault ได้กล่าวถึงเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องของ อำนาจของสังคมรักต่างเพศเป็นใหญ่ที่ระบุความหมายเรื่องเพศให้มีเฉพาะแค่ ชาย และหญิง และกด ทับความหมายอื่นให้เป็นสิ่งผิดปกติ แนวคิดเรื่องอำนาจนี้ได้ถูกส่งต่อมายังนักวิชาการรุ่นต่อมาใน แนวความคิดที่แตกต่างจากเรื่องคู่ตรงข้ามที่แบ่งแยกสรรพสิ่งออกเป็น 2 ขั้วอย่างชัดเจน ชุดความคิด เกี่ยวกับเรื่องเพศในยุคหลังสมัยใหม่ (postmodern) ซึ่งญาณวิทยาที่เปลี่ยนไป ความรู้ไม่ใช่ความจริง เพียงชุดเดียวที่สามารถอธิบายสรรพสิ่งได้เสมอไป โดยเฉพาะความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์ซึ่งแตกต่างจากความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เชื่อว่าความจริงมีเพียงหนึ่งเดียว แต่ในยุค หลังสมัยใหม่ (postmodern) การยอมรับว่าความจริงถูกขยายออกเป็นระดับ (shade) ไม่ใช่ความ จริงที่แบ่งออกเป็นขั้วตรงข้าม ขาว ดำ เสมอไป แต่ความจริงไม่มีอะไรถูกแบ่งแยกออกจากกันสุดขั้ว เช่นเดียวกับเรื่องเพศ ปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศถูกขยายขอบเขตออกไป การอธิบายในเชิง ชีววิทยาอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ถูกหยิบยกมาอธิบายเรื่องเพศได้เสมอไป ดังนั้น เพศจึงเป็นสิ่งที่อธิบายได้ใน หลากกรอบความคิด ทั้งเพศเสรี (sex) เพศภาวะ (gender) และเพศวิถี (sexuality)

ดังนั้น แนวคิดเรื่อง “เควีย์ร” จึงเป็นการกล่าวถึงเรื่องอำนาจของเพศซึ่งกล่าวถึงเฉพาะ เพศที่แตกต่างไปจาก ชาย หญิง ตามความหมายของความรู้ทางวิทยาศาสตร์ “เควีย์ร” แต่เดิมเป็น คำที่ใช้เรียกกลุ่มเกย์ ในลักษณะที่ถูกเหยียดหยาม มีความหมายในเชิงกตขีพวกที่เป็นอื่น แต่ต่อมา

“ควีร์” ถูกสร้างขึ้นความหมาย นำเอาคำที่ใช้กดขี่มาเป็นคำที่ใช้แทนกลุ่มเพศทางเลือกเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเหยียดหยันแนวคิดรักต่างเพศ หรือความเป็นชายความเป็นหญิง

เช่นเดียวกับ Eve Kosofsky Sedgwick (1990) ที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศภาวะว่า วัฒนธรรมตะวันตกในศตวรรษที่ 20 ตั้งอยู่บนความรู้แบบชั่วคราวซ้ำในการหาความหมายปรากฏการณ์ต่างๆ รวมไปถึงเรื่องเพศ ชาย หญิง รักต่างเพศ และการกดทับความหมายสิ่งอื่นให้อยู่นอกพรมแดนกลายเป็นความเปี่ยงเบนอันเนื่องมาจากความแนวคิดแบบชั่วคราวซ้ำ จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับ “ควีร์” เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการรื้อสร้างอำนาจความเป็นเพศชาย เพศหญิง รักต่างเพศ ที่ถูกรอบงำจากชุดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเป็นแนวคิดพื้นฐานให้กับศาสตร์ด้านอื่นจำกัดความหลากหลาย และเป็นการสถาปนาอำนาจให้กับความเป็นชายให้อยู่เหนือเพศอื่น ดังนั้นแนวคิดเรื่อง “ควีร์” จึงเป็นความพยายามทำลายกรอบความคิดเรื่องคู่ตรงข้าม และให้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าเป็นสิ่งสมมติที่เกิดจากการให้ความหมายของมนุษย์เอง แต่แท้จริงแล้วเรื่องเพศไม่มีอยู่จริง

แนวคิดเกี่ยวกับ “ควีร์” มองว่าเพศเป็นสิ่งที่ถูกสังคมกำหนดความหมายขึ้นโดยมีความสัมพันธ์ต่อการกำกับการกระทำของปัจเจก Judith Butler (1993) กล่าวว่า สังคมกำหนดคำว่า ชาย หญิง ขึ้นมาพร้อมกับชุดความคิดที่กำกับความเป็นชาย และหญิง พฤติกรรม การกระทำจะเป็นไปตามที่ความหมายที่สังคมนั้นให้ไว้ว่า พฤติกรรม หรือการกระทำแบบใดที่ปัจเจกจะต้องแสดงออกเพื่อบ่งบอกอัตลักษณ์ความเป็นตัวตน ความเป็นเพศในสังคมนั้น ชี้ให้เห็นว่าความเป็นเพศไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นสิ่งที่สังคมให้ความหมาย และกำหนดขึ้น เพื่อแบ่งแยก และกำหนดหน้าที่ของปัจเจก แต่ Butler ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในแบบดังกล่าว สังคมมีบทบาทเหนือร่างกายมนุษย์ทั้งที่จริงแล้วมนุษย์ควรมีอิสระในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ พฤติกรรมของตนเอง ไม่ใช่กำหนดจากร่างกาย พฤติกรรมทางเพศจึงไม่ใช่สาระสำคัญในการกำหนดความเป็นเพศของปัจเจก มุมมองแบบคู่ตรงข้ามเป็นสิ่งที่ลวงตา และทำให้เกิดการจำกัดความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรม การแสดงออก และอัตลักษณ์ของมนุษย์ ดังนั้น เพศตามแนวคิดนี้จึงพิจารณาเกี่ยวกับการกระทำของปัจเจกไม่ใช่อยู่ที่สรีระ และการกำหนดพฤติกรรมที่มาจากสังคม จะเห็นได้ว่าแนวคิดเรื่อง “ควีร์” เป็นเรื่องที่ส่งเสริมความหลากหลาย ไม่กำหนดแบบแผนของความเป็นเพศจากร่างกาย

ความเป็น “ควีร์” ในญี่ปุ่นแม้ว่าจะมีปรากฏให้เห็นตั้งแต่อดีตที่ถูกนำเสนอในลักษณะการเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ในกลุ่มชนชั้นนำ (Elite) เช่น พิธีชูโด ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 แต่เมื่อเข้าสู่ยุคสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงคราม และอยู่ในช่วงฟื้นฟูประเทศเกิดการนำเข้าวิถีคิดเกี่ยวกับความเป็น “ควีร์” ในลักษณะที่แตกต่างออกไปจากยุคเมจิ กล่าวคือ แนวคิดความเป็น “ควีร์” เป็นความรู้ที่ถูกนำเข้าจากฝั่งตะวันตกโดยเฉพาะอเมริกา การกำเนิดพื้นที่สำหรับ “ควีร์” ในพื้นที่หัวเมืองชั้นนำ เช่น โตเกียว โอซาก้า เริ่มเข้ามามีบทบาทในการสร้างพื้นที่แสดงอัตลักษณ์

ความเป็น “ควียร์” ในญี่ปุ่น จากการศึกษาของ Summerhawk (1998) แสดงให้เห็นว่า “ควียร์” ในยุคหลังสงครามโลกยังมีการแบ่งชนชั้นอย่างชัดเจน การเปิดเผยตัวตนเป็นสิ่งต้องห้าม หรือเป็นสิ่งที่ทำให้สิทธิพิเศษที่เกิดจากความเป็นชายตามเพศสภาพนั้นหายไป เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้ที่แสดงออกถึงความเป็น “ควียร์” หรือเป็นฝ่ายรับจะตกอยู่ในฐานะที่ต่ำกว่าผู้ที่เป็นฝ่ายรุก และไม่เปิดเผยตัวตนเนื่องจากสูญเสียสิทธิพิเศษบางอย่างไป และถูกขับออกจากสถาบันทางสังคมที่เคยสังกัดอยู่ เช่น ครอบครัว อาชีพ ทำให้ต้องนำตนเองเข้าสู่สถาบันทางสังคมใหม่ คือ ชุมชน “ควียร์” ซึ่งในขณะนั้นเป็นกลุ่มทางสังคมที่มีขนาดเล็ก และไม่มีอำนาจต่อรองใดใดกับสังคมญี่ปุ่น สมาชิกในชุมชนจะต้องพึ่งพากันเองถูกตัดขาดจากความช่วยเหลือ หรือกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นกับสถาบันอื่น หรือสังคมรอบข้างเนื่องจากไม่ได้รับการยอมรับ แต่อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบันการยอมรับความเป็น “ควียร์” เริ่มมีบทบาทมากขึ้นอันเนื่องมาจากการนำเข้าสู่ชุดความคิดเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ และชุดความคิดเกี่ยวกับ “ควียร์” ที่ต้องการสลายเส้นแบ่งความเป็นเพศออกไปจึงทำให้กลุ่ม “ควียร์” หรือ “ควียร์” ที่อยู่ในลักษณะปัจเจกมีแนวคิดในการต่อสู้เพื่อกลุ่มตนเองมากขึ้น ซึ่งแนวคิดของ “ควียร์” กลุ่มนี้จะขัดแย้งกับกลุ่มที่ยังคงมีชุดความคิดแบบ “ควียร์” ดั้งเดิมในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จากการอธิบายเรื่อง “ควียร์” ของ McLelland (2005) อธิบายว่าในปัจจุบันชุดความคิดเรื่องเพศโดยเฉพาะเพศทางเลือกมีแนวคิดที่มีความเหมือนฝั่งตะวันตกมากขึ้น ชุดความคิดเกี่ยวกับการสลายเส้นแบ่งระหว่างเพศชาย และหญิงเริ่มปรากฏให้เห็นชัดมากขึ้นอันที่จะเห็นได้จากนิยามความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่นที่เปลี่ยนไป ผู้ชายเริ่มสำอาง แต่งตัว และแสดงออกที่แตกต่างจากความเป็นชายในยุคสามุไรที่มีความเป็นชายในลักษณะความแข็งแกร่ง ความเป็นผู้นำ และความเสียสละ สอดคล้องมาถึงแนวคิดเกี่ยวกับความเป็น “ควียร์” ที่เริ่มชัดเจนมากขึ้นในลักษณะการสลายเส้นแบ่งความเป็นเพศ ฝ่ายรุกไม่จำเป็นต้องมีความเป็นชายสูงกว่าฝ่ายรับจะเป็นอย่างไรก็ได้เนื่องจากเรื่องเพศไม่มีอยู่จริงเป็นเพียงการให้ความหมายของสังคม ซึ่งจากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันชุดความคิดในรูปแบบ “ควียร์” ในยุคหลังสงครามโลก และ “ควียร์” ในยุคปัจจุบันมีความแตกต่างและเป็นชุดความคิดที่ต่อสู้ความหมาย ช่วงชิงพื้นที่ให้ตนเองมีอำนาจมากกว่าซึ่งจะสะท้อนให้เห็นจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งจะกล่าวต่อไปในบทที่ 4 และ 5

ในสังคมญี่ปุ่นเคร่งครัดในเรื่องเพศ ความเป็นชาย และความเป็นหญิงถูกกำหนดขึ้น และมีบทบาทในการกำหนดพฤติกรรม เพศที่นอกเหนือจากนี้ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ จึงทำให้เห็นว่ากลุ่ม “ควียร์” ในญี่ปุ่นเป็นชนชายขอบที่มีอำนาจน้อยในสังคมชายเป็นใหญ่ จากบทความการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่อง “ควียร์” ในญี่ปุ่นของ โฆซิต ทิพย์เทียมพงษ์ (2018) นำเสนอว่าในญี่ปุ่น เท้าที่ผ่านมาโดยทั่วไปเรียกความรักร่วมเพศว่า “โดเซไอ” (同性愛 ; dōseiai) และเรียกคนรักร่วมเพศโดยรวมว่า “โดเซไอ-ชะ” (同性愛者 ; dōseiai-sha) ส่วนคำว่า LGBT ซึ่งกำลังเข้ามาแทนที่ “โดเซไอ-ชะ” ในสื่อต่างๆ และใช้สื่อถึงคนกลุ่มน้อยทางเพศด้วยนั้น แพร่หลายในโลกตะวันตกก่อนและค่อยๆ เข้ามา

สู่วงวิชาการญี่ปุ่น โดยเรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับในภาษาไทย ในขณะที่คนญี่ปุ่นรุ่นก่อนอาจจะยังอีกไม่คุ้นเคยกับคำนี้ นักวิชาการบางคนมองว่าการใช้คำนี้สื่อถึงคนกลุ่มน้อยทางเพศอาจไม่เหมาะสม เพราะระบุไว้แค่ 4 ประเภท หากใช้คำนี้ก็เท่ากับว่ากีดกันคนประเภทอื่น และหากจะพูดให้รัดกุม ภาษาญี่ปุ่นก็มีคำว่า “เซ-เต-กิ-โซ-ชู-ชะ” (性的少数者 ; seiteki shōsū sha) อยู่แล้วซึ่งน่าจะเหมาะสมกว่า อย่างไรก็ตาม แม้มีช่องว่างด้านความเข้าใจระหว่างนักวิชาการกับคนทั่วไป แต่ก็ยากที่จะห้ามไม่ให้ประชาชนคิดว่า LGBT หมายถึง คนกลุ่มน้อยทางเพศหรือกลุ่มหลากหลายทางเพศอยู่ดี จากบทความนี้ชี้ให้เห็นว่า เรื่องเพศในญี่ปุ่นยังคงมีแนวคิดแบบคู่ตรงข้าม เนื่องจากเป็นสังคมที่ทำให้ความสำคัญกับสถานะความเป็นชาย ซึ่งเป็นแนวคิดที่เป็นรากฐานของสังคมที่สั่งสมมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ จากพัฒนาการเหล่านี้ แม้ว่าบรรยากาศทางสังคมด้านความเป็นมิตรต่อ “ควีร์” ในญี่ปุ่นในทางปฏิบัติอาจจะยังไม่เป็นรูปธรรมแต่ในทางกฎหมายกลับมีลักษณะตรงข้ามในทางปฏิบัติเพราะในเมื่อสภาพร่างกายไม่มีสัญลักษณ์บ่งชี้เพศสภาพตามเดิมแล้ว คำระบุเพศก็ควรจะเปลี่ยนไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิดเรื่องเพศในสังคมญี่ปุ่นยังคงยึดติดอยู่กับลักษณะของร่างกาย และการกระทำซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานที่ Butler ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประเด็นนี้ตามที่ได้กล่าวไปข้างต้น ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับ “ควีร์” ญี่ปุ่นจึงจำเป็นต้องศึกษาจากการประกอบสร้างความหมายของกลุ่ม “ควีร์” ที่พยายามนำเสนอความเป็น “ควีร์” ในพื้นที่ของตัวเอง เพื่อแสดงจุดยืน อัตลักษณ์ และความดำรงอยู่ของกลุ่มผ่านพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น การสร้างพื้นที่เพื่อต่อต้านความเป็นชายซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในสังคมญี่ปุ่นเป็นหนึ่งวิธีในการแสดงจุดยืน และการสร้างอำนาจเพื่อลดแรงตึงเครียดจากสังคมที่มีต่อกลุ่ม “ควีร์” ญี่ปุ่น

2.3 แนวคิดคาร์นิวัล (Carnavalesque)

แนวคิดคาร์นิวัล (Carnavalesque) ของ Mikail Bakhtin (1965) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจที่กลับหัวกลับหางจากความเป็นจริงซึ่งเป็นการสร้างพื้นที่ หรือเหตุการณ์เฉพาะกิจเพื่อให้บุคคลสามารถทำพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับระเบียบของสังคม เพื่อลดความตึงเครียดของสังคม โดยเฉพาะในสังคมญี่ปุ่นที่มีความตึงเครียดสูงเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ จึงทำให้กลุ่ม “ควีร์” ถูกกดทับ และไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์ได้อย่างเต็มที่ ยกเว้นเมื่ออยู่ในพื้นที่ของตัวเอง ทั้งพื้นที่ในลักษณะพื้นที่ทางกายภาพ และพื้นที่ในจินตนาการซึ่งในที่นี่จะวิเคราะห์พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งเป็นพื้นที่ของกลุ่ม “ควีร์” ที่จำลองเหตุการณ์การต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นในลักษณะตรงกันข้ามกับความเป็นจริง เพื่อให้ผู้ชมได้เกิดการทดลองในจินตนาการ และจะสิ้นสุดลงเมื่อเข้าสู่พื้นที่โลกแห่งความเป็นจริงโดยจะใช้แนวคิดนี้เป็นกรอบในการวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ 3

ดังที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นเรื่องของอำนาจซึ่งเกิดจากการกำหนดความหมายของสังคม โดยที่พรมแดนของเรื่องเพศถูกกำหนดขอบเขตจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่กำหนดให้เพศมีเพียงชาย และหญิง ตามสรีระ และกำหนดบทบาทพฤติกรรมความคาดหวังทางสังคมซึ่งก่อให้เกิดการผลักให้สิ่งอื่นที่ไม่ใช่ ชาย และหญิงให้กลายเป็นสิ่งผิดปกติ ทำให้เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่มีอำนาจของสังคมเข้าไปกำหนดบทบาทความเป็นชาย ความเป็นหญิง และความเป็นอื่น เมื่อพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยอำนาจ ซึ่งตามความเห็นของ Foucault ที่อธิบายเกี่ยวกับประเด็นอำนาจว่า “ที่ใดมีอำนาจที่นั่นย่อมมีการต่อต้านอำนาจ” แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องอำนาจดังที่ Foucault ได้กล่าวไปนั้น เชื่อมโยงไปสู่แนวคิดคาร์นิวัลของ Mikhail Bakhtin (1965) ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับเรื่องอำนาจที่กลับหัวกลับหาง ผิดแผกไปจากบรรทัดฐานของสังคม Bakhtin สนใจภาษากับความคิดของมนุษย์เช่นเดียวกันกับ Ferdinand de Saussure นักภาษาศาสตร์ชาวสวิสเซอร์แลนด์ที่สนใจภาษาที่มนุษย์ใช้ในชีวิตจริง มากกว่าการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์เป็นการชี้ให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ภาษาเพื่อแสดงออกถึงด้านที่ต่อต้านของมนุษย์แต่ Bakhtin สนใจภาษาที่อยู่ในรูปแบบของสัญญาณที่แสดงถึงอำนาจของสัญญาณในการต่อต้านระบบ สนใจงานคาร์นิวัลซึ่งเป็นพื้นที่ และพิธีกรรมทางภาษาที่เป็นตัวแทนพื้นที่ของภาษาที่แตกต่างไปจากชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ในงานคาร์นิวัลเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ปัจเจกได้ทดลองทำในสิ่งตรงกันข้ามกับบรรทัดฐานทางสังคมซึ่งเป็นการจำลองพื้นที่ในการต่อต้านระบบ ได้ละเมิดกฎ และข้อห้ามของสังคม แต่เมื่องานนั้นจบลงทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ งานคาร์นิวัลจึงเป็นกลไกหนึ่งที่สร้างสมดุล และลดความตึงเครียดของสังคมได้ ในหนังสือ *rebellion and his world* กล่าวถึงงานคาร์นิวัลโดยที่ส่วนหนึ่งของทฤษฎีดังกล่าวนี้ก็คือสิ่งที่เรียกว่าการมีลักษณะอย่างงานรื่นเริง (carnival) โดย Bakhtin เสนอว่า สำนักแห่งงานรื่นเริงของโลก (the carnival sense of the world) มีลักษณะ 4 ประการ ได้แก่ Bakhtin (1965)

1. การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างอิสระและเป็นกันเองระหว่างผู้คน (familiar and free interaction between people) งานรื่นเริงจะนำพาผู้คนที่ไม่คุ้นเคยกันมาอยู่ด้วยกันและสนับสนุนให้มีปฏิสัมพันธ์กันรวมทั้งแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างอิสระ

2. พฤติกรรมแหกคอกนอกกริด (eccentric behaviour) พฤติกรรมอันปรกติอันปรกติแล้วไม่เป็นที่ยอมรับ จะเป็นที่ยอมรับกันได้ในงานรื่นเริง คนเราสามารถเปิดเผยพฤติกรรมตามธรรมชาติของตนเองออกมาได้โดยไม่ต้องรับผลอะไร

3. เรืองสมรสข้ามชนชั้น (carnivalistic mésalliances) รูปแบบอันเป็นอิสระและเป็นกันเองในงานรื่นเริงนั้นจะนำเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรกติแล้วต่างคนต่างอยู่มาอยู่ร่วมกันได้

4. การทำให้ปรอะเปื้อน (profanation) ในงานรื่นเริง นิยามแห่งความศักดิ์สิทธิ์และความเข้มงวดในความเคร่งครัดทางศาสนาจะถูกลดทอนอำนาจลง

ในมุมมองของ Bakhtin แล้ว เมื่ออยู่ในงานรื่นเริง กฎระเบียบต่างๆ ทางสังคมจะถูกกลับหัวกลับหางอย่างจงใจ งานรื่นเริงได้กลายเป็นวาล์วนิรภัยเชิงสถาบันที่ช่วยให้คนเราได้ปลดปล่อยความตึงเครียดจากระบบของสังคมออกมา “(สำนักแห่งงานรื่นเริงของโลก) อยู่ตรงข้ามกับความจริงจังอันเป็นทางการที่ทั้งเป็นไปโดยข้างเดียวและหม่นหมอง ความจริงจังซึ่งตั้งมั่นตุนทุ้งและเป็นปรปักษ์ต่อวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง ที่พยายามทำให้ระเบียบสังคมหรือเงื่อนไขแห่งการดำรงอยู่ที่กำหนดไว้นั้นเป็นความจริงสมบูรณ์อันมีอาจตั้งกังขาได้”

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นลักษณะชั่วคราวที่สังคมอนุญาตให้ผู้คนสามารถแหกกฎ หรือทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพฤติกรรมประจำวัน สร้างให้พื้นที่หนึ่งสามารถต่อต้านข้อบังคับของสังคมได้เป็นเวลาชั่วคราว และจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติเมื่องานรื่นเริงนั้นจบลง เช่นเดียวกับพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” ให้อยู่เหนือ ความเป็นญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โดยใช้กิจกรรมทางเพศเป็นเครื่องมือในการถอดรื้อความหมายดังกล่าว และกดทับให้มีอำนาจน้อยกว่า ซึ่งเป็นการรื้อสร้างความหมายใหม่ที่แตกต่างไปจากความจริงในพื้นที่สังคมญี่ปุ่นในลักษณะตรงกันข้าม เป็นไปตามแนวคิดคาร์นิวัลของ Bakhtin (1965) เพราะเมื่อ “เควียร์” หลุดออกจากพื้นที่ที่ตนสร้างขึ้น เมื่อนั้นทุกอย่างก็จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติซึ่งเรื่องเพศในญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่เคร่งครัด มีระเบียบ กฎเกณฑ์ที่ชัดเจน ความเป็นชายอยู่เหนือสิ่งอื่นใด แสดงให้เห็นถึงรากฐานความคิดที่มาจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างชัดเจนที่เชื่อว่าความจริงมีเพียง 1 เดียว และเชื่อในความจริงลักษณะคู่ตรงข้าม ความเป็นชาย ตรงข้ามกับความเป็นหญิง สิ่งที่อยู่นอกเหนือจากนี้คือสิ่งประหลาด ผิดปกติ ต้องถูกกำจัดเนื่องจากขัดกับระเบียบของสังคม และอาจก่อให้เกิดความไร้ระเบียบขึ้นในสังคม

ดังนั้น สังคมญี่ปุ่นในพื้นที่โลกความเป็นจริงที่มีระเบียบ และทุกอย่างถูกกำหนด กฎเกณฑ์ไว้อย่างเข้มงวด การสร้างพื้นที่โลกเสมือน เช่น พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการสร้างพื้นที่ที่รื้อถอนความเป็นระเบียบ สร้างกฎขึ้นมาใหม่ นั่นคือ กฎแห่งการละเมิดบรรทัดฐานของสังคม สร้างพื้นที่ให้ความเป็น “เควียร์” ซึ่งเป็นสิ่งที่ชายชอบ สถาปนาตัวเองขึ้นมาให้อำนาจเหนือความเป็นญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น เพื่อเป็นพื้นที่ในการเป็นหลุมหลบภัยในการหลุดพ้นจากอำนาจของกลุ่ม “เควียร์” ลดแรงตึงเครียดของสังคมเพื่อให้ตัวเองดำรงอยู่ได้ในสังคมเข้มงวดเรื่องระเบียบ อีกทั้งยังเป็นการสร้างพื้นที่ในการเป็นพื้นที่การทดลองในจินตนาการเพื่อให้ “เควียร์” ได้ทดลองต่อต้านอำนาจ จำลองตัวเองเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างจากพื้นที่จริงของสังคม ซึ่งจากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า แนวคิดเรื่องคาร์นิวัลของ Bakhtin (1965) สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นการอธิบายปรากฏการณ์พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการเป็นพื้นที่เพื่อประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” ให้อำนาจเหนือความเป็นญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นซึ่งแตกต่างจากพื้นที่จริง ลดความตึงเครียดของ

ปัจเจกในสังคมญี่ปุ่น แสดงให้เห็นถึงโลกที่อยู่คู่ขนานกันระหว่างโลกจริง และโลกเสมือนที่ทำหน้าที่ในการรักษาสมดุลของสังคม

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร

แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสารที่เชื่อว่าอำนาจจะหวางตัวบท (หนังสือญี่ปุ่น) และ ผู้รับสาร (ผู้ชม “เควีร์” ญี่ปุ่น) มีอำนาจที่ส่งผลซึ่งกันและกันไม่ใช่อำนาจทางเดียว โดยที่ผู้รับสารมีอำนาจในการจ้องมอง และการอ่านความหมายความเป็น “เควีร์” ที่ส่งผ่านหนังสือไปยังผู้รับสารซึ่งการรับรู้ และอ่านความหมายของผู้รับสารขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการถอดรหัสความหมายนั้นอาจไม่ไปไปตามการเข้ารหัสของตัวบทซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจที่มาจากผู้รับสารในการอ่านความหมายความเป็น “เควีร์” แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสารนี้จะประกอบในการวิเคราะห์ และอธิบายเพื่อแสวงหาคำตอบสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

2.4.1 แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารในแนววัฒนธรรมศึกษา

ก่อนหน้าการวิเคราะห์ผู้รับสารในแนววัฒนธรรมศึกษาจะเป็นการศึกษาผู้รับสารในฐานะการเป็นผู้รับสารในลักษณะที่ถูกกระตุ้นจากสื่อและแสดงพฤติกรรมออกมาตามที่สื่อต้องการ ซึ่งเป็นอิทธิพลที่ได้จากความรู้ทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ว่าด้วยการกระตุ้น และการตอบสนองต่อสิ่งเร้า สิ่งเร้า คือ สื่อ ทำให้เกิดพฤติกรรมการตอบสนอง โดยที่จะเกิดขึ้นกับผู้รับสารในลักษณะที่เป็นไปตามเนื้อหาของสารที่สื่อออกมา เช่น ทฤษฎีกระสุนปืน แต่การวิเคราะห์สื่อด้วยแนวทางวัฒนธรรมศึกษานั้นข้อตกลงเบื้องต้นของแนวทางวัฒนธรรมศึกษาจะให้ความสนใจต่อบทบาทสื่อมวลชนในชีวิตประจำวันโดยถือว่าสื่อเป็นส่วนเสี้ยวหนึ่งในวิถีชีวิตของบุคคลซึ่งหมายถึง ผู้รับสารและตัวบทจะต้องถูกศึกษาไปพร้อมกันโดยมีหลักการสำคัญสำคัญดังนี้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2552)

- เนื้อหาสารหนึ่งๆ จะมีความหมายอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับผู้อ่านความหมายนั้นจากการรับรู้ของผู้รับสาร ดังนั้น ความหมายของเนื้อหาสารจึงมิใช่สิ่งที่หยุดนิ่งตายตัวอยู่ในตัวสารและไม่อาจจะกำหนดหรือคาดเดาล่วงหน้าได้หากกล่าวให้ชัดเจนสามารถกล่าวได้ว่า แนวทางของกลุ่มนี้เชื่อว่าเนื้อหาของสารจะยังไม่มีมีความหมายใดๆ จนกว่าจะมีผู้อ่าน
- วิธีการใช้เนื้อหาสารหรือที่เรียกว่าพฤติกรรมการใช้สื่อถือเป็นปฏิบัติการทางสังคมอย่างหนึ่งซึ่งหมายความว่าตัวบท ในที่นี้หมายถึง หนังสือญี่ปุ่น ซึ่งหากเป็นเรื่องเดียวกันเมื่อถูกนำไปใช้โดยปฏิบัติการทางสังคม ของกลุ่มคนที่แตกต่างกันผลของการใช้ตัวบทดังกล่าวย่อมแตกต่างกัน
- กลุ่มผู้รับสารที่ใช้สื่อประเภทเดียวกันที่มีประสบการณ์ร่วมกัน เช่น วิธีการคิดวิธีการใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันมักจะมีการตีความหมายเนื้อหาสารและประสบการณ์ กับสื่อ คล้ายคลึงกัน

- Socio-cultural approach มีความเชื่อว่ากลุ่มผู้รับสารนั้นไม่ได้เปิดรับสารอย่าง Passive อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่ Active ของผู้รับสารแต่ละคนก็อาจจะแตกต่างกันไปบางคนอาจมีประสบการณ์ในการใช้สื่อมากกว่าบางคนหรือบางคนก็อาจจะ active มากกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลทำให้การตีความ และการอ่านความหมายแตกต่างกัน

ส่วนกระบวนการรับรู้และตีความของผู้รับสารนั้นการวิเคราะห์ในแนวทางเชิงวัฒนธรรมศึกษาเห็นว่าประสบการณ์จากสื่อมวลชนนั้นเป็นประสบการณ์หนึ่งในท่ามกลางประสบการณ์ชีวิตด้านอื่นๆ ดังนั้น จึงมีการโยงใยประสบการณ์ทางวัฒนธรรมจากแง่มุมหนึ่งของชีวิตมาใช้ในการตีความจากสื่ออยู่เสมอตัวอย่างเช่นเด็กจากครอบครัวที่มีความสุขในครอบครัวกับเด็กที่มาจากรอบครัวที่มีปัญหาย่อมดูละครโทรทัศน์ประเภทตีแผ่ปัญหาชีวิตครอบครัวที่แตกต่างกันเป็นต้น

2.4.2 ทฤษฎีสื่อมวลชนและระบบของรหัสแห่งความหมาย

Stuart Hall (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544) สนใจค้นคว้าเรื่องวิธีการใส่รหัส และการถอดรหัส Encoding and decoding ที่อยู่ในสื่อมวลชน ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบทางวัฒนธรรมที่สำคัญในสังคมสมัยใหม่และเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการถ่ายทอดอุดมการณ์ของสังคม ในงานเขียนชื่อ “Encoding and decoding in television discourse” Hall ได้อธิบาย จุดยืนทางทฤษฎีของเขาด้วยปฏิเสธแนวคิดที่มีต่อผู้รับสารของการศึกษาเรื่องผลกระทบและทฤษฎีสื่อมวลชน (Impact Study and Mass Theory) ที่มองว่าผู้รับสารนั้นมีลักษณะตั้งรับ (passive) Hall มีข้อเสนอว่าหากผลการวิจัยพบว่า ผู้ส่งสารสามารถที่จะโน้มน้าวผู้รับสารให้เห็นคล้อยตามตนเองได้ นี่ก็มิได้มาจากเหตุผลที่ว่าผู้รับสารมีลักษณะ passive แต่อย่างใด หากแต่เป็นเหตุที่เกิดจากบรรดากลยุทธ์ต่างๆ ในการใส่รหัส encoding การเลือกใช้สื่อการสร้างบริบทในการรับสารและเทคโนโลยีต่างๆ ที่ผู้ส่งสารเลือกนำมาใช้ที่สามารถโน้มน้าวความคิดของผู้รับสารได้

กาญจนา แก้วเทพ (2544) ได้กล่าวถึง ทศนะใหม่ต่อผู้รับสารว่า เพื่อเป็นการอธิบายแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการเข้ารหัส (encoding) และการถอดรหัส (decoding) Hall ได้ปูพื้นฐานแนวคิดใหม่เกี่ยวกับผู้รับสารโดยเปรียบเทียบให้เห็นอย่างชัดเจนถึงจุดร่วมและจุดต่างระหว่างแนวคิดของตนเองกับแนวคิดที่มีอยู่กล่าวคือ

1. การเปรียบเทียบรหัสของผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีจุดยืนว่าระบบรหัส (Close System) ของผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่จำเป็นต้องรหัสชุดเดียวกันเสมอไปกรณีส่วนใหญ่มักจะแตกต่างกันมีเหตุผลมากมายที่จะทำให้รหัสคู่มือในการส่งความหมายและถอดรหัสระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ตรงกัน จนถึงขั้นขัดแย้งกัน เช่นภูมิหลังประสบการณ์ระดับการศึกษาอาชีพผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจุดยืนทางการเมืองเพศชนชั้นอุดมการณ์ ด้วยความแตกต่างจากแง่มุมต่างๆ ของผู้ส่งสารและผู้รับสารที่กล่าวมาทำให้การตีความหมายของผู้รับสารมักผิดเพี้ยนไปจากความหมายที่ผู้ส่งสารได้เข้ารหัสไว้ คำอธิบายดังกล่าวอาจฟังดูคล้ายคลึงกับแนวทางของการใช้และความพึงพอใจ

จากสื่อ (Usage and Gratifications Approach) อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างแนวคิดของ Hall กับแนวทางของการใช้และความพึงพอใจจากสื่อก็คือเรื่องหน่วยของการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ในขณะที่แนวทางเรื่องการใช้สื่อนั้นจะใช้หน่วยการวิเคราะห์เป็นปัจเจกบุคคลแต่ละราย ที่มีความต้องการเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน Hall กลับใช้หน่วยการวิเคราะห์ที่เป็นกลุ่มคนที่ถูกจัดระบบจากโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมและการเมืองให้มารวมกลุ่มกันตามประเด็นต่างๆ

2. ผู้รับสารไม่ใช่กลุ่มคนที่มีลักษณะเนื้อเดียวกันหมด (Homogeneous Group) นอกเหนือ จากความแตกต่างระหว่างผู้รับสาร กับผู้ส่งสารแล้วแม้แต่ในระหว่างกลุ่มผู้รับสารเองก็ยังมี ความแตกต่างกันในส่วนที่เกี่ยวกับการถอดรหัสนั้น Hall มีทัศนะว่า การจับกลุ่มของผู้รับสารจะสัมพันธ์ กับรูปแบบและความหมายของสาร (Form and Meaning) ตัวอย่างเช่น ถ้าเนื้อหาสารเป็นประเด็น ชาตินิยม ผู้รับสารจะจัดเรียงตัวเนื้อหาออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามเกณฑ์เรื่องชาตินิยม เช่น รักชาติ คลั่งชาติ ชาตินิยมแบบใจกว้าง ชาตินิยมทางเศรษฐกิจ ชาตินิยมทางวัฒนธรรม เป็นต้น ถ้าเป็นประเด็นเรื่อง พฤติกรรมเบี่ยงเบนผู้รับสารกลุ่มเดิมก็อาจจะจัดเรียงตัวกันใหม่เป็น กลุ่มที่ป้องกัน เช่น ครู กลุ่มที่คอย ลงโทษเช่น ตำรวจ ผู้คุม กลุ่มที่คอยให้อภัย เช่น พระภิกษุ จากตัวอย่างที่ยกมานี้จะเห็นว่าแนวคิด เรื่องการจับกลุ่มอย่างมีพลวัต (Dynamic) และแปรเปลี่ยนอย่างสัมพันธ์ไปกับรูปแบบและความหมาย ของสารซึ่งในการศึกษานี้จะแบ่งกลุ่มของผู้รับสารออกเป็นกลุ่มที่มีภูมิหลังเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่น และกลุ่ม ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการอ่านความหมายระหว่างกลุ่ม รวมไปถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มที่อาจมีตัวแปรบางอย่างที่ทำให้การอ่านความหมายนั้น แตกต่างกัน

3. ความสำคัญของการตีความ แนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการตีความนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่เชื่อเรื่องการเลือกรับรู้ (Selective Perception) ซึ่งกล่าวว่า ผู้รับสารนั้นจะมี กระบวนการเลือกรับรู้ตั้งแต่ขั้นตอนของการเลือกเข้าถึง เลือกเปิดรับ เลือกตีความ และเลือกจดจำ ดังนั้น เรื่องการรับรู้จึงมีปัจจัยด้านอัตวิสัย (Subjective Capacity) ของผู้รับสารเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมากและสิ่งที่ผู้ส่งสารควรจะทำให้ความสนใจมากที่สุดคือเรื่อง การตีความของผู้รับสาร ในขณะที่ Hall ก็มีทัศนะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านอัตวิสัยของผู้รับสารในเรื่องการตีความเช่นเดียวกันแต่ทว่าความ แตกต่างระหว่าง Hall กับแนวทาง Selective Perception คือ กลุ่ม Selective Perception จะให้ เหตุผลว่าการที่ผู้รับสารได้ตีความ เนื้อหาสารอย่างแตกต่างกันนั้นเนื่องจากภูมิหลังและปัจจัยด้าน จิตวิทยาของผู้รับสารแต่ละราย ซึ่งหน่วยวิเคราะห์ เป็นระดับปัจเจก หัวข้อตั้งคำถามว่าในกรณีที่ ผู้รับสารมีความเบี่ยงเบน (Distort) ออกไปจากความตั้งใจของผู้ส่งนั้นเพราะเหตุใดการเบี่ยงเบน ดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นแบบเดียวกันอย่างเป็นระบบ (System Magically Distort Communication) กล่าวอย่างง่าย คือ เหตุใดจึงมีความเข้าใจผิดเหมือนกันหมดในกลุ่มผู้รับสารบางกลุ่ม ซึ่ง Hall ให้ คำอธิบายว่า กลุ่ม Selective Perception นั้น คิดว่ากระบวนการถอดรหัสจากตัวสารออกมาเป็น

ความหมายนั้นเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลที่เกิดขึ้นอย่างธรรมชาติ (Nature) แต่ Hall คิดว่ากระบวนการนี้เป็นเรื่องที่ถูกสร้างขึ้น (being constructed) จากกระบวนการสื่อสารในสังคมนั้นๆ ดังนั้น ความหมายที่ถูกตีความอย่างผิดผิดจึงมิใช่ความหมายที่ไร้ทิศทาง หากแต่เป็นการตีความหมายอย่างเบี่ยงเบนที่เป็น Choice อยู่ชุดหนึ่ง ไม่ได้ตีความในแบบที่ผู้ส่งสารต้องการ แต่ตีความเป็นลักษณะอื่นซึ่งเรียกว่าเป็นกลุ่มของความหมายอันหลากหลายชุดหนึ่ง (Polysemic)

2.4.2.1 ขั้นการใช้การบริโภค (use and consumption)

Hall (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544) ให้ความสำคัญกับขั้นตอนนี้อย่างมากเนื่องจากเขามีแนวคิดที่ว่าข่าวสารนั้นไม่ได้สำคัญเพียงแค่ว่าได้ผลิตขึ้นมาอย่างไรเท่านั้น (How It is produced) แต่ยังสำคัญต่อไปอีกว่าข่าวสารนั้นถูกรับรู้อย่างไร (How It is received) Hall ได้เสนอทัศนะใหม่ เกี่ยวกับขั้นตอนของการรับสารหรือการบริโภคข่าวสารว่าในขั้นตอนนี้จะเป็นเวลาหนึ่งเช่นกันที่ความหมายจะถูกผลิตขึ้นมาอีกครั้ง กล่าวคือ สิ่งที่ได้รับสารกระทำไม่ใช่เพียงแค่ว่าจะอ่านความหมายที่อยู่ในสารของผู้ส่งเท่านั้น หากแต่ผู้รับสารจะนำเอาตัวเอง เข้าไปสร้างความหมายในสารด้วย กล่าวคือ Hall มีความเห็นว่าความหมายในข่าวสารเมื่ออยู่ในช่วงเวลาผลิตก็เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับสาร และในขั้นตอนของการบริโภคก็เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารกับสารเช่นกัน ซึ่งหมายความว่าช่วงเวลาแห่งการถอดรหัสก็เป็นช่วงเวลาที่มีอิสระในตัวเอง และไม่จำเป็นต้องไปขึ้นต่อช่วงเวลาแห่งการเข้ารหัสเสมอไป

ตามทัศนะของ Hall (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544) กล่าวว่าความหมายเป็นสิ่งที่ไม่ยึดติดอยู่กับที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาผู้รับสารมีอำนาจในการจัดการความหมาย ได้ส่วนหนึ่ง ซึ่งกระบวนการนี้เรียกว่าการตีความซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สำนักวัฒนธรรมศึกษานำมาใช้เป็นกรอบการวิเคราะห์เรื่องความหมายเพราะเชื่อว่าความหมายเป็นทั้งการให้และการรับ (given and taken) จากการใช้ภาษาในการสื่อสาร เมื่อความหมายถูกส่งไปยังผู้รับสารรูปสัญลักษณ์ที่ถูกลงรหัสความหมายไว้ต้องผ่านการตีความหรือการถอดรหัสจากคุณดู ดังนั้น ผู้รับสารจึงมีความสำคัญพอๆ กับผู้ส่งสารในการผลิตความหมายเพราะหากสัญลักษณ์ที่ส่งไปแล้วผู้รับสารไม่สามารถตีความได้สัญลักษณ์นั้นก็ไม่มี ความหมายแต่อย่างใด ฉะนั้น การวิเคราะห์ ความหมายของความหมาย “เควียร์” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในหนังสือโป๊เกย์ญี่ปุ่น จำเป็นต้อง มีการวิเคราะห์ การอ่านความหมายของผู้รับสาร เพื่อดูว่าความหมายในตัวบท ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างไร และความหมายนั้นได้รับการตีความจากผู้รับสารกลุ่มต่างๆ เหมือนหรือต่างกันอย่างไรเพราะเหตุใด ซึ่งคำตอบมักพบว่า แต่ละกลุ่มนั้นมีการตีความต่างกันไปตามระบบคิดของแต่ละวัฒนธรรมและความเข้าใจของผู้รับสาร และผู้ส่งสาร ซึ่งคลาดเคลื่อนกันอยู่เสมอ ในกรณีนี้ตัวบท และผู้รับสาร มาจากต่างวัฒนธรรมกัน เมื่อเข้ามาอยู่ในพื้นที่ที่เกิดการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรม ย่อมเป็นไปได้ว่าความหมายที่ถูกส่งมาจากเนื้อหาสารนั้นย่อมคลาดเคลื่อนไป กล่าวคือ ผู้รับสารซึ่งมี ประสบการณ์ และความรู้พื้นหลังในการรับรู้

ความหมาย ความเป็น “เควียร์” ซึ่งอยู่ในบริบทของสังคมไทย แตกต่างกับกับความหมายของความเป็น “เควียร์” ที่อยู่ในหนังสือโปเกียญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการประกอบสร้างความหมายในบริบทของวัฒนธรรมญี่ปุ่น ดังนั้น การวิเคราะห์ผู้รับสารจึงมีความสำคัญที่ต้องวิเคราะห์ให้เห็นว่าผู้รับสารนั้นอ่านความหมาย ความเป็น “เควียร์” ไว้อย่างไร เมื่อตัวแปรทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมของผู้รับสารที่แตกต่างกัน ย่อมมีประสบการณ์ และความรู้พื้นหลังที่ต่างกันจะมีการอ่านความหมายความเป็น “เควียร์” ที่ เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ในการสื่อสารผู้ส่งสารได้ลงรหัสความหมาย (encoding) เพื่อส่งรหัส (coding) ไปยังผู้รับสารแต่รหัสความหมายที่ส่งไป สามารถถูกตีความได้หลายอย่างขึ้นกับปัจเจกแต่ละคน ในการถอดรหัสความหมาย (decoding) ทำให้ความหมายเกิดการเปลี่ยนแปลงและคลาดเคลื่อนไป จากเดิมอยู่ตลอดเวลาเมื่อความหมายคลาดเคลื่อนหรือลื่นไหลออกไปจากเดิมก็จะทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงในด้านอื่นตามมา เช่น แรกเริ่มกางเกงยีนส์แสดงถึงชนชั้นแรงงานต่อมาความหมายถูก เปลี่ยนไปตามความทันสมัยแบบตะวันตก กางเกงยีนส์จึงกลายเป็นเครื่องหมายของแฟชั่น สมัยนิยม ซึ่งแตกต่างไปจากในอดีต จากตัวอย่างจะพบว่า ความหมายนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามพื้นที่และเวลา

กรอบการสื่อสารของ Hall นั้น แสดงให้เห็นว่าระบบรหัสของผู้ส่งสาร และผู้รับสารไม่จำเป็นต้องเป็นรหัสชุดเดียวกันเสมอไป ปัจจัยด้านภูมิหลัง เช่น การมีประสบการณ์ โดยตรงกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น การมีคู่ หรือรสนิยมทางเพศวิถีที่ต่างกัน จะมีผลทำให้การส่ง ความหมายและการถอดรหัสระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ตรงกันไม่สอดคล้องกันจนถึงขั้นขัดแย้งกัน อย่างไรก็ดีในหน่วยการวิเคราะห์ของ Hall ใช้กลุ่มคนมากกว่าปัจเจก Hall มีทัศนะว่ากลุ่มของผู้รับสาร จะสัมพันธ์กับรูปแบบและความหมายของสาร ตามที่ได้กล่าวมาในข้างต้นแล้วว่า Hall ให้ความสำคัญ ในการวิเคราะห์ความหมายในลักษณะกลุ่มคนมากกว่าการวิเคราะห์ในระดับปัจเจก ซึ่งแม้ว่าปัจเจก จะสามารถเลือกรับ เลือกตีความ และเลือกจดจำแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และความรู้พื้นหลัง ของพวกเขา แต่กลุ่มจะมีอิทธิพลในการตีความหมายที่มีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน ซึ่ง Hall มองว่า เป็นกระบวนการที่ถูกสร้างขึ้นจากอำนาจในระบบการสื่อสารของสังคมหนึ่งๆ เรียกว่าการตีความหมาย อันหลากหลายชุดหนึ่ง (polysemic) และการตีความอันหลากหลายนี้จะมีอยู่แบบหนึ่งที่มีลักษณะ เด่นกว่าอันอื่นๆ (dominant meaning) คือมีลักษณะในการเป็นความหมาย ที่เด่นชัดและเป็นที่ยอมรับ สำหรับคนในกลุ่มว่าสิ่งนั้นมีความหมายว่าอย่างไร (กาญจนา แก้วเทพ, 2541, น. 38)

Hall กล่าวว่า กระบวนการถอดรหัสของผู้รับสารนั้น ผู้รับสารมีจุดยืนได้ 3 แบบ อันทำให้อ่านความหมายได้ 3 แบบ คือ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541, น. 47-48)

1. จุดยืนแบบที่ผู้ส่งสารต้องการ (dominant-hegemonic position) จุดยืนแบบนี้ผู้รับสารจะยืนอยู่ที่เดียวกับผู้ส่งสารและจะใช้รหัสของผู้ส่งสารเช่นกัน ดังนั้น ความหมาย ที่ผู้รับสารอ่านได้จึงเป็นไปอย่างกับผู้ส่งสารต้องการเรียกว่า preferred reading

2. จุดยืนที่ผู้รับสารจะต่อรองความหมาย (negotiated position) จุดยืนแบบนี้เป็นการตีความที่มีการยอมรับในบางประเด็นบางเงื่อนไขบางบริบท กล่าวคือผู้รับสารตีความความหมายหลักๆ ได้ตามที่คุณส่งสารต้องการแต่ในรายละเอียดปลีกย่อยผู้รับสารก็มีการต่อรองความหมายได้เช่น “การยอมรับว่าเห็นด้วยกับผู้ส่งสารแต่เป็นจริงก็ต่อเมื่อ...” หรือ “อาจมีข้อยกเว้นในกรณี...” หรือ “ที่พูดนั้นอาจจะจริงในที่อื่นๆ แต่ในที่นี้อาจจะไม่จริง” negotiated reading

3. จุดยืนที่ผู้รับสารต่อต้านความหมายของผู้ส่งสารที่ลงรหัสมา (opposition position) เช่นการนำเสนอว่าไทยสามารถผลิตรถยนต์ที่มีเทคโนโลยีเหนือกว่ารถยนต์ที่ผลิตในประเทศญี่ปุ่นจนสามารถคว้ารางวัลนวัตกรรมแห่งปีได้ ซึ่งจากการอ่านความหมายของผู้รับสารอาจเห็นว่าไม่มีทางเป็นไปได้เพราะเทคโนโลยีทางการผลิตรถยนต์ของไทยล้าหลังกว่าญี่ปุ่นอยู่มาก เป็นต้น opposed reading

จุดยืนในการตีความทั้ง 3 แบบ เกิดขึ้นตลอดเวลาในการส่งสารไปยังผู้รับสาร และสิ่งที่น่าสนใจคือการศึกษาว่าโครงสร้างกับปัจจัยต่างฝ่ายต่างมีอำนาจมากน้อยแค่ไหนในการเข้าไปกำหนดและเปิดโอกาสให้มีการต่อรองความหมาย

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าแนวคิดนี้ให้ความสำคัญในประเด็นเรื่องอำนาจที่ไม่ได้มาจากทางใดทางหนึ่ง แต่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ การนำแนวความคิดนี้มาใช้ในการเป็นกรอบในการอธิบายปรากฏการณ์จะมองว่า หนังสือญี่ปุ่นสามารถมีอำนาจเหนือความคิดของผู้ชมชาวญี่ปุ่นในลักษณะใด อาจจะมีอำนาจเหนือผู้รับสารในการอ่านความหมายความเป็น “เคียวริ” และอำนาจความเป็นชาติในลักษณะที่ถูกอำนาจจากหนังสือครอบงำทั้งหมด หรือเป็นไปในลักษณะที่เห็นด้วยในประเด็นหลัก แต่ในรายละเอียดจะมีการต่อรองความหมายรวมไปถึงการอ่านความหมายในลักษณะที่ปฏิเสธอำนาจจากหนังสือญี่ปุ่น ต่อต้านความหมายและอำนาจที่ถูกส่งผ่านมา ในขณะที่แนวคิดต่อไปเป็นแนวคิดที่อธิบายถึงการมีอำนาจในการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เคียวริ” และอำนาจความเป็นชาติในลักษณะที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ เป็นการประกอบสร้างความหมายผ่านมุมมองของผู้ผลิตวาทกรรมสร้างให้กลายเป็นภาพตัวแทนและกลายเป็นความจริงในสังคม

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจ และอำนาจการจ้องมอง

Michel Foucault เป็นผู้ที่สำคัญกับการศึกษาด้านอำนาจ ซึ่งอำนาจในที่นี้ไม่ใช่อำนาจที่เป็นแรงในการบังคับแต่เป็นอำนาจที่เป็นปฏิบัติการทางภาษาที่เรียกว่าวาทกรรมซึ่งนำไปสู่ความรู้ และความรู้ก็เป็นวิธีที่สามารถก่อให้เกิดเป็นความจริงที่ทำให้คนทั่วไปเข้าใจว่าสิ่งที่ตนรู้เป็นความจริงแท้มีผลต่อการมองโลก ความคิด และอุดมการณ์ของคนในสังคม ซึ่งในทัศนะของ Foucault มองว่านี่คือการใช้อำนาจ แต่อย่างไรก็ตาม Foucault มองว่าอำนาจไม่ได้เกิดขึ้นเพียงทางเดียว คือ

การใช้อำนาจจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกดทับอีกฝ่าย แต่เป็นการใช้อำนาจทั้งสองฝ่ายมีผลซึ่งกันและกัน แต่การที่ฝ่ายที่ถูกอำนาจกดทับนั้นจะลุกขึ้นมาต่อต้านอำนาจจะต้องมีลักษณะของการเป็นผู้กระทำการ (Human agency) จึงจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ต่อต้านอำนาจนั้น ซึ่ง Diamond and Quinby (1988, p. 185) มีทัศนะในประเด็นดังกล่าวว่า รูปแบบของอำนาจซึ่งก่อตัวขึ้นในสังคม จะเข้าไปมีบทบาทในการครอบงำความคิด และการกระทำของบุคคล แต่ในขณะเดียวกันอำนาจที่เกิดขึ้นนั้นจะมีทั้งลักษณะที่เป็นการครอบงำ และการต่อต้าน

Weedon (1987, p. 108) กล่าวว่า วาทกรรมคือวิธีในการนำความรู้ไปใช้ในเชิงปฏิบัติการทางสังคมซึ่งความรู้นั้นประกอบไปด้วยความเป็นอัตวิสัย (subjective) และมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ซึ่งความรู้นั้นจะเป็นมากกว่าวิสัยคิด และการผลิตความหมาย กล่าวคือ ความรู้ที่เกิดขึ้นสามารถมีอำนาจกับสิ่งต่างๆ ในสังคม การใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดเป็นวาทกรรมที่มีอำนาจการในกำกับความหมาย และเป็นกรอบวิสัยคิดให้กับคนในสังคม ส่งผลทำให้การกระทำเหล่านั้นเกิดขึ้น และเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติซึ่งเป็นการทำงานในระดับจิตใต้สำนึกกระทำไปโดยคิดว่าเป็นสิ่งปกติ

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2560, น. 19-20) กล่าวว่า วาทกรรม หมายถึง ระบบและกระบวนการในการสร้างหรือผลิตเอกลักษณ์และความหมายให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคมที่ห่อหุ้มโลกอยู่ไม่ว่าจะเป็นความรู้ความจริงอำนาจหรือตัวตนของเราเองนอกจากนี้วาทกรรมยังทำหน้าที่ตั้งสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้างซึ่งการทำงานของวาทกรรมคือชุดของส่วนเสี้ยวที่ไม่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันแต่ต้องมาอยู่รวมกันและอยู่รวมกันมิใช่ในฐานะที่เป็นเอกภาพหรือความมั่นคงแต่ในฐานะที่เป็นชุดของวาทกรรมที่มีความแตกต่างและหลากหลายและต่างก็มียุทธศาสตร์เฉพาะตัวที่ไม่เหมือนกันในการมาอยู่รวมกันขณะเดียวกันวาทกรรมก็ทำหน้าที่เก็บกักปิดกั้นมิให้เอกลักษณ์และความหมายของบางอย่างเกิดขึ้นหรือไม่ก็ทำให้เอกลักษณ์และความหมายบางอย่างที่ดำรงอยู่แล้วในสังคมเดินไปได้พร้อมๆ กันด้วย

โดยทั่วไปสังคมจะเข้าใจว่าการใช้อำนาจนั้นคือการบังคับ สั่งการให้กระแบบฝืนใจฝืนความรู้สึก แต่ในทัศนะของ Foucault การใช้อำนาจไม่ใช่เป็นลักษณะการเก็บกด (repression) แต่เป็นกระบวนการสร้าง (creation) ที่นำไปสู่การสร้างความจริงให้แก่สังคม Foucault ให้ความสำคัญกับความรู้ที่สามารถมีอำนาจเหนือความคิดของมนุษย์สามารถสร้างความเป็นจริงทางสังคมได้ ตัวอย่างที่ Foucault นำมาวิเคราะห์เป็นกรณีพิเศษ คือ การสร้างความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศของมนุษย์ (sexuality) Foucault มิได้มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้าม และเป็นสิ่งที่ไม่ควรนำมาเปิดเผยในที่สาธารณะ แต่ Foucault กลับเห็นว่าสังคมมิได้ห้ามพูดเรื่องเพศ เรื่องนี้สามารถพูดได้ถึงอย่างทั่วไปแต่ด้วยอำนาจทางสังคมที่เกิดขึ้นจะเป็นกรอบในการกำหนดว่า เรื่องเพศควรพูดที่ไหน พูดเมื่อไหร่ และพูดได้แค่ไหน เช่น การใช้สื่อมวลชนในการทำหน้าที่ตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาทางเพศซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการพูดเรื่องเพศในที่สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นรายการโทรทัศน์อย่าง “ซูรักซูรส” หรือการตอบคำถาม

สุขภาพทางเพศในคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” ในหนังสือพิมพ์รายวันเดลินิวส์ แต่ทว่ากรอบของการพูดเรื่องเพศจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ว่า ผู้ตอบปัญหานั้นจะต้องเป็นหมอ นั่นหมายถึง ผู้ที่มีอำนาจในการให้ความรู้ได้จะต้องเป็นความรู้ที่เกิดจากหมอที่เป็นเพศชายเท่านั้น ไม่ใช่ความรู้ที่มาจากผู้มีประสบการณ์ตรงนำมาเล่าสู่กันฟัง หรือความรู้จากเพื่อน หรือคนในครอบครัว และยังมีประเด็นเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ หมอต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น หากจะขยายขอบเขตเรื่องการใช้อำนาจออกไปในกรณีอื่นที่มากกว่าอำนาจจากความรู้ สำนักวัฒนธรรมศึกษา (Centre for Contemporary Cultural Studies) มองว่าอำนาจเกิดขึ้นอยู่ในกิจวัตรประจำวัน (Daily life) ของมนุษย์ซึ่งหน่วยวิเคราะห์เป็นหน่วยปัจเจกบุคคล เช่น อำนาจในการเปิดปิดโทรทัศน์ ใครเป็นผู้ที่มีอำนาจในการถือรีโมททั้งเปิดปิดเราเป็นผู้มีอำนาจในการเปิดโทรทัศน์เพื่อดูรายการ หรือโทรทัศน์มีอำนาจในการสั่งการให้เราต้องเปิดดูกันแน่ หรือแม้แต่การจ้อง (gaze) มอง (look) ก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารอำนาจ (the exercise of power) ของมนุษย์ ดังตัวอย่างที่ตากล้องหรือช่างภาพใช้อำนาจจากการจ้องมองผ่านเลนส์กล้องถ่ายรูปเพื่อจับภาพนางแบบนู้ดหรือการที่ผู้ชมใช้อำนาจจ้อง/มองตัวละครอยู่บนจอภาพยนตร์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม Foucault ได้เสริมย้ำว่าอำนาจในสังคมมิได้มีลักษณะเป็นการกระทำทางเดียว แต่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นแบบสองทางกลับไปกลับมา (dialectic) ดังนั้น เมื่อตากล้องสามารถใช้อำนาจจ้องมองนางแบบได้ในขณะเดียวกันนางแบบก็สามารถที่จะใช้อำนาจทั่วการทำงานของช่างภาพและคนดูได้ในทางกลับกัน (สมสุข หินวิมาน, 2557, น. 6-55,56) ส่วนในกรณีการจ้องมองผ่านการกักขังในคุกนั้น ก็เป็นสิ่งที่ Foucault สนใจเช่นกัน กล่าวคือ การติดคุกของผู้ต้องขังนั้นจะถูกเจ้าหน้าที่คอยเฝ้ามอง จับจ้อง พฤติกรรมอยู่ตลอดเวลาแทบจะเรียกได้ว่าการกระทำของตนกำหนด และจับจ้องผ่านการใช้อำนาจในการจ้องมองของผู้คุม (กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน, 2553, น. 517)

Foucault เป็นผู้บุกเบิกการศึกษาในลักษณะวงศาวิทยา (Genealogy) ซึ่งเป็นแนวทางในการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ที่ Foucault ใช้เพื่อสืบค้นที่มาของสิ่งนั้น มีลักษณะคล้ายกับการศึกษาแบบโบราณคดีที่ใช้วิธีการขุดลงไปในพื้นที่เพื่อพบกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ แต่ Foucault นำเอาแนวคิดนี้มาใช้ในการศึกษาของตนเองเพื่อสืบค้นต้นตอ หรือที่มาของความจริงที่เกิดขึ้นที่อยู่ในหน้าประวัติศาสตร์ว่าแท้ที่จริงแล้ว ความจริงที่ถูกบันทึกไว้นั้นถูกบดบังไปด้วยอำนาจอะไรบ้าง โดยใช้วิธีการลอกความจริงออกทีละชั้นจนพบกับต้นตอสุดท้าย Foucault ใช้การศึกษาวาทกรรม (discourse) ที่ Foucault มองว่าเป็นปฏิบัติการทางภาษาที่มีอำนาจในการสร้างความจริงให้กับสังคม Foucault นำระเบียบวิธีแบบโบราณคดีของความรู้มาช่วยในการค้นหาอำนาจของความเป็นจริงเหล่านั้นว่าทำงานอย่างไรเพื่อนำไปสู่ความเป็นอิสระจากการครอบงำนั้นได้ เช่นเดียวกันกับวาทกรรม “ความเป็น ‘ควีร์’” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้มองว่า ความเป็น “ควีร์” เป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากผู้ผลิตหนังโป๊เกย์

ญี่ปุ่นประทับตรา และสร้างความหมายไว้ให้กับความเป็น “เคียวริ” ผ่านสื่อโป๊ ส่งผลไปยังผู้รับชมที่จะต้องรับรู้ความเป็น “เคียวริ” ในสังคมญี่ปุ่นผ่านการชมหนังโป๊เกย์

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า วาทกรรม และอำนาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่กัน และเป็นปฏิบัติการผ่านภาษาที่มีความสัมพันธ์กับความคิด อุดมการณ์ของคนในสังคม ซึ่งในการวิเคราะห์ “ความเป็น ‘เคียวริ’” ซึ่งเป็นการประกอบสร้างทางสังคม ในการเลือกใช้แนวคิดวาทกรรม และอำนาจมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์เป็นแนวทาง (Critical Discourse Analysis) ในการดำเนินงานซึ่งเป็นแนวทางในการวิเคราะห์วาทกรรมด้วยการใช้ความรู้ทางภาษาและสังคมประกอบการวิเคราะห์นอกจากนี้การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ยังเป็นแนวทางการศึกษาที่จะทำให้เห็นเรื่องอำนาจการครอบงำอุดมการณ์และความไม่เท่าเทียมกันโดยอาศัยการสื่อสารตัวบทและบริบททางสังคม

Fairclough (1995, pp. 96-100) วิธีการวิพากษ์จะเน้นที่การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทกระบวนการทางสังคมและความสัมพันธ์ของอุดมการณ์หรืออำนาจจากความคิดดังกล่าวสามารถนำเสนอเป็นกรอบแนวความคิดเพื่อแสดงให้เห็นถึงมิติทางวาทกรรมและการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ตัวบทในงานวิจัยนี้ตัวบทคือเนื้อหาที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ซึ่งมีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องแบบที่มีทั้งภาพ และเสียง

2. ปฏิบัติการทางวาทกรรมได้แก่ การผลิตตัวบทและการตีความตัวบทซึ่งจะเป็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างปฏิบัติการทางวัฒนธรรมและแบบแผนเดิมของวาทกรรมโดยทั่วไปแล้วความสัมพันธ์ดังกล่าวจะถูกแสดงออกในลักษณะที่แตกต่างกันตามแต่ละบุคคล นั่นหมายถึง การตีความและการอ่านความหมายจะเป็นไปในลักษณะที่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล

3. ปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของตัวบทที่มีความแตกต่างกัน และความซับซ้อนของกระบวนการทางวาทกรรมและกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม คือ บริบททางสังคม ปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้การผลิตหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งมีความสัมพันธ์กับการผลิตตัวบทในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

ซึ่งแนวทางในการวิเคราะห์วาทกรรมสามารถทำได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ตัวบท คือการวิเคราะห์เนื้อหาหนังโป๊เกย์โดยที่มุ่งวิเคราะห์ความหมายของความเป็น “เคียวริ” ที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ซึ่งประกอบไปด้วย ลักษณะทางภายนอก และลักษณะทางพฤติกรรมของตัวแสดง

2. การตีความ คือการนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความเป็น “เคียวริ” มาตีความเพื่อให้เห็นถึงการสร้างภาพตัวแทนความเป็น “เคียวริ” ที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์โดยใช้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นในขณะนั้นเป็นส่วนช่วยในการประกอบการตีความ

3. การอธิบายความ คือการอธิบายผลจากการตีความที่แสดงให้เห็นถึงภาพตัวแทน ความเป็น “เคเวียร์” ที่เกิดขึ้น อุดมการณ์ และอำนาจที่แฝงอยู่ในความหมายนั้น

อำนาจการจ้องมอง (Gaze)

Mulvey (1975) อธิบายถึงการจ้องมองของผู้ชายที่มองผู้หญิงในภาพยนตร์ให้ผู้หญิง กลายเป็นวัตถุทางเพศ ผู้ชายมีอำนาจเหนือการทำหน้าที่ของผู้หญิงมีอำนาจในการจ้องมองเพื่อให้ตัวเอง เกิดความรื่นรมย์ทางสายตา ทำให้ผู้หญิงกลายเป็นวัตถุทางเพศที่สามารถสั่งให้เปลื้องผ้าต่อหน้าผ่าน การจ้องมอง และสายตาของดากล้องที่ใช้ความคิดของตนเคลื่อนย้ายไปตามร่างกายของผู้หญิง ประหนึ่งการแทนสายตาของผู้ชมซึ่งแนวคิดนี้เป็นแนวคิดสายสตรีนิยมที่อธิบายถึงการตกเป็นวัตถุทาง เพศผ่านการจ้องมองของผู้ชายซึ่งปรากฏในสื่อภาพยนตร์ โดยที่ Mulvey เป็นผู้จุดประกายความคิด ในประเด็นนี้ให้เป็นที่ถกเถียงกันในแวดวงวิชาการในสายสตรีนิยม

แนวคิดเรื่องการแอบมองจ้องดูนั้นเป็นแนวคิดที่ได้รับความสนใจมาตั้งแต่อดีต การจ้อง มอนนั้นมีอำนาจและมีความซับซ้อน มนุษย์ทุกชาติทุกภาษาต่างให้ความสำคัญกับดวงตา และการสื่อ ความหมายผ่านการจ้องมองในทางจิตวิทยาความพึงพอใจจากการแอบมองจ้องดูนั้นเรียกว่า Scopophilia Voyeur ซึ่งเป็นความต้องการที่จะจับจ้องมองดูอวัยวะที่แตกต่างไปจากเพศของตัวเอง เป็นส่วนประกอบพื้นฐานของความใคร่ของมนุษย์ความใคร่ในการจ้องมองปรากฏให้เห็นใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะการเป็นผู้กระทำและการเป็นผู้ถูกระกระทำ ความเป็น “เคเวียร์” และความเป็นหญิงขึ้นอยู่กับ ว่าลักษณะทางเพศใดสำคัญกว่า อย่างไรก็ตาม เพศใดเพศหนึ่งต้องเป็นผู้ที่อยู่เหนือกว่าความพึงพอใจ จากการจ้องมองมีความสัมพันธ์กับความรู้ ซึ่งความรู้จะได้ประโยชน์จากการมองการมองเพื่อที่จะได้ เห็นเพื่อที่จะได้รู้ว่าร่างกายของคนอื่นเป็นเช่นไร Freud (1905) บิดาแห่งจิตวิเคราะห์ได้แยกลักษณะ การแอบมองจ้องดูออกมาในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสัญชาตญาณทางเพศ ซึ่งลักษณะการแอบมองจ้อง ดูนี้เป็นแรงผลักดันอิสระของการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในจุดนี้ Freud ได้นำลักษณะการแอบมอง ต้องดูมาเกี่ยวข้องกับเรื่องการทำให้อีกคนหนึ่งเป็นวัตถุทำให้ผู้อื่นอยู่ภายใต้อำนาจของการจ้องมองที่เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นและการบังคับ Freud ยกตัวอย่างลักษณะนิสัยชอบแอบมองจ้องดูของเด็ก ความปรารถนาที่จะมองเห็นและทำให้ตัวเองมั่นใจเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นส่วนตัวและเรื่องราวที่เป็น ต้องห้ามต่างๆ เช่นความสนใจอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับอวัยวะเพศของคนอื่นการทำงานของอวัยวะ ต่างๆ ของร่างกาย ในการวิเคราะห์นี้การแอบมองจ้องดูมีลักษณะที่เป็นผู้กระทำ (active) ถึงแม้ว่า สัญชาตญาณนี้จะได้รับการเปลี่ยนแปลงหรือมีปัจจัยอื่นมาเพิ่มเติม เช่น การเกิด ego แต่สัญชาตญาณ ในการแอบมองจ้องดูก็ยังคงมีหรือไม่ ในฐานะพื้นฐานทางเพศในความพึงพอใจในการจ้องมองผู้อื่นใน ในฐานะที่ผู้อื่นเป็นวัตถุจุดสูงสุดของการแอบมองจ้องดู อาจกลายเป็นตัวทำให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดปกติ ก่อให้เกิดลักษณะถ้ำมอง (peeping tom) ซึ่งคนที่มีพฤติกรรมผิดปกติเหล่านี้จะได้รับความพึงพอใจ

ทางเพศจากการจ้องมองเท่านั้น ลักษณะทำนองนั้นมีนัยยะแห่งความหมายของการได้เป็นผู้ควบคุม และทำให้ผู้อื่นกลายเป็นวัตถุ

Freud ได้เคยกล่าวไว้ว่า การจ้องมองเป็นการกระทำที่พัฒนามาจากการสัมผัสซึ่งคำกล่าวของ Freud แสดงให้เห็นว่าการจ้องมองมีคุณลักษณะมากกว่าหรือเท่ากับการสัมผัสทางกาย ดังนั้นการจ้องมองจึงสามารถสื่อถึงความรัก ความหึงหวง ความเกลียดชัง ความรุนแรง และการควบคุมได้ เหมือนที่การสัมผัสทำทุกประการ เพียงแต่ว่าผลที่เกิดจากการจ้องมองนั้น เกิดขึ้นกับจิตใจของผู้จ้องมอง และผู้ถูกจ้องมองมิได้เกิดขึ้นกับร่างกาย อย่างไรก็ตาม พอเกิดขึ้นในจิตเจ้านั้นมักจะมีผลที่รุนแรงกว่าผลที่เกิดขึ้นกับร่างกายเสมอ

ความพึงพอใจจากการจ้องมองนั้น ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงเรื่องราวทางเพศ ความรุนแรง และลำดับชั้นในสังคมเท่านั้น การจ้องมองของผู้แอบมองจ้องดูมีสุนทรีย์ของตัวมันเอง ด้วยความงามที่วาทะนี้ก็คือ ความเป็นจริงที่ว่า การจ้องมองได้สร้างตัวตนขึ้น 2 ตัวตนควบคู่กัน คือ ตัวตนที่ต้องระมัดระวังของผู้จ้องมองและผู้ที่ถูกจ้องมอง ความจริงข้อนี้ทำให้เกิดความพึงพอใจและความเจ็บปวดของการรับรู้ตัวตนของแต่ละบุคคล การจ้องมองนี้ได้สร้างตัวตนของผู้อื่นซึ่งจะผ่านเข้าไปลึกยิ่งกว่าการจ้องมองใบหน้าของผู้ที่ถูกจ้องมอง การจ้องมองนี้เข้าไปสัมผัสเนื้อกายของพวกเขาและสร้างความประทับใจ ซึ่งอธิบายลักษณะของตัวตนที่ล่องลอยอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ได้ การจ้องมองตัวตนของผู้ที่ถูกจ้องมองด้วยโครงสร้างที่ก่อให้เกิดพลังจากผู้จ้องมอง

สมเกียรติ ตั้งนโม (2549) กล่าวถึงการใช้สายตาจ้องมองไปยังสิ่งต่างๆ ว่าเป็นโลกของภาพทางสายตา (Visual World) ซึ่งทำหน้าที่ในการผลิตความหมายต่างๆ ซึ่งได้สร้างและธำรงรักษาคุณค่าต่างๆ ทางสุนทรีย์เอาไว้รวมถึง ทศนคติที่ตายตัวเกี่ยวกับเพศ และความสัมพันธ์เชิงอำนาจในวัฒนธรรมดังตัวอย่างในประเด็น เรื่อง วัฒนธรรมทางสายตาเกี่ยวกับร่างกายและพื้นที่ที่แสดงมุมมองว่าภาพมักถูกนำไปผูกโยงกับเรื่องของอำนาจและตำแหน่งการมอง (power and position) คือ วิธีการมองใดๆ ก็ตามต้องเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและตำแหน่งการมองเสมอ ตัวอย่างเช่น ภาพร่างกายเสมือนที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์ โทรทัศน์ และโฆษณาต่างๆ ที่สร้างมาตรฐาน ที่เป็นไปไม่ได้บางอย่างขึ้นมา อย่างในกรณีของการเป็นตัวแทนของ “ความผอม” ที่กลายมา เป็นรูปแบบหรือระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ ในเชิงปฏิบัติการ เป็นข้อบังคับที่มีผลให้ชีวิตร่างกายได้ถูกฝึก ถูกปรับเปลี่ยน หรือทำให้เชื่อฟัง และตอบรับต่อกฎระเบียบหรือข้อบังคับดังกล่าว ความผอมกลายเป็นเครื่องมือที่ไม่เพียงแต่ทำให้ร่างกายบางลงเท่านั้น แต่ก่อให้เกิดความเข้มนวด และความตึงเครียดกับร่างกายและกล้ามเนื้อทุกส่วนที่ถูกมองเห็นว่าเป็นส่วนเกินขึ้นมา ภาพในชีวิตประจำวันไม่ได้เกิดขึ้นด้วยความบังเอิญ แต่เป็นผลมาจากความเข้มข้นของลัทธิทุนนิยมสมัยใหม่ และส่งผลไปถึงประเด็นเรื่องการจ้องมองและเรื่องเพศ ซึ่งได้สร้างอัตลักษณ์ของผู้จ้องมองขึ้นมาใหม่ในฐานะที่เป็นรูปแบบหนึ่งของ “อำนาจ” และอำนาจนั้นสามารถทำให้เป็นเรื่องเพศสภาพได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจ้องมองผ่านสายตาของผู้ชาย ส่วนผู้หญิง

กลับถูกทำให้เป็นวัตถุทางเพศและตกอยู่ในสถานะที่เป็นรอง ซึ่งวิธีคิดดังกล่าว เป็นผลมาจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของ Jacques Lagan ที่มองว่าการจ้องมองเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างตัวตน หรือ อัตตา (ego) ขึ้นมาในขั้นตอนกระจกเงาของวัยทารก (mirror stage) โดยทารกเรียนรู้ที่จะแบ่งแยกตัวเองออกจากพ่อแม่ และวางตัวเองลงในความสัมพันธ์ทางเพศสภาพ ซึ่งเป็นไปตามพลวัตต่างๆ ของปมอติปัส (Oedipus complex) ด้วยเหตุนี้เด็กผู้ชายจึงมีความปรารถนาในตัวแม่ แต่ถูกระงับยับยั้งโดย “นามของพ่อ” (the name of the father) สิ่งหนึ่งที่มีลักษณะเด่นชัดมากของวัฒนธรรมทางสายตายุคใหม่คือ สื่อทางสายตาใหม่ๆ ที่ได้รับการคิดประดิษฐ์ขึ้นถูกนำมาใช้เป็นตัวแทนรูปโป๊เปลือยสนองตอบเรื่องเพศของคนดู ซึ่งมีผู้คนได้แสดงทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าวในมิติที่แตกต่างกันออกไปนักวิชาการบางคนมองว่าการสร้างภาพโป๊เปลือยเป็นส่วนหนึ่งในเครื่องหมายของความเป็นสมัยใหม่ ซึ่งตรงข้ามกับความ คิดของนักสิทธิสตรีกลุ่มผู้ยึดถือศาสนา และองค์กรฝ่ายขวาต่างๆ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าภาพโป๊เปลือยถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่ได้เติมไปด้วยเรื่องราวในเชิงวัฒนธรรมการถดถอย ความหมายจึงขึ้นอยู่กับชนบ ค่านิยม กระทั่งประสบการณ์ของผู้คนในแต่ละสังคม เช่น ทัศนะ ของวัฒนธรรมชนชั้นสูง (elite) ที่มองภาพโป๊เปลือยในฐานะศิลปะที่เป็นเอกเทศ ขณะที่ในทัศนะของชาวเกย์ ภาพโป๊เปลือยไม่ได้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรง แต่เกี่ยวกับความอยู่รอด และเป็นการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์และความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับคนกลุ่มอื่นๆ

ในการศึกษานี้เกี่ยวข้องกับการจ้องมองของผู้ชมที่มีอำนาจในการบังคับให้นักแสดงหนังโป๊เปลือยเสื้อผ้า และสร้างอำนาจจากการจ้องมองเพื่อความสุขทางเพศ แต่ในขณะเดียวกันผู้ชมจะถูกประกอบสร้างความหมายความเป็น “เคียวรี่” ในหนังโป๊เปลือยญี่ปุ่นที่ตนรับชมซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงอำนาจที่ไม่ได้มีลักษณะทางเดียว สื่อในฐานะที่เป็นผู้ถูกจ้องมองก็มีอำนาจกลับไปยังผู้จ้องมองเช่นเดียวกัน

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแนวคิดเกี่ยวกับ Tatemaie และ Honne ในสังคมญี่ปุ่น เป็นแนวคิดที่อธิบายเกี่ยวกับการนำเสนอตัวตนที่มีลักษณะ 2 ด้านของชาวญี่ปุ่น คือ ด้านที่นำเสนอในพื้นที่สาธารณะ และด้านที่ถูกเก็บซ่อนไว้สำหรับพื้นที่ส่วนตัว แสดงให้เห็นถึงอำนาจของวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกของปัจเจกเมื่ออยู่ในพื้นที่แตกต่างกันซึ่งจะต้องเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมที่กำหนดให้ปัจเจกสามารถทำอะไร หรือไม่ทำอะไรในพื้นที่ที่แตกต่างกัน แนวคิดนี้เกิดจากการศึกษาการแสดงอัตลักษณ์ของปัจเจกซึ่งเป็นแนวคิดที่สะท้อนแนวการใช้ชีวิตของชาวญี่ปุ่น กล่าวคือ ชาวญี่ปุ่นจะซ่อนอารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริงหรือความปรารถนาตามธรรมชาติของตนและแสดงออกตามมาตรฐานตามกฎเกณฑ์หรือมารยาททาง

สังคมที่ควรจะเป็น โดยอาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าผู้คนในสังคมญี่ปุ่นจะยึดหลักการการเป็นสังคมสองหน้าหรือใส่หน้ากากเพื่อปิดบังความรู้สึกของตนเอง Lee Khoon Choy (1993) กล่าวว่า สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่ขึ้นชื่อว่าเป็นสังคมแห่งความสุภาพ อ่อนโยน ชาวญี่ปุ่นสามารถแสดงออกถึงความสุภาพผ่านทางสีหน้า ท่าทาง รอยยิ้มได้อยู่เสมอ หากแต่ภายใต้การแสดงออกถึงความสุภาพของชาวญี่ปุ่นนั้นความเป็นจริงที่อยู่ในจิตใจอาจจะเป็นคนละเรื่องไม่เหมือนกับสิ่งที่ได้เห็น

Donald W. Hendon และ Rebecca A. Hendon และ Paul A. Herbig (1996) กล่าวว่า คนญี่ปุ่นเป็นเจ้าของอารมณ์และอ่อนไหวง่าย หากแต่ลักษณะเจ้าอารมณ์นั้นจะถูกเก็บซ่อนและไม่แสดงออกให้สังคมได้เห็น ชาวญี่ปุ่นเห็นว่าแม้ว่าอารมณ์จะเป็นสิ่งสำคัญหากแต่ต้องเก็บซ่อนอารมณ์ที่แท้จริงของตนไว้ การแสดงความรู้สึกอ่อนไหวและอารมณ์ที่แท้จริงของตนเป็นสิ่งที่ไร้ค่าและไม่สมควรกระทำในสายตาของชาวญี่ปุ่นไว้

ในสังคมญี่ปุ่น Honne จะเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์หากแต่ถูกเก็บซ่อนไว้ในพื้นที่ส่วนตัวของตน และ Tatemae เป็นการแสดงออกถึงสิ่งที่ยอมรับโดยสังคมอันเป็นการแสดงเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคมเสมือนหนึ่งเป็นน้ำมันหล่อลื่นเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคม Osamu Ikeno and Roger J. Davies (2002) กล่าวว่า คนญี่ปุ่นนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างเข้มข้นจนบางครั้งเกิดความสับสนถึงความหมายระหว่าง Tatemae และ Honne อย่างไรก็ตาม ชาวญี่ปุ่นก็สามารถปรับใช้แนวคิดดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับการสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม Boyé Lafayette de Mente (2005) กล่าวว่า แนวคิดดังกล่าวได้กลืนเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชาวญี่ปุ่นตั้งแต่สมัย Heian ในช่วง 794 – 1185 ซึ่งรัฐบาลของญี่ปุ่นได้รับหลักการตามแนวคิดดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินนโยบายอย่างเป็นทางการ

จากหลักแนวคิด Tatemae และ Honne ที่สะท้อนให้เห็นถึงหลักการสำคัญของการแสดงออกของคนญี่ปุ่น ซึ่งมีลักษณะของการนำเสนอตัวตนที่สุภาพ อ่อนน้อม ถ่อมตนในพื้นที่สาธารณะ แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัวกลับมีลักษณะที่แตกต่างออกไป ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์ต่อการแสดงออกของปัจเจก รวมไปถึงการแสดงให้เห็นถึงการเป็นสังคม 2 หน้า หรือสังคมที่เต็มไปด้วยหน้ากาก

การศึกษาเรื่องการรักษาหน้าตาทางสังคม (The Concept of Face) ของ Lin Tao (2014) นักวิชาการทางด้านสังคมวิทยาภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics) อธิบายว่าแนวคิดเรื่องการรักษาหน้าของชาวญี่ปุ่นในปัจจุบันยังคงเป็นแนวคิดที่ฝังอยู่ในชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นหลัก และรากฐานในการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่นโดยเฉพาะเมื่อต้องก้าวเข้าสู่พื้นที่สาธารณะ แนวคิดนี้สะท้อนให้เห็นได้จากการทำงานของชาวญี่ปุ่นที่จะต้องแสดงออกถึงความเคารพ การให้เกียรติผู้ร่วมงาน และหัวหน้างาน เรียกได้น่าขนลุกในน้ำใสไว้งานนอก การรักษาหน้าเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการทำงานซึ่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญของชาวญี่ปุ่นในปัจจุบันที่เป็นสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยระบบทุนนิยม การแลกนามบัตร การให้

ของขวัญ แสดงถึงหน้าตา หรือตัวตน (Self) ของผู้ที่เป็นเจ้าของ จึงเป็นสิ่งที่ชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการออกแบบ และการใส่ใจในรายละเอียดที่ละเอียดอ่อนซึ่งสะท้อนความเคารพ การให้เกียรติ และการเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนบุคคล ชาวญี่ปุ่นจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมกับการออกนอกบ้านซึ่งถือเป็นพื้นที่สาธารณะที่สามารถพบเจอบุคคลอื่นได้ทุกเมื่อ ดังนั้น การดูแลตนเองตั้งแต่หัวจรดเท้าจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้หญิงจะต้องแต่งหน้า ทำผมให้ดูดี รวมไปถึงผู้ชายที่จะต้องดูแลบุคลิกและการแต่งกายที่เหมาะสมพร้อมที่จะพบปะผู้อื่นทุกเมื่อขณะที่อยู่นอกบ้าน

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับหน้าตาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอตัวตน (Self) ในพื้นที่สาธารณะให้มีลักษณะที่ดีในสายตาผู้อื่นอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการดูแลร่างกาย องค์กรประกอบภายนอก ทั้ง เสื้อผ้า บุคลิก และกิจกรรมารยาท รวมไปถึงสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของบุคคลนั้นให้เป็นผู้แทนที่ดีเพื่อรักษาหน้าของตนเองในการดำรงอยู่ในสังคมญี่ปุ่น จากประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการทบทวนแนวคิดดังกล่าวโดยเชื่อว่าการวิเคราะห์จะสามารถทำให้เห็นถึงสิ่งที่คนญี่ปุ่นยึดถือสำหรับการแสดงออกต่อบุคคลอื่นในสังคม และแสดงให้เห็นว่าสังคมมีอำนาจเหนือปัจเจกบุคคลอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งผู้วิจัยจะใช้แนวความคิดนี้เป็นแนวทางในการอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมของบทบาทที่นักแสดงหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นได้รับซึ่งจะเป็นการดำเนินกิจกรรม หรือพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงการรักษาหน้า หรือการคำนึงถึงภาพลักษณ์ตัวตน (Self) ที่ปรากฏต่อหน้าผู้อื่น แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัว หรือพื้นที่ในการทำกิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นเงื่อนไขในการก่อสร้างอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นออกนอกเช่นการถอดหน้ากากและเผยให้เห็นอีกด้านหนึ่งของคนญี่ปุ่นผ่านการนำเสนอในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

แนวคิดดังกล่าวสะท้อนการแสดงออกอัตลักษณ์ของปัจเจกในลักษณะการถูกอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นบีบบังคับให้ปัจเจกต้องนำเสนอตัวตนให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม และการอธิบายให้เห็นว่าปัจเจกในสังคมญี่ปุ่นเคารพกฎกติกาของสังคมมากกว่าการกระทำจากความต้องการของตนเอง ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการนำเสนออัตลักษณ์ของปัจเจกในสังคมญี่ปุ่นเป็นพื้นที่หน้าฉากที่ต้องแสดงออกให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม และการเก็บซ่อนความเป็นตัวตน หรือความต้องการที่แท้จริงของตนเองเอาไว้หลังฉากเพื่ออำพรางความเป็นสมาชิกในสังคมญี่ปุ่นเอาไว้

2.7 แนวคิดเรื่องความเป็นหน้าฉากหลังฉาก

จากหัวข้อเรื่องการรักษาหน้าของคนญี่ปุ่นซึ่งได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่แล้วเป็นประเด็นที่สะท้อนให้เห็นถึงการนำเสนอตัวตนที่มีลักษณะ 2 ด้านของคนญี่ปุ่น คือ ด้านที่นำเสนอต่อบุคคลอื่น หรือเมื่อตนเองอยู่ในพื้นที่สาธารณะ และตัวตนในอีกด้านหนึ่งซึ่งถูกเปิดโปงจากเงื่อนไขเมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นกิจกรรมที่ปกปิดที่สุดของมนุษย์ และอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวซึ่งเป็นประเด็นที่

งานวิจัยชิ้นนี้ต้องการหาคำตอบ และวิเคราะห์ลักษณะการนำเสนอตัวตนที่แตกต่างกันออกไปเมื่อปัจเจกเข้าสู่พื้นที่ของกิจกรรมทางเพศ โดยที่ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องความนำเสนอตัวตนในลักษณะความเป็นหน้าฉากหลังฉากของ Erving Goffman ซึ่งเป็นผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอตัวตนในลักษณะหน้าฉาก และหลังฉากของมนุษย์เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การนำเสนอตัวตนที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งสะท้อนการเป็นสังคมแบบหน้าฉากหลังฉากของสังคมญี่ปุ่น

The Presentation of Self in Everyday Life เป็นผลงานการอธิบายเกี่ยวกับการนำเสนอตัวตนของปัจเจกในชีวิตประจำวัน ของ Erving Goffman (1959) นักสังคมวิทยาชาวแคนาดา ซึ่งสนใจเกี่ยวกับการอธิบายการนำเสนอตัวตนของปัจเจกในชีวิตประจำวัน Goffman ใช้วิธีคิดเกี่ยวกับการละครเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การนำเสนอตัวตนโดยที่มองว่าการนำเสนอส่วนที่ต้องการให้ผู้อื่นเห็น คือ ตัวตนที่ปัจเจกต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ตัวตนของปัจเจกคนนั้นว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างไร ผ่านการกระทำ พฤติกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นน้ำเสียง คำพูด การใช้ภาษา วิธีการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นเปรียบเทียบพื้นที่การแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นพื้นที่หน้าฉากที่อยู่ในโรงละคร (Front Stage) ซึ่งตัวละครแต่ละตัวจะแสดงออกปฏิกิริยาตามบทบาทที่ตนได้รับให้เป็นไปตามบทละครซึ่งเปรียบได้กับความคาดหวัง หรือบรรทัดฐานทางสังคมที่ปัจเจกพึงกระทำต่อหน้าผู้อื่น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าบนพื้นที่หน้าฉากของโรงละคร คือ พื้นที่สาธารณะในโลกแห่งความเป็นจริงที่ปัจเจกกำลังดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายใต้ความคาดหวังของสังคม บนพื้นที่สาธารณะหรือหน้าฉากของโรงละครเป็นการแสดงให้เห็นถึงอำนาจของสังคมที่มีต่อปัจเจกในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้อธิบายให้เห็นถึงพฤติกรรมก่อน และหลังการมีกิจกรรมทางเพศของนักแสดงหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่จะแสดงออกในลักษณะเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมญี่ปุ่น ถูกอำนาจ และกรอบทางสังคม และวัฒนธรรมญี่ปุ่นเข้ามามีบทบาทในการกำกับการแสดงพฤติกรรม หรือการกระทำเหล่านั้น แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศนักแสดงจะแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างออกไปซึ่งเป็นการนำเสนอพื้นที่หลังฉาก (Back Stage) หรือพื้นที่ส่วนตัวที่ถูกปกปิดอยู่ กิจกรรมทางเพศเป็นเงื่อนไขในการสร้างพฤติกรรมที่แตกต่างออกไปปัจเจกจะนำเสนอตัวตนที่ไร้อุปสรรค และอำนาจของสังคมญี่ปุ่น แสดงถึงพลังอำนาจการสร้างพื้นที่ส่วนตัวผ่านการกระทำในกิจกรรมทางเพศที่ชี้ให้เห็นถึงการแสดงบทบาทที่อยู่เหนืออำนาจกรอบของสังคมญี่ปุ่น หรือพื้นที่ที่ปัจเจกมีอำนาจในการแสดงออกอย่างเต็มที่ซึ่งอำนาจทางสังคมไม่สามารถเข้าถึง และกำหนดพฤติกรรมนั้นได้

Goffman (1959) อธิบายว่า ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างปัจเจกที่อยู่ในพื้นที่สาธารณะหรือหน้าฉาก (Front Stage) เป็นการอ่านความหมาย หรือการประเมินสถานการณ์ของปัจเจกผ่านการเรียนรู้ และประสบการณ์ของปัจเจกคนนั้นที่จะจัดการกับสถานการณ์ที่เป็นพื้นที่หน้าฉาก (Front Stage) นั้นอย่างไร ในสถานการณ์เดียวกันไม่จำเป็นว่าปัจเจกจะต้องมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่อาจจะมีแนวโน้มที่จะเป็นไปในแนวทางเดียวกันให้เป็นไปตามความคาดหวังของพื้นที่ กล่าวคือ

การกระทำของปัจเจกจะมีเงื่อนไขที่เกี่ยวพันกับพื้นที่ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่จะเป็นกรอบในการแสดงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมเพื่อลดความขัดแย้ง และได้รับการยอมรับจากสังคม ปฏิสัมพันธ์ของปัจเจกจะเรียนรู้จากการขัดเกลาทางสังคม (socialisation) ซึ่งเป็นไปได้ว่าการแสดงออกนั้นจะสามารถทำนายแนวโน้มพฤติกรรมได้ Goffman ให้ความสำคัญกับโฉมหน้าของตัวตนที่ปัจเจกเลือกที่จะพลิกออกมานำเสนอในพื้นที่สาธารณะซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของสังคมที่มีต่อการกระทำของปัจเจกอย่างเห็นได้ชัด แต่อย่างไรก็ตาม ไม่จำเป็นว่าการแสดงออกนั้นจะต้องเป็นไปในลักษณะเดียวกันทั้งหมดมีเงื่อนไขอีกหลายอย่างที่เป็นสิ่งที่มีบทบาทที่ปัจเจกจะเลือกแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา จะเห็นได้ว่า Goffman ให้ความสำคัญกับการนำเสนอตัวตนในพื้นที่หน้าฉาก (Front Stage) มากกว่าที่จะสนใจตัวตนที่อยู่หลังฉาก (Back Stage) ให้ความสำคัญกับภาวะการตอบสนอง หรือปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะที่ปัจเจกต้องการนำเสนอพื้นที่สาธารณะมีบทบาทสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของปัจเจก แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะแสดงให้เห็นว่าพื้นที่หลังฉาก (Back Stage) ซึ่งมีเงื่อนไขในการแสดงออกที่ถูกกระตุ้นจากกิจกรรมทางเพศให้ปัจเจกแสดงความเป็นตัวตนในอีกด้านหนึ่งออกมาในกิจกรรมที่อยู่พื้นที่ส่วนตัว แต่ในขณะเดียวกันกลับเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่สาธารณะ กล่าวคือ หนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่สาธารณะที่เปิดเผยกิจกรรมส่วนตัวที่ปกปิดที่สุดของมนุษย์เพื่อแสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจของปัจเจกที่อยู่เหนือการควบคุมของสังคม

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า Goffman นิยามความหมายตัวตน (Self) ของปัจเจกในลักษณะการเป็นพื้นที่แสดงอยู่หน้าฉาก (Front Stage) และหลังฉาก (Back Stage) โดยจะให้ความสำคัญกับการแสดงออกที่อยู่ในพื้นที่หน้าฉาก (Front Stage) เพื่ออธิบายว่าปัจเจกมีปฏิสัมพันธ์ และรับมือกับสถานการณ์นั้นอย่างไร ปริณิทัศน์ความหมายของตัวตน (Self) ของ Goffman เป็นพื้นที่ที่ยังสร้างไม่เสร็จไม่หยุดนิ่ง ถูกกำหนด และวางกรอบในการปฏิสัมพันธ์จากสังคมซึ่งมีอำนาจต่อการกระทำของปัจเจก ในงานวิจัยครั้งนี้จะอธิบายพื้นที่หน้าฉาก (Front Stage) ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการกระทำของนักแสดงหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่น และการนำเสนอตัวตนในอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็นพื้นที่หลังฉาก (Back Stage) ถูกเปิดโปง หรือนำเสนอตัวตน (Self) ในอีกแง่มุมหนึ่งผ่านเงื่อนไขที่ปัจเจกเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์ (Semiotics)

แนวคิดเกี่ยวกับสัญศาสตร์ (Semiotics) เป็นแนวคิดที่ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญที่บทบาทเพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงสิ่งหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นต้องการจะสื่อสารกับผู้รับสารซึ่งเป็น “เควีเยอร์” กล่าวคือ การแสดงออกต่างๆ ของนักแสดงในหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นมีสัญญาณใดที่ต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบและเป็นสัญญาณดังกล่าวจะส่งผลให้กับผู้รับสารซึ่งเป็น “เควีเยอร์” ตีความเพื่อวิเคราะห์

ความหมายที่แฝงอยู่ในสัญญาณนั้นๆ โดยแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์ (Semiotics) จะเป็นกรอบในการวิเคราะห์ และอธิบายเพื่อแสวงหาคำตอบสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ 3

Thomas A Sebeok (2001) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับสัญศาสตร์เป็นแนวทฤษฎีซึ่งอธิบายให้ความแตกต่างของสิ่งมีชีวิตจากสิ่งไม่มีชีวิตผ่านการสื่อความหมาย กล่าวคือ มนุษย์สร้างสัญญาณหรือสื่อความหมายขึ้นเพื่อเป็นสื่อแทนความรู้สึนึกคิดและการรับรู้ของตนเพื่อให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนต้องการจะสื่อ ดังนั้นแล้ว สัญศาสตร์ (Semiotics) จึงเป็นศาสตร์ที่ศึกษาถึงกระบวนการสื่อความหมายของสังคม โดยการกระบวนการสื่อความหมายอันจะเกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบต่างๆ เพื่อสร้างความหมายให้กับผู้รับสาร ทั้งนี้มีแนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของกระบวนการสร้างความหมายมีนักภาษาศาสตร์ได้วางหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้ดังนี้ แนวความคิดเกี่ยวกับสัญศาสตร์ตามหลักการของ Charles Sanders Peirce นักภาษาศาสตร์ชาวสหรัฐอเมริกา แนวความคิดสัญศาสตร์ของ Charles Sanders Peirce นั้น มีองค์ประกอบของกระบวนการสร้างความหมายมี 3 ประการ โดย Mark Gottdiener (1995) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกระบวนการสร้างความหมายตามหลักการของ Charles Sanders Peirce ไว้ดังนี้ กระบวนการสร้างความหมายตามหลักคิดของ Charles Sanders Peirce เป็นการเชื่อมโยงของสัญญาณ (sign) การรับรู้ถึงสัญญาณหรือการแปลสัญญาณ (interpretant) และวัตถุ (object) เพื่อก่อให้เกิดความหมายขึ้นอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม การรับรู้ถึงสัญญาณหรือการแปลสัญญาณจึงหาได้หมายถึง ตัวบุคคลที่ใช้สัญญาณไม่ หากแต่หมายถึง การรับรู้ในสมอง

ยิ่งไปกว่านั้น Mark Gottdiener (1995) ได้กล่าวถึงการแบ่งประเภทของสัญญาณตามหลักคิดของ Charles Sanders Peirce ไว้ว่า สัญญาณที่มนุษย์พึงรับรู้ได้นั้นแบ่งได้เป็น 3 ประเภทกล่าวคือ

1. สัญญาณแบบรูปแสดงแทนหรือสัญญาณเชิงคล้าย (iconic sign) เป็นสัญญาณที่อ้างอิงกับความเป็นจริง เป็นสิ่งที่ผู้รับสารสามารถมองเห็นอย่างเด่นชัดได้ทางสายตา สัญญาณลักษณะนี้มีความสัมพันธ์ที่เด่นชัดที่สุด คล้ายคลึงกันที่สุด จึงนำมาเป็นสัญลักษณ์ของการสื่อความหมาย เช่น รูปภาพ ภาพถ่าย รูปปั้น แผนภูมิ ซึ่งสัญญาณประเภทนี้อาจรวมถึงคำเลียนเสียงตามธรรมชาติด้วย

2. สัญญาณแบบเชิงบ่งชี้หรือสัญญาณเชิงสาเหตุและผล (index sign) สัญญาณประเภทนี้เป็นสัญญาณที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างเหตุและผลซึ่งอาจเกิดจากเหตุผลทางธรรมชาติ เหตุผลอันเกิดจากความเชื่อ หรือเหตุผลอันเป็นธรรมเนียมจารีตปฏิบัติของสังคมก็ได้ โดยอาจกล่าวได้ว่ากระบวนการสร้างความหมายและการตีความของสัญญาณประเภทนี้จะเกิดจากความเชื่อมโยงของเห็นและผลเป็นสำคัญ ตัวอย่างเช่น ควัน อาจเป็นสัญญาณของการเกิดเผาไหม้ หรือความหนาวเย็น น้ำตาเป็นสัญญาณของความเศร้า หมาหอนเป็นสัญญาณของหิว เป็นต้น

3. สัญญาณเชิงสัญลักษณ์ (symbolic sign) สัญญาณประเภทนี้เป็นสัญญาณที่เกิดจากการตกลงร่วมกันเพื่อใช้แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สัญญาณประเภทนี้อาจจะไม่มีลักษณะที่เชื่อมโยงกันระหว่างคุณสมบัติของวัตถุกับความหมายหรือไม่จำเป็นต้องเกิดจากความเชื่อมโยงของเหตุและผล หากแต่เป็น

การยอมรับกันเป็นการทั่วไปในสังคม เช่น นักพิราบเป็นสัญลักษณ์ของเสรีภาพ สีขาวเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม มีสัญลักษณ์บางประการที่สามารถจัดหมวดหมู่เป็นสัญลักษณ์ได้หลายประเภท เช่น ภาพถ่ายเป็นได้ทั้งสัญลักษณ์ประเภทรูปแสดงแทน และสัญลักษณ์แบบบ่งชี้กล่าวคือรูปภาพนั้นจะต้องภาพกระบวนการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดภาพบนกระดาษซึ่งเป็นความเชื่อมโยงในเชิงเหตุผลอีกด้วย

Ferdinand De Saussure (1974) นักภาษาศาสตร์ชาวสวิส ได้กล่าวถึงหลักสัญลักษณ์ว่า สัญลักษณ์ หรือ สิ่งสื่อความหมายประกอบขึ้นด้วยส่วนประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ รูปสัญลักษณ์ (Signifier) ซึ่งเป็นสิ่งมนุษย์สามารถรับรู้หรือรู้สึกผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ได้โดยตรง เช่น วัตถุ สิ่งของ เสียง ที่เปล่งออกมาหรือเครื่องหมายที่ขีดเขียนขึ้นซึ่งทำให้ผู้รับสารรับรู้ได้ทันที และ สารสัญลักษณ์ (Signified) ซึ่งเป็นมโนทัศน์รู้ความรูสึกนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในใจของผู้รับสารที่มีต่อรูปสัญลักษณ์ อย่างไรก็ตาม การแปรความหมายของรูปสัญลักษณ์และสารสัญลักษณ์ตามหลักการของ Ferdinand De Saussure นั้นหาได้เกิดจากการเชื่อมโยงจากหลักเหตุผลตามธรรมชาติ หลักตรรกะหรือความคล้ายคลึงกันทางกายภาพแต่อย่างใด หากแต่เกิดจากการมีแนวคิดร่วมกันของการใช้สัญลักษณ์นั้นๆ

Roland Barthes (1964) ได้กล่าวถึงกระบวนการสร้างความหมายตามหลักสัญลักษณ์ให้ครอบคลุมไปถึงการสร้างความหมายของสัญลักษณ์ภายในวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่ง โดย Roland Barthes ได้อธิบายถึงการสร้างและให้ความหมายไว้ 2 ขั้นตอน กล่าวคือ

1. การสร้างความหมายขั้นตอนแรกคือการสร้างความหมายแบบปรนัยโดยเป็นการสร้างความหมายอันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานกับตัวอ้างอิง โดยการสร้างความหมายแบบปรนัยนี้เป็นการสร้างความหมายในเชิงภาววิสัยและปราศจากความโน้มเอียงไปทางค่านิยมใดค่านิยมหนึ่ง เช่น คำว่า Fish กับ ปลา ต่างก็หมายถึง สัตว์น้ำชนิดหนึ่ง

2. การสร้างความหมายขั้นตอนที่สองคือการสร้างความหมายทางสังคมและความเชื่อแบบมายาคติ โดยการสร้างความหมายทางสังคมนั้นเป็นการสร้างความหมายแทนความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ และคุณค่าของสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นการสร้างขึ้นมาพร้อมๆ กันกับการสร้างความหมายในขั้นแรก การสร้างความหมายทางสังคมนั้นจะเน้นถึงตัวสัญลักษณ์ต้องการสื่อความหมายอย่างไร มากกว่าสิ่งที่ตัวสัญลักษณ์ต้องการจะสื่ออะไร การสร้างความหมายในขั้นตอนที่สองนี้นอกจากการสร้างความหมายทางสังคมแล้วยังมีการสร้างความหมายแบบมายาคติอีกประการหนึ่งด้วย กล่าวคือ เป็นการสร้างความหมายตามความเชื่อถ้อยที่ยึดถือกันมาเป็นเวลานานจนเป็นตำนาน เช่น สังคมไทยเชื่อว่าชนบทเป็นการแสดงสัญลักษณ์ของความไม่เจริญ ความลำบาก ซึ่งแตกต่างไปจากมายาคติของชาวตะวันตกที่เชื่อว่าชนบทเป็นสัญลักษณ์ของความสงบ การพักผ่อน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการสร้างความหมายในเชิงมายาคตินั้นจะสอดคล้องกับแนวความคิดและวัฒนธรรมของสังคมใดสังคมหนึ่ง

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางในการอธิบาย สัญญาที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการอธิบายความหมายของสัญญาเหล่านั้นซึ่งเป็นไปตามแนวทางของการให้คำอธิบายเกี่ยวกับการให้ความหมายโดยนัยของมนุษย์เกี่ยวกับสัญญาเหล่านั้น ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปตามแต่ละสังคมในการวิจัยครั้งนี้จะใช้อ่านความหมายสัญญาที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นผ่านบริบททางสังคมญี่ปุ่นในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่ถูกประกอบสร้างขึ้นให้อยู่ในรูปแบบสัญญาต่างๆ รวมไปถึงการรื้อสร้างความหมาย หรือการปลดแอกจากอำนาจเหล่านั้นผ่านการประกอบสร้างความเป็น “เควีร์” ที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเพื่อเป็นการอธิบาย และแสดงให้เห็นถึงการมีพื้นที่ของตนเองของกลุ่ม “เควีร์” ที่ต้องการอยู่เหนืออำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่ทำให้ “เควีร์” ไร้อัตน หรือไม่สามารถแสดงตัวตนได้ในพื้นที่สาธารณะในโลกแห่งความเป็นจริง แต่กลับมีตัวตนในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งเป็นพื้นที่โลกเสมือนที่ถูกประกอบสร้างขึ้นสำหรับกลุ่ม “เควีร์” ให้สามารถอยู่รอดได้ในสังคมญี่ปุ่นที่เข้มงวด และกำหนดขอบเขตการแสดงออกของกลุ่ม “เควีร์”

2.9 การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา “หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น : การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควีร์” และการอ่านความหมายของผู้ชมชาวไทย” ผู้วิจัยได้จัดหมวดหมู่ของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ศึกษาด้านสื่อโป๊ และความผันทางกามารมณ์ทั้งในไทย และระดับนานาชาติ
2. กลุ่มที่ศึกษาด้านรหัสวัฒนธรรมญี่ปุ่น (cultural code) และเกย์ในญี่ปุ่น
3. กลุ่มที่ศึกษาด้านวาทกรรม อำนาจ และการประกอบสร้างความหมายความเป็นชาย
4. กลุ่มที่ศึกษาด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
5. กลุ่มที่ศึกษาด้านอัตลักษณ์ เพศวิถี ของกลุ่มเกย์

2.9.1 กลุ่มที่ 1 ศึกษาสื่อโป๊ และความผันทางกามารมณ์ทั้งในไทย และระดับนานาชาติ

การศึกษาทางด้านหนังโป๊ของไทยโดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะการศึกษาเชิงโศกของการใช้สื่อเหล่านี้ เช่น การศึกษาเกณฑ์คุณธรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในการเป็นผู้รับ – ผู้ส่งภาพลามกของสุปรียา แซ่กัง (2549) ที่ศึกษาพฤติกรรมการรับส่งภาพลามกผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต โดยใช้การศึกษาเชิงปริมาณ จากการศึกษาพบว่า เพศชายมีบทบาทเป็นผู้ส่ง และรับมากกว่าเพศหญิง ด้านการให้ความสำคัญกับเกณฑ์คุณธรรมพบว่า ผู้รับภาพลามกกระตือรือร้นให้ความสำคัญกับค่านิยมต่อ

ตนเองในระดับสูงด้วยเช่นกัน แต่จะมีการให้ความสำคัญกับค่านิยมทางศีลธรรมและศาสนา รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและวัฒนธรรมในระดับที่ลดน้อยลง แต่ผู้รับภาพลามกไม่ว่าอยู่ในระดับใดมีการให้ความสำคัญกับค่านิยมทางกฎหมายในระดับต่ำ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการเป็นผู้ส่งภาพลามกกับการให้ความสำคัญกับเกณฑ์คุณธรรมพบว่า ผู้ส่งภาพลามกระดับต่างกันจะมีการให้ความสำคัญกับค่านิยมทางสังคมและวัฒนธรรมที่ต่างกัน แต่ผู้ส่งภาพลามกระดับต่างกันมีการให้ความสำคัญค่านิยมต่อตนเอง ค่านิยมทางศีลธรรมและศาสนา และค่านิยมทางกฎหมายที่เหมือนกัน

รวมไปถึงการใช้อำนาจ และบทบาทของรัฐในการห้าม บังคับ และมาตรการการลงโทษ ในการควบคุม และปราบปรามผู้ผลิต เช่น การศึกษาของปัจจัยที่มีผลต่อการปราบปรามสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต : ศึกษาเฉพาะกรณี : สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ วชิราธร ภูมิรินทร์ (2551) เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ แจกแบบสอบถามกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำหน้าที่ในการปราบปรามสื่อลามก และแสวงหาแนวทางในการพัฒนาการปราบปรามสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยที่ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้เข้มงวด และส่งเสริมการปราบปรามให้มากขึ้นเนื่องจากมองว่าสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตนั้นส่งผลกระทบต่อเด็ก และเยาวชน การเข้มงวดที่ลงไปถึงระดับการปิดเว็บไซต์ กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย และเข้าไปดูแลถึงสถานที่ในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของเด็ก และเยาวชน เช่น โรงเรียน ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าต้องมีการเพิ่มกำลังพล และงบประมาณในการทำงานด้านนี้อย่างมาก

นอกจากนี้ การศึกษาของ สัตยเพ็ชร์ โพธิ์หล้า (2545) เรื่อง อำนาจรัฐในการควบคุมวัตถุลามก ใช้การศึกษาแบบศึกษาเอกสาร โดยเปรียบเทียบแนวคิด หลักการ และวิธีการควบคุมวัตถุลามกในต่างประเทศ จากบทความ รายงาน หนังสือไทย และต่างประเทศ และวิทยานิพนธ์ โดยที่ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงโทษของสื่อลามก การควบคุม และบทลงโทษของรัฐที่พึงมีต่อสื่อดังกล่าว วิชาการวิจารณ์รัฐในการทำหน้าที่ปราบปราม และการแก้ปัญหาที่ยังไม่ชัดเจน ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐว่าควรบัญญัติ และมีบทลงโทษที่ชัดเจนมากกว่านี้

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าแนวทางในการศึกษาด้านสื่อโป๊ในประเทศไทยยังคงยึดติดอยู่กับแนวทาง และกรอบในการศึกษาในเชิงบรรทัดฐาน (normative) ซึ่งเป็นโลกในอุดมคติ เป็นการใช้อำนาจในการปราบปราม กดทับเพื่อให้สื่อเหล่านี้ไม่ถูกนำไปใช้ กล่าวคือสื่อโป๊กลับกลายเป็นผู้ร้ายของสังคมที่ก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบสร้างปัญหาต่างๆ ให้กับสังคม เช่น การท้องก่อนแต่ง การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การทำแท้ง เป็นต้นซึ่งเป็นวาทกรรมซึ่งออกมาจากรัฐที่ต้องการควบคุม และบอกคนในสังคมว่าสื่อโป๊นั้นไม่มีหน้าที่อื่นนอกจากการเป็นผู้ร้าย เป็นมุมมองที่ไม่อยู่บนโลกแห่งความเป็นจริง เช่น การศึกษาของ ธนะชัย ผดุงธิต (2545) ที่แสดงให้เห็นว่าสื่อโป๊นั้นเป็นสื่อที่เป็นผู้ร้ายเสนอภาพที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้เกิดการกระทำความผิดทางเพศ กล่าวคือ จากการสัมภาษณ์

ผู้กระทำความผิดคดีทางเพศพบว่า ผู้กระทำความผิดให้เหตุผลจากการถูกยั่วยักจากสื่อโป๊ บุคคลเหล่านี้ใช้สื่อโป๊ตั้งแต่อายุน้อยจึงไม่สามารถยับยั้งชั่งใจ และก่อให้เกิดการกระทำความผิด

แต่อย่างไรก็ดียังมีนักวิชาการที่มองว่าสื่อโป๊นั้นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับคนไทยมานาน ในขณะเดียวกันเซ็กส์ยังเป็นการสร้างอำนาจของผู้ชายที่มีมาตั้งแต่ในสมัยโบราณ ที่ผู้ชายไทยใช้เซ็กส์เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ ดังที่ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2545) กล่าวถึงในหนังสือ “ว่าด้วย เพศ ความคิด ตัวตน และอคติทางเพศ ผู้หญิง เกย์ เพศศึกษา และกามารมณ์” ผู้ชายยิ่งถ้ามีเมียเยอะยิ่งแสดงถึงอำนาจ เรื่องเซ็กส์เป็นเรื่องที่ถูกปิดไว้ ไม่พูดถึงตรงๆ หากแต่สามารถกล่าวถึงได้ในเชิงขบขัน การมีสื่อโป๊ยิ่งเป็นไปไม่ได้ เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรเปิดเผย ซึ่งแนวความคิดนี้ได้รับอิทธิพลมาจากฝรั่งเศสสมัยวิคตอเรียน เป็นสังคมที่ต้องการแสดงความเจริญทางวัฒนธรรมโดยที่กดเรื่องเซ็กส์ให้กลายเป็นเรื่องต้องห้าม และสกดปรก แต่ในความเป็นจริงกลับตรงกันข้าม ซึ่งนิธิ เอียวศรีวงศ์ ได้ตั้งคำถามไว้ว่าหากสังคมเป็นเช่นนี้ แล้ววัยรุ่นจะเรียนรู้เพศศึกษาอย่างไร แล้วจุดไหนคือจุดที่เหมาะสม และพอดีกับการให้ความรู้ทางด้านเพศศึกษา วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดว่าตรงไหนเป็นพื้นที่ส่วนตัว ตรงไหนเป็นพื้นที่สาธารณะ เช่น การอาบน้ำโดยใส่ชุดกระโจมอกของผู้หญิงไทยในอดีต ในความเป็นจริงการอาบน้ำเป็นพฤติกรรมที่ต้องอยู่ในที่ส่วนตัว แต่ถูกขับออกไปให้อยู่ในที่สาธารณะ กล่าวคือ ต้องออกไปอาบน้ำนอกบ้าน และชุดกระโจมอกกลายเป็นชุดที่โป๊ ไม่เหมาะสม ทั้งๆ ที่ชุดว่ายน้ำของสาวตะวันตกที่เน้นสัดส่วนมากกว่ากลับกลายเป็นชุดที่ดูไม่โป๊ อาจกล่าวได้ว่าความโป๊นั้นเป็นสิ่งที่คนในสังคมกำหนด และตกลงกันว่าตรงไหนโป๊ตรงไหนไม่โป๊ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริพร ศรีวรกานต์ (2546) กล่าวถึงเรื่องเพศกับสังคมไทยว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมานาน เพียงแต่การกล่าวถึงจะมีพื้นที่เฉพาะที่เปิดเวทีให้เรื่องเพศสามารถถูกพูดถึงได้ เช่น ในวรรณกรรมเรื่อง สรรพหลัหวน และจันดาราซึ่งจันดาราเป็นวรรณกรรมที่เปิดเผยเรื่องเพศอย่างชัดเจน ส่วนสรรพหลัหวนเป็นการกล่าวถึงเรื่องเพศในทำนองขบขัน เมื่อสืบค้นไปก็พบว่า เรื่องเพศมิใช่เรื่องต้องห้าม แต่เป็นเรื่องที่ต้องอยู่ในที่พื้นที่ได้รับอนุญาต

ในโลกวิชาการฝั่งตะวันตก การศึกษาหนังโป๊เกย์เป็นสิ่งที่มีการศึกษามานานแล้ว การศึกษาของ Mercer (2017) ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาพตัวแทนของความเป็น “เควียร์” และเพศวิถีในหนังโป๊เกย์โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ และตัวบทเพื่อวิเคราะห์ภาพตัวแทนความเป็น “เควียร์” ของหนังโป๊เกย์ในโลกฝั่งตะวันตก รวมไปถึงเพศวิถี และความผันทางกามารมณ์ของเกย์ การศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ในส่วนแรกเป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับความเป็น “เควียร์” ที่เกิดขึ้นจากการประกอบสร้างความหมายผ่านหนังโป๊เกย์ ความเป็น “เควียร์” จึงเป็นสิ่งที่กลุ่มคนเหล่านี้ต้องการที่จะเติมเต็มจินตนาการทางกามารมณ์ การศึกษาพยายามจะค้นหาคำตอบว่าความเป็น “เควียร์” ในลักษณะใดที่ถูกสร้างความหมายกลายเป็นแบบแผนและภาพตัวแทนที่เกิดขึ้น และความ เป็น “เควียร์” ในความหมาย หรือรูปแบบใดที่สามารถเติมเต็มความผันทางกามารมณ์ของผู้ชมได้ ในส่วนที่ 2 คือการศึกษาที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์อุตสาหกรรมหนังโป๊เกย์เริ่มตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่อยู่ในรัฐ

แคลิฟอร์เนีย และขยายอุตสาหกรรมไปถึงยุโรปตะวันออกจนทำให้กรุงปรากประเทศเชกกลายเป็นศูนย์กลางในการผลิตหนังโป๊เกย์ในยุโรป และทำให้หนุ่มยุโรปตะวันออกกลายเป็นภาพตัวแทนของความเป็น “เควีร์” ในโลกตะวันตก ส่วนที่ 3 การศึกษาดั้วบทของหนังโป๊เกย์อันได้แก่ ประเภทของหนังโป๊เกย์ และการวิเคราะห์องค์ประกอบของหนังโป๊เกย์ ไม่ว่าจะเป็น ตัวแสดง ฉาก การตัดต่อ มุมกล้อง ส่วนเหล่านี้มีผลต่อการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควีร์” นอกจากนี้ประเภทของหนังโป๊เกย์สามารถอธิบายจินตนาการทางกามารมณ์ของผู้ชมได้ทางหนึ่งโดยเฉพาะประเภทของหนังโป๊เกย์ที่ได้รับความนิยมซึ่งผู้ชมอาจจะมีเหตุผลในการเลือกรับชมแตกต่างกันไป

เมื่อจะกล่าวถึงสื่อโป๊ของญี่ปุ่น กลับพบว่า ความหมายทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับความโป๊เปลือย เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมญี่ปุ่น หนังสือ “ย่องเบา เข้าญี่ปุ่น” ของ โทมัส ศุขปรีชา (2551) มีบทที่เขียนเกี่ยวกับความโป๊เปลือยในความหมายของชาวญี่ปุ่น ได้ให้ความหมายว่า การเปลือยในที่สาธารณะเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ เช่น การอาบน้ำร่วมกัน ซึ่งเป็นการแสดงถึงความจริงใจ การเปิดเผย และแฝงไปด้วยการสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่เด็ก ชาวญี่ปุ่นใช้โรงอาบน้ำสาธารณะทั้งการอาบน้ำแร่ สถานที่นี้เรียกว่า ออนเซ็น และโรงอาบน้ำธรรมดา เรียกว่าเซ็นโตะ ในบางสถานที่ไม่แยกชายหญิง แต่ส่วนใหญ่จะแยกชายหญิงเป็นสัดส่วน และอาชญากรรมเกี่ยวกับเรื่องละเมิดทางเพศ เช่น ช่มชู้ นั้นมีอัตราส่วนที่น้อยเมื่อนำมาเทียบกับสังคมไทย สื่อโป๊ของญี่ปุ่นมีมาตั้งแต่สมัยเอโดะ ซึ่งสื่อแรกคือ ภาพพิมพ์ในหนังสือที่แสดงท่าทางการร่วมเพศ และเริ่มมีสื่อโป๊ที่เป็นภาพเคลื่อนไหว (adult video) เริ่มต้นในช่วง ยุค 70 ซึ่งเป็นยุคทองของทีวี ไม่เพียงแต่สื่อภาพเคลื่อนไหว ยังรวมไปถึงสื่อสิ่งพิมพ์ ทั้งนิตยสาร การ์ตูน ที่มีวางจำหน่ายทั่วไปในปัจจุบันมีทั้งในรูปแบบออนไลน์ และออฟไลน์ ซึ่งกล่าวได้ว่าสื่อโป๊ในสังคมญี่ปุ่นนั้นเป็นอุตสาหกรรมที่อยู่คู่กับคนญี่ปุ่นมาช้านาน เป็นอุตสาหกรรมใหญ่ และได้รับการส่งเสริมจากรัฐ แต่จะมีข้อกำหนดบางอย่าง เช่น ห้ามเห็นอวัยวะเพศชัดเจน นิตยสารที่วางขายอยู่ทั่วไป เช่น ตามร้านสะดวกซื้อจะห้ามให้เห็นขนในที่ลับ และหัวนมเป็นต้น

จากหนังสือ “gender ความหลากหลายทางเพศ” ซึ่งจัดทำโดยกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2551) ที่กล่าวถึงสื่อโป๊เกย์ของญี่ปุ่นว่า มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของคนหลายกลุ่ม เช่น บริษัทโคเมอิคัน ผู้จำหน่ายสื่อโป๊สำหรับเกย์อ้วนในญี่ปุ่น ทั้งนิตยสาร หนังสือ การ์ตูนมังงะ ซึ่งบริษัทนี้ประกอบธุรกิจมานานกว่าสิบปี แสดงให้เห็นถึงการยอมรับการใช้สื่อโป๊ของกลุ่มเกย์ แต่อย่างไรก็ดีสื่อดังกล่าวยังคงเป็นสื่อเฉพาะ ที่มีวางขายเฉพาะที่ไม่เหมือนสื่อโป๊ของชายหญิงที่มีขายอยู่ทั่วไป รวมไปถึงเว็บไซต์เฉพาะกลุ่ม ซึ่งในปัจจุบันสื่อโป๊เกย์ของคนญี่ปุ่นปนเปื้อนกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ (pop culture) จนแยกไม่ออก มันทั้งสนุกสนาน โลดโผน และแปลกประหลาด ตั้งแต่การ์ตูนจนถึงรายการข่าว

กลับมาทางด้านสื่อโป๊เกย์ในไทย จากการศึกษาของ สทาศัย พงศ์ศิริ (2552) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการนิตยสารเกย์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์

ผู้บริหาร จากการศึกษาพบว่า แรกเริ่มของสื่อโป๊เกย์ในไทยเริ่มจาก นิตยสาร ตั้งแต่ปี 2518 จนเรื่อยมาถึงปัจจุบัน หากแต่ธุรกิจนี้เป็นธุรกิจใต้ดิน แหล่งที่จัดจำหน่ายในช่วงแรกจะเป็นแหล่งที่พบปะสังสรรค์ของชาวเกย์ เช่น สีส้ม ประดิพัทธ์ เป็นต้น และค่อยๆ ขยายตัวออกไปอันเป็นผลมาจากการให้ความยอมรับเกย์ของคนในสังคม ในยุคแรกภาพที่อยู่ในนิตยสารจะยังไม่เปิดเผยอวัยวะเพศให้เห็นชัดเจน แต่สามารถสั่งซื้อภาพลับเฉพาะได้ซึ่งต้องจ่ายเงินเพิ่ม มาในยุคหลังๆ ไม่จำเป็นต้องสั่งภาพลับเฉพาะ เนื่องจากหัวหนังสือบางเล่มใช้กลยุทธ์ให้นายแบบเปิดเผยทุกสัดส่วน รวมไปถึงภาพที่แสดงถึงจุดสุดยอด เช่น นิตยสาร Heat ซึ่งกล่าวได้ว่ายุคนี้เป็นยุคที่รุ่งเรืองมากของนิตยสารเกย์ (2533-2543) นายแบบที่แสดงแบบหลายคนเป็นดาราละครจักรๆ วงศ์ๆ ซึ่งก่อนหน้านี้จะมีผลงานการแสดงเคยเป็นเด็กบาร์มาก่อน แล้วเข้าตาแมวมองเลยได้ไปแสดงละคร ต่อมาถูกทาบทามให้ไปถ่ายแบบด้วยค่าตัวเรือนแสน แต่หนทางในวงการบันเทิงคงไม่ได้กลับไปเป็นพระเอกเหมือนเดิมแต่ก็ยังได้โลดแล่นอยู่บนวงการมา ยา การถ่ายแบบนี้บางครั้งอาจเป็นประตูนำไปสู่การเป็นที่รู้จักในวงกว้าง มีการว่าจ้างให้ไปเป็นเพื่อนทานข้าว หรือเหตุผลอื่น แต่การถ่ายแบบจะทำให้เป็นที่รู้จัก และเพิ่มมูลค่าให้กับตัวเอง แสดงให้เห็นถึงความเฟื่องฟูของอุตสาหกรรมนี้ และชี้ให้เห็นถึงการยอมรับตัวตนของเกย์ที่เพิ่มมากขึ้น และในยุคนั้น (2551) ที่อุตสาหกรรมนี้อาจจะซบเซาลงไปบ้างเนื่องจากมีสื่ออินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาท ผู้บริโภคเริ่มสนใจที่จะชื่อนิตยสารน้อยลงหันไปโหลดตามเว็บไซต์ ซึ่งไม่ต้องเสียเงินค่านิตยสาร แต่ก็ยังมีนิตยสารเหล่านี้ให้เห็นบ้าง แต่จะเริ่มมีการสอดแทรกชีวิตเข้าไปเพื่อให้ผู้ชมเห็นภาพเคลื่อนไหวเพิ่มอรรถรส แต่อย่างไรก็ดีการบริหารจัดการสำหรับอุตสาหกรรมนี้ยังคงเป็นองค์กร ขนาดเล็กเมื่อเทียบกับสื่อนิตยสารที่วางขายตามท้องตลาด ตามท้อง กองบรรณาธิการ เป็นกลุ่มคนเดิมๆ ทำให้สื่อ นิตยสารที่ออกมาไม่มีความหลากหลาย เนื้อหาวนไปวนมา ยังต้องการบุคลากรที่มีความเป็นมืออาชีพมากกว่านี้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นแล้ว เรายังอยู่ห่างไกลอยู่มาก

การศึกษาทางด้านการใช้สื่อโป๊ของชายหญิงยังปรากฏอยู่ไม่มากนักดังที่กล่าวไปข้างต้นว่าสื่อโป๊ถูกให้ความหมายว่าเป็นสิ่งผิด ไม่มีคุณค่า และไม่มีหน้าที่อื่นนอกจากการสร้างความสุขทางกามารมณ์ให้แก่ผู้ใช้สื่อ แต่ก็ยังมีงานของ สุระ ศรีศศิ (2550) ศึกษาเรื่อง แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชาย และผู้หญิงโดยใช้การศึกษาในแนวทางการวิเคราะห์ผู้รับสารแบบวัฒนธรรมศึกษาตามแนวคิดของ David Morley วิเคราะห์ไปที่กระบวนการรับรู้ พฤติกรรมการบริโภคสื่อ และผลกระทบ ต่อผู้รับสาร การศึกษาพบว่า การใช้สื่อโป๊ในสังคมไทยจะมีค่านิยมเรื่องศีลธรรม ความเหมาะสมของเพศต่อการใช้สื่อโป๊เข้ามาเกี่ยวกับความคิด กล่าวคือ สื่อโป๊ยังถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ขัดศีลธรรม และผู้หญิงกับสื่อโป๊เป็นสิ่งที่ต้องห้าม เหมาะสำหรับผู้ชายมากกว่า สื่อโป๊เป็นสิ่งที่อยู่ในพื้นที่ส่วนตัว ไม่เปิดเผยในที่สาธารณะแม้ว่าจะเป็นที่เข้าใจกันดีว่าสื่อโป๊เป็นสื่อที่สอดแทรก และวนเวียนอยู่ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้แล้วการใช้สื่อโป๊ยังสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความรู้สึกผิด (Guilty) มากไปกว่าการที่ต้องใช้ใน พื้นที่ส่วนตัวเพราะหลังจากที่ใช้สื่อโป๊แล้วจะรู้สึกผิดเนื่องจากขัดกับความคิดทางด้านศีลธรรม และ

ค่านิยมของสังคมซึ่งเป็นอุดมการณ์ที่ถูกฝังอยู่ในความคิดในการมองโลกของผู้รับสาร แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธแรงขับเคลื่อนตามธรรมชาติที่ต้องพึงพาสื่อโป๊

ในส่วนความผันทางการมรรณของเกย์ญี่ปุ่น และเกย์ไทยจากการค้นคว้าพบว่า ในสังคมญี่ปุ่นมีความหลากหลาย ดังที่จะเห็นได้จากสื่อโป๊เกย์ที่มีหลากหลายประเภท จากการศึกษาของ นฤพนธ์ ตัววิเศษ (2553) ในหัวข้อ “ขบวนการเคลื่อนไหวของเกย์ในสังคมไทย ภาควิถีปฏิบัติและการกระบวนทัศน์” ที่มีส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้สื่อของเกย์ ซึ่งอ้างไปถึงค่ายหนังโป๊ญี่ปุ่น ว่ามีความหลากหลาย ทั้งการใช้ตัวแสดงที่มีความเป็น “เคียวรี่” สูง เช่น กล้ามเนื้อแข็งแรง ใส่ชุดนักกีฬา ตัดผมสั้น เป็นต้น หรือ หนังโป๊ที่ตัวแสดงผอมบาง อ่อนแอ้น ตามแบบฉบับของผู้ชายญี่ปุ่นเดินถนนทั่วไป หรือหนังโป๊เกย์อ้วน หรือเกย์หมี ซึ่งมีไว้เพื่อตอบสนองความต้องการของคนกลุ่มนี้โดยเฉพาะ ฉะนั้นความผันทางการมรรณของเกย์ญี่ปุ่นนั้นหลากหลายมาก แต่ละกลุ่มมีความต้องการเฉพาะตน อย่างชัดเจนมีการแบ่งค่ายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมทั้งในญี่ปุ่น และต่างประเทศมีดังนี้

1. ค่าย COAT
2. ค่าย EXFEED
3. ค่าย JAPAN PICTURES –GLOSSMEN
4. ค่าย BEAST
5. ค่าย G@MES
6. ค่าย ACCEED
7. ค่าย AV: Another Version
8. ค่าย GET
9. ค่ายSURPRISE

จะเห็นได้ว่าตลาดหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นตลาดใหญ่จึงมีการผลิตเพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภค และสะท้อนให้เห็นความผันทางการมรรณ (sexual fantasy) ของเกย์ญี่ปุ่นการศึกษาของ จตุพร บุญ-หลง (2548) เรื่องชีวิตติดเบอร์ : ตัวตนและเพศวิถีของเกย์ “ควิง” ในชานา M ซึ่งใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ทั้งการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากผลการศึกษาพบว่า เกย์ในชานานานั้นมักจะใช้เกณฑ์ทางด้านขนาดของอวัยวะเพศ เกณฑ์ด้านรูปร่าง เป็นเกณฑ์หลักในการคัดเลือกผู้ที่ตนต้องการจะมีเพศสัมพันธ์ด้วย ตามหลักทั่วไปแล้วจะต้องมีเกณฑ์ทางด้านหน้าตาเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เนื่องจากภายในชานา บริบทของสถานที่ที่ไม่มีแสงมากนัก ดังนั้น ประสาทสัมผัสทางการมองเห็นจะไม่ได้ใช้ จะต้องใช้การสัมผัสเท่านั้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเลือกคู่เพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์แบบปัจจุบันทันด่วนในชานาซึ่งเป็นพื้นที่อันเป็นที่รู้จักในหมู่เกย์ว่าสามารถตอบสนองความต้องการได้แบบทันทีทันใดที่ก้าวเท้าเข้าไปที่นั่น

นอกจากนี้แล้วการศึกษาของ สทาศัย พงศ์หิรัญ (2552) ยังชี้ให้เห็นถึง ความฝันทางกามารมณ์ (sexual fantasy) ของเกย์ไทยที่ปรากฏในสื่อนิตยสารว่า ในยุค 2518 - 2531 นายแบบส่วนใหญ่จะมีหุ่นที่สมส่วน ผิวเข้ม หน้าไทยมีแรงดึงดูดทางเพศสูง เช่น แลดูเป็นชายแท้ ไม่ตุงตุง ท่า pose จะต้องแสดงออกถึงความเป็น “เควิียร์” ชัดเจน ในยุคหลังจะเริ่มมีนายแบบที่มีลักษณะ ขาว ตี อาจกล่าวได้ว่าในช่วงสิบปีมานี้ผู้ชายดี โดยเฉพาะดีที่มีลักษณะแบบเกาหลีสื่อ คือ ขาวมาก ผิวเนียน ตาเล็ก หุ่นดี และอีกแบบหนึ่งคือจะมีการนำเข้านายแบบที่เป็นชาวไทยใหญ่ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้จะมีลักษณะพิเศษคือ เหมือนดีพิมพ์นิยมตามที่กล่าวมา แต่จะพกความพิเศษมาด้วยคืออวัยวะเพศชายที่มีขนาดใหญ่เกินชายไทย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นฤพนธ์ ซึ่งกล่าวในทำนองเดียวกัน

2.9.2 กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ศึกษาด้านรหัสวัฒนธรรมญี่ปุ่น (Cultural Code) และเกย์ในญี่ปุ่น

ในที่นี้หมายถึง กลุ่มที่มีการศึกษา หรือพูดถึงวัฒนธรรมของคนกลุ่มใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต รวมไปถึงมุมมองของคนส่วนใหญ่ในสังคมที่มีต่อกลุ่มเกย์

การศึกษาของ ศุภฤกษ์ ปลั่งศรีนนท์ (2557) เกี่ยวกับกฎหมายรับรองสิทธิของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมญี่ปุ่นกรณีศึกษาการยอมรับสิทธิในการครองคู่ของกลุ่มเพศทางเลือก เป็นปริญญาานิพนธ์ในระดับปริญญาตรีที่มีมุมมองต่อเรื่องดังกล่าวที่สามารถสะท้อนกรอบทางวัฒนธรรมของสังคมญี่ปุ่นที่มีต่อเกย์ ซึ่งเป็นการศึกษาในปี 2558 ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพรวบรวมข้อมูลทางเอกสารที่เกี่ยวข้องดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการค้นคว้าข้อมูลจากสื่อกระแสหลักอย่างหนังสือพิมพ์ผลการศึกษาพบว่า ในปัจจุบัน ประเทศญี่ปุ่นมีการรับรองสิทธิทางกฎหมายให้กับกลุ่มเพศทางเลือกใน 2 รูปแบบด้วยกัน รูปแบบแรกเป็นกฎหมายที่รับรองสิทธิการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อของกลุ่มคนที่ได้รับการรับรองจากแพทย์ว่าเป็นผู้ที่ป่วยเป็น 性同一性障害 ซึ่งหลังจากได้รับรองและผ่านเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดแล้วนั้น ผู้ที่ยื่นคำร้องสามารถเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ รวมถึงสามารถแต่งงานและได้รับสิทธิทางกฎหมายของคู่สามีภรรยาตามที่กฎหมายกำหนดได้โดยที่นิติกรรมใดๆ ที่กระทำไว้ก่อนการแปลงเพศสภาพนั้นก็ยังคงอยู่ตามเดิมรูปแบบที่สองเป็นเทศบัญญัติการรับรองการเป็นคู่ชีวิต ที่ผ่านการรับรองโดยสภาเขตชิบูย่ากรุงโตเกียว ซึ่งก็หมายความว่าเทศบัญญัตินี้บังคับใช้เฉพาะเขตชิบูย่าเท่านั้น ทั้งนี้สิทธิทางกฎหมายที่กลุ่มเพศทางเลือกที่อาศัยในเขตชิบูย่าจะได้รับนั้น เช่น การทำสัญญาเช่าอยู่ร่วมกันได้ และการลงนามการรับรองการรักษาพยาบาลของคู่ชีวิตที่สามารถลงนามแทนบุคคลที่เป็นญาติของผู้ที่เป็นคู่ชีวิตเราได้ เป็นต้นนอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาถึงแนวโน้มการยอมรับการแต่งงานของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมญี่ปุ่นว่าเป็นไปในทิศทางใด โดยได้อ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ wotopic.com และ Japan real time ซึ่งจากผลการสำรวจนั้นเหมือนกันคือมีผู้ที่เห็นด้วยมากกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วย โดยมีจำนวนที่ค่อนข้างต่างกันมาก ทั้งนี้ผู้ที่เห็นด้วยมักจะให้ความคิดเห็นที่เป็นส่วนใหญ่ว่า “กลุ่มเพศทางเลือกก็ควรได้ รับ

สิทธิทางกฎหมายที่เท่าเทียม” ในทางกลับกันผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้ “ความคิดเห็นว่า” การแต่งงานของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันจะทำให้ อัตราการเติบโตของประชากรน้อยลง” หากมองมิติทางการเมือง อาจกล่าวได้ว่าแม้สังคมญี่ปุ่นจะมีความเป็นอนุรักษนิยมสูงแต่เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นยึดหลักสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคตามระบอบประชาธิปไตยตะวันตกจึงทำให้เกิดการรับรองสิทธิทางกฎหมายแก่กลุ่มคนชายขอบกลุ่มต่างๆ ซึ่งรวมถึงกลุ่มเพศทางเลือกด้วย จึงกล่าวได้ว่า แม้ในสังคมจารีต หากมีประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง ก็จะทำให้เกิดความเสมอภาคทางเพศในทางกฎหมายเกิดขึ้นได้

จากการศึกษาข้อความที่เกี่ยวกับการเห็นด้วยสำหรับการแต่งงานสำหรับเพศเดียวกัน และการยอมรับนักการเมืองเกย์ที่มาจากการเลือกตั้ง แสดงให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตยของญี่ปุ่น แต่ยังคงมีนโยบายแบบแฝงซึ่งทัศนคติส่วนตัวแล้วเห็นว่าแม้ผลการศึกษาจะออกมาเป็นเช่นนี้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสังคมญี่ปุ่นเสมอภาค และเท่าเทียมในกรณีคนรักเพศเดียวกัน อาจทำการออกกฎหมายเพื่อประโยชน์บางอย่างเช่น ความต้องการแสดงความเป็นอารยะประเทศให้เทียบเท่ากับประเทศทางฝั่งตะวันตก เช่น ยุโรป และอเมริกา ที่ให้ความสำคัญกับคนกลุ่มนี้ เป็นเหตุผลเชิงการเมืองมากกว่าเหตุผลเพื่อเอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมคนรักเพศเดียวกัน ดังที่จะเห็นได้จากการที่สามารถเปลี่ยนคำนำหน้าได้ แต่จะต้องถูกตราหน้าจากทางการแพทย์ว่าเป็นบุคคลที่ป่วยทางจิต หน้าซ้ำจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาของศุภฤกษ์ยังชี้ให้เห็นว่าการให้คำนิยามกลุ่มเพศทางเลือกของกระทรวงสาธารณสุข และแรงงานของญี่ปุ่น จำกัดความเพศทางเลือกว่า gender identity disorder ซึ่งต้องได้รับการรักษา แต่ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเกย์ในญี่ปุ่น หรือหน่วยงานที่ทำงาน หรือองค์กรเกี่ยวกับสิทธิเกย์จะมีคำนิยามในลักษณะที่ต่างออกไป และในขณะเดียวกันสังคมญี่ปุ่นแม้ว่าจะยอมรับบุคคลในทางนิตินัย แต่ในทางพฤตินัยแล้วยังไม่เป็นที่ยอมรับดังจะเห็นได้จาก เกย์กับที่ทำงาน หรือสังคมทั่วไปที่ยังไม่สามารถมีใครกล้าออกมายอมรับอย่างผ่าเผยว่าเป็นเกย์ ค่อนข้างเป็นสังคมปิด ดังจะเห็นได้จากในคำญี่ปุ่นจะไม่มีคำที่ใช้เรียกเกย์ แต่จะมีคำที่ใช้เรียกบุคคลที่แปลงเพศเป็นผู้หญิงไปแล้ว และเกย์จะอยู่ในสถานที่เฉพาะกลุ่ม ในโตเกียวคือเขตชินจูกุ ซึ่งในหนังสือ “gender ความหลากหลายทางเพศ” และ “ย่องเบาเข้าญี่ปุ่น” โทมัส สุขปรีชา (2551) ก็ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ในลักษณะเดียวกันว่า ย่านเกย์ในชินจูกุ ที่มีชื่อเรียกเฉพาะว่า นิโจเมะ เป็นอันที่รู้กันว่าละแวกนั้นเป็นแหล่งเกย์ แม้ว่าร้านอาหาร ร้านคาราโอเกะ ผับ บาร์ ร้านหนังสือ อาจจะไม่มีสัญลักษณ์เอกเช่นประเทศอื่นที่มีการติดธงสีรุ้งเพื่อเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกว่ายินดีต้อนรับเกย์ทุกท่าน แต่เกย์ที่ญี่ปุ่นเองจะรู้กันว่าร้านไหน ตรงไหน แม้ว่าร้านจะอยู่ในชอกหลืบ หรือชั้นบนสุดของตึกก็ตาม

นอกจากนี้แล้ว ข้อความในหนังสือ gender ความหลากหลายทางเพศ (2551) ยังแสดงให้เห็นว่าสังคมเกย์ญี่ปุ่นนั้นได้รับอิทธิพลบางอย่างจากวัฒนธรรมคนกลุ่มใหญ่ กล่าวคือ สังคมเกย์อ้วน หรือเกย์หมีเติบโตอย่างมาก นักวิชาการส่วนหนึ่ง และนักเขียนในญี่ปุ่นตั้งข้อสังเกตว่ามีมาตั้งแต่สมัยเมจิ (600 ปีก่อนคริสตกาล) ซึ่งเชื่อว่าไม่ได้เกิดจากความเสนาหา หลงใหลในรูปร่างของคน

อ้วน แต่กรอบทางวัฒนธรรมบางอย่างทำให้เกย์อ้วน หรือเกย์หมีได้รับความนิยม และมีชุมชนเป็นของตนเอง ซึ่งเกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนม และการให้คุณค่าของผู้ชายของสังคมญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นสมัยก่อนเรียกพฤติกรรมแบบนี้ว่า Danshoku หรือ Nanshoku ซึ่งมีหลักฐานเชื่อมโยงได้ว่าสังคมเกย์อ้วนที่เข้มแข็งนั้นมีความเชื่อมโยงกับกีฬาประจำชาติอย่างซูโม่ ซึ่งแต่เดิมไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้ชายจะมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง กระทั่งวัฒนธรรมตะวันตก เข้ามาเปลี่ยนความคิดของคนญี่ปุ่น ทำให้กลุ่มเกย์อ้วนถูกกีดกันออกจากสังคม จนในสังคมซูโม่เองก็มองว่าเรื่องเหล่านี้ไม่ถูกต้อง

หากมองในสังคมไทย เกย์เป็นเรื่องที่ไม่แปลกอีกต่อไป ยิ่งโดยเฉพาะในปัจจุบันที่เกย์หลายคนออกมาเปิดเผยตัวตนอย่างภาคภูมิใจ แต่ก็ยังเป็นเพียงในเชิงพฤตินัย แต่ในทางนิตินัยแล้วยังไม่มีกฎหมายรองรับสำหรับบุคคลกลุ่มนี้ ซึ่งในหนังสือของนิธิ เอียวศรีวงศ์ (2545) ก็ได้ให้ทรรศนะไว้เช่นนั้น ซึ่งต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับญี่ปุ่น อาจกล่าวได้ว่าการยอมรับอัตลักษณ์ของคนในสังคมไทยต่อคนกลุ่มนี้ยังคงเป็นแค่เพียงบางส่วน การเหยียดหยามบุคคลอื่นโดยใช้คำว่า “ตุ๊ด” เพื่อสื่อความหมายถึงความซ้ลลาด หรือในแง่อื่นที่เป็นเชิงลบ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความคิดของคนในสังคมต่อคนกลุ่มนี้ หรือแม้กระทั่งการขุดคุ้ยรสนิยมทางเพศของบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม ไม่ว่าจะเป็น ศิลปิน ดารา นักร้อง ที่ยังไม่แต่งงาน หรือแม้แต่บุคคลทั่วไปเองก็ยังถูกมองว่าการครองตนเป็นโสด เท่ากับมีรสนิยมทางเพศที่ชอบเพศเดียวกัน สะท้อนให้เห็นมุมมองทั้งสองด้าน คือ ผู้ถูกถามไม่ต้องการแสดงตนเพราะไม่อยากตกเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ หรือผู้ถามมองว่าการเป็นเกย์นั้นเป็นสิ่งที่ปกปิด การที่ได้รู้ความจริงว่าบุคคลใดเป็นเกย์สามารถเป็นประเด็น และสร้างความสนใจให้แก่คนทั่วไปได้ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบเรื่องความลับของบุคคลอื่น จากข้อความในหนังสือของนิธิ เอียวศรีวงศ์ แสดงให้เห็นถึงกรอบทางวัฒนธรรมของสังคมไทยที่มีชายเป็นใหญ่ยังคงมองว่า วัฒนธรรม และพฤติกรรมของเกย์ยังคงเป็นวัฒนธรรมย่อยที่ถูกวัฒนธรรมใหญ่ของสังคมกดทับอยู่ โดยที่เปรียบเทียบกับว่าวัฒนธรรมเกย์ในสังคมไทยนั้นคือวัฒนธรรมใต้ดิน

2.9.3 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ศึกษาด้านวาทกรรม อำนาจ และการประกอบสร้างความหมายความเป็นชาย

การศึกษาด้านวาทกรรม อำนาจ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจของวาทกรรมผ่านปฏิบัติการทางภาษาที่ต้องการส่งอำนาจในการกำกับความหมายของวาทกรรมต่อความคิด และวิธีคิดต่อสิ่งที่ถูกให้ความหมายนั้น ซึ่งในกลุ่มนี้มองว่าความหมายที่เกิดขึ้นเกิดจากการประกอบสร้างความหมายทางสังคม ขึ้นอยู่กับผู้ที่มีอำนาจในการสร้างความหมายทำให้ความหมายนั้นกลายเป็นสิ่งที่คนในสังคมมองว่าเป็นจริง แนวคิดเรื่องวาทกรรม และอำนาจนั้นสามารถนำไปเป็นกรอบในการอธิบายปรากฏการณ์ในสังคมได้หลากหลายมิติ และหลากหลายสาขาวิชา ดังเช่น ในมิติเชิงเศรษฐกิจ หรือการพัฒนาที่มีการใช้แนวคิดทางวาทกรรม และอำนาจอธิบายให้เห็นถึงการครอบงำทางความคิด และอำนาจของคำว่าพัฒนาตามรูปแบบของตะวันตก ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2560) การศึกษา

วาทกรรมการพัฒนา พบว่า การทำหน้าที่ของวาทกรรมพัฒนานั้นเป็นการสร้างความหมายของการพัฒนาในรูปแบบ หรือแบบฉบับของการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นตะวันตก (westernisation) กดทับ และปฏิเสธความเป็นท้องถิ่น หรือสิ่งที่มีอยู่เดิมในสังคมนั้น สร้างคูตรงข้ามเพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างการเป็นประเทศที่เจริญแล้วกับประเทศที่ด้อยพัฒนา เป็นการขีดเส้นแบ่งชัดเจนทำให้เกิดความแตกต่าง และเหลื่อมล้ำมากขึ้น นอกจากนี้แล้ววาทกรรมพัฒนาในแบบตะวันตกยังส่งผลให้เกิดการพึ่งพิง ในแง่พึ่งพิงด้านเทคโนโลยี วิทยาการ นวัตกรรมที่จำเป็นต่อการก้าวไปสู่ความเป็นประเทศพัฒนาแล้ว แต่กลับกลายเป็นการพัฒนาที่ต้องพึ่งพิงจนทำให้แทนที่จะพัฒนากลับกลายเป็นยากจนมากกว่าเดิม ประเทศโลกที่สามกลายเป็นแหล่งส่งออกวัตถุดิบขั้นพื้นฐานส่งออกไปยังประเทศพัฒนาแล้วในราคาต้นทุนที่ถูก และนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปจากประเทศโลกที่หนึ่งในราคาที่สูงมากก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ และไม่เท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น ยิ่งพยายามพัฒนายิ่งยากจนมากกว่าเดิม เนื่องจากการถูกวาทกรรมว่าการพัฒนาเข้ามามีอำนาจในการดำเนินกิจกรรม และนโยบายในการวางแผน และการทำงานของรัฐบาลในเชิงการพัฒนาประเทศ

การศึกษาวาทกรรม และอำนาจที่เกี่ยวข้องกับเกย์เป็นประเด็นหนึ่งที่มีผู้นำแนวคิดดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการศึกษา เช่น การศึกษาเรื่อง วาทกรรมเกี่ยวกับ “เกย์” ในสังคมไทย พ.ศ. 2508-2542 ของ เทอดศักดิ์ รัชต์จำปา (2546) ให้ความเห็นวาทกรรม “เกย์” เป็นสิ่งที่เพิ่งถูกสังคมประกอบสร้างขึ้น กล่าวคือ ลักษณะการศึกษาแบบสารัตถะ (Essentialism) ซึ่งยึดถือว่าเกย์เป็นสิ่งผิดแปลกไปจากรูปแบบของเพศโดยทั่วไป เพศมีเพียงชาย และหญิง จะต้องพึงพอใจต่อเพศตรงข้ามเท่านั้น เป็นการขีดเส้นแบ่งให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเกย์เป็นอื่น เป็นสิ่งผิดปกตินี้ในสังคม ทั้งที่จริงแล้วในประวัติศาสตร์ความขึ้นชอบเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมมานานแล้วเป็นวาทกรรมที่เพิ่งเกิดขึ้นในยุคสมัยใหม่ซึ่งเป็นการนำความคิดในเชิงสารัตถะ (Essentialism) เข้ามากำกับโดยเฉพาะความรู้ทางวิทยาศาสตร์เข้ามามีอำนาจในการกำกับความหมายให้กับเพศ และกีดกันสิ่งอื่นให้เป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนไป ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกันกับการศึกษาของ นฤพนธ์ ดัวงวิเศษ (2553) แต่ถึงอย่างไรในสังคมไทยกลับไม่มีการลงโทษทางสังคมอย่างชัดเจน โดยเฉพาะบทลงโทษทางกฎหมายกับ เกย์ แม้ว่าจะถูกให้ความหมายว่าเป็นอื่นก็ตาม จากการสืบค้นทางประวัติศาสตร์พบว่า บริบททางสังคมที่ส่งผลต่อความคิดเรื่องเพศอย่างชัดเจน คือ ศาสนา กฎหมาย อำนาจของการให้ความหมายจากชนชั้นนำในด้านพฤติกรรม และความเป็น “เคเวียร์” มีการบัญญัติ ความหมายของการไม่เป็นทั้งผู้ชาย และผู้หญิงในพระไตรปิฎก ซึ่งความหมายทางเพศในวินัยปิฎกอาจตีความได้ถึง บัณเฑาะ รวมไปถึงความคิดเรื่องการเวียนว่ายตายเกิดซึ่งอธิบายว่าหากทำผิดลูกเมียคนอื่น หรือประพฤติดีในกามตามความหมายของคำสอนในศาสนาพุทธเมื่อต้องมาเกิดในภพต่อไปจะเกิดเป็นผู้หญิง หรือกะเทยสะท้อนให้เห็นถึงภาวะที่ไม่พึงประสงค์ และสะท้อนถึงค่านิยมสังคมชายเป็นใหญ่ คำว่ากะเทยถูกให้ความหมายในพจนานุกรมครั้งแรกในปี พ.ศ. 2397 ซึ่งเป็นความรู้จากทางการแพทย์จากฝั่งโลกตะวันตกที่เข้ามามี

อำนาจกำกับความหมายของกะเทยในสมัยนั้น แต่ก็ยังไม่เป็นการให้ความหมายที่แสดงให้เห็นถึงความหมายของการรักร่วมเพศหรือชายรักชายที่มีบทบาทหรือแสดงความเป็นอื่นอย่างชัดเจนเช่นในปัจจุบัน จากการศึกษาในช่วงก่อนปี 2500 ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ได้มีความแตกต่างอย่างชัดเจนจาก ผู้ชาย ผู้หญิง หรือกะเทย พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเพียงพฤติกรรมรูปแบบหนึ่ง มีเพียงแค่กะเทยที่แตกต่างออกไปจากผู้หญิง ผู้ชาย ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติ ความหมายของพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกะเทยเป็นความผิดปกติทางจิตซึ่งสามารถรักษาให้หายได้ พร้อมกันนั้นยังถูกมองว่าเป็นปัญหาสังคมและมีความจำเป็นต้องรักษา ต่อมาเมื่อเริ่มมีนิตยสารสำหรับเกย์ในปี 2527 ซึ่งเป็นการให้ความหมายลักษณะย่อยของเกย์ เช่น เกย์คิง เกย์ควีน กะเทย ผ่านมุมมองทางด้านพฤติกรรมจึงทำให้วาทกรรมเกย์มีความหมายที่ชัดเจนมากขึ้น

แนวคิดทางด้านวาทกรรม และอำนาจการศึกษาการลื่นไหล และเปลี่ยนแปลงไปของความเป็น “เควียร์” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในสังคมที่ว่าความเป็น “เควียร์” จะต้องแข็งแรง บึกบึน อุดทน มีอาชีพตามชนบทที่แสดงออกถึงความกล้าหาญ และความเป็นวีรบุรุษได้เปลี่ยนแปลงไป โดยมีตัวแปรที่สำคัญ คือ ตัวแปรทางด้านมิติเศรษฐกิจ กล่าวคือ ระบบทุนนิยมทำให้ความเป็น “เควียร์” ถูกประกอบความหมายที่มีลักษณะทับซ้อนกับความเป็นหญิง คือสามารถแสดงออกในลักษณะความเป็นหญิงได้ แม้ว่าโดยทั่วไปจะมีลักษณะความเป็น “เควียร์” โดยเฉพาะการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” ผ่านวรรณกรรม การศึกษาของ กัญญณ์พัชญ์ พรณรัตน์ (2559) ชี้ให้เห็นถึงตัวละครชายในวรรณกรรมที่มีความอ่อนแอระหว่างความเป็น “เควียร์” ตามชนบทซึ่งมีลักษณะความเป็นหญิงอยู่ในคราวเดียวกัน เช่น การแสดงความอ่อนโยน การร้องไห้ เป็นสุภาพบุรุษ ปฏิเสธความรุนแรง สามารถข่มความต้องการทางเพศได้ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก คือ ความต้องการเพิ่มยอดขายให้แก่นวนิยายที่มีผู้หญิงเป็นกลุ่มเป้าหมายในการอ่าน ผู้ชายถูกเปลี่ยนบทบาทให้เป็นผู้ถูกจ้องกลายเป็นวัตถุทางเพศที่ผู้หญิงสามารถจินตนาการถึงลักษณะที่ตนต้องการจะให้ผ่านจินตนาการสะท้อนออกมาทางวรรณกรรม แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดเรื่องปิตาธิปไตยยังคงมีอยู่ ผู้ชายยังคงอยู่ในฐานะที่พึงพิงของผู้หญิง จากการศึกษาเป็นการตอกย้ำว่าความเป็น “เควียร์” นั้นเป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้น ขึ้นอยู่กับใครมีอำนาจในการให้ความหมายนั้น และความเป็น “เควียร์” เป็นสิ่งที่แปรเปลี่ยนไปตามพื้นที่ และเวลา

2.9.4 กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ศึกษาด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

กลุ่มนี้ให้ความสำคัญในการศึกษาการสื่อสารระหว่างสองวัฒนธรรมขึ้นไปซึ่งมีมุมมองในการอธิบายปรากฏการณ์ของการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรมว่าจะเกิดผล และความสัมพันธ์กันอย่างไรในการสื่อสารนั้น ซึ่งในยุคแรกการมองปรากฏการณ์การสื่อสารนี้มองว่า วัฒนธรรมหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่าที่สามารถครอบงำอีกวัฒนธรรมหนึ่งที่ถูกมองว่าด้อยกว่า เช่น งานเขียนของ Edward Said (1991) กล่าวถึงมุมมองของโลกตะวันตกที่มีต่อโลกตะวันออกผ่านสายตาคอนตะวันตก

นำเสนอภาพความล้าหลัง ป่าเถื่อน วิพากษ์วิจารณ์มุมมองดังกล่าวว่า เป็นมุมมองที่บิดเบือนสร้างความเป็นอื่นให้กับโลกตะวันออก ซึ่งการสร้างนี้ Said มองว่าเป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้น เป็นมุมมองที่เต็มไปด้วยอคติ บิดเบือน เพื่อต้องการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างโลกตะวันตก และตะวันออกอย่างชัดเจน การใช้อำนาจการกดทับเพื่อแสดงให้เห็นว่าโลกตะวันออกนั้นต่ำกว่า และโลกตะวันตกมีวัฒนธรรมที่สูงกว่า ซึ่งในงานวิจัยที่ใช้กรอบแนวคิดนี้เป็นแนวทางในการศึกษา เช่น การศึกษาของ อัญมณี ภู่วัฒน (2547) ศึกษาเรื่อง การตีความของผู้รับสารชาวไทยต่อภาพของวีรบุรุษแบบอเมริกันจากภาพยนตร์ฮอลลีวูด ซึ่งเป็นการศึกษาการประกอบสร้างความหมายวีรบุรุษในวัฒนธรรมอเมริกันผ่านภาพยนตร์โดยทำการวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้รับสารผู้ชายที่รับชมภาพยนตร์ฮอลลีวูดเป็นประจำโดยใช้แนวทางการอ่านความหมายสามรูปแบบ คือ เห็นด้วย ต่อรอง หรือปฏิเสธ ในส่วนของการประกอบสร้างความหมายวีรบุรุษผลการศึกษาพบว่า ความหมายของวีรบุรุษแบบอเมริกันมี 5 ลักษณะ ได้แก่ 1. วีรบุรุษที่ต่อสู้และช่วยโลกได้โดยลำพัง 2. วีรบุรุษที่ปกป้องสิทธิตนเองครอบครัวและพลเมืองอเมริกัน 3. วีรบุรุษจากอาชีพทหาร 4. วีรบุรุษแบบกลับใจ 5. วีรบุรุษที่แก้ปัญหาอย่างสันติวิธี ในส่วนของการวิเคราะห์ผู้รับสารมีสัดส่วนการตีความปฏิเสธและต่อรองความหมายมากกว่าคล้อยตามที่ภาพยนตร์นำเสนอ โดยเฉพาะในเรื่องของความเป็นอยู่จริงในสังคมอเมริกันความต้องการเอาวีรบุรุษมาเป็นแบบอย่างและผู้ร้ายที่มาต่อสู้กับวีรบุรุษ ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านความหมายของผู้รับสารมี 2 ด้านคือ 1.ปัจจัยของผู้ส่งสารในการนำเสนอเนื้อหาภาพยนตร์ 2.ปัจจัยของผู้รับสารเองที่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ความเชื่อทัศนคติเดิมหรือประสบการณ์ที่ได้รับมาจากที่อื่น

แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิดของ Said ถูกวิจารณ์ว่าการวิเคราะห์ในลักษณะดังกล่าวเป็นการมองในมุมเดียว อำนาจที่เกิดขึ้นเป็นอำนาจที่มีลักษณะการกดทับจากโลกตะวันตกที่มีต่อโลกตะวันออก แต่อีกกลุ่มการวิเคราะห์กลับมองว่าการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรมไม่ได้มีอำนาจเกิดขึ้นเพียงทางเดียวแต่เป็นอำนาจที่ส่งผลซึ่งกัน และกัน ซึ่งมุมมองการศึกษานี้เป็นแนวคิดที่สำคัญวัฒนธรรมศึกษาแห่งเบอร์มิงแฮม (Center for Contemporary Cultural Studies ที่มองว่าในโลกแห่งความเป็นจริงการปะทะเชิงอำนาจที่หลากหลาย และมีรูปแบบมากกว่าการครอบงำ เช่น แนวคิดของ Stuart Hall

2.9.5 กลุ่มที่ 5 กลุ่มที่ศึกษาด้านอัตลักษณ์ เพศวิถี ของกลุ่มเกย์

ในกลุ่มนี้ต้องการทบทวนวรรณกรรมเพื่อให้เห็นภาพของ การสร้างตัวตนของเกย์ในสังคมไทย และญี่ปุ่น การใช้ชีวิต และเพศวิถีของกลุ่มเกย์ทั้งสองวัฒนธรรม

จากการศึกษาของศุภฤกษ์ ปลั่งศรีนนท์ ชี้ให้เห็นว่า สังคมเกย์ในญี่ปุ่นเป็นสังคมขนาดเล็ก มีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างคนในกลุ่ม มีการยอมรับในเชิงนิติบัญญัติ บทความของ ชญาน์ทัต วงศ์มณี ในหนังสือ gender ความหลากหลายทางเพศ (2551) กล่าวถึงเกย์ญี่ปุ่นว่ามีมานานแล้ว ซึ่งจุดที่ชี้ให้เห็นได้ชัดคือ ซามูไรของญี่ปุ่นที่อายุมากกว่าจะมีความสัมพันธ์กับซามูไรที่มีอายุน้อยกว่าซึ่งเรียกความสัมพันธ์แบบนี้ว่า “ชูโด” หรือในอีกบทความหนึ่งจากหนังสือเล่มเดียวกันที่เขียนโดยเอกศาสตร์ สรรพช่าง ที่นำเสนอเรื่องสังคมเกย์อ้วน หรือเกย์หมีในสังคมญี่ปุ่นที่ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อก่อนหน้านี้

แม้ว่าการเป็นเกย์จะได้รับการยอมรับบ้างแล้วในทางนิตินัย แต่ในสังคมทั่วไปนั้น ยังไม่ยอมรับความเป็นเกย์ สังคมญี่ปุ่นที่มองว่าการเป็นเกย์นั้นคือสิ่งที่แปลกย่อมไม่ต่างอะไรจากการมองคนต่างชาติว่าเป็นคนนอกโดยมีชื่อเรียกว่า “ไกจิน” ซึ่งยังเฝ้ามองคนนอกก็ไม่ใช่คนญี่ปุ่นแม้ว่าจะสามารถพูดญี่ปุ่นได้ก็ตาม จากหนังสือของ โดมร ศุขปรีชา (2551) ที่เขียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นในด้านต่างๆ ที่ใช้วิธีการนำเสนอแบบกึ่งนวนิยาย มีตัวละครเล่าเรื่อง ประกอบการบรรยายของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตามเหมือนอยู่ในสถานที่นั้น เล่าถึงวัฒนธรรมที่สวยงามของญี่ปุ่น แต่ในขณะเดียวกัน ความที่เป็นคนนอกยังเฝ้ามองคนญี่ปุ่นก็ไม่ยอมรับเท่ากับคนใน เช่นเดียวกันกับเกย์ที่พวกเขาต้องเข้าไปอยู่ในสังคมเฉพาะ การเลือกปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์มากกว่าที่จะทำตามใจตัวเอง กล่าวคือ ทำตามระเบียบของสังคมมากกว่าความต้องการของตน ขนบ วัฒนธรรม และสังคมต้องมาก่อนตนเสมอ ซึ่งให้เห็นถึงการปกปิดตัวตนของเกย์ญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี

แต่ในอีกมุมหนึ่งจากการศึกษาของ นฤพนธ์ ด่วงวิเศษ (2553) ที่เนื้อหาหลักของการศึกษาจะเน้นไปที่องค์กร และการขับเคลื่อนกิจกรรมทางสังคมของกลุ่มเกย์ เพื่อต้องการลบภาพลักษณ์ของความเป็นกลุ่มคนที่มั่วเซ็กซ์ บ้าผู้ชาย และโรคเอดส์ ด้วยการสร้างองค์กรเพื่อทำกิจกรรมรณรงค์ต่างๆ ผ่านพื้นที่สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็น การเดินพาเหรดเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เกย์ และการทำงานทางด้านสุขภาวะทางเพศ สร้างความเป็นปกติให้กับเกย์ โดยแสดงให้เห็นว่าเกย์ไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดหรือผิดปกติ สร้างอัตลักษณ์ และการเปิดเผยตัวตนออกมาเพื่อให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งก็มีเกย์บางส่วนที่ใช้ชีวิตในลักษณะมั่วเซ็กซ์ ซึ่งใช้ที่สาธารณะในการประกอบกิจกรรมทางเพศ เช่น ห้องน้ำสาธารณะ บั๊มน้ำมัน สวนสาธารณะ การมีเซ็กซ์หมู่ ซึ่งเป็นการกระทำของเกย์ที่มีอยู่จริงจึงยากที่จะลบภาพลักษณ์ดังกล่าวให้หายไปจากความคิดของคนในสังคมได้ ในเล่มนี้กล่าวถึงพัฒนาการของอัตลักษณ์ของเกย์ที่มีแนวโน้มไปในทางที่ดีมากขึ้น ยอมรับความเป็นเกย์ของตน เปิดเผย รู้คุณค่าของตนในฐานะที่เป็นมนุษย์หนึ่งคน ซึ่งเปรียบเทียบกับเกย์ยุค 80 เป็นไปได้ยากที่เกย์จะเปิดเผยยอมรับตัวตน เพราะในขณะนั้นสังคมยังไม่เปิดกว้างเท่ากับปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ดีการเปิดเผยตัวตนมักจะไม่เกิดขึ้นในทุกกรณี เช่น ในที่ทำงาน ไม่ว่าจะเป็นราชการ หรือเอกชนการเปิดเผยตัวมักจะก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น การเลื่อนตำแหน่ง เพราะในสังคมไทยต้องเข้าใจว่าเป็นสังคมที่ชายเป็นใหญ่ เมื่อใครที่ไม่ใช่ชายย่อมไม่มีสิทธิเป็นผู้นำ ความคิดนี้ยังมิอยู่ในระบบการทำงาน ฉะนั้นการเลือกเปิดเผยตัวในที่ทำงานจะต้องดูบริบทเป็นกรณีๆ ไป ภาษาที่ใช้ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ตรงไปตรงมา หากคำที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เป็นคำหยาบ ผู้ศึกษาก็ไม่ลดทอน หรือปรับให้ภาษาไพเราะขึ้น โดยส่วนตัวมองว่าเนื่องจากผู้ศึกษาต้องการสื่อให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่แท้จริงของคนกลุ่มนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความกดดันของเกย์ที่มาจากสังคมภายนอกเลยสื่อภาษาที่ตรงไปตรงมาเพื่อต่อต้านกับสังคมผ่านการใช้ภาษาของตน เช่นเดียวกันกับ เนื้อหาจากหนังสือของนิชิ เอียวสึริงค์ (2545) ที่กล่าวว่า “ถ้าภาษาสะท้อนความเป็นจริงออกมา ภาษาของเกย์ก็สะท้อนความเป็นจริงของความสัมพันธ์

ในวัฒนธรรมเกย์ว่า ขาดความลึกซึ้ง ความผูกพัน ความสัมพันธ์เป็นเรื่องการมรณ์เพียงอย่างเดียว” ซึ่งภาษาที่ใช้ในงานของ นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ (2553) เป็นเช่นที่ นิธิ เอียวศรีวงศ์ ได้ให้ความเห็นไว้ ผู้ถูกสัมภาษณ์ ใช้คำที่กล่าวถึงอวัยวะเพศ และการร่วมเพศอย่างตรงไปตรงมา หรืออีกนัยหนึ่งมองได้ว่าเป็นคำหยาบ แต่ก็แสดงถึงความคิดบางอย่างที่ต้องการจะสะท้อน นอกจากนี้แล้ว นิธิ เอียวศรีวงศ์ ยังให้ความเห็นว่าเกย์มีการสื่อสารภายในกลุ่ม แสดงอัตลักษณ์บางอย่างของคนในกลุ่ม ดังที่จะเห็นได้จากศัพท์เกย์ ที่ไม่ว่าเกย์ในพื้นที่ไหนก็จะเข้าใจคำศัพท์เหล่านั้นได้ตรงกัน แสดงว่าชุมชนของเกย์นั้นใหญ่ และมีการติดต่อกันอยู่เสมอ ชี้ให้เห็นว่าสังคมเกย์ในไทยนั้นเป็นชุมชน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ส่วนการศึกษาของของ จตุพร บุญ-หลง (2548) เรื่อง ชีวิตติดเบอร์ : ตัวตนและเพศวิถีของเกย์ “ควิง” ในเซานา M เป็นการศึกษาวิถีชีวิต อัตลักษณ์ และเพศวิถี ของเกย์ที่มีพื้นที่ที่เป็นขอบเขตในการศึกษา กล่าวคือ ผู้ศึกษาอธิบายถึงการปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์ของเกย์ในเซานาน่าว่ามีลักษณะอย่างไร การสื่อสารที่มีรหัสสำคัญทางเพศวิถีอยู่ด้วยกันสี่ด้านคือ

- รหัสในเชิงเพศวิถีที่สื่อด้วยภาษาพูด เช่น ภาษาเฉพาะกลุ่ม หรือเสียงคราง
- รหัสในเชิงเพศวิถีที่สื่อด้วยภาษาท่าทาง เช่น นอนคว่ำคือฝ่ายรับ นอนหงายคือรุก
- รหัสในเชิงเพศวิถีที่ใช้การสัมผัส เช่น จับกันผู้จับคือฝ่ายรุก จับนิ้วหรือช่วง

งุมคือการคาดคะเนขนาด

- รหัสในเชิงเพศวิถีที่ใช้กลิ่น เช่น การใช้กลิ่นน้ำหอมดึงดูด การใช้สารระเหย

กระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นการขอให้ดำเนินกิจกรรมด้วยกัน

ซึ่งเซานาน่ามีลักษณะที่เป็นพื้นที่ซึ่งมีระบบวัฒนธรรมย่อย การดำเนินชีวิตที่มีแบบแผนเฉพาะพื้นที่ที่มีองค์ประกอบในสภาพแวดล้อมเป็นตัวกำหนด โดยวิธีนั้นดำเนินไปในมิติทางพิธีกรรม กล่าวคือทุกคนจะต้องเข้าใจ และยอมรับกติกาที่เกิดขึ้นในเซานาน่า เช่น การเก็บของในตู้เก็บของ ไม่ใส่เสื้อผ้า การมีเพศสัมพันธ์แบบหมู่ การอาบน้ำต่อหน้าคนอื่น การเดินในที่มืด เป็นต้น ซึ่งทุกคนจะเรียนรู้จากการสังเกต ชัดเจนจนไม่จำเป็นต้องหาที่มาที่ไปของการกระทำ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ตั้งใจมาเพื่อกิจกรรมทางเพศ และไม่สานต่อความสัมพันธ์หลังจากนั้น ผู้ศึกษามีข้อจำกัดทางด้านการใช้กลุ่มตัวอย่างที่น้อยเกินไป กล่าวคือ ใช้ตัวเองเป็นผู้สังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างสองคน ซึ่งข้อมูลโดยส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่ออกมาในเชิงความคิดของเกย์รับมุมมองของเกย์รุกยังขาดหายไป แต่การเขียนวิทยานิพนธ์ในลักษณะของการเล่าเรื่องกึ่งนิยายแบ่งเป็นบทๆ แต่ไม่ใช่ลักษณะของการแยกบทในลักษณะของงานวิจัยทั่วไปซึ่งเป็นจุดเด่นของงานวิจัยเล่มนี้ ให้ความรู้สึกเหมือนตัวเองได้เข้าไปอยู่ในสถานที่จริงโดยจินตนาการจากการเล่าเรื่องของผู้วิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น : การประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” และการอ่านความหมายของผู้ชมชาวไทย” ผู้วิจัยอาศัยแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) โดยมีวัตถุประสงค์ในการตอบคำถามการวิจัยดังนี้

1. เพื่ออธิบายการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น
2. เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่ในการต่อต้าน และการยอมรับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น
3. เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการอ่านความหมายของผู้ชมเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 ใช้วิธี การวิเคราะห์ตัวบท (textual analysis) และวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ (Interview) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นเครื่องมือในการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) สัมภาษณ์กลุ่ม “เควียร์” เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชมเพื่อตอบปัญหาคำถามการวิจัยข้อที่ 3

3.1 การวิเคราะห์การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

การประกอบสร้างความหมายในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นให้เป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ใช้วิธีการศึกษา ดังนี้

3.1.1 เกณฑ์การวิเคราะห์ตัวบท

การวิเคราะห์ตัวแสดง และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่องเป็นการวิเคราะห์ตัวแสดงในการแสดงออกถึงความเป็น “เควียร์” ผ่านลักษณะดังต่อไปนี้

ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางกายภาพภายนอกของนักแสดงนำซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ชัด และเป็นรูปธรรม อันได้แก่ ร่างกาย รูปร่างกาย การแต่งกาย ทรงผม ท่าทาง

รอยสัก น้ำเสียง กิจกรรมสำหรับผู้ชาย เช่น กีฬา รวมไปถึงอาชีพ เช่น นักกีฬา และหมอซึ่งเป็นอาชีพที่สังคมญี่ปุ่นให้การยกย่อง และนับถือ องค์ประกอบนี้จะประกอบไปด้วย

- รูปร่าง ร่างกาย
 - การแต่งกาย
 - ความเป็นเชื้อชาติ การใช้ภาษา
 - บทบาทที่นักแสดงได้รับ เช่น อาชีพ นักกีฬา หมอ
 - ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบทบาทตัวแสดง เช่น พ่อลูก ครูนักเรียน
- ลักษณะทางพฤติกรรม เป็นลักษณะกิริยา หรือการกระทำของนักแสดงที่

แสดงออกผ่านพฤติกรรม เช่น กิริยาท่าทาง การแสดงสีหน้า น้ำเสียง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งของที่อยู่ในฉาก รวมไปถึงการเปิดเผยความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะองค์ประกอบนี้จะประกอบไปด้วย

- กิริยาท่าทาง
- การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า
- น้ำเสียง
- การเปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะ

กิจกรรมทางเพศ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกผ่านการทำกิจกรรมทางเพศที่แสดงถึงความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของนักแสดงนำ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่อง องค์ประกอบนี้จะประกอบไปด้วย

- องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ ได้แก่ แบบคู่, แบบกลุ่ม, ชายชาย, ชายหญิง
- องค์ประกอบด้านตัวแสดง ได้แก่ บทบาทในกิจกรรมทางเพศ รุก รับ โบท ไบ
- องค์ประกอบด้านฉาก ได้แก่ สถานที่แรกในการปรากฏตัวของนักแสดงนำ

และสถานที่ที่ใช้เป็นฉากในการร่วมเพศ

- องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก ได้แก่ อุปกรณ์ (Sex Toy) อุปกรณ์และสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในฉาก

- องค์ประกอบด้านมุขมุกตลก ได้แก่ มุขมุกตลกที่สื่อถึงอำนาจ การใช้กลองตัวเดียวหรือหลายตัว

- องค์ประกอบด้านแสง และเงา ได้แก่ การใช้แสงในฉากกิจกรรมทางเพศ

- องค์ประกอบด้านการตัดต่อลำดับภาพ ได้แก่ การใช้ภาพหลายมุขมุกตลกจากเหตุการณ์เดียวกัน การฉายภาพซ้ำ การฉายภาพแบบเร็ว ช้า

- องค์ประกอบด้านโครงเรื่อง ได้แก่ การเล่าเรื่องแบบมีเนื้อเรื่อง การเล่าเรื่องแบบไม่มีเนื้อเรื่อง

3.1.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ หนังสือนโปเกญี่ปุ่นที่มีลักษณะการเล่าเรื่องผ่าน บทบาทอาชีพซึ่งในอุตสาหกรรมหนังสือนโปเกญี่ปุ่นผลิตหนังสือนโปเกลักษณะดังกล่าวออกมาเป็นจำนวนมาก ทั้งในมิติของจำนวนค่ายหนังสือมีความหลากหลายของอาชีพที่ถูกนำเสนอ และมิติของจำนวนที่ ถูกผลิตออกมาในแต่ละปี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือก และกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับ ปัญหาการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยจะคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับ งานวิจัยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้สำหรับงานวิจัยนี้ คือ หนังสือนโปเกญี่ปุ่นจำนวน 7 เรื่อง ใช้วิธีการ เลือกลุ่มตัวอย่างแบบ (purposive sampling) ใช้วิธีการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์การนำเสนอแบบของ ความเป็น “เคเวียร์” ที่นำเสนอการเล่าเรื่อง และบทบาทเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ งานวิจัยครั้งนี้ใช้หนังสือนโป เกญี่ปุ่นจากค่าย HUNK ซึ่งเป็นค่ายหนังสือนโปเกญี่ปุ่นที่นำเสนอการเล่าเรื่องผ่านบทบาทอาชีพที่ได้รับ ความนิยมในญี่ปุ่น และเป็นค่ายหนังสือนโปเกที่นำเสนอเนื้อหาเฉพาะบทบาทด้านอาชีพ การเลือก บทบาทอาชีพทั้งหมด 7 อาชีพที่แตกต่างกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการอธิบายการนำเสนอบทบาทอาชีพ ที่หลากหลาย และแตกต่างกันซึ่งจะมีเงื่อนไข และการเล่าเรื่องการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ในแต่ละ อาชีพที่แตกต่างกันตามบริบทแวดล้อมที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในหนังสือนโปเกแต่ละเรื่องที่น่าสนใจ บทบาทอาชีพที่แตกต่างกัน รวมไปถึงการเลือกบทบาทอาชีพที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากความนิยมซึ่งจะ ชี้ให้เห็นถึงการผลิตซ้ำทางความหมายที่หนังสือนโปเกญี่ปุ่นต้องการผลิตซ้ำเพื่อตอกย้ำการเป็นพื้นที่การ ต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ผ่านการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ในหนังสือนโปเกญี่ปุ่นในบทบาท อาชีพเหล่านั้น โดยที่ผู้วิจัยได้คัดเลือก หนังสือนโปเกญี่ปุ่นที่ใช้นักแสดงนำเสนอบทบาท “อาชีพ” จาก ค่าย HUNK ได้แก่

1. TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage (พนักงานนวดในสปา)
2. Hatten Library Part 5 (บรรณารักษ์)
3. Home Delivery Boy Part 6 (พนักงานส่งของ)
4. High School Men's Part 20 (ครู นักเรียน นักกีฬา)
5. Male Private Car Part 3 (ตำรวจ)
6. Working Men Part 14 (พนักงานบริษัท, salaryman)
7. Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3 (นักกีฬา)

เอกสาร และหนังสือทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหนังสือนโปเก ญี่ปุ่นที่กล่าวถึงบริบททางสังคมที่มีผลต่อการผลิตหนังสือนโปเกญี่ปุ่นในด้านต่างๆ และพัฒนาการของ หนังสือนโปเกญี่ปุ่นซึ่งจะทำให้เห็นถึง ลักษณะโดยทั่วไปของหนังสือนโปเกญี่ปุ่น พัฒนาการการประกอบ

สร้างความหมายของความเป็น “เควียร์” และตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น และการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์”

การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลในการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถูกสื่อสารออกมาในรูปแบบของสัญลักษณ์ การกระทำที่เกิดขึ้นในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น เนื่องจากผู้วิจัยมีข้อจำกัดในฐานะที่เป็นคนนอกที่อ่านปรากฏการณ์จึงอาจจะทำให้วิเคราะห์ได้ไม่ครอบคลุมจึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อยืนยัน และสร้างความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับการวิเคราะห์ที่รอบคอบมากที่สุด

ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ได้แก่

1. อรรถ บุนนาค นักเขียน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่น
2. ปิยะวรรณ อัครราชันย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. นิภาพร รัชตพัฒนากุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล นักเขียน นักวิชาการอิสระ และอดีตสื่อมวลชนญี่ปุ่น

3.2 การวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชมหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นในการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์”

ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัยเป็นการวิเคราะห์ผู้รับสารในประเด็นการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ในการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น “เควียร์” ญี่ปุ่น จำนวน 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านความหมายของผู้ชมที่มีต่อหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นโดยมีเป้าหมาย คือ การวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชม “เควียร์” ญี่ปุ่น เพื่อตอบคำถามการศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับมุมมองของผู้ชมที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากเกณฑ์การมีประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกันซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์การอ่านความหมายหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นกับการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” โดยที่มุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์การรับวัฒนธรรมอื่นซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับสำนึกความเป็นชาติ และการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่ม “เควียร์” ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันกับกลุ่ม “เควียร์” ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์”

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview)

กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง วิธีการหาข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น “เคเวียร์” ญีปุ่น จำนวน 9 คน ที่มีความแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ snowball โดยเริ่มจากผู้ใกล้ชิดซึ่งผู้วิจัยรู้จักจากการศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และขยายวงเป็นเครือข่ายเพื่อให้เกิดความหลากหลาย และครอบคลุมคำตอบเพื่อตอบคำถามปัญหาการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากการเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น จำนวน 3 ครั้ง และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างอีก 1 คน ที่กรุงเทพ โดยใช้ล่ามภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นคนไทย และคนญี่ปุ่นในการสื่อสารกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลอย่างเป็นธรรมชาติ และถ่ายทอดได้อย่างเต็มที่มากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จำนวน 9 คน เป็น “เคเวียร์” ที่อาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น และประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้ขออนุญาตจากกลุ่มตัวอย่างในการเผยแพร่ถ้อยคำสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว แต่จะใช้นามสมมติ และปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อเคารพสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ได้แก่

1. โซ อายุ 41 ปี ผู้ช่วยทันตแพทย์ ปกปิดตัวตน บทบาททางเพศเป็นโบท ไม่เคยใช้ชีวิตต่างประเทศ แต่มีเพื่อนชาวต่างชาติทั้งที่เป็น “เคเวียร์” และนอกกลุ่ม “เคเวียร์” รับสื่อโป๊เฉพาะญี่ปุ่นเนื่องจากชื่นชอบคนญี่ปุ่นด้วยกันมากกว่า มีการพบปะเพื่อนกลุ่ม “เคเวียร์” ทุกวันศุกร์ เสาร์ ที่คลับ ร้านอาหารที่เป็นสถานที่เฉพาะกลุ่ม “เคเวียร์” เนื่องจากสนิทสนมกับกลุ่มนี้มากที่สุด และได้แสดงออกตัวตน รู้สึกสบายใจมากที่สุดเมื่อได้อยู่ในกลุ่มนี้

2. ทาเคชิ อายุ 34 ปี เกสเซอร์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ย้ายถิ่นฐานออกนอกประเทศ มีเพื่อนกลุ่ม “เคเวียร์” เฉพาะญี่ปุ่นเนื่องจากไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องจึงทำให้กลุ่มเพื่อน “เคเวียร์” จำกัดอยู่ที่ “เคเวียร์” ญี่ปุ่นที่พบปะกันในเวลาวัน ศุกร์ เสาร์ ทั้งที่ชินจูกุนิโงมะ และนิฮงบาชิซึ่งเป็นพื้นที่ของกลุ่ม “เคเวียร์” เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม “เคเวียร์” บางครั้งหากมีเวลา มีเพียงกลุ่มเพื่อนสนิทที่เป็น “เคเวียร์” ด้วยกันถึงจะรู้ว่าเป็น “เคเวียร์” เพราะเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะจะปฏิบัติตัวแบบปกติ ไม่เปิดเผยตัวตน และอยู่ในระเบียบของสังคมญี่ปุ่น บทบาททางเพศเป็นโบท การเปิดรับสื่อโป๊รับทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ

3. ฮาชิ อายุ 37 ปี พนักงานการตลาดบริษัทไฟฟ้าที่มีสาขาการลงทุนในต่างประเทศ มีเพื่อน “เคเวียร์” หลายเชื้อชาติเปิดเผยตัวตนเมื่ออยู่ในกลุ่ม และแสดงออกอย่างเต็มที่ ผู้คนในสถานที่ที่เฉพาะสำหรับกลุ่ม “เคเวียร์” จะรู้จักฮาชิเป็นอย่างดี เนื่องจากบุคลิกที่สนุกสนาน และมีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่งกายเป็นหญิงบางครั้งเมื่อมีเหตุการณ์พิเศษ เช่น วันฮัลโลวีน แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ทั่วไปจะไม่เปิดเผยตัวตน บทบาททางเพศเป็นรับ เดินทางไปต่างประเทศบ่อยครั้งโดยเฉพาะประเทศไทยเนื่องจากบริษัท

มีสาขาที่ไทย เคยศึกษาระดับปริญญาโท ณ ประเทศออสเตรเลียเป็นเวลา 3 ปี รับสื่อบีทังญี่ปุ่น และ ตะวันตก เวลาว่างมักใช้ชีวิตอยู่กับกลุ่ม “เควียร์” มากกว่าเพื่อนกลุ่มอื่น

4. โซซัง อายุ 31 ปี วิศวกรที่ย้ายถิ่นฐานจากเกาะฮอกไกโดมาอยู่ที่โตเกียวเนื่องจาก ความจำเป็นทางอาชีพ มีบุคลิกเก็บตัวไม่เปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะ มีเพียงเพื่อนสนิท 2 คนที่เป็น “เควียร์” รับรู้ว่าโซซังเป็น “เควียร์” ซึ่งเป็นเพื่อนที่รู้จักกันผ่านแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่ม “เควียร์” ไม่เคยเข้ากลุ่ม “เควียร์” หรือเข้าไปอยู่ในพื้นที่ของ “เควียร์” เนื่องจากต้องการปกปิดตัวตน และ มองว่าการเป็น “เควียร์” เป็นเพียงรสนิยมทางเพศ บทบาททางเพศเป็นโบบิต ไม่เคยมีประสบการณ์ ในการย้ายถิ่นฐานไปอยู่ต่างประเทศ แต่มีเพื่อนชาวต่างชาติที่เป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนสมัย มหาวิทยาลัย รับสื่อบีเฉพาะญี่ปุ่น เนื่องจากความชื่นชอบส่วนบุคคล

5. ซิน อายุ 38 ปี พนักงานบริษัทเอกชนญี่ปุ่นที่ย้ายมาประจำที่กรุงเทพฯ เป็นเวลา เกือบ 10 ปี ไม่เปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะ แต่จะมีกลุ่มเพื่อน “เควียร์” ทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ สังสรรค์กันบ่อยครั้งที่สัลมบทบาททางเพศเป็นรุก เปิดรับสื่อบีทังญี่ปุ่น และต่างชาติขึ้นอยู่กับโอกาส และความต้องการในช่วงนั้น

6. โนมูระ 45 ปี อาจารย์มหาวิทยาลัยสอนเกี่ยวกับการวิจารณ์วรรณกรรมญี่ปุ่นใน มหาวิทยาลัยในเกียวโต เชี่ยวชาญทางด้านเพศวิถี (gender) ไม่เคยมีประสบการณ์ย้ายถิ่นฐานออก นอกญี่ปุ่น มีเพียงการไปร่วมงานที่ต่างประเทศเป็นครั้งคราว มีเพื่อนเป็นกลุ่ม “เควียร์” ทั้งญี่ปุ่น และ ต่างชาติเนื่องจากงานที่ทำเกี่ยวข้องกับคนกลุ่มนี้จึงทำให้มีเพื่อนหลากหลาย แต่หากเป็นเพื่อน “เควียร์” ที่สนิทจะมีเพียงไม่กี่คนเป็นเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย ไม่ปกปิดความเป็น “เควียร์” แต่สายตาคนนอก จะมองว่าเป็นเพียงความสนใจทางการศึกษา แต่หลายคนก็ไม่ทราบว่าการศึกษาด้านนี้เกี่ยวกับ อะไรโดยเฉพาะเพื่อร่วมงานที่อยู่สายวิทยาศาสตร์ เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม “เควียร์” บ่อยครั้ง ทั้งที่เป็นกิจกรรมทางด้านวิชาการ และกิจกรรมของกลุ่ม “เควียร์” นอกสายงานวิชาการ เช่น การรณรงค์ เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ การเดินพาเหรดงาน Gay Pride เป็นต้น บทบาททางเพศเป็นโบบิต เปิดรับสื่อบีทังญี่ปุ่น และต่างชาติ

7. มาโคโดะ อายุ 21 ปี จบมัธยมปลายแล้วย้ายที่อยู่มาอยู่ที่โตเกียวทำงานในคลับ “เควียร์” ในย่านชินจูกุชินโจเมะจากการชักชวนของเพื่อนกลุ่ม “เควียร์” เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ของ “เควียร์” เกือบทุกวันจึงไม่รู้สึกว่าตนเองปกปิดตัวตน แต่เมื่อก้าวออกไปจากพื้นที่ “เควียร์” จะรู้สึก ปกติ ไม่มีปฏิกิริยาที่ต่อต้านจากสายตาคนนอกเนื่องจากทำตัวปกติแตกต่างจากเมื่ออยู่ในพื้นที่ของ “เควียร์” เริ่มทำงานในคลับตั้งแต่อายุ 18 ไม่เคยย้ายถิ่นฐานไปต่างประเทศ มีเพื่อน “เควียร์” ต่างชาติ บ้างเนื่องจากไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้บทบาททางเพศเป็นรับ และเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม “เควียร์” อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ เนื่องจากตนเองทำงานอยู่ในพื้นที่

และรู้สึกต้องการผลักดันความเท่าเทียมกันในสังคมญี่ปุ่นเปิดรับสื่อไปทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ สถานะมีคู่ และอาศัยอยู่ด้วยกัน

8. คาโอรุ อายุ 48 ปี พนักงานบริษัทกฎหมายทำงานที่กรุงเทพ และโตเกียวสลับไปมาตามงานที่ได้รับไม่เคยศึกษาต่างประเทศแต่ทำงานร่วมกับชาวต่างชาติ และย้ายถิ่นฐานบ่อยครั้งเป็นเวลานานกว่า 15 ปี เปิดเผยความเป็น “เคียวริ” เฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิท และเพื่อน “เคียวริ” ด้วยกัน แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะทั่วไปจะทำตัวปกติ ทั้งการแต่งกาย และพฤติกรรม สังสรรค์อยู่ในพื้นที่ของ “เคียวริ” ในเวลาที่ว่างจากการทำงานเนื่องจากได้ปลดปล่อยความเป็นตัวของตัวเองมากกว่าอยู่ในพื้นที่สาธารณะทั่วไปบทบาททางเพศเป็นโบท และเปิดรับสื่อไปทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ

9. โซเฮ อายุ 24 ปี นักศึกษามหาวิทยาลัยปีสุดท้ายทำงานในคลับย่านชินจูกุนิโงเมะเป็นงานพิเศษ ไม่เคยย้ายถิ่นฐานไปอยู่ต่างประเทศ ปัจจุบันแยกตัวออกมาอยู่เพียงลำพังในโตเกียวเพื่อศึกษา และทำงานพิเศษมีโอกาสบปะ และสัมผัสวัฒนธรรม “เคียวริ” ต่างวัฒนธรรมจากการทำงานพิเศษซึ่ง ในช่วงเรียนหนังสือจะมีชีวิตเหมือนนักศึกษาญี่ปุ่นทั่วไป แต่เมื่อเข้าสู่การทำงานในพื้นที่เฉพาะ “เคียวริ” จะแสดงตัวตนอย่างชัดเจนในการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม “เคียวริ” มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่างๆ ของกลุ่ม “เคียวริ” ในย่านชินจูกุนิโงเมะ ต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงเรื่องความเท่าเทียมในสังคมญี่ปุ่น อย่างน้อยที่สุดเรื่องกฎหมายคู่ชีวิต บทบาททางเพศเป็นโบท เปิดรับทั้งสื่อไปญี่ปุ่น และต่างชาติ สถานะมีคู่

ประเด็นคำถามที่ใช้เพื่อแยกประเภทของกลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ซึ่งอาจมีตัวแปรบางอย่างที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายหนังสือไปเกย์ญี่ปุ่น ได้แก่ อายุ อาชีพ ระดับการเปิดเผยความเป็น “เคียวริ” บทบาทในกิจกรรมทางเพศ (รุก, รับ, โบท) สถานภาพการมีคู่ (โสด, มีคู่)

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับสำนึกความเป็นชาติซึ่งผู้วิจัยแยกออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ

2.1 ประเด็นการเปิดรับวัฒนธรรมต่างถิ่นจากการย้ายถิ่นฐานออกนอกประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ การศึกษาต่างประเทศ การทำงานต่างประเทศ

2.2 ประเด็นประสบการณ์การเปิดรับสื่อไป ได้แก่ ผู้ชมที่รับสื่อไปเกย์ญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว ผู้ชมที่รับสื่อไปที่ไม่ใช่สื่อไปเกย์ญี่ปุ่น ผู้ชมที่รับสื่อไปทั้งญี่ปุ่นและสื่อไปชนชาติอื่น

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมในกลุ่ม “เคียวริ” หมายถึง ความผูกพันกับกลุ่ม และประสบการณ์มีส่วนร่วมกิจกรรมรณรงค์กลุ่ม “เคียวริ” ได้แก่ การมีเพื่อนกลุ่ม “เคียวริ” ระดับความสนิทสนม การพบปะสังสรรค์ และการรณรงค์ในประเด็นที่เกี่ยวกับ “เคียวริ” เช่น การรณรงค์ความเท่าเทียมกันทางเพศในหรือนอกประเทศญี่ปุ่น การรณรงค์เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับ “เคียวริ” การรณรงค์เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่ม “เคียวริ” เป็นต้น

ส่วนที่ 4 การอ่านความหมายหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นของผู้ชมในฐานะการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควีร์” โดยแยกประเด็นการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบทางกายภาพ องค์ประกอบทางพฤติกรรม และองค์ประกอบกิจกรรมทางเพศ เพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับการอ่านความหมายของผู้ชมว่ารู้สึกอย่างไรกับการเป็นพื้นที่การต่อต้านอำนาจของกลุ่ม “เควีร์”

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่ม

3.3 แหล่งข้อมูล และการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายเคยเปิดรับหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่น และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างต่อด้วยหลัก Snowball Technique เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายดังกล่าวชักชวน หรือแนะนำบุคคลรู้จักอื่นๆ ที่เปิดรับหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่น

บทที่ 4

หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น: การประกอบสร้างความเป็นเคียวร์ และพื้นที่แห่งการต่อสู้ของเคียวร์ญี่ปุ่น

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อต้องการหาคำตอบทั้งในมิติของหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น และการอ่านความหมายของผู้ชม “เคียวร์” ญี่ปุ่น ซึ่งผู้วิจัยตั้งคำถามไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความเป็น “เคียวร์” ไว้อย่างไร
2. หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นถูกประกอบสร้างให้เป็นพื้นที่ในการต่อต้าน และยอมรับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น อย่างไร
3. ผู้ชมหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นอ่านความหมายเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวร์” อย่างไร

ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความเป็น “เคียวร์” และใช้พื้นที่นี้เพื่อเป็นพื้นที่ในการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นไว้อย่างไร และวิเคราะห์ผู้รับสาร (ผู้ชมซึ่งเป็น “เคียวร์” ญี่ปุ่น) เพื่อวิเคราะห์การอ่านความหมายว่ามีลักษณะอย่างไร เป็นไปในแนวทางการอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวร์” หรือไม่อย่างไร ซึ่งในบทนี้ประกอบด้วย 2 ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น เพื่อตอบคำถามในการวิจัยครั้งนี้ที่ว่าหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความเป็น “เคียวร์” เพื่อต่อสู้เชิงอำนาจจากสังคมภายนอกซึ่งประกอบไปด้วยอำนาจความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างไร ซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยบท (Textual Analysis) การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยที่ใช้ทฤษฎี “เคียวร์” เป็นกรอบแนวความคิดหลักในการอธิบายการประกอบสร้างความเป็น “เคียวร์” ที่อยู่ในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น รวมไปถึงกรอบทฤษฎี และแนวคิดอื่นที่เกี่ยวข้องดังที่ได้บททวนวรรณกรรมไว้ในบทที่ 2 เพื่อชี้ให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่ของการต่อสู้ และการต่อต้านอำนาจของกลุ่ม “เคียวร์” โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางพฤติกรรม และกิจกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ คือ หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นจำนวน 7 เรื่องซึ่งใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจงจากเกณฑ์การนำเสนอแบบของความเป็น “เคียวร์” ในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน โดยที่รูปแบบของ “เคียวร์” ในหนังสือโปเกย์ทั้ง 7 เรื่อง จะต้องถูกนำเสนอผ่านนักแสดงหลัก และรูปแบบการดำเนินเรื่องตามที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชมในแง่การอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวร์” ญี่ปุ่นกับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจ

ความเป็นชายแบบญี่ปุ่น อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นพื้นที่ในการต่อต้านกับการอ่าน ความหมายของผู้ชมว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผู้วิจัยวิเคราะห์ หรือแตกต่างกันอย่างไร อธิบาย ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในการอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ “เควียร์” ญี่ปุ่น ในลักษณะการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview)

4.1 การวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ในส่วนนี้จะเน้นให้ความสำคัญที่การสร้างเรื่องเล่า (narrative) โดยวิเคราะห์ ตัวแสดง และกิจกรรมที่ตัวละครกระทำเป็นหลัก รวมไปถึงการวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์กับนักแสดงหลัก เช่น นักแสดงสมทบ สถานที่ สถานการณ์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบในการ ประกอบสร้างความ เป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น เพื่อตอบคำถามหลักในการวิจัยครั้งนี้ โดยการ วิเคราะห์จะนำหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่น่าเสนอบทบาท “อาซึฟ” ซึ่งมีลักษณะเด่นในการนำเสนอเกี่ยวกับการ ประกอบสร้างหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นให้เป็นพื้นที่ที่น่าเสนอการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่น และความเป็น ชายแบบญี่ปุ่น

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ใช้นักแสดงนำในการสวมบทบาท “อาซึฟ” เป็นแกนหลักในการ ดำเนินเรื่องให้นักแสดงทั้งหมดสวมบทบาท “อาซึฟ” ตามที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ซึ่งมีลักษณะการประกอบ สร้างเรื่องราวที่ชี้ให้เห็นถึงการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ผ่านการประกอบสร้างบทบาท “อาซึฟ” ที่เป็น ตัวแทนที่ชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถูกถ่ายทอดผ่านการประกอบสร้าง บทบาท “อาซึฟ” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกล่าวคือ อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะถูกสะท้อนผ่านการ เล่าเรื่องของหนังโป๊เกย์ โดยใช้บทบาท “อาซึฟ” เป็นตัวแทนในการนำเสนออำนาจความเป็นวัฒนธรรม ญี่ปุ่นที่มีอำนาจในการกำหนด และกำกับบทบาทความเป็น “อาซึฟ” ต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งการคัดเลือก หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่นำมาวิเคราะห์ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการเลือกจาก “อาซึฟ” ที่ถูกนำเสนออยู่บ่อยครั้ง จากค่าย HUNK ซึ่งเป็นค่ายที่ได้รับความนิยม และนำเสนอเรื่องราวบทบาท “อาซึฟ” ในหนังโป๊เกย์ ญี่ปุ่นอย่างชัดเจน หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1. TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage
2. Hatten Library Part 5
3. Home Delivery Boy Part 6
4. High School Men's Part 20
5. Male Private Car Part 3
6. Working Men Part 14
7. Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3

การวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะวิเคราะห์แบบความเป็น “เคเวียร์” ที่ถูกประกอบสร้างความหมายในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นผ่านนักแสดงหลักของเรื่อง รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่อง ซึ่งองค์ประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบความเป็น “เคเวียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

ลักษณะทางกายภาพ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพภายนอกของนักแสดงนำซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ชัด และเป็นรูปธรรมจะประกอบไปด้วย

- รูปร่าง ร่างกาย
- การแต่งกาย
- ความเป็นเชื้อชาติ การใช้ภาษา
- บทบาทที่นักแสดงได้รับ เช่น นักกีฬา บรรณารักษ์ นักเรียน ตำรวจ เป็นต้น
- ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบทบาทนักแสดง เช่น ครูนักเรียน คนแปลกหน้า

เป็นต้น

ลักษณะทางพฤติกรรม เป็นลักษณะกิริยา หรือการกระทำของนักแสดงที่แสดงออกผ่านพฤติกรรม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งของที่อยู่ในฉาก รวมไปถึงการเปิดเผยความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะ องค์ประกอบนี้จะประกอบไปด้วย

- กิริยาท่าทาง
- การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า
- น้ำเสียง
- การเปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะ

กิจกรรมทางเพศ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกผ่านการทำกิจกรรมทางเพศที่แสดงถึงความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของนักแสดงนำ รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการดำเนินเรื่อง ซึ่งหมายถึง องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ ได้แก่ แบบเดี่ยว สองต่อสอง กลุ่ม ชายชาย ชายหญิง

- องค์ประกอบด้านบทบาทของนักแสดงนำในกิจกรรมทางเพศ ได้แก่ รุก รับ โบท ไบ

- องค์ประกอบด้านฉาก ได้แก่ สถานที่แรกในการปรากฏตัวของนักแสดงนำ และสถานที่ที่ใช้เป็นฉากในการร่วมเพศ

- องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก ได้แก่ อุปกรณ์ (Sex Toy) อุปกรณ์ตกแต่งที่ปรากฏในฉาก เช่น เพอร์นิเจอร์ ของตกแต่งห้อง เป็นต้น รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในฉาก

- องค์ประกอบด้านมุขก๊อลอง ได้แก่ มุขก๊อลองที่สื่อถึงอำนาจ การใช้ก๊อลองตัวเดียว หรือหลายตัว

- องค์ประกอบด้านแสง และเงา ได้แก่ การใช้แสงในฉากกิจกรรมทางเพศ
- องค์ประกอบด้านการตัดต่อลำดับภาพ ได้แก่ การใช้ภาพหลายมุมกล้องจากเหตุการณ์เดียวกัน การฉายภาพซ้ำ การฉายภาพแบบเร็ว ช้า
- องค์ประกอบด้านโครงเรื่อง ได้แก่ การเล่าเรื่องแบบมีเนื้อเรื่อง การเล่าเรื่องแบบไม่มีเนื้อเรื่อง

4.1.1 การวิเคราะห์กลุ่มหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ใช้นักแสดงนำเสนอบทบาท “อาชีวะ” เป็นการดำเนินเรื่อง

หนังโป๊เกย์ที่นำมาวิเคราะห์มีทั้งหมด 7 เรื่อง มาจากค่ายหนัง HUNK ทั้งหมด เนื่องจากเป็นค่ายหนังที่ได้รับความนิยม และมีลักษณะการนำเสนอบทบาทของนักแสดงนำที่เป็นอาชีวะอย่างชัดเจน โดยที่การวิเคราะห์จะอธิบายให้เห็นถึงการวิเคราะห์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทที่นักแสดงได้รับ กับบทบาทที่เกิดขึ้นในกิจกรรมทางเพศ กล่าวคือ บทบาทที่ได้รับจะแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของอำนาจที่อยู่ในพื้นที่ หรือสถานการณ์นั้นซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าในบทบาทดังกล่าวที่นักแสดงได้รับเมื่ออยู่ในพื้นที่ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นโครงสร้างอำนาจจะเป็นอย่างไร ในขณะที่บทบาทของกิจกรรมทางเพศโดยทั่วไปแล้วบทบาทที่เป็นฝ่ายรุกจะมีอำนาจเหนือกว่า ทั้งในแง่การมีอำนาจเหนือร่างกาย คำพูด การกระทำ ที่สามารถบังคับหรือออกคำสั่งกับฝ่ายรับให้ทำตามที่ต้องการ ประเด็นนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อชี้ให้เห็นการใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์เพื่อแสดงออกถึงการต่อต้านสังคมญี่ปุ่นทั้งในแง่ ความเป็นชาย และอำนาจของสังคม

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นทุกเรื่องที่นำมาวิเคราะห์มีลักษณะการประกอบสร้างภาพโลกเหมือนจริง (simulation) สร้างจินตนาการให้แก่ผู้ชมให้คล้ายตามสถานการณ์ รู้สึกเหมือนตนเองเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่จำลองขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งทุกเรื่องเป็นสิ่งที่สมมติขึ้น โดยที่ตัวละครไม่ใช่คนที่มีความสัมพันธ์กัน ไม่มีสถานภาพเป็นอาชีพนั่นในโลกแห่งความเป็นจริง (real world)

1. พนักงานนวดในสปา ชื่อเรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage เป็นหนังโป๊เกย์ที่นำเสนอกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่าง ผู้ใช้บริการเป็นฝ่ายรับ VS พนักงานนวดเป็นฝ่ายรุก เนื้อเรื่องเกี่ยวกับชายที่ต้องการใช้บริการในสปาเข้าไปติดต่อกับพนักงาน และใช้บริการนวดน้ำมันโดยพนักงานนวดผู้ชาย ในเวลาต่อมาพนักงานนวด นวดบริเวณอวัยวะเพศ และมีเพศสัมพันธ์กันในห้องนวดซึ่งเป็นเพียงผนังกันระหว่างห้องห้องใกล้เคียงสามารถได้ยินเสียงหรือรับรู้การกระทำได้ หากมีเสียงดัง ลักษณะเด่นของเรื่องคือ ใช้การเล่าเรื่องแบบรายการ Reality Show สร้างสถานการณ์เหมือนจริง ให้ความรู้สึกเหมือนผู้ชมกำลังอยู่ในสถานการณ์ในสปา

ภาพที่ 4.1 จากเรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage

ภาพที่ 4.2 จากเรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage

2. บรรณารักษ์ ชื่อเรื่อง Hatten Library Part 5 เป็นหนังโป๊เกย์ที่น่าเสนาอ
กิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่าง บรรณารักษ์เป็นฝ่ายรับ VS ผู้ใช้บริการเป็นฝ่ายรุกเนื้อเรื่องเกิดขึ้นที่
ห้องสมุดในขณะที่บรรณารักษ์กำลังเก็บหนังสือขึ้นชั้นในลักษณะนั่งยอง เมื่อเงยหน้าขึ้นพบกับ
ผู้ให้บริการที่กำลังจ้องมองมาที่บรรณารักษ์จากฝั่งตรงข้ามของชั้นวางหนังสือ ฉากการมีเพศสัมพันธ์
เกิดขึ้นทั้งที่ชั้นวางหนังสือ เคาน์เตอร์สำหรับบรรณารักษ์และบริเวณที่อ่านหนังสือ ในขณะที่มี
ผู้ให้บริการท่านอื่นกำลังอ่านหนังสือ

ภาพที่ 4.3 จากเรื่อง Hatten Library Part 5

ภาพที่ 4.4 จากเรื่อง Hatten Library Part 5

3. พนักงานส่งของ ชื่อเรื่อง Home Delivery Boy Part 6 เป็นหนังโป๊เกย์ที่นำเสนอกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่าง พนักงานส่งของเป็นฝ่ายรับ VS ชายแปลกหน้าเป็นฝ่ายรุก เนื้อเรื่องเกิดขึ้นบริเวณริมถนนซึ่งรถบรรทุกสินค้าจอดเพื่อลำเลียงสินค้าเพื่อทำการจัดส่ง ขณะที่พนักงานส่งสินค้ากำลังทำงานอยู่ชายแปลกหน้าเข้าไปถามเรื่องการส่งของ ขอให้พาขึ้นไปที่บนรถ เมื่อสบโอกาสจึงลวนลาม และใช้กำลังข่มขู่ให้มิเพศสัมพันธ์ พนักงานส่งของเป็นฝ่ายรับ และชายแปลกหน้าเป็นฝ่ายรุก

ภาพที่ 4.5 จากเรื่อง Home Delivery Boy Part 6

ภาพที่ 4.6 จากเรื่อง Home Delivery Boy Part 6

4. นักเรียน และนักกีฬาเบสบอล ชื่อเรื่อง High School Men's Part 20 เป็นหนังโป๊เกย์ที่น่าเสียดายกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่าง นักเรียนที่เป็นนักกีฬาเบสบอลเป็นฝ่ายรับ VS นักเรียนซึ่งมีรูปร่างเล็กกว่าอีก 2 คนเป็นฝ่ายรุก และครูผู้หญิงยืนมอง เนื้อเรื่องเกี่ยวกับนักเรียนชาย 3 คน กับครูผู้หญิง 1 คน สนทนากันในห้องเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศ ครูผู้หญิงท้าทายให้ผู้ชายจูบปาก และมีเพศสัมพันธ์กัน โดยที่ครูพูดกระตุ้น และใช้ร่างกายของตัวเองเพื่อให้นักเรียนชายมีอารมณ์ทางเพศ

ภาพที่ 4.7 จากเรื่อง High School Men's Part 20

ภาพที่ 4.8 จากเรื่อง High School Men's Part 20

5. ขาตกร ชื่อเรื่อง Male Private Car Part 3 เป็นหนังโป๊เกย์ที่น่าเสนอกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่าง ขาตกรเป็นฝ่ายรับ VS พนักงานออฟฟิศเป็นฝ่ายรุก เนื้อเรื่องเกิดขึ้นที่รถไฟฟ้าในกรุงโตเกียวซึ่งมีผู้โดยสารทั้งหมด 7 คน ตามเนื้อเรื่องย่อที่อธิบายในโฆษณาของหนังโป๊กล่าวว่า มีชายหนึ่งคนเป็นขาตกรโดนลวนลามโดยผู้โดยสารที่เป็นพนักงานออฟฟิศที่ทำงานด้านการเงินซึ่งขาตกรไม่ได้เต็มใจขัดขืนอยู่ตลอดเหตุการณ์เกิดขึ้นในขณะที่รถไฟฟ้ากำลังแล่น และมีผู้โดยสารคนอื่นอยู่ด้วย แต่คนอื่นไม่ได้สนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นยังคงทำกิจกรรมของตนเอง เช่น คุยกับเพื่อน เล่นโทรศัพท์

ภาพที่ 4.9 จากเรื่อง Male Private Car Part 3

ภาพที่ 4.10 จากเรื่อง Male Private Car Part 3

6. ตำรวจ ชื่อเรื่อง Working Men Part 14 เป็นหนังโป๊เกย์ที่น่าเสนอกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่าง ตำรวจเป็นฝ่ายรับ VS ชายในบ้านเป็นฝ่ายรุก เนื้อเรื่องเกี่ยวกับตำรวจซึ่งกำลังเดินตรวจตราย่านที่พักอาศัยในเวลากลางวันได้รับแจ้งเหตุจากวิทยุสื่อสารให้ไปตรวจสอบบ้านหลังหนึ่ง เมื่อครั้งมีคนเปิดประตูตำรวจจึงขอเข้าไปตรวจภายในบ้าน แต่โดนชายที่อยู่ในบ้านลวนลาม

ภาพที่ 4.11 จากเรื่อง Working Men Part 14

ภาพที่ 4.12 จากเรื่อง Working Men Part 14

7. นักกีฬาเบสบอล ชื่อเรื่อง Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3 เป็นหนังโป๊เกย์ที่นำเสนอกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่าง นักกีฬาเบสบอลเป็นฝ่ายรับ VS ชายสวมหน้ากากปิดบังใบหน้า 4 คนเป็นฝ่ายรุก และทรมาณนักกีฬาเบสบอล เนื้อเรื่องเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบกลุ่มโดยที่นักกีฬาเบสบอลเป็นฝ่ายถูกรุม และเป็นฝ่ายรับโดยชายอีก 4 คนที่มีรูปร่างอ้วน มีพุง ไม่สมส่วน และไม่มียัดกล้ามเนื้อ แตกต่างจากรูปร่างของนักกีฬาเบสบอล

ภาพที่ 4.13 จากเรื่อง Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3

จากการวิเคราะห์วิธีการสร้างเรื่องเล่า (narrative) ของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นทั้ง 7 เรื่อง พบว่า เป็นการประกอบสร้างโลกเสมือน (simulation) ที่นำผู้ชมเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการที่ผิดแผกไปจากความเป็นจริงในสังคมญี่ปุ่นโดยเฉพาะเรื่องอำนาจที่กลับหัวกลับหางเป็นการนำเสนอโลกสมมติที่จำลองสถานการณ์ให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกต่อต้านอำนาจซึ่งการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย อำนาจ ความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ผู้วิจัยใช้แนวคิดคาร์นิวัล ของ Mikhail Bakhtin เป็นแนวทางการอธิบายการต่อต้านอำนาจดังกล่าวซึ่งรายละเอียดจะอธิบายในหัวข้อถัดไป

4.2 องค์ประกอบหลักของการประกอบสร้างความเป็น “เคียวร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

4.2.1 องค์ประกอบด้านลักษณะทางกายภาพ

องค์ประกอบด้านลักษณะทางกายภาพ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพภายนอกของนักแสดงนำซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ชัด และเป็นรูปธรรมจะประกอบลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ

4.2.1.1 รูปร่าง ร่างกาย

ประเด็นนี้จะวิเคราะห์เฉพาะรูปร่าง ร่างกายของนักแสดงหลัก และนักแสดงสมทบเพื่อชี้ให้เห็นถึงการประกอบสร้างความเป็น “เคียวร์” ที่สามารถอธิบายโครงสร้างอำนาจที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นผ่านรูปร่าง ร่างกายของนักแสดง

ในหนังโป๊เกย์แต่ละเรื่องจะใช้นักแสดงหลัก และนักแสดงสมทบที่มีรูปร่างสมส่วน ผิวขาว สะอาดสะอ้าน มีกล้ามเนื้อที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นลักษณะ

ของกล้ามเนื้อที่เกิดจากการออกกำลังกาย หรือเป็นนักกีฬาที่ใช้กล้ามเนื้อจนมีรูปร่างที่มีกล้ามเนื้อแต่ละส่วนชัดเจน โดยเฉพาะกล้ามเนื้อหน้าท้อง (six pack) นอกจากนี้หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นแต่ละเรื่องจะประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” โดยอิงกับลักษณะของรูปร่าง ร่างกายในแต่ละบทบาทนั้น เพื่อให้เกิดความสมจริง เช่น นักกีฬาเบสบอลที่มีรูปร่างสูงใหญ่ มีกล้ามเนื้อ ผิวสีแทนเนื่องจากเป็นกีฬาอาบแดด หรือบทบาทตำรวจรูปร่างอาจจะไม่มีกล้ามเนื้อชัดเจน เนื่องจากไม่ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ แต่ทำงานภาคสนามจึงทำให้รูปร่างดี และมีผิวสีแทน แต่ในขณะเดียวกันยังมีหนังโป๊เกย์ 1 เรื่อง ที่ประกอบสร้าง ความหมายของรูปร่าง ร่างกายของนักแสดงในลักษณะที่แตกต่างจากการให้ความหมายหรือสายตาของผู้คนในสังคมที่มีต่อบทบาทนั้น นั่นคือ เรื่อง Male Private Car Part 3 ที่มีลักษณะการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ผ่านรูปร่าง ร่างกาย นักแสดงหลักที่เป็นชาตกรในรถไฟฟารูปร่างสูง มีพุง ไม่มีมัดกล้ามเนื้อ ไร้ผมสั้น สะอาดสะอ้าน มีลักษณะเหมือนชาวญี่ปุ่นทั่วไปที่สามารถพบเห็นได้ ไม่ได้บ่งบอกชัดเจนในลักษณะของความเป็นชาตกรซึ่งแตกต่างจากการประกอบสร้างความเป็นชาตกรในละคร หรือมุมมองโดยทั่วไปของคนในสังคมที่ความเป็นชาตกรจะต้องสื่อออกมาผ่านร่างกายอย่างชัดเจน เช่น รอยสัก หนวดเครา สายตาที่ไม่เป็นมิตร เป็นต้น แต่การประกอบสร้าง ความหมายบทบาทชาตกรในที่นี้ถูกให้ความหมายผ่านคำโปรยโฆษณาว่านักแสดงนำเป็นชาตกรที่ขึ้นรถไฟในโตเกียว

การประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ผ่านรูปร่าง ร่างกายของนักแสดง เป็นส่วนที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างจินตนาการ และเติมเต็มความฝันทางกามารมณ์ให้กับผู้ชม จากการวิเคราะห์การประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ที่นำเสนอผ่านร่างกายของนักแสดงนั้นเป็นการประกอบสร้างที่ยึดแบบของรูปร่าง ร่างกายที่แสดงออกถึงความเป็นชายสูงทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทั้งฝ่ายรุกและรับ กล่าวคือ ทั้ง 2 ฝ่าย มีรูปร่าง ร่างกายที่แสดงออกถึงความแข็งแรง มีมัดกล้ามเนื้อ ซึ่งในประเด็นบทบาทความเป็นฝ่ายรุก ฝ่ายรับ เป็นประเด็นที่สัมพันธ์กับโครงสร้างอำนาจ เมื่อวิเคราะห์โดยใช้กรอบทฤษฎี “เคเวียร์” ซึ่งอธิบายในประเด็นในสังคมชายเป็นใหญ่ ผู้ที่มีลักษณะความเป็นชายสูง อันได้แก่ บุคคลที่มีรูปร่างกำยำ แข็งแรง มีมัดกล้ามเนื้อ สมชายชาตรี ไม่อ้วนลงพุง ไม่ผอมแห้ง จากการสัมภาษณ์ อรรถ บุนนาค นักเขียน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่น (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562) เกี่ยวกับลักษณะรูปร่าง และร่างกายที่แสดงออกถึงความเป็นชายแบบญี่ปุ่น จะเป็นรูปร่างสมส่วน มีกล้ามเนื้อ การมีรูปร่างแบบนักกีฬาซึ่งจะได้รับความนิยมในกลุ่ม “เคเวียร์” แต่อาจจะมี “เคเวียร์” ที่มีรสนิยมแตกต่างไปจากรูปร่าง และร่างกายในลักษณะดังกล่าว เช่น รูปร่างผอมบางซึ่งจะเป็นที่หมายตาของผู้ที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรุก หรือรูปร่างแบบหมิ่นที่มีลักษณะตัวม มีกล้ามเนื้อแสดงออกให้เห็นบ้างแต่ไม่ลงพุง ไร้หนวดเคราจะเป็นที่นิยมในหมู่ผู้ที่มีบทบาทเป็นฝ่ายรับ เป็นต้น การเป็นฝ่ายรุกจะเป็นการสื่อให้เห็นถึงการมีอำนาจมากกว่าฝ่ายรับ

จากการวิเคราะห์พบว่า หนังสือจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage, High School Men's Part 20, Male Private Car Part 3 ซึ่งมีลักษณะการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ผ่านรูปร่าง ร่างกาย ตามที่กล่าวได้ข้างต้น คือ ฝ่ายรุกจะมีลักษณะรูปร่าง ร่างกายที่มีความเป็นชายมากกว่าฝ่ายรับ แต่ในขณะที่หนังสืออีก 4 เรื่อง ได้แก่ Hatten Library Part 5, Home Delivery Boy Part 6, Working Men Part 14, Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3 กลับใช้การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เคเวียร์” ในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ฝ่ายรับจะมีความเป็นชายสูงกว่าฝ่ายรุก เช่น มีกล้ามเนื้อชัดเจน แข็งแรง มีกล้ามเนื้อท้องชัด แต่ในขณะที่ฝ่ายรุกรับมีรูปร่าง ร่างกายที่มีความเป็นชายน้อยกว่า เช่น หุ่นไม่ดี ลงพุง ไม่มีกล้ามเนื้อ หรือผอมแห้ง เป็นต้น ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการต้องการแสดงออกถึงการต่อต้านอำนาจความเป็นชายในระบบสังคมที่ชายเป็นใหญ่ ความเป็นชายที่ถูกให้ความหมายผ่านรูปร่าง ร่างกายถูกกระทำ และกดทับจากสิ่งที่อยู่ตรงข้าม ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับคำอธิบายแนวคิด Carnival ของ Bakhtin (1965) ที่กล่าวถึงการสร้างเหตุการณ์พิเศษขึ้นในสังคมเพื่อลดความตึงเครียด อนุญาตให้บุคคลสามารถกระทำการที่ตรงกันข้ามกับบรรทัดฐานทางสังคมเป็นกรณีพิเศษ Bakhtin เสนอว่า เมื่ออยู่ในงานรื่นเริงกฎระเบียบต่างๆ ของสังคมจะถูกกลับหัวกลับหางอย่างจงใจ งานรื่นเริงกลายเป็นเหตุการณ์ที่ช่วยให้ผู้คนได้ปลดปล่อย และเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม เมื่องานรื่นเริงจบลงทุกอย่างจะเข้าสู่ภาวะปกติ ทั้งหมดมิได้เป็นเพียงปริวิตแห่งงานรื่นเริงที่สร้างความสุขให้แก่ผู้ร่วมงาน แต่เป็นการบ่งบอกถึงความเป็นพวกเดียวกันไปจนถึงการแสดงอำนาจเหนือกฎระเบียบต่างๆ เช่นเดียวกันกับหนังสือญี่ปุ่นที่อำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นถูกกดทับถูกทำลายจากความเป็น “เคเวียร์” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในพื้นที่ของ “เคเวียร์” จงใจให้เป็นพื้นที่ที่แสดงพลังอำนาจที่เหนือกว่าของ “เคเวียร์” ที่กดทับอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นซึ่งแตกต่างจากพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริงในสังคมญี่ปุ่นที่อำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นมีอำนาจเหนือกว่า และกดทับความเป็น “เคเวียร์”

Bakhtin (1965) นักปรัชญาชาวรัสเซีย เป็นผู้เสนอ ส่วนหนึ่งของทฤษฎีดังกล่าวนี้ก็คือสิ่งที่เรียกว่าการมีลักษณะอย่างงานรื่นเริง (carnival) โดยบาร์ดินเสนอว่า สำนักแห่งงานรื่นเริงของโลก (the carnival sense of the world) มีลักษณะ 4 ประการ ได้แก่

1. การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างอิสระและเป็นกันเองระหว่างผู้คน (familiar and free interaction between people) งานรื่นเริงจะนำพาผู้คนที่ไม่คุ้นเคยกันมาอยู่ด้วยกันและสนับสนุนให้มีปฏิสัมพันธ์กันรวมทั้งแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างอิสระ
2. พฤติกรรมแหกคอกนอกกรอบ (eccentric behaviour) พฤติกรรมอันปรกติอันปรกติแล้วไม่เป็นที่ยอมรับ จะเป็นที่ยอมรับกันได้ในงานรื่นเริง คนเราสามารถเปิดเผยพฤติกรรมตามธรรมชาติของตนเองออกมาได้โดยไม่ต้องรับผลอะไร

3. เรืองสมรสข้ามชนชั้น (carnivalistic mésalliances) รูปแบบอันเป็นอิสระและเป็นกันเองในงานรื่นเริงนั้นจะนำเอาทุกสิ่งที่ปรกติแล้วต่างคนต่างอยู่มาอยู่ร่วมกันได้

4. การทำให้เปราะเปื้อน (profanation) ในงานรื่นเริง นิยามแห่งความศักดิ์สิทธิ์และความเข้มงวดในความเคร่งครัดทางศาสนาจะถูกลดทอนอำนาจลง

ในมุมมองของ Bakhtin (1965) แล้ว เมื่ออยู่ในงานรื่นเริง กฎระเบียบต่างๆ ทางสังคมจะถูกกลับหัวกลับหางอย่างจงใจ งานรื่นเริงได้กลายเป็นวาล์วนิรภัยเชิงสถาบันที่ช่วยให้คนเราได้ปลดปล่อยความตึงเครียดจากระบบของสังคมออกมา งานรื่นเริงในความหมายของ Bakhtin (1965) คือ พื้นที่ที่แตกต่างไปจากชีวิตประจำวัน เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะเห็นได้ว่าทั้ง 2 มีลักษณะร่วมกัน คือ การเป็นพื้นที่ที่อนุญาตให้ปัจเจกได้ละเมิดกฎข้อบังคับของสังคมเหมือนการเข้าสู่พิธีกรรมชั่วคราว เมื่อจบลงปัจเจกจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

[สำนักแห่งงานรื่นเริงของโลก] อยู่ตรงข้ามกับความจริงจังอันเป็นทางการที่ทั้งเป็นไปโดยข้างเดียวและหม่นหมอง ความจริงจังซึ่งตื้อรันตันทุรังและเป็นปรปักษ์ต่อวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง ที่พยายามทำให้ระเบียบสังคมหรือเงื่อนไขแห่งการดำรงอยู่ที่กำหนดไว้นั้นเป็นความจริงสมบูรณ์อันมีอาจตั้งกังขาได้

ตารางที่ 4.1

การต่อต้านความเป็นชายผ่านร่างกายของนักแสดงฝ่ายรุก และฝ่ายรับ

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	ลักษณะของร่างกาย	ความหมาย
ฝ่ายรุก	โดยส่วนใหญ่จะมีรูปร่างที่ไม่มีกล้ามเนื้อชัดเจน ลงพุง ผอมบาง แต่จะมี 3 เรื่องที่ใช้นักแสดงหุ่นดีมีกล้ามเนื้อชัดเจน แสดงออกถึงความแข็งแรง	ต้องการชี้ให้เห็นถึงการต่อต้านอำนาจ ความเป็นชายตามอุดมคติแบบญี่ปุ่น โดยใช้ร่างกายที่ไม่สมบูรณ์แบบ ไม่มีลักษณะความเป็นชายชัดเจนที่สามารถมีอำนาจเหนืออีกฝ่ายที่มีความเป็นชายสูงกว่าผ่านการเป็นผู้กระทำ หรือการเป็นฝ่ายรุก
ฝ่ายรับ	โดยส่วนใหญ่จะใช้นักแสดงที่มีรูปร่างกำยำ สมส่วน มีกล้ามเนื้อชัดเจนโดยเฉพาะกล้ามเนื้อหน้าท้อง แต่มี 1 เรื่องที่นักแสดงรับบทเป็นขาดกร รูปร่างไม่ดี ลงพุง ไม่มีกล้ามเนื้อชัดเจน	ต้องการแสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจเหนือความเป็นชายที่อยู่ในฝ่ายรับ ต้องการกดทับความเป็นชายผ่านการถูกระกระทำของฝ่ายรับให้ได้รับความเจ็บปวด ทรมาน

ภาพที่ 4.14 แสดงถึงปกปิดร่างกายของฝ่ายรุกเนื่องจากมีรูปร่างผอมบางแสดงถึงความเป็นชายน้อยกว่าฝ่ายรับ

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าร่างกายของนักแสดงหลักเป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นโดยกำหนดให้มีรูปแบบที่แสดงออกในลักษณะของการต่อต้านอำนาจความเป็นชายที่ถูกกำหนดขึ้นจากสังคมญี่ปุ่น ผ่านนักแสดงที่มีลักษณะตรงข้ามกับความหมายความเป็นชายที่สังคมกำหนดไว้อยู่ก่อน ประเด็นนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการให้ความหมายของร่างกายที่มีได้เป็นเพียงสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่เป็นร่างกายที่ถูกสังคมประกอบสร้าง และให้ความหมายต่อร่างกายมนุษย์ จากแนวคิดคาร์นิวัลของ Bakhtin แสดงให้เห็นว่าร่างกายที่อยู่ในหนังสือญี่ปุ่นนั้นเป็นร่างกายที่มีความหมายแสดงถึงการนำเสนออำนาจแบบกลับหัวกลับหาง กล่าวคือ การประกอบสร้างความหมายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านร่างกายของนักแสดงในหนังสือญี่ปุ่นจะถูกกดทับจากอำนาจความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับโลกแห่งความเป็นจริง (real world) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการท้าทายเชิงอำนาจที่เกิดขึ้นในพื้นที่หนังสือญี่ปุ่น

นอกจากนี้แล้ว ร่างกายยังเป็นพื้นที่ทางการเมือง (space of politics) มีทั้งด้านที่ยอมรับ และปฏิเสธสังคม ซึ่งปริตตา เณลิเมฬา (2541) กล่าวถึง ประเด็นนี้ว่าร่างกายไม่ใช่สิ่งที่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ แต่ร่างกายเป็นสิ่งที่ยังสร้างไม่เสร็จ และไม่มีวันจะสร้างเสร็จสมบูรณ์ เนื่องจากจะไม่มีวันสิ้นสุดว่าร่างกายอย่างไร แบบใดที่เรียกว่าสมบูรณ์แบบ เราจะพยายามเปลี่ยนแปลงร่างกายให้เป็นไปตามที่สังคมกำหนดว่าควรมีรูปแบบของร่างกายแบบใด ภาพลักษณ์ของเราและร่างกายของเราที่ปรากฏเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ต่อเราที่จะตีความต่อตัวเองและสังคมที่จะเข้ามาตีความต่อตัวเราด้วย เพราะภาพลักษณ์ของร่างกายของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเราจะทำให้ ร่างกาย

เรามีรูปร่างแบบที่เรารับรู้ว่าจะให้เป็นอย่างไรเท่านั้น แต่เราจะต้องผสมกลมกลืนไปได้กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเราด้วย

จึงอาจกล่าวได้ว่า ร่างกาย คือ สิ่งหนึ่งที่สังคมพยายามจะเข้าไปจัดการ และกำหนดปัจจัย ว่าเราควรจัดการกับร่างกายของเราอย่างไร เป็นส่วนที่แสดงออกให้เห็นถึงการควบคุมปัจจัยที่เข้มข้นที่สุด แต่ในขณะเดียวกัน ปัจเจกสามารถใช้ร่างกายของตนในการต่อต้านการจัดการ และการกำหนดจากสังคมได้เช่นเดียวกัน จากการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในส่วนนี้แสดงให้เห็นถึงการนำร่างกายที่มีลักษณะความเป็นชายสูง และเป็นรูปร่างร่างกายที่กลุ่ม “เควีเยร์” บรรณาณที่มีรูปร่างร่างกายเช่นนั้นเพื่อปกปิดตัวตน อัตลักษณ์ความเป็น “เควีเยร์” หรือเป็นรูปร่างร่างกายที่ต้นตอต้องการตอบสนองทางความรื่นรมย์ทางเพศ ให้มาอยู่ในรูปแบบของผู้ถูกกระทำ และถูกกดให้อำนาจน้อยกว่าเมื่ออยู่ในพื้นที่ของหนังโป๊เกย์ ซึ่งเป็นการใช้ร่างกายของนักแสดงเพื่อต่อต้านความหมายความเป็นชายตามที่วิเคราะห์ในข้างต้น

อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญในการวิเคราะห์รูปร่าง และร่างกายของนักแสดง คือ อวัยวะเพศ ซึ่งขนาดของอวัยวะเพศเป็นสิ่งที่บ่งบอก และเป็นตัวแทนสัญลักษณ์อำนาจแห่งบุรุษเพศ ซึ่งในประเด็นนี้สามารถอธิบายได้จากฉาก และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นการกล่าวถึงขนาดอวัยวะเพศชายในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจากการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นพบว่า ในส่วน บทสนทนาระหว่างนักแสดงมักจะปรากฏบทสนทนาที่เกี่ยวกับขนาดของอวัยวะเพศซึ่งมักจะถูกหักท้วงจากฝ่ายรุกที่แสดงอาการประหลาดใจ และกล่าวในลักษณะที่ว่า “ของคุณใหญ่จัง” ซึ่งการหักท้วงหรือถามในลักษณะนี้เป็นการตอกย้ำความเป็นชายที่มากกว่าที่อยู่ในฝ่ายรับในขณะที่ของฝ่ายรุกเองมีขนาดเล็กกว่า แต่สามารถเอาชนะความเป็นชายแบบญี่ปุ่นในประเด็นนี้ได้

ภาพที่ 4.15 แสดงถึงการให้ความสำคัญของขนาดอวัยวะเพศชายในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าขนาดอวัยวะเพศชายเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นบุรุษเพศในสังคมญี่ปุ่นที่สัญลักษณ์นี้จะถูกกดทับจากฝ่ายรุก แต่อาจจะมีขนาดอวัยวะเพศที่เล็กกว่าฝ่ายรับ เป็นการแสดงอำนาจที่เหนือกว่า และต้องการกดทับอำนาจความเป็นชายให้น้อยกว่าความเป็น “เควียร์” ผ่านการให้ความหมายของอวัยวะเพศชาย

4.2.1.2 การแต่งกาย

ประเด็นนี้จะวิเคราะห์การแต่งกายของนักแสดงหลัก และนักแสดงสมทบที่ปรากฏอยู่ในฉากเพื่อชี้ให้เห็นถึงการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ผ่านการแต่งกายของนักแสดง

ในหนังโป๊เกย์ทุกเรื่องนักแสดงจะแต่งกายที่สอดคล้องกับบทบาทที่ได้รับ แสดงถึงสถานภาพทางสังคมอย่างชัดเจน เช่น ตำรวจ การแต่งกายจะใช้รูปแบบของตำรวจ แต่อาจจะมีการดัดแปลงเพื่อมิให้ตรงกับเครื่องแบบตำรวจทั้งหมด เช่น การไม่มีเครื่องหมายยศ ป้ายชื่อ แต่โดยรวมจะสามารถสังเกต และอธิบายได้ว่ารูปแบบดังกล่าวคือเครื่องแบบตำรวจ การให้ความหมายดังกล่าว คือ การกล่าวอ้างแบบนามนัย (Metonym) เป็นการหยิบสัญลักษณ์บางตัวมาอ้างถึงเพื่อให้คนดูสามารถเดาความหมายได้ รวมไปถึงเครื่องแบบนักเรียน แต่จะไม่มีเครื่องหมายของโรงเรียน หรือป้ายชื่อนักเรียนบนหน้าอก จึงเป็นการแต่งกายเพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทที่ได้รับเพียงเท่านั้น สร้างความสมจริงมากที่สุดเพื่อกระตุ้นจินตนาการ และความฝันทางอารมณ์ทางเพศต่อผู้ชมที่ต้องการเห็น หรือจินตนาการว่าตนกำลังมีเพศสัมพันธ์กับอาชีพที่น่าเสนอนในหนังโป๊เกย์

นอกจากนี้แล้วจากการวิเคราะห์ในประเด็นเรื่องการแต่งกายจะพบว่า การแต่งกายของนักแสดงทั้งหมดจะมีลักษณะที่เป็นการแต่งกายของชายญี่ปุ่นโดยทั่วไป กล่าวคือ นักแสดงทุกคนจะแต่งกายในลักษณะที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในญี่ปุ่น ไม่แสดงออกถึงความเป็น “เควียร์” รวมไปถึงความเป็นหญิง (Femininity) หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความเป็นบุคคลธรรมดาที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในสังคม เพื่อสร้างความเป็นภาพตัวแทนของความเป็นญี่ปุ่นให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นผ่านการแต่งกายของนักแสดง ในประเด็นนี้ อรรถ บุนนาค (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562) นักเขียน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่นให้ความเห็นว่า การแยกความแตกต่างระหว่าง “เควียร์” กับ ชายรักต่างเพศผ่านพิจารณารูปลักษณะภายนอกแทบจะไม่แตกต่างกัน ไม่มีลักษณะภายนอกหรืออัตลักษณ์ที่ชัดเจนในการระบุตัวตนของ “เควียร์” ดังนั้น การแยก “เควียร์” และ ชายรักต่างเพศโดยพิจารณาเพียงรูปลักษณะภายนอกเป็นสิ่งที่ระบุได้ยาก

จุดที่น่าสนใจของประเด็นเรื่องการแต่งกายของนักแสดง คือ การที่นักแสดงทุกคนจะสวมเครื่องแบบที่เป็นการแสดงออกถึงสถานภาพทางสังคมในสังคมญี่ปุ่น เช่น เครื่องแบบตำรวจญี่ปุ่น เครื่องแบบนักเรียนญี่ปุ่น เครื่องแบบพนักงานบริษัทญี่ปุ่น ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความต้องการประกอบสร้างความหมาย “ความเป็นญี่ปุ่น” (Japanisation) ในหนังโป๊เกย์ รวมไปถึงการแต่งกายของบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้บ่งบอกถึงสถานภาพของ

ตนเอง เช่น ชายแปลกหน้าในเรื่อง Home Delivery Boy Part 6 หรือชายในบ้านในเรื่อง Working Men Part 14 จะใช้รูปแบบการสร้างความเป็นญี่ปุ่นผ่านเครื่องแต่งกาย กล่าวคือ นักแสดงจะแต่งกายในลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นญี่ปุ่น เช่น ทรานส์คัมมิงญี่ปุ่น แพชั่นญี่ปุ่น รวมไปถึงการจัดแต่งทรงผมที่แสดงออกถึงความเป็นญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ที่ต้องการสวมความเป็นญี่ปุ่นลงไปให้นักแสดง โดยที่จะสังเกตได้จากนักแสดงทุกเรื่องจะสวมเสื้อผ้า ไม่มีลักษณะของการเข้าสู่กิจกรรมทางเพศโดยทันที นักแสดงทั้งหมดจะสวมเสื้อผ้า และถอดออกในภายหลัง

นอกจากความหมาย “ความเป็นญี่ปุ่น” จะถูกส่งผ่านเครื่องแต่งกายของนักแสดงแล้ว ประเด็น “ความเป็นชายแบบญี่ปุ่น” ยังถูกนำเสนอผ่านเครื่องแต่งกายอีกด้วย ปิยวรรณ อัครราชันย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) อธิบายว่าพนักงานออฟฟิศเป็นภาพตัวแทนที่แสดงออกถึงความเป็นชายแบบญี่ปุ่น และการเป็นสังคมทุนนิยมการใส่สูท ผูกเนคไท (White Collar) เป็นภาพตัวแทนความเป็นชายแบบญี่ปุ่นตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เนื่องจากต้องฟื้นฟูประเทศหลังสงคราม ดังนั้นญี่ปุ่นจึงมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ ผู้คนออกมาทำงาน รวมไปถึง ผู้หญิงเริ่มเข้ามามีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากขึ้น ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีส่วนในการขับเคลื่อนแนวความคิดด้านสตรีนิยม (Feminist) และความหลากหลายทางเพศ จากการศึกษาของ Barbara Nemeth (2014) เกี่ยวกับความเป็นชายแบบญี่ปุ่นพบว่า หนุ่มออฟฟิศ คือ ภาพตัวแทนของความเป็นชายในยุคปัจจุบันหลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นต้องฟื้นฟูประเทศโดยเน้นไปที่การพัฒนาเศรษฐกิจ เริ่มตั้งแต่ 1960 เป็นต้นมา ภาพตัวแทนความเป็นชายถูกให้คำนิยาม และให้ความหมายจากการเป็นกำลัง และแรงงานในระบบทุนนิยม ซึ่งแต่เดิมภาพตัวแทนความเป็นชายแบบญี่ปุ่น คือ กองกำลังของกษัตริย์ ซามูไร ซึ่งจะได้ว่าสังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการทำงาน การเป็นกำลังของสังคม และความรับผิดชอบต่อสังคม เมื่อยุคเปลี่ยนผ่านเข้าสู่การพัฒนาเศรษฐกิจจึงทำให้ความเป็นชายแบบญี่ปุ่น คือ หนุ่มออฟฟิศที่แต่งกายด้วยเครื่องแบบเดียวกันคือ ใส่สูทผูกเนคไท ทั้งนี้ Nemeth ยังอธิบายในประเด็นความเป็นชายในยุคปัจจุบันต่อไปอีกว่า หนุ่มญี่ปุ่นจะมีลักษณะเดียวกัน เป็นหนุ่มเจ้าสำอาง จะเห็นได้จากการประกอบสร้างความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านสื่อตั้งแต่ยุคหลังสงครามจนถึงปัจจุบัน ทั้งในรูปแบบละคร โฆษณา ภาพยนตร์ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่นำเสนอภาพความเป็นชายแบบหนุ่มออฟฟิศที่เจ้าสำอาง มีสินค้าบำรุงผิวที่แยกประเภทสำหรับผู้ชายโดยเฉพาะซึ่งเป็นตลาดใหญ่ไม่แพ้ตลาดสินค้าเครื่องสำอางสำหรับผู้หญิง จากการศึกษาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยตอบคำถามเกี่ยวกับการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นได้ว่า เพราะเหตุใดจำนวนของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่นำเสนอบทบาทของนักแสดงหลักเป็นหนุ่มออฟฟิศ ใส่สูทผูกเนคไทจึงมีจำนวนมากกว่าบทบาทอื่นจนสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน อันเนื่องมาจากการเป็นภาพตัวแทนของความเป็นชายแบบญี่ปุ่นในปัจจุบัน

ในประเด็นการนำเสนอตัวตน (self) ความเป็นญี่ปุ่นของตัวแสดงในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นสามารถอธิบายโดยใช้แนวคิดเรื่องการนำเสนอตัวตน (self) ของ Erving Goffman (1959) ที่กล่าวถึงการนำเสนอตัวตนในชีวิตประจำวันของบุคคลที่จะมีการแสดงออกที่เป็นสิ่งที่เรียกว่าหน้าฉาก และหลังฉาก ซึ่งบุคคลจะนำเสนอตัวตนต่อสาธารณะในลักษณะที่ตนเองปรารถนาให้บุคคลอื่นรับรู้เป็นตัวตนหน้าฉากที่บุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้สังคมรับรู้ตัวตนในลักษณะที่ได้รับการยอมรับจากสังคม แต่ในขณะเดียวกันบุคคลจะมีตัวตนในอีกลักษณะหนึ่งซ่อนไว้ซึ่งเป็นลักษณะแบบหลังฉาก ซึ่งเป็นตัวตนในอีกแบบหนึ่งจะแสดงออกเมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัวเนื่องจากลักษณะตัวตนในแบบดังกล่าวบุคคลมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่พียงนำเสนอต่อสังคมภายนอก อาจได้รับการต่อต้าน หรือถูกกดดันให้ปกปิดตัวตนในลักษณะดังกล่าวไว้ ดังที่จะเห็นได้จากการดำเนินเรื่องของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะนำเสนอตัวตนที่มีลักษณะเป็นไปตามระเบียบของสังคมญี่ปุ่นเมื่ออยู่ในช่วงเวลาปกติ แต่ระเบียบเหล่านั้นจะถูกต่อต้านเมื่อมีการเปลื้องผ้า หรือเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ กล่าวคือ ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นนำเสนอทั้งด้านที่ยอมรับระเบียบของสังคม และด้านที่ต่อต้านระเบียบของสังคมผ่านกิจกรรมทางเพศซึ่งการนำเสนอตัวตน (self) จะเปลี่ยนแปลงไป

จากการวิเคราะห์เรื่องตัวตนในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นผ่านการแต่งกายจะพบว่าอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นเข้ามามีบทบาทในการสร้างตัวตน (self) ของบุคคลเป็นอย่างมาก บุคคลจะต้องแสดงออกถึงสถานะทางสังคมอย่างชัดเจน การนำเสนอการแต่งกายที่ชี้ให้เห็นความเป็นญี่ปุ่นอย่างชัดเจน เช่น การใช้ตราสินค้าญี่ปุ่น การจัดแต่งทรงผม เหล่านี้เป็นการสร้างตัวตน (self) ที่ถูกสังคมญี่ปุ่นหล่อหลอมจนกลายเป็นตัวตนที่แสดงออกในชีวิตประจำวัน แต่ยังมีอีกด้านซึ่งในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเปิดเผยความเป็นตัวตนของบุคคลออกมาผ่านกิจกรรมทางเพศซึ่งบุคคลจะแสดงออกตัวตนในอีกด้านที่ถูกปกปิดไว้ และทำลายความเป็นญี่ปุ่นผ่านการแสดงออกที่ชี้ให้เห็นถึงความต้องการทำลายความเป็นญี่ปุ่นที่อยู่ในเครื่องแต่งกาย เช่น การฉีกเสื้อผ้า การมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่สวมเสื้อผ้า เป็นต้น

ภาพที่ 4.16 แสดงถึงการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นผ่านการเปลื้องผ้าด้วยวิธีการฉีก หรือทำลาย
เครื่องแบบตำรวจด้วยการตัดกางเกงโดยใช้กรรไกรทำให้ขาดซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงความเป็นวัฒนธรรม
ญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์การประกอบสร้างความเป็น “เคียวริ” จากองค์ประกอบ
ด้านการแต่งกายของนักแสดงจะพบว่า มีลักษณะดังที่เสนอตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.2

การต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นผ่านการแต่งกายของนักแสดงฝ่ายรุก และฝ่ายรับ

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	ลักษณะการแต่งกาย	ความหมาย
ฝ่ายรุก	แต่งกายตามบทบาทที่ได้รับ เช่น พนักงานนวด, พนักงานออฟฟิศ และแต่งกายที่แสดงออกถึงความเป็นญี่ปุ่น	ต้องการสร้างความสมจริงให้กับนักแสดงเพื่อสร้างความคล้อยตามให้แก่ผู้ชม ต้องการนำเสนอและสร้างความหมายความเป็นญี่ปุ่นผ่านนักแสดง
ฝ่ายรับ	แต่งกายตามบทบาทที่ได้รับ แต่งกายในลักษณะที่แสดงออกถึงความไม่เป็นญี่ปุ่น เช่น ตราสินค้าญี่ปุ่น	ต้องการให้ความเป็นญี่ปุ่นที่อยู่ในนักแสดงที่เป็นฝ่ายรับซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ถูกระทำ นำเสนอให้เห็นถึงการต่อสู้ และต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ

ภาพที่ 4.17 การสวมเครื่องแต่งกายคล้ายตำรวจในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

จากที่ข้อมูลที่น่าเสนอแสดงให้เห็นว่าแม้จะมีการสร้าง “ความเป็นญี่ปุ่น” ผ่านเครื่องแต่งกาย ที่ทำให้รู้ว่ามีนักแสดงคนนั้น คือ คนญี่ปุ่นเป็นภาพตัวแทนของความเป็นญี่ปุ่นที่ถูกนำเสนอผ่านเครื่องแต่งกาย แต่ในขณะเดียวกันหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นนำเสนอความหมายในลักษณะ

การปลดปล่อยความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ ที่เมื่อนักแสดงการถอดเสื้อผ้ามีความหมาย เท่ากับการถอดความเป็นญี่ปุ่นออกจากร่างกาย ทำให้กลายเป็นบุคคลอื่น หรือการถอดหัวโขนที่สวมไว้ในแต่ละบทบาทของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นแต่ละเรื่อง ซึ่งแต่ละบทบาทนั้นจะถูกกำกับโดยกรอบอำนาจทางสังคมญี่ปุ่นที่กำหนดให้ปัจเจกจะต้องดำเนินบทบาทของตนเองตามที่สังคมกำหนดไว้ในฐานะการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมญี่ปุ่นแต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ในพื้นที่ส่วนบุคคลที่ถูกนำเสนอในหนังโป๊เกย์ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะ เป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่อยู่ในการแต่งกายเพื่อแสดงอำนาจที่เหนือกว่าของกลุ่ม “เคเวียร์” ผ่านการให้ความหมายของการปลดปล่อยเสื้อผ้าเท่ากับการถอดความเป็นญี่ปุ่นออก ชี้ให้เห็นถึง “ความเป็นญี่ปุ่น” แบบหน้าฉากที่เมื่อปัจเจกอยู่ในบทบาทต่างๆ ของสังคมจะถูกกำกับ และความคาดหวังจากสังคม แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศทำให้เห็นถึง “ความเป็นญี่ปุ่น” แบบหลังฉากซึ่งเป็นตัวตนในอีกมุมหนึ่งของคนญี่ปุ่นที่มีลักษณะย้อนแย้งกับ “ความเป็นญี่ปุ่น” แบบหน้าฉาก ในกรณีนี้ รุธ ฟุลตัน เบนเนดิกท์ (2525) อธิบายลักษณะของคนญี่ปุ่นไว้ว่ามีความขัดแย้งกันอยู่ในตัวเอง มีความเป็นหน้าฉากเมื่อต้องอยู่ในสังคม แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัวความเป็นหลังฉากในลักษณะที่ตรงกันข้ามจะเกิดขึ้น ดังที่ เบนเนดิกท์ ตั้งชื่อหนังสือดอกเบญจมาศ และดาบซามูไร (The Chrysanthemum and The Sword) ที่แสดงให้เห็นถึงความย้อนแย้ง การให้คำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของคนญี่ปุ่นที่มีลักษณะย้อนแย้งกัน คนญี่ปุ่นซึ่งดูเหมือนสุภาพ แต่ก็ทะลึ่ง ทั้งก้าวร้าว และไม่ก้าวร้าว ทั้งนี้ตัวแปรที่สำคัญ คือ สังคม เมื่อคนญี่ปุ่นเข้าสู่พื้นที่สาธารณะจะปฏิบัติตามกรอบของสังคม แต่จะหลุดจากกรอบเมื่ออยู่ในพื้นที่นอกเหนือการควบคุมจากสังคม เช่น พื้นที่ส่วนตัว หรือพื้นที่นอกสังคมญี่ปุ่น

นอกจากนี้ การปกปิดความเป็น “เคเวียร์” ผ่านการแต่งกายของนักแสดง เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการไม่เปิดเผยตัวตน หรือความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะ สร้างความเป็นปกติให้กับนักแสดงในการอยู่ในพื้นที่ที่มีผู้อื่นจับจ้อง เพื่อไม่ให้ตกเป็นผู้ที่ถูกจับตามอง แต่เมื่อเข้าสู่พื้นที่ในกิจกรรมทางเพศกลับแสดงออกถึงเพศวิถี และอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” อย่างชัดเจน ประเด็นนี้ อรรถ บุนนาค ให้ความเห็นว่า

ความเป็น “เคเวียร์” ในญี่ปุ่นเป็นเรื่องเฉพาะกลุ่มที่จะเปิดเผยเฉพาะคนสนิท หรืออาจจะไม่มีใครรู้ก็เป็นได้ เนื่องจากพื้นฐานนิสัยคนญี่ปุ่นเป็นคนเก็บตัว ไม่เปิดเผยตัวตนออกสู่พื้นที่สาธารณะ การที่จะรู้จักคนญี่ปุ่นได้อย่างหมดจดเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้อย่างต้องสนิท หรือไวใจมาก โดยเฉพาะเรื่องความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกตินิยามสังคมญี่ปุ่นจึงต้องถูกซ่อนไว้ “เคเวียร์” ญี่ปุ่นจึงมีเกราะปกป้องตัวเองด้วยการไม่สร้างอัตลักษณ์ หรือตัวตนให้แตกต่างหรือโดดเด่นจากความเป็นชายแบบญี่ปุ่น (อรรถ บุนนาค, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562)

จึงกล่าวได้ว่าความเป็น “เควียร์” เป็นอัตลักษณ์ที่ไม่สามารถแสดงออกได้ในพื้นที่สาธารณะ แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ของตนอัตลักษณ์นี้สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับการแต่งกายที่มีลักษณะมีความหน้าฉากหลังฉาก เช่นเดียวกัน ปรากฏการณ์นี้สามารถชี้ให้เห็นอีกด้านหนึ่งของญี่ปุ่นที่อำนาจของสังคมไม่สามารถเข้าไปกำหนดการกระทำของปัจเจกได้ ปัจเจกสามารถกำหนดการกระทำของตนเอง และต่อต้านอำนาจของสังคมได้ ซึ่งหมายถึงสังคมญี่ปุ่นไม่ได้มีอำนาจเหนือปัจเจกเสมอไป (Limited Power) เมื่อวิเคราะห์พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะพบว่า เป็นพื้นที่ที่อยู่ระหว่างความเป็นส่วนตัว และความเป็นสาธารณะ ปกปิดแต่ก็เปิดเผยในพื้นที่เดียวกัน กล่าวคือ หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นนำเสนอความเป็นญี่ปุ่นในแบบหน้าฉาก การนำเสนอตัวตนของบุคคลในพื้นที่สาธารณะที่สังคมจะมีส่วนกำหนดการนำเสนอตัวตน แต่ในขณะเดียวกันพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นก็นำเสนออีกด้านที่เป็นพื้นที่ส่วนตัวที่ถูกปกปิดมากที่สุด นั่นคือ กิจกรรมทางเพศที่บุคคลจะแสดงความเป็นตัวตนออกมาอย่างหมดเปลือก

4.2.1.3 ความเป็นเชื้อชาติ การใช้ภาษา

หนังโป๊เกย์ทั้ง 7 เรื่อง นักแสดงที่ใช้ทั้งหมดเป็นชาวญี่ปุ่น และใช้บทสนทนาภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่ต้นจนจบ แต่จะแตกต่างกันในส่วนของเนื้อหาที่ใช้ในการสนทนา แต่โดยทั่วไปจะเป็นบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละเรื่องซึ่งถูกสร้างสถานการณ์ไว้ เป็นบทสนทนาสมมติที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และบทบาท สร้างความน่าเชื่อถือให้กับสถานการณ์ และบทบาทที่นักแสดงได้รับ

ตารางที่ 4.3

การนำเสนอความเป็นญี่ปุ่นผ่านเชื้อชาติของนักแสดง

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	เชื้อชาติของนักแสดง	ความหมาย
ฝ่ายรุก	นักแสดงทุกเรื่องมีเชื้อชาติญี่ปุ่น	ต้องการนำเสนอความเป็นญี่ปุ่นผ่านนักแสดง และบทบาทของนักแสดง
ฝ่ายรับ	นักแสดงทุกเรื่องมีเชื้อชาติญี่ปุ่น	เป็นการตอกย้ำเรื่องการนำเสนอให้เห็นถึงการต่อสู้ และต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ โดยที่ฝ่ายรับฝ่ายถูกกระทำ

จากตารางสามารถอธิบายวิเคราะห์ในทำนองเดียวกันกับประเด็นการแต่งกายที่ต้องการแสดงออก และสร้าง “ความเป็นญี่ปุ่น” ในหนังโป๊เกย์ และทำการรื้อถอนความ

เป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ และชี้ให้เห็นถึง “ความเป็นญี่ปุ่น” แบบหน้าฉาก กับ “ความเป็นญี่ปุ่น” แบบหลังฉาก ในทำนองเดียวกับกับการวิเคราะห์ในประเด็นการแต่งกายที่มีการประกอบสร้าง “ความเป็นญี่ปุ่น” ผ่านเครื่องแต่งกาย และเชื้อชาติของนักแสดง การนำเสนอลักษณะในภาวะปกติที่ปัจเจกพึงกระทำเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ หรือสถานการณ์ปกติให้ความหมายในลักษณะการเป็นหน้าฉากของคนญี่ปุ่นที่ปฏิบัติตนตามกรอบ และความคาดหวังของสังคมญี่ปุ่น แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศเปรียบเสมือนการเข้าสู่พิธีกรรมที่ปัจเจกจะถอด “ความเป็นญี่ปุ่น” ออกและทำตามความต้องการของตนเอง แต่เมื่อพิธีกรรม หรือกิจกรรมทางเพศนั้นสิ้นสุดลง ทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติที่คนญี่ปุ่นจะต้องแสดงความเป็นหน้าฉากต่อหน้าสังคม ซึ่งการเปลื้องผ้าเพื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศเป็นสัญญาณที่สำคัญแสดงให้เห็นถึงการปลดเปลื้องความเป็นญี่ปุ่นออกจากตัวปัจเจก โดยผู้ที่ทำการเปลื้องผ้า คือ ฝ่ายรุกซึ่งเป็นฝ่ายที่มีลักษณะที่มีอำนาจน้อยในมิติด้านลักษณะภายนอกที่ตรงกันข้ามกับความเป็นชายแบบญี่ปุ่น เช่น รูปร่างไม่ดี อ้วน ลงพุง หรือผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นผู้มีอำนาจน้อยในสังคมญี่ปุ่น แต่เป็นผู้ที่มีอำนาจในการถอดความเป็นญี่ปุ่นออกจากปัจเจกเป็นการแสดงสัญญาณต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นจากผู้ที่มีอำนาจน้อยค่อยๆ ถอดออกทีละชิ้น หรือถอดออกในลักษณะทำลาย เช่น ฉีก ตัด เสื้อผ้า เพื่อแสดงอำนาจการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่น และปลดเปลื้องความเป็นญี่ปุ่นออกจากปัจเจก

ภาพที่ 4.18 แสดงสัญญาณถอดความเป็นญี่ปุ่นของผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่า (ผู้หญิง) ผ่านการเปลื้องผ้า

จากการศึกษาพบว่า หนังสือญี่ปุ่นทุกเรื่องที่น่าสนใจวิเคราะห์นักแสดงทุกคนคือคนญี่ปุ่น เชื้อชาติญี่ปุ่น โดยสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน คือ การใช้ภาษา และสำเนียง ในประเด็นนี้ อรรถ บุนนาค (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562) ให้ความเห็นว่า

โดยส่วนใหญ่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะใช้นักแสดงที่เป็นคนญี่ปุ่นเนื่องจากต้องการนำเสนอ “ความเป็นญี่ปุ่น” เป็นเอกลักษณ์แสดงถึงการเป็นหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นผ่านนักแสดงที่เป็นคนญี่ปุ่นเท่ากับเป็นการประทับตราสินค้าที่มาจากญี่ปุ่นผ่านการให้ความหมายจากเชื้อชาติของนักแสดง คนญี่ปุ่นเองมีความเป็นชาติอยู่ในตัวที่ถูกปลูกฝังมานานอยู่ในความคิดคนญี่ปุ่นที่ถูกติดตั้ง และให้ความสำคัญอย่างอัตโนมัติโดยทันที เผ่าพันธุ์ที่บริสุทธิ์ และเหนือกว่าชนชาติอื่นเป็นอุดมคติที่อยู่ในคนญี่ปุ่น เคยเกิดเหตุการณ์ประท้วงเรื่องนางงามญี่ปุ่นที่เป็นลูกครึ่งญี่ปุ่นกับชาวผิวสีว่าไม่มีสิทธิ์เป็นตัวแทนความเป็นชาติญี่ปุ่น ไม่ใช่นางงามของญี่ปุ่น ฉะนั้นคนญี่ปุ่นเองมักจะอยู่แต่ในกลุ่มคนญี่ปุ่นด้วยกันเอง จึงไม่น่าแปลกที่กลุ่ม “เคเวียร์” ญี่ปุ่นจะรวมตัวกันเป็นกลุ่ม “เคเวียร์” เฉพาะญี่ปุ่นทำให้ความชื่นชอบก็จะวนเวียนอยู่ในกลุ่มคนญี่ปุ่น หนังโป๊เกย์นำเสนอแต่คนญี่ปุ่นเพราะมันคนญี่ปุ่นไม่เอาอย่างอื่น (อรรถ บุนนาค, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562)

4.2.1.4 บทบาทที่นักแสดงได้รับ

ในแต่ละเรื่องจะประกอบด้วยนักแสดงหลัก และนักแสดงสมทบ โดยที่นักแสดงหลักคือนักแสดงที่ค่ายหนังให้รับบทบาทเป็นตัวหลักที่ค่ายหนังได้สร้างเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องบทบาทนั้น เช่น เนื้อเรื่องเกี่ยวกับตำรวจสายตรวจ นักแสดงหลัก คือ นักแสดงที่รับบทบาทเป็นตำรวจสายตรวจ ซึ่งค่ายหนังจะนำบทบาทดังกล่าวมาเป็นจุดดึงดูดความสนใจผู้ชม รวมไปถึงการใช้รูปร่างหน้าต่านักแสดงนำซึ่งถูกนำเสนอผ่านหน้าปกดีวีดี (DVD) หรือสื่อโฆษณาของค่ายหนัง ในส่วนของการนักแสดงสมทบ คือ นักแสดงอื่นทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในฉากทั้งที่มีความสัมพันธ์กับนักแสดงนำ และเป็นเพียงบุคคลที่ปรากฏขึ้นในฉากแต่ไม่มีบทบาท หรือความสัมพันธ์กับนักแสดงนำ ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในลักษณะนี้จะมีผู้รับบทเป็นฝ่ายรุก และฝ่ายรับซึ่งจะมีลักษณะดังนี้

อาชีพของฝ่ายรุกจะเป็นผู้ที่มีลักษณะอื่นที่มีความอ่อนด้อยกว่าฝ่ายรับในพื้นที่ความเป็นจริงของสังคมญี่ปุ่น เช่น อาชีพพนักงานนวดกับลูกค้า ในสังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับงานบริการ และถือว่าลูกค้าเป็นพระเจ้า แต่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกลับให้พนักงานนวดมีอำนาจเหนือกว่าผ่านกิจกรรมทางเพศ อธิบายได้ว่าเป็นการนำเสนอในลักษณะการสลับขั้วอำนาจเนื่องจากฝ่ายรุกเป็นฝ่ายที่มีอำนาจน้อยกว่าเมื่ออยู่ในสถานการณ์ก่อนเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ เช่น ความเป็นผู้น้อย หรือสถานภาพทางสังคมที่ต่ำกว่า แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศอำนาจกลับถูกเปลี่ยนแปลงกลับหัวกลับหางมีอำนาจมากกว่า

ฝ่ายรับจะมีอาชีพที่เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงในพื้นที่ และสถานการณ์กลับกลายเป็นผู้ถูกระทำ และถูกกดทับให้กลายเป็นผู้ที่สูญเสียอำนาจในพื้นที่นั้น รวมไปถึงการทำให้

อาชีพที่มีความเป็นชายสูง หรือมีการให้ความหมายทางสังคมในแง่ความโหดร้ายจะกลายเป็นผู้ถูกระทำ และสูญเสียอำนาจ

ตารางที่ 4.4

บทบาทของนักแสดง และโครงสร้างอำนาจในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

อาชีพ และบทบาทในกิจกรรมทางเพศ	โครงสร้างอำนาจที่เกิดขึ้น	ความหมาย
ฝ่ายรุก ได้แก่ พนักงานนวด, นักเรียน, พนักงานออฟฟิศ ทำงานด้านการเงิน และไม่ปรากฏอาชีพ	ฝ่ายรุกมีอำนาจมากกว่า เมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศ	อาชีพที่เป็นผู้ที่มีอำนาจน้อยในเชิงพื้นที่ และสถานการณ์จะกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าอีกฝ่าย ซึ่งตรงกันข้ามกับอำนาจที่เกิดขึ้นในพื้นที่ความเป็นจริงของสังคมญี่ปุ่น ในกรณีไม่ปรากฏ
ฝ่ายรับ ได้แก่ บรรณารักษ์, พนักงานส่งของ, นักกีฬาเบสบอล, ชาตกร, ตำรวจ, ผู้ใช้บริการในสปา	ฝ่ายรับตกเป็นผู้ที่ถูกกดขี่ และมีอำนาจน้อยกว่าเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศ	ฝ่ายรับเมื่ออยู่ในสถานการณ์ก่อนเข้าสู่กิจกรรมทางเพศเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าในทุกด้าน ทั้งในแง่อำนาจเหนือพื้นที่ อำนาจจากสถานภาพทางสังคม แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศกลับเป็นผู้ถูกระทำ และถูกกดขี่ ชี้ให้เห็นถึงความต้องการนำเสนอโครงสร้างอำนาจแบบกลับหัวกลับหาง

จากที่นำเสนอเกี่ยวกับอาชีพ และบทบาทในกิจกรรมทางเพศ เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปร ซึ่งหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างเนื้อหา และความเป็น “เคียวร์” ที่แสดงถึงโครงสร้างอำนาจในลักษณะกลับหัวกลับหาง (Turning Upside Down) กล่าวคือ โดยทั่วไปผู้ที่มีอำนาจในพื้นที่ที่เป็นฉากในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นแต่ละเรื่อง เป็นเจ้าของพื้นที่นั้นซึ่งจะเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือพื้นที่ รวมไปถึงการประกอบสร้างให้เกิดความแตกต่างระหว่างร่างกายของฝ่ายรุก และฝ่ายรับที่ฝ่ายรับจะมีลักษณะความเป็นชายสูงกว่า เช่น รูปร่างสูงใหญ่กว่า การมีมัดกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อท่อนอก การแต่งกาย ซึ่งล้วนแล้วแต่มีลักษณะของความเป็นชายที่สูงกว่าอีกฝ่าย แต่กลับถูกอีกฝ่ายกดขี่ และมีอำนาจเหนือกว่า ผ่านกิจกรรมทางเพศที่เจ้าของพื้นที่นั้นจะตกเป็นฝ่ายรับ และ

ถูกกระทำ ทั้งการบังคับทางร่างกาย และบังคับจิตใจให้อีกฝ่ายยอมจำนนและทำตาม เป็นการนำเสนอ การต่อต้านอำนาจของกลุ่ม “เควีย์ร์” ผ่านการนำเสนอโครงสร้างอำนาจแบบกลับหัวกลับหาง สอดคล้องกับการอธิบายของ Bakhtin (1965) ในแนวคิดคาร์นิวัล (Carnival) ที่กล่าวถึงการอนุญาต ให้มีเหตุการณ์ หรือเทศกาลที่บุคคลที่เข้าร่วมสามารถขัด หรือไม่ทำตามบรรทัดฐานของสังคม เป็น เหตุการณ์ หรือเทศกาลที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว หลังจากจบเหตุการณ์หรือเทศกาลทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ เป็นเหตุการณ์ หรือเทศกาลที่สร้างขึ้นเพื่อลดความตึงเครียด แสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจแบบกลับหัวกลับหางซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในภาวะปกติ ในกรณีนี้หนังโป๊เกย์เป็นพื้นที่ที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อกลุ่ม “เควีย์ร์” ที่ต้องการนำเสนอลักษณะโครงสร้างอำนาจที่กลับหัวกลับหาง เช่นกัน เนื่องจากในพื้นที่จริงในสังคมญี่ปุ่น ลักษณะของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยาก หรือไม่สามารถเกิดขึ้นได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า พื้นที่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่แห่งโลกจินตนาการ (Fantasy) ที่กลุ่ม “เควีย์ร์” ใช้ต่อต้านอำนาจจากสังคมภายนอก ทั้งในแง่การกดทับจากอำนาจความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น

จากตารางแสดงให้เห็นถึงบทบาทของนักแสดงที่ชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างอำนาจที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นผ่านบทบาทที่นักแสดงได้รับ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของนักแสดงแต่ละคนในเชิงการมีอำนาจเหนือกว่าการกดทับ การออกคำสั่ง ซึ่งเป็นโครงสร้างอำนาจที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขพื้นที่ และสถานการณ์การอธิบายในกรอบความคิดเรื่องอำนาจในสังคมญี่ปุ่น กล่าวคือในพื้นที่ และสถานการณ์ที่ถูกกำหนดขึ้นในหนังโป๊เกย์จะแสดงให้เห็นว่าบทบาทใดที่มีอำนาจเหนือพื้นที่ และสถานการณ์นั้น

จากการวิเคราะห์พบว่า หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะนำบทบาทที่มีอำนาจเหนือกว่าทั้งในแง่อำนาจเหนือพื้นที่ และอำนาจที่มากกว่าในสังคมภายนอกมาใช้เป็นบทบาทผูกเข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้ชมเห็นถึงการใช้อำนาจผ่านบทบาทของนักแสดง ซึ่งเป็นลักษณะที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อน เช่น บทบาทของบรรณารักษ์ในห้องสมุด ซึ่งโดยทั่วไปเมื่อกล่าวถึงอำนาจเหนือพื้นที่ บรรณารักษ์จะเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าผู้ใช้บริการทั้งในแง่การควบคุมเชิงพื้นที่ ไม่ให้ส่งเสียงดัง และควบคุมพื้นที่ที่เป็นส่วนเฉพาะเจ้าหน้าที่ บุคคลอื่นห้ามล่วงล้ำ การควบคุมสิ่งของ โดยเฉพาะหนังสือในห้องสมุดที่บรรณารักษ์สามารถรื้อค้น หรือเก็บเข้าชั้นวาง ในประเด็นนี้ นิภาพร รัชตพัฒนากุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นด้านห้องสมุดซึ่งเปรียบเสมือนคลังแห่งความรู้ และสถาบันการศึกษาว่า คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับคนมีความรู้ และการศึกษาเป็นอย่างมากการมีความรู้ หรือจบการศึกษาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงย่อมเป็นการเบิกทางในการได้ตำแหน่งงานในบริษัทที่มีชื่อเสียงซึ่งให้ค่าตอบแทนสูง ดังนั้น คนญี่ปุ่นจึงคร่ำเคร่งและให้ความใส่ใจกับการกับการศึกษา รวมไปถึงการเคารพ และการให้เกียรติสถานที่ในการเป็นพื้นที่ที่

คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญ กาลเทศะจึงเป็นสิ่งที่นักเรียนญี่ปุ่นให้ความสำคัญทั้งในแง่การแต่งกาย พฤติกรรม การแสดงออก ซึ่งจะถูกแสดงออกโดยขึ้นอยู่กับเวลา และสถานที่

สอดคล้องกับ อรรถ บุนนาค (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562) อธิบาย ลักษณะของสังคมญี่ปุ่นที่เข้มงวด และเคร่งครัดของสังคมคนญี่ปุ่นจะดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับ กรอบ และระเบียบของสังคมมากกว่าการทำตามความต้องการของตนเอง ห้องสมุดเปรียบเสมือน สถาบันการศึกษาที่เป็นแหล่งรวบรวมความรู้ซึ่งเป็นที่มาของอำนาจ ดังนั้น นอกจากการมีอำนาจเชิง พื้นที่ของบรรณารักษ์ การเป็นผู้ดูแล และควบคุมห้องสมุดเปรียบเสมือนผู้รักษาอำนาจของความรู้ กิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจึงเป็นการท้าทายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นในลักษณะ การละเมิดกฎของสังคม เช่นเดียวกันกับ เรื่อง High School Men's Part 20 ที่มีฉากสำคัญ คือ ห้องเรียนซึ่งเป็นแหล่งผลิตความรู้ และที่มาของอำนาจแต่กลับถูกท้าทายอำนาจผ่านกิจกรรมทางเพศ ลักษณะการมีอำนาจทั้งในลักษณะอำนาจเชิงพื้นที่ และอำนาจในบทบาททางสังคมกล่าวมานั้นถูก กำกับ ควบคุมผ่านกรอบความคิด และเป็นข้อตกลงกันในสังคมเป็นที่เข้าใจได้โดยทั่วไป ซึ่งหนังโป๊เกย์ ญี่ปุ่นจะเลือกใช้บทบาทเหล่านั้นมาเป็นแนวทางในการดำเนินเรื่องเพื่อประกอบสร้างความเป็น “เคียวริ” ในการต่อต้าน ท้าทาย หรือสลับโครงสร้างอำนาจนั้นผ่านบทบาทของนักแสดงสมทบที่จะ ได้รับบทบาทที่มีอำนาจน้อยกว่า ทั้งในแง่อำนาจเชิงพื้นที่ และอำนาจในสังคมภายนอก เช่น บทบาท ชายในบ้านที่ถูกตำรวจขอตรวจค้น หรือบทบาทนักเรียนในห้องเรียนที่มีครูผู้หญิงอยู่ด้วย แต่บทบาท เหล่านี้จะมีส่วนสำคัญในการทำหน้าที่ต่อต้าน ท้าทาย เพื่อสลับโครงสร้างอำนาจ ในประเด็นการมีอยู่ ของผู้หญิงในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่มีบทบาทในการมีอำนาจ การสั่งการ ซึ่งเป็นอำนาจที่เหนือกว่าผู้ชาย วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562) ให้ความเห็นว่าการที่มีผู้หญิงคอยสั่งการเป็น เรื่องผิดปกติในสังคมญี่ปุ่น แม้กระทั่งการเป็นครูในโรงเรียนในความเป็นจริงแม้ว่าปัจจุบันผู้หญิงญี่ปุ่น จะมีการศึกษา และมีบทบาท หน้าที่การงาน แต่เป็นเพียงหน้าที่งานซึ่งคอยสนับสนุนการทำงานหลัก ขององค์กร เช่น งานเอกสาร เลขานุการ แต่เมื่อพูดถึงงานที่มีหน้ามีตาทางสังคม เช่น หมอ ครู อาจารย์ กลับพบว่า มีแต่ผู้ชายที่ทำอยู่ในอาชีพเหล่านี้ ดังนั้น การปรากฏตัวของครูผู้หญิง และการมี อำนาจเหนือความเป็นชายจึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติ เป็นการนำเสนออำนาจในแบบกลับหัวกลับหางใน หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งเป็นพื้นที่ของกลุ่มคนชายขอบทั้ง กลุ่ม “เคียวริ” ผู้หญิง และเป็นส่วนที่สะท้อน การเปลี่ยนขนบ กฎกติกาของสังคมว่าด้วยเรื่องเพศสภาพ

การนำเสนอรูปลักษณะภายนอกในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในลักษณะการแต่งกาย เรียบร้อย เหมาะกับกาลเทศะในบริบทสังคมญี่ปุ่น เช่น ชุดทำงานที่ถูกกระเป๋ากับอาชีพ การสวม เสื้อผ้าด้วยโทนสีสุภาพ ดำ ขาว หรือเทา ไม่ใช้สีฉูดฉาด ซึ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นให้คุณค่า นำไปสู่การตีความ และให้คุณค่าแก่บุคคลนั้นไปในทางที่ดี แม้ว่าจะไม่รู้จักกันมาก่อน เช่น การแต่งกาย เรียบร้อย หรือการแต่งกายในเครื่องแบบที่แสดงออกถึงสถานภาพที่ชัดเจนของบุคคลนั้น ในกรณีนี้

บทบาทที่น่าสนใจ คือ พนักงานออฟฟิศที่ทำงานเกี่ยวกับการเงินในเรื่อง Male Private Car Part 3 เป็นหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ใช้บทบาทที่มีความน่าเชื่อถือ ลักษณะภายนอกมีความเป็นมนุษย์เงินเดือนที่ทำงานอย่างเคร่งครัด แต่งกายดี แสดงออกถึงความสุภาพ เคร่งขรึม เป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องในสังคมญี่ปุ่น เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี

ในขณะที่อีกฝ่าย คือ ฆาตกรที่เป็นบทบาทที่แสดงถึงความชั่วร้าย แต่ในเรื่องเป็นการนำเสนอโครงสร้างอำนาจที่สลับด้านกัน ฝ่ายที่ถูกมองว่าเป็นคนดีกลับถูกขึ้นมายืนฝ่ายที่ถูกมองว่าเป็นผู้ร้ายที่ดูเหมือนว่าจะมีอำนาจมากกว่ากลับถูกกดขี่ และทำให้เป็นผู้ที่ด้อยกว่าผ่านการใช้ความรุนแรงทางร่างกาย เป็นการต่อต้านอำนาจสังคมญี่ปุ่นผ่านมุมมองความคิดที่ว่า บุคคลที่สังคมมองว่าดี อาจจะไม่ใช่อย่างนั้นเสมอไป อีกทั้งยังเป็นการเสียดสีความเป็นทุนนิยมที่ให้ความสำคัญกับเปลือกนอก ความมั่งคั่ง ที่อำนาจของวัตถุสามารถทำให้สังคมตัดสินว่าคนเหล่านั้นเป็นบุคคลที่น่านับถือ และเป็นคนดี แต่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเรื่องนี้กลับนำเสนออีกด้านหนึ่งเพื่อต่อต้านความคิดของคนในสังคม ซึ่งในประเด็นนี้ นิภาพร รัชตพัฒนากุล (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) กล่าวว่า สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมรักษาหน้า คนญี่ปุ่นเป็นห่วงหน้าตาทางสังคมจะต้องดูดีในสายตาผู้อื่นอยู่เสมอ โดยยกประสบการณ์ส่วนตัวเป็นกรณีตัวอย่างว่า ในสถานการณ์ที่บังเอิญพบแม่ของเพื่อนแต่ในขณะนั้นแม่ของเพื่อนออกจากบ้านโดยไม่ได้แต่งหน้า เมื่อไม่สามารถหลบสายตาได้จึงขอโทษที่ไม่ได้แต่งหน้า และรู้สึกอาย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าในสังคมญี่ปุ่นการดูดี การสร้างเปลือกนอกเป็นสิ่งที่จำเป็น ในสายตาผู้คนทั่วไปในญี่ปุ่นจึงมองว่าคนที่เปลือกนอกดูดีย่อมเป็นคนดี น่านับถือ

นอกจากนี้แล้วจากการสำรวจของนักวิจัยพบว่า หนังโป๊เกย์กลุ่มที่นำเสนอบทบาทอาชีพจะให้ความสำคัญ และสามารถพบเห็นลักษณะการแต่งกาย หรือการสวมบทบาทเป็นพนักงานออฟฟิศ ซึ่งจะแต่งกายด้วยรูปแบบที่เหมือนกันทั้งหมด ไม่สามารถแยกกลุ่มประเภทธุรกิจหรืออาชีพของบุคคลนั้นได้ นอกจากจะมีการระบุในคำโปรยโฆษณาของหนังโป๊เกย์เรื่องนั้นๆ กล่าวคือในสังคมญี่ปุ่นหนุ่มออฟฟิศที่ทำงานตามบริษัทต่างๆ จะแต่งกายแบบเดียวกันทั้งหมด คือ ใส่สูทสีสุภาพ เช่น ดำ เทา น้ำเงินกรมท่า อาจจะมีลายทางยาวหรือกางเกงเข้ารูปเพื่อบ่งบอกถึงการแต่งกายร่วมสมัย ผูกเนคไทสีสุภาพ ไม่มีลวดลาย ซึ่งลักษณะการแต่งกายดังกล่าวเป็นสิ่งที่นำเสนอความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น

4.2.1.5 ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

เป็นการวิเคราะห์ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในแต่ละบทบาท ทั้งในลักษณะความสัมพันธ์ที่รู้จักกันมาก่อน หรือไม่รู้จักกันเลย การวิเคราะห์จะอธิบายเพื่อเชื่อมโยงให้เห็นถึงโครงสร้างอำนาจที่อยู่ในความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทนั้น ซึ่งเป็นส่วนที่เชื่อมโยงมาจากบทบาทที่นักแสดงได้รับที่จะชี้ให้เห็นของโครงสร้างอำนาจที่อยู่ในพื้นที่ และสถานการณ์ที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

ตารางที่ 4.5

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท และโครงสร้างอำนาจ

ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น	ตัวอย่างลักษณะความสัมพันธ์	ความหมาย
ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับรู้ รู้จักกันมาก่อน	ความสัมพันธ์แบบเพื่อนร่วมชั้น เรียน และครู	ต้องการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่มี โครงสร้างของอำนาจ แม้ว่าครูจะมีอำนาจ มากกว่าเมื่ออยู่ในห้องเรียน แต่ความเป็น หญิงเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศ หรือหนังโป๊ มักจะถูกกำหนดให้เป็นวัตถุทางเพศแต่ใน กรณีนี้ชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างอำนาจแบบ กลับหัวกลับหาง และนำเสนอว่าเมื่อเข้าสู่ กิจกรรมทางเพศเส้นแบ่งระหว่างอำนาจที่มี อยู่ก่อนจะถูกลบออก และถูกสร้างขึ้นใหม่
ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับรู้ รู้จักกันมาก่อน	1. ความสัมพันธ์แบบลูกค้า และ ผู้ให้บริการ เช่น ในสปา ใน ห้องสมุดระหว่างบรรณารักษ์กับ ผู้ใช้ห้องสมุด 2. ความสัมพันธ์แบบคนแปลก หน้าไม่รู้จักกันมาก่อน และอยู่ใน สถานการณ์ที่ไม่ตั้งใจที่จะพบเจอ กัน เช่น บนรถไฟฟ้, ในบ้านที่ ถูกตรวจค้น, บนท้องถนน	แสดงให้เห็นถึงการยับยั้งสังคมความเป็น ปัจเจกนิยม เมื่อเกิดเหตุการณ์ตณมีได้ เกี่ยวข้องจะไม่สนใจ ดูตายเหมือนไม่มีอะไร เกิดขึ้น และการต่อต้านอำนาจความเป็น วัฒนธรรมญี่ปุ่นในลักษณะที่ยับยั้งธรรม เนียมญี่ปุ่นที่จะนอบน้อม หรือสุภาพกับ ผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่มิฐานะทางสังคมสูงกว่า เช่น ความอาวุโส สถานภาพทางสังคม แต่ เมื่ออยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และในส่วนของ กิจกรรมทางเพศทุกอย่างกลับหัวกลับหาง กลายเป็นการแสดงพฤติกรรมในทางตรงกัน ข้ามและต้องการนำเสนอการต่อต้านอำนาจ ความเป็นชาย และอำนาจความเป็น วัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ โดยที่ ฝ่ายรับจะเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าไม่ว่าจะ เป็นอำนาจในเชิงพื้นที่ สถานภาพทางสังคม ที่สูงกว่า ความเป็นชายที่สูงกว่า แต่กลับ เป็นผู้ถูกระทำผ่านฝ่ายรุกที่มีอำนาจน้อย กว่า

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของนักแสดงเป็นการอธิบายให้เห็นถึงอำนาจที่เหนือกว่า และการใช้อำนาจผ่านบทบาท และความสัมพันธ์นั้น เช่น ในหนังเรื่อง High School Men's Part 20 เป็นฉากในห้องเรียนที่ครูผู้หญิงใช้อำนาจในการบังคับให้นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งหากเป็นพื้นที่อื่น หรือสถานการณ์ปกติในสังคมญี่ปุ่นผู้ชายจะมีอำนาจมากกว่าผู้หญิง แต่ในสถานการณ์นี้ชี้ให้เห็นถึงการมีอำนาจเหนือร่างกายของผู้หญิงที่มีต่อผู้ชายบังคับให้ทำในสิ่งที่ตนต้องการ รวมไปถึงการใช้เท้าถีปไปที่หน้านักเรียนชายโดยใช้กล้องมุกดเพื่อแสดงให้เห็นถึงพลังอำนาจของผู้หญิง แม้ว่าในที่สุดครูผู้หญิงจะตกเป็นฝ่ายที่ถูกนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ก็เป็นการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากการสั่ง บังคับ ใช้อำนาจความเป็นครูในการควบคุมกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้น กล่าวคือ นักเรียนชายไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ หรือกิริยาท่าทางที่เกิดขึ้นในระหว่างกิจกรรมทางเพศได้เลย ครูผู้หญิงเป็นผู้กุมอำนาจทั้งหมด ปิยวรรณ อัครวราชันย์ กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า

ในสังคมญี่ปุ่นซึ่งเป็นสังคมแบบชายเป็นใหญ่ เมื่อวิเคราะห์ในประเด็นสังคมการทำงาน และการประสบความสำเร็จ ผู้ชายจะมีบทบาทมากกว่าผู้หญิง มีอำนาจในการสั่งการ หรือมีตำแหน่งที่สูงกว่าโดยทั่วไปบริษัทญี่ปุ่นจะแบ่งงานออกเป็น 2 สายงาน คือ สายงานบริหาร และสายงานปฏิบัติการ ซึ่งผู้ชายจะอยู่ในสายงานบริหาร และมีตำแหน่งสูงกว่าผู้หญิงซึ่งอยู่ในสายงานปฏิบัติการ ซึ่งในปัจจุบันแม้ว่าผู้หญิงจะทำงานนอกบ้านมากขึ้น แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าในแง่ของการประสบความสำเร็จในองค์กรจะเป็นผู้ชาย (ปิยวรรณ อัครวราชันย์, สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562)

สอดคล้องกับความเห็นของ วิรุทธ พจน์เสถียรกุล นักเขียน นักวิชาการอิสระ และอดีตสื่อมวลชนญี่ปุ่น กล่าวว่า “ผู้หญิงแม้จะมีความสามารถมากแค่ไหน ตำแหน่งหน้าที่การงานจะไปได้ไม่ไกลเท่าผู้ชาย และในสังคมการทำงานในอาชีพหลักๆ ญี่ปุ่นส่วนใหญ่สัดส่วนของผู้ชายจะมากกว่าผู้หญิงหรือแทบจะไม่มีผู้หญิงในองค์กรนั้นเลย เช่น แพทย์ อาจารย์มหาวิทยาลัย ตำรวจ” (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าสังคมการทำงานในญี่ปุ่นผู้ชายมีบทบาท และหน้าที่หลักในการขับเคลื่อนองค์กร และมีอำนาจทั้งในเชิงอำนาจความเป็นเพศชาย อำนาจที่ได้มาจากการตำแหน่งการทำงานที่สามารถสั่งการ แต่ในขณะที่ผู้หญิงมีหน้าที่ในการสนับสนุนงานของผู้ชายให้ราบรื่น ซึ่งเป็นตัวอย่างที่บ่งชี้อำนาจความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่นได้ส่วนหนึ่ง เมื่อกลับไปที่ประเด็นครูผู้หญิงกับนักเรียนชายจะเห็นได้ว่าเป็นสิ่งที่ยื้อแย่งกันกับสภาพความเป็นจริงของสังคมญี่ปุ่น ในหนังโป๊เกย์ผู้หญิงมีอำนาจมากกว่า ทำลายอำนาจความเป็นชายผ่านการกระทำเชิงสัญลักษณ์ซึ่งเป็นปรากฏการณ์การนำเสนอการสลับชั่วคราวแบบกลับหัวกลับหางตามแนวคิดคาร์นิวัล ของ Bakhtin ที่อธิบายไปก่อนหน้านี้

นอกจากนี้แล้วส่วนที่จะเห็นได้ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นทุกเรื่อง คือ การสลับโครงสร้างอำนาจ ซึ่งเป็นการต่อต้านอำนาจในสังคมญี่ปุ่น โดยเฉพาะการต่อต้านความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น โดยการนำนักแสดงที่มีความเป็นชายสูง มีกล้ามเนื้อ สูงใหญ่ แต่งตัวแบบชายทั่วไป หรือมีบทบาทเป็นนักกีฬา ความเป็นชายจะถูกทำลาย และถูกกดทับโดยความเป็น “เคียวริ” เช่นในเรื่อง Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3 นักกีฬาเบสบอลถูกชายสวมหน้ากาก 4 คน รุมบังคับและทรมาน ซึ่งทั้ง 4 คนมีร่างกายที่แตกต่างจากนักกีฬา คือร่างกายที่มีความเป็นชายน้อยกว่า หุ่นไม่ดี ลงพุง การต่อต้านความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่นที่เห็นได้ชัดอีกมุมหนึ่ง คือ การนำนักแสดงที่มีขนาดอวัยวะเพศใหญ่ให้เป็นฝ่ายรับ ในขณะที่ฝ่ายรุกกลับมีขนาดอวัยวะเพศเล็กกว่าซึ่งในบทสนทนาจะนำเสนอ และเน้นไปที่การแสดงออกของฝ่ายรุกที่จะถามว่าเป็นอย่างไรบ้างที่ต้องตกเป็นฝ่ายรับต่างๆ ที่มีขนาดอวัยวะเพศใหญ่กว่า ซึ่งเป็นการต่อต้านความเป็นชายผ่านขนาดของอวัยวะเพศที่เป็นสัญลักษณ์สำคัญของความเป็นชาย

ในประเด็นต่อมา คือ การต่อต้านอำนาจในเชิงพื้นที่ ความสัมพันธ์ของนักแสดงที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะแสดงให้เห็นว่าใครมีอำนาจเหนือใคร แต่กลับกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจน้อยในสังคมภายนอก เมื่อมาอยู่ในหนังโป๊เกย์กลับกลายเป็นบทบาทที่มีอำนาจเหนือกว่า เช่นในเรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage ลูกค้าเป็นฝ่ายรับ และกลายเป็นผู้ที่ถูกระงับ ถูกผืนใจ ทั้งที่ในความเป็นจริงลูกค้าคือพระเจ้า ในประเด็นนี้ วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล ให้ความเห็นว่า “โดยทั่วไปงานบริการในสังคมญี่ปุ่นลูกค้าถือว่าเป็นพระเจ้าที่ต้องดูแล และบริการอย่างเต็มที่ จะเห็นได้จากงานบริการทุกประเภทในญี่ปุ่นจะไม่คิดค่าบริการเพิ่ม (service charge) เนื่องจากถือว่าเป็นภาระงาน และเป็นการทำงานที่ต้องทำอย่างเต็มที่” (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562) ในเรื่อง Working Men Part 14 ที่ตำรวจถูกชายในบ้านข่มขืนก็เป็นอีกหนึ่งหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการนำเสนอ การต่อต้านสังคม และแสดงควมมีอำนาจมากกว่าของกลุ่ม “เคียวริ” จากที่กล่าวมาชี้ให้เห็นว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นต้องการนำเสนออำนาจในลักษณะแบบกลับหัวกลับหางตามแนวคิดของ Bakhtin

อีกประเด็นที่น่าสนใจ คือ การเสียดสีสังคมทุนนิยมญี่ปุ่นที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ของคนในสังคมเมืองที่มีสายสัมพันธ์เปราะบาง หรืออาจจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย แม้ว่าจะอยู่ภายใต้พื้นที่ และสถานการณ์เดียวกัน ต่างฝ่ายต่างทำหน้าที่ของตัวเอง มีความสัมพันธ์กันผิวเผิน ทำงานตามหน้าที่ เช่น ในเรื่อง Male Private Car Part 3 ที่มีผู้โดยสารร่วมขบวนรถไฟมองเห็นการบังคับ ขืนใจของพนักงานออฟฟิศที่กระทำต่อ ฆาตรกร แต่ทั้ง 5 คนกลับเพิกเฉย เสมือนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นต่างฝ่ายต่างก้มหน้าดูโทรศัพท์ หรือพูดคุยกันโดยที่ไม่สนใจฆาตรกรที่ร้องด้วยความเจ็บปวด จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นบนรถไฟซึ่งเป็นสัญลักษณ์ตัวแทนความเป็นเมืองที่ชี้ให้เห็นถึงสายสัมพันธ์ของคนเมืองที่เปราะบางแม้ว่าจะมีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้นตรงหน้า แต่ทุกคนกลับเพิกเฉย

เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ในขณะที่พนักงานออฟฟิศได้แปลงพื้นที่สาธารณะให้กลายเป็นพื้นที่ส่วนตัว ผ่านกิจกรรมทางเพศที่เป็นกิจกรรมที่ต้องทำในที่ส่วนตัว ปกปิด แต่กลับถูกเปิดเผยในที่สาธารณะ และเป็นการเปิดเผยความเป็นญี่ปุ่นในอีกมุมหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึง “ความเป็นญี่ปุ่น” ในอีกแง่มุมหนึ่ง ผ่านกิจกรรมทางเพศ ที่อธิบายถึงความเป็นหน้าฉาก และหลังฉากของสังคมญี่ปุ่น ในประเด็นความเป็นเมืองเป็นสิ่งที่นักสังคมวิทยา Georg Simmel (อ้างถึงใน ไพโรจน์ คงทวีศักดิ์, 2552) นำเสนอ ภาพเมืองออกมาในฐานะ อาณาบริเวณที่เต็มไปด้วยความแปลกแยก เมืองที่ชิมเมลก่กล่าวถึงคือมหานครสมัยใหม่ (metropolis) มหานครในสายตาของเขาคือท่าเลหลักของเศรษฐกิจแบบเงินตรา การแบ่งแรงงาน การจูงใจว่างเฉยไม่ใส่ใจจนดูเหมือนไร้ความรู้สึก เงินตราจะลดทอนคุณลักษณะทุกอย่าง และความเป็นปัจเจกชนของทุกคนลงมาเป็นคำ ถามว่า “เท่าไร” การผลิตภายในมหานครก็เป็นการผลิตเพื่อตลาดที่ผู้ผลิตและผู้บริโภคไม่ ได้รู้จักกัน ของทุกชิ้น (รวมทั้งคนทุกคน) จะถูกพิจารณาไปตามเนื้อผ้า มหานครยังเป็นสถานที่ที่ปัจเจกบุคคลจะได้เผชิญกับสิ่งกระตุ้นเร้าทางประสาทที่เข้มข้นและพลิกผันกลับกลายอย่างรวดเร็ว การทอดสายตา ออกไปเพียงครั้งเดียวอาจทำให้เราเห็นภาพที่แตกต่างกันอย่างรุนแรง รวมทั้งสิ่งที่ไม่อาจคาดถึงได้ ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และความแตกต่างอย่างรุนแรงของสิ่งเร้ารอบตัวในมหานครทำให้ชีวิตของผู้คนเป็น ชีวิตที่เต็มไปด้วยความระมัดระวังและต้องใช้สมองคิดคำนวณอยู่ตลอดเวลา ชิมเมลก่กล่าวว่า ผู้คนในมหานครสมัยใหม่ตอบสนองสิ่งต่างๆ ด้วย หัวสมองมากกว่าหัวใจ และในท้ายที่สุดพวกเขาก็ได้พัฒนาท่าทีวางเฉย ไม่ใส่ใจ (blasé attitude) กับสิ่งเร้ารอบตัวขึ้นมาเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันตนเอง จากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่อย่างไรก็ตาม ความเห็นของ นิภาพร รัชตพัฒนากุล (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) มองว่านอกจากเรื่องความสัมพันธ์อันเปราะบางทางสังคมเมืองที่เกิดขึ้นในญี่ปุ่นบางครั้งการไม่เข้าไปยุ่งกับเรื่องคนอื่นจะเป็นการให้เกียรติในฐานะที่เป็นเรื่องของบุคคลนั้นๆ ผู้อื่นถือว่าเป็นคนนอกจะไม่เข้าไปก้าวก่าย รวมไปถึงความคิดพื้นฐานของคนญี่ปุ่นในลักษณะความเกรงใจ และมองว่าผู้อื่นสามารถดูแลตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องการความช่วยเหลือซึ่งอาจจะเป็นการดูถูกว่าบุคคลนั้นไม่สามารถดูแลตัวเองได้จนทำให้เกิดความละอายใจ เช่น บนรถไฟฟ้าการลุกให้ผู้อื่นนั่งถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำเนื่องจากมีที่นั่งสำรองไว้สำหรับ ผู้พิการ ผู้สูงวัย สตรีมีครรภ์ ไว้อยู่แล้ว ผู้ที่เป็นฝ่ายได้รับความช่วยเหลือจะรู้สึกอับอายว่าตนเองไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ดังนั้น ในพื้นที่สาธารณะนอกจากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์อันเปราะบางในสังคมเมืองแล้ว ยังมีบริบทอื่นที่ทำให้คนญี่ปุ่นต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจการกระทำของผู้อื่น

4.2.2 องค์ประกอบด้านลักษณะทางพฤติกรรม

เป็นการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับกิริยาท่าทางที่นักแสดงนำเสนอแสดงออกผ่านทางร่างกาย และเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ เป็นพฤติกรรมที่นักแสดงนำกระทำกับตัวเอง เช่น วิธีการสัมผัสร่างกาย รวมไปถึงพฤติกรรมที่นักแสดงนำกระทำต่อสิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมอยู่ในฉาก เช่น

นักแสดงสมทบ อุปกรณ์ สิ่งของ การวิเคราะห์เพื่อชี้ให้เห็นลักษณะ และแบบของ “เควียร์” ผ่านการแสดงกิริยาท่าทางของนักแสดงนำในการแสดงออก หรือระบุตัวตนความเป็น “เควียร์” ในพื้นที่สาธารณะ หรือการปกปิดความเป็น “เควียร์” ในพื้นที่สาธารณะ และเป็นการอธิบายถึงความเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงระหว่างบทบาทของนักแสดงนำกับพฤติกรรมที่แสดงออกว่ามีความเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกันอย่างไร โดยวิเคราะห์ออกเป็น 3 ช่วง เป็นการแบ่งโดยใช้เกณฑ์ของลักษณะพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของทั้ง 2 ฝ่ายที่จะแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันอย่างสังเกตเห็นได้ ได้แก่

1. ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ คือ ช่วงเริ่มต้นซึ่งยังไม่เข้าสู่การมีเพศสัมพันธ์ เป็นช่วงการเล่าเรื่อง และที่มาของนักแสดงที่อยู่ในเรื่อง ใช้เวลาในการเล่าเรื่องพอสังเขป โดยส่วนใหญ่จะใช้เวลาประมาณ 3-5 นาทีสังเกตพฤติกรรม และท่าทางของทั้งสองฝ่ายที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงสถานภาพที่อยู่ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปในลักษณะใด โดยใช้บริบททางสังคมญี่ปุ่นเป็นกรอบในการอธิบายพฤติกรรมนั้น

2. ช่วงขณะกำลังมีเพศสัมพันธ์ คือ ช่วงที่ทั้ง 2 ฝ่ายกำลังอยู่ในกิจกรรมทางเพศ ใช้เวลาในการเล่าเรื่องมากที่สุด โดยส่วนใหญ่จะใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที สังเกตพฤติกรรม และท่าทางของทั้ง 2 ฝ่ายที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงสถานภาพที่อยู่ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปในลักษณะใด โดยใช้บริบททางสังคมญี่ปุ่นเป็นกรอบในการอธิบายพฤติกรรมนั้น

3. ช่วงหลังสำเร็จความใคร่ คือช่วงที่ทั้ง 2 ฝ่าย สิ้นสุดกิจกรรมทางเพศ โดยใช้การสำเร็จความใคร่ หรือหลังน้ำอสุจิของทั้ง 2 ฝ่าย หรือหากมีเพียงแค่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสำเร็จความใคร่ ถือว่าเข้าสู่ช่วงหลังสำเร็จความใคร่ เป็นช่วงที่ใช้เวลาในการเล่าเรื่องน้อยที่สุด หรือในบางเรื่องไม่มีการเล่าเรื่องในส่วนนี้ สังเกตพฤติกรรม และท่าทางที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงสถานภาพที่อยู่ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปในลักษณะใด โดยใช้บริบททางสังคมญี่ปุ่นเป็นกรอบในการอธิบายพฤติกรรมนั้น

การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านพฤติกรรมผู้วิจัยจะวิเคราะห์แต่ละองค์ประกอบออกเป็น 3 ช่วงเนื่องจากแต่ละช่วงจะมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจน สามารถอธิบายแต่ละองค์ประกอบที่แสดงออกถึงความหมายที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงจะประกอบไปด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบดังต่อไปนี้ กล่าวคือ

4.2.2.1 กิริยา ท่าทาง

ในช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 2 ฝ่ายจะมีกิริยาท่าทางโดยทั่วไปแสดงออกถึงความเป็นชายปกติทั่วไป พฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกจะเป็นไปตามบทบาทที่ได้รับ การแสดงออกถึงกิริยามารยาทในแบบญี่ปุ่นซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้โดยทั่วไปในหนังโป๊ญี่ปุ่น กิริยาท่าทางที่เกิดขึ้นในหนังโป๊ญี่ปุ่นจะถูกตีกรอบให้อยู่ภายใต้กรอบของสังคมญี่ปุ่น คือ ความนอบน้อม ความสุภาพ โดยเฉพาะในบทบาทที่ความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายที่จำเป็นต้องใช้ความสุภาพมาก เช่น

ความแตกต่างทางอายุ การที่ทั้งสองฝ่ายไม่เคยพบเจอกันมาก่อน หรือแตกต่างกันในเชิงสถานภาพทางสังคม เป็นต้น ซึ่งสถานการณ์ก่อนมีเพศสัมพันธ์นักแสดงฝ่ายรับจะเป็นผู้ที่แสดงออกถึงความเป็นญี่ปุ่นชัดเจน เช่น การใช้คำสุภาพ นอบน้อม “ความเป็นญี่ปุ่น” ถูกนำเสนอผ่านการแนะนำตัวของนักแสดงนำ เป็นขั้นตอนที่อยู่ในช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจะกล่าวถึงประวัติส่วนตัว เรื่องราวของตนเองที่เกี่ยวกับกีฬา และประสบการณ์ทางเพศ ซึ่งลักษณะการแนะนำตัวที่กล่าวมานั้น เป็นวิธีการที่แสดงออกถึง “ความเป็นญี่ปุ่น” ซึ่งโดยทั่วไปในการไปอยู่ในที่ใหม่ บุคคลจะต้องแนะนำตัวให้เป็นที่รู้จัก แสดงลำดับขั้นความอาวุโสของผู้ที่มาก่อน ทั้งในแง่การเข้ามาก่อนในพื้นที่นั้น หรือความอาวุโสจากอายุซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมญี่ปุ่นที่สำคัญ หนังสือญี่ปุ่นที่นำมาวิเคราะห์ทุกเรื่องจะไม่เปิดฉากด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทันที จะต้องมีการแนะนำตัวซึ่งเป็นการสร้าง “ความเป็นญี่ปุ่น” ในสถานการณ์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ และทำลาย “ความเป็นญี่ปุ่น” ในระหว่างที่มีเพศสัมพันธ์

ภาพที่ 4.19 แสดงถึงพฤติกรรม และสถานการณ์ในช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์แสดงความปกติเป็นไปตามระเบียบของสังคมญี่ปุ่น

เมื่อเข้าสู่ช่วงระหว่างมีเพศสัมพันธ์พฤติกรรมของฝ่ายรุกในหนังสือที่นำมาวิเคราะห์พฤติกรรม และกิริยาท่าทางของฝ่ายรุกจะมีลักษณะก้าวร้าว ช่มชู้ฝ่ายรับ นำเสนอในลักษณะตรงกันข้ามความเป็นญี่ปุ่นในประเด็น การปฏิบัติตน และมารยาทของคนญี่ปุ่นที่ปฏิบัติต่อผู้อื่น โดยเฉพาะในระหว่างที่มีเพศสัมพันธ์ฝ่ายรุกจะก้าวร้าวมากขึ้น เช่น การใช้คำหยาบคาย การบังคับ หรือกระตุ้นให้ฝ่ายรับแสดงกิริยาหยาบคาย เป็นต้น ฝ่ายรุกซึ่งก่อนหน้านี้มีความก้าวร้าวอยู่ก่อนจะเพิ่มความก้าวร้าวมากขึ้น และกระตุ้นให้ฝ่ายรับมีพฤติกรรมก้าวร้าวเช่นเดียวกับตน เช่น การใช้คำ

หยาบคาย การตะโกน ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นแต่ละเรื่องจะดำเนินไปในลักษณะที่เป็นไปตามครรลองของสังคมญี่ปุ่นวัตถุประสงค์เพื่อประกอบสร้าง “ความเป็นญี่ปุ่น” แต่ในขณะเดียวกันหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะประกอบสร้าง ความเป็น “เควียร์” ขึ้นมาเพื่อต่อต้าน “ความเป็นญี่ปุ่น” นั้นอีกทีหนึ่ง โดยใช้การแสดงออกของฝ่ายรุกทำหน้าที่ในการต่อต้านนั้น เช่น ในเรื่อง High School Men's Part 20 ที่ครูผู้หญิงใช้เท้าตุนักเรียนชายซึ่งโดยทั่วไปเป็นการดูถูกเนื่องจากสังคมชายเป็นใหญ่ที่ผู้หญิงจะไม่สามารถใช้เท้าซึ่งเป็นส่วนที่ต่ำที่สุดของร่างกายมาสัมผัสกับหน้าที่เป็นดั่งสัญลักษณ์ของความเป็นหน้าตาของบุคคลนั้น หรือเป็นสัญลักษณ์ของ “ความเป็นญี่ปุ่น” ที่หนังโป๊เกย์พยายามสร้างขึ้น และทำลายสัญลักษณ์นั้นผ่าน ความเป็น “เควียร์” ลักษณะที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่ง คือ การแสดงท่าทางความเป็นหญิงของฝ่ายรับในขณะที่กำลังมีเพศสัมพันธ์ เช่น การแสดงท่าทางออดอ้อน การทอดสายตา การแอ่นหน้าอก เป็นต้น ในหนังโป๊เกย์บางเรื่อง เช่น เรื่อง Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3 แม้ว่าฝ่ายรับจะมีลักษณะที่แสดงออกความเป็นชายสูง เช่น การเป็นนักกีฬาเบสบอล รูปร่างแบบนักกีฬาที่มีกล้ามเนื้อ มัดกล้ามเนื้อ แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศแล้ว การแสดงออกถึงความเป็นชายจะถูกแทนที่ด้วยความเป็นหญิง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ อรรถ บุนนาค (สัมภาษณ์, 2562) พบว่า การเล่าเรื่องในลักษณะดังกล่าวเป็นการเล่าเรื่องในลักษณะเดียวกันกับการเล่าเรื่องหนังโป๊ชายหญิงที่จะมีไวยากรณ์การเล่าเรื่องในลักษณะที่ประกอบสร้างให้ฝ่ายชาย หรือฝ่ายรุก แสดงออกพฤติกรรมความเป็นชายสูง เช่น ก้าวร้าว ดุดัน ใช้เสียงทุ้ม และดัง ในขณะที่ฝ่ายหญิงหรือฝ่ายรับ จะแสดงออกถึงความเป็นหญิงสูง เช่น การร้องครวญคราง การใช้เสียงแหลมสูง การอ้อนวอน เป็นต้น ซึ่งในประเด็นนี้จะอธิบายเพิ่มเติมในส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศในลำดับต่อไป

ภาพที่ 4.20 แสดงการมีอำนาจผู้หญิงที่เหนือกว่าผู้ชายผ่านการสั่งการเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศ

ภาพที่ 4.21 แสดงถึงการมีอำนาจเหนือพื้นที่ของชายแปลกหน้าที่เหนือกว่าพนักงานส่งของซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่

ช่วงหลังสำเร็จความใคร่ หญิงโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่เน้นบทบาทกลุ่มอาชีพโดยส่วนใหญ่จะนำเสนอเรื่องราวที่แสดงออกในความหมายของการกลับเข้าสู่พฤติกรรมปกติ กล่าวคือ เมื่อทั้ง 2 ฝ่ายหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดสำเร็จความใคร่ กิริยาท่าทางจะกลับไปเหมือนช่วงก่อนจะมีเพศสัมพันธ์ บรรทัดฐานของสังคมญี่ปุ่นจะกลับเข้ามามีบทบาทในการกำหนดกิริยา ท่าทาง ของนักแสดง เช่น ความสุภาพ นอบน้อม ลักษณะความก้าวร้าว หรือสิ่งที่ตรงกันข้ามซึ่งเกิดขึ้นเมื่ออยู่ในช่วงกำลังมีเพศสัมพันธ์ กิริยาท่าทางเหล่านั้นจะหายไป

ภาพที่ 4.22 แสดงพฤติกรรมกลับเข้าสู่ภาวะปกติเมื่อสำเร็จความใคร่

ตารางที่ 4.6

กิริยา ท่าทาง ของทั้ง 2 ฝ่ายที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

บทบาทในกิจกรรม ทางเพศ	ลักษณะกิริยาท่าทางที่ แสดงออก	ความหมาย
ฝ่ายรุก	เป็นไปตามบทบาทที่ได้รับ มี ลักษณะพฤติกรรมก้าวร้าว และข่มขู่ฝ่ายรับ โดยเฉพาะใน ระหว่างที่มีเพศสัมพันธ์ฝ่ายรุก จะก้าวร้าวมากขึ้น เช่น การใช้ คำหยาบคาย การบังคับ หรือ กระตุ้นให้ฝ่ายรับแสดงกิริยา หยาบคาย ในช่วงสุดท้ายจะ แสดงอาการที่มีอำนาจ เหนือกว่าฝ่ายรับ เช่น แสดง ความพอใจหลังจากสำเร็จ ความใคร่บนร่างกายฝ่ายรับ ได้แก่ บริเวณใบหน้า ลำตัว หรือหลัง	ต้องการนำเสนอความจริงให้ เข้ากับ บทบาทเพื่อให้ผู้ชมรู้สึก คล้อยตามกับ บทบาทของ นักแสดงและต้องการ ประกอบ สร้างความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิริยา ท่าทางของนักแสดง การมีอำนาจ เหนือกว่าของฝ่ายรุกผ่านคำพูด และการ กระทำในระหว่างที่มีเพศสัมพันธ์ที่ แตกต่างจากการมีปฏิสัมพันธ์ใน สถานการณ์ปกติ หรือในพื้นที่สาธารณะ ต้องการสื่อให้เห็นถึงการต่อต้าน และรื้อ ถอนความเป็นญี่ปุ่นผ่าน นักแสดงฝ่ายรุก ที่กระทำต่อ ฝ่ายรับ และชัยชนะของกลุ่ม “เคเวียร์” ที่ได้รับจากการสำเร็จ ความ ใคร่บนร่างกายฝ่ายรับ
ฝ่ายรับ	ก่อนมีเพศสัมพันธ์จะแสดงออก ถึงมารยาทความเป็นญี่ปุ่น อย่างชัดเจน เช่น การใช้คำ สุภาพ ความนอบน้อม แต่เมื่อ ถึงสถานการณ์ ที่มีเพศสัมพันธ์ จะมีความก้าวร้าว ต่างต่าง จากพฤติกรรมก่อนหน้านี้	ต้องการแสดงถึงความเป็นหน้า ฉากหลัง ฉากของคนญี่ปุ่นผ่าน กิจกรรมทางเพศ โดยนำเสนอ ความแตกต่างของ พฤติกรรมก่อนหน้าและระหว่างการมี เพศสัมพันธ์ ต้องการแสดงถึงการถูกกด ทับ ความเป็นญี่ปุ่นที่แสดงพฤติกรรม เปลี่ยนไปเมื่ออยู่ในสถานการณ์ การมี เพศสัมพันธ์

ในแต่ละช่วงจะมีพฤติกรรมการแสดงออกของกิริยาท่าทางที่ต่างกัน
ออกไปสามารถอธิบายโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับพิธีกรรม (Rite of Passage) ของ Victor Turner (1969)
ซึ่งอธิบายลักษณะของกระบวนการทางพิธีกรรม (Ritual Process) ในฐานะการเปลี่ยนผ่านจากภาวะ
หนึ่งไปยัง อีกภาวะหนึ่ง ซึ่งในที่นี้จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมของนักแสดงจะเปลี่ยนไปตามช่วงเวลาทั้ง

3 ช่วง เป็นการนำเสนอที่สะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมทางเพศเป็นเหมือนพิธีกรรมที่เปลี่ยนจากภาวะปกติเข้าสู่ช่วงเวลาพิเศษ กล่าวคือ เมื่ออยู่ในช่วงเวลาที่นอกเหนือจากกิจกรรมทางเพศ ทั้ง 2 ฝ่ายมีพฤติกรรมที่เป็นปกติ โดยที่มีกรอบของสังคมญี่ปุ่นเป็นบรรทัดฐานและกำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกแต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศจะนำนักแสดงเข้าสู่ภาวะหรือช่วงเวลาพิเศษที่พฤติกรรมจะแตกต่างออกไปและเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมนั้นแล้วจะเข้าสู่ภาวะปกติอีกครั้ง เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับแนวคิดคาร์นิวัล ของ Bakhtin (1965) ซึ่งในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่แห่งการทดลองต่อต้านอำนาจเมื่อกิจกรรมทางเพศสิ้นสุดลงทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ เช่นเดียวกันกับการอธิบายเรื่องเหตุการณ์พิเศษที่จัดขึ้นเพื่อให้ปัจเจกได้ทดลองการต่อต้านอำนาจ เมื่อเหตุการณ์นั้นจบลงอำนาจที่เคยกลับหัวกลับหางจะกลับไปอยู่ในตำแหน่งอำนาจเดิม

นอกจากนี้แล้วความเป็นหน้าฉากหลังฉากยังเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ถูกนำเสนอผ่านกิจกรรมทางเพศ ก่อนที่จะเข้าสู่ก่อนระหว่างและหลังมีเพศสัมพันธ์แสดงให้เห็นถึงลักษณะพฤติกรรมที่แตกต่างกันดังที่อธิบายไป โดยที่ตัวแปรที่สำคัญ คือ กิจกรรมทางเพศ ที่เป็นพิธีกรรมที่นำไปสู่ความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น จากการสัมภาษณ์ ปิยวรรณ อัครวราชนัย (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) กล่าวถึง การสร้างพื้นที่เชิงนามธรรมของคนญี่ปุ่นในลักษณะการเป็นส่วนรวม และการเป็นส่วนรวม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกต่อหน้าสาธารณะ การทำงานหรือการติดต่อกับบุคคลที่พึงรู้จักจะมีลักษณะอย่างหนึ่ง การรักษาหน้า รักษามารยาทจะเป็นวิธีที่รู้กันของคนญี่ปุ่นในเชิงการพูดเพื่อมารยาท ในขณะเดียวกันพื้นที่ส่วนตัวที่สร้างไว้สำหรับบุคคลที่เรียกว่าคนในกลุ่ม คนสนิท ซึ่งคนญี่ปุ่นยอมให้คนในสามารถเข้าถึงความเป็นส่วนตัวได้มากกว่า ขอบเขตพื้นที่ที่เป็นพรมแดนระหว่างความเป็นส่วนตัวและส่วนรวมจะถูกแสดงออกผ่านพฤติกรรมอย่างเห็นได้ชัด การแสดงหรือพูดตามมารยาท การหยอกล้อ ระดับภาษาจะชี้ให้เห็นถึงความเป็นคนใน และคนนอก

4.2.2.2 การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า

เป็นการวิเคราะห์ต้องการแสดงให้เห็นถึงการประกอบสร้าง “ความเป็นญี่ปุ่น” ผ่านการแสดงออกทางอารมณ์ และสีหน้าของนักแสดง โดยทั่วไปสังคมญี่ปุ่นมักจะแสดงออกในทิศทางที่ถนอมน้ำใจฝ่ายตรงข้าม รักษาหน้าของทั้งสองฝ่าย ในลักษณะ “น้ำซุ่นไว้ในน้ำใสไว้นอก” ซึ่งจะเป็นการแสดงออกในช่วงก่อนหน้ามีเพศสัมพันธ์ เมื่อเข้าสู่ช่วงมีเพศสัมพันธ์จะเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้าม และจะกลับเข้าสู่สภาพปกติเมื่อเพศสัมพันธ์นั้นจบลง

ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์การแสดงออกทางอารมณ์ และสีหน้าของนักแสดงจะเป็นไปในลักษณะที่มีบรรทัดฐานของสังคมญี่ปุ่นเป็นตัวกำกับพฤติกรรม การแสดงออกทางอารมณ์จะมีไม่มากนัก แม้ว่าจะรู้สึกอย่างไรจะไม่แสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน เป็นการทำตามความคาดหวัง และบรรทัดฐานของสังคมที่ต้องเคารพความเป็นส่วนรวม คำนึงถึงผู้อื่นก่อน จะไม่แสดงออก

ในสิ่งที่ตนเองรู้สึก ซึ่งสามารถสังเกตได้จากบทสนทนา การมีปฏิสัมพันธ์กันของนักแสดง หนึ่งไปเกย์
ทุกเรื่องจะนำเสนอพฤติกรรมที่อ่อนนุ่ม เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม

ในช่วงระหว่างมีเพศสัมพันธ์การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้าที่สื่อสาร
นัยยะแห่ง “ความเป็นญี่ปุ่น” หมายถึง โดยทั่วไปคนญี่ปุ่นจะไม่แสดงออกผ่านทางสีหน้ามากนัก จะเก็บ
อารมณ์ และแสดงออกอย่างสุภาพโดยเฉพาะในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งประเด็นนี้ถูกท้าทายผ่านการใช้
อำนาจของนักแสดงได้รับบทบาทมีอำนาจน้อยกว่าในเชิงพื้นที่ และมีอำนาจน้อยกว่าในสังคม
ภายนอก แต่จะเป็นนักแสดงที่รับบทเป็นฝ่ายรุกที่มีอำนาจมากกว่าซึ่งเป็นการสลับโครงสร้างอำนาจ
ดังที่กล่าวไปในหัวข้อก่อนหน้านี้ เช่น ในเรื่อง Working Men Part 14 ดำรงเป็นฝ่ายรับ และชายใน
บ้านที่ถูกตรวจค้นเป็นฝ่ายรุก นักแสดงที่เป็นฝ่ายรับ การแสดงอารมณ์ สีหน้าของดำรงจะถูกท้าทาย
โดยชายในบ้าน แม้ว่าจะถูกขึ้นใจให้มีเพศสัมพันธ์ แต่ดำรงมิได้แสดงอาการเกรี้ยวกราด หรือแสดง
ความรุนแรงผ่านร่างกาย การขัดขืนกระทำผ่านคำพูดที่อ่อนนุ่ม การปกป้องจะไม่ใช้กำลังรุนแรง สีหน้า
ไม่แสดงออกถึงความไม่พอใจ พยายามหลบตา และใช้คำพูดที่สุภาพขอร้องให้หยุดการกระทำ แต่ใน
ที่สุดดำรงเมื่อถูกกระทำ กระตุ่น และยั่วให้แสดงออกถึงอารมณ์ที่แท้จริง จะแสดงออกในลักษณะที่
ตรงกันข้ามกับช่วงแรกของสถานการณ์ กล่าวคือ ดำรงจะระเบิดอารมณ์ ใช้คำหยาบคาย เกรี้ยว
กราดซึ่งเป็นผลจากการยั่วของอีกฝ่าย วิเคราะห์ได้ว่าการกระทำในช่วงแรกของดำรงจะดำเนินไป
ในขอบของญี่ปุ่น ซึ่งแสดงออกถึง “ความเป็นญี่ปุ่น” แต่เมื่อถูกกระตุ่น และยั่ว “ความเป็นญี่ปุ่น”
นั้นจะถูกทำลายลง ชี้ให้เห็นความเป็นหน้าฉาก และหลังฉากของ “ความเป็นญี่ปุ่น”

เมื่อถึงช่วงสำเร็จความใคร่หนึ่งไปเกย์ทุกเรื่องที่น่าสนใจวิเคราะห์ฝ่ายรุกจะ
สำเร็จความใคร่บนร่างกายของฝ่ายรับ เช่น บนใบหน้า บนลำตัว หรือในปาก แม้กระทั่งการสำเร็จ
ความใคร่ในทวารหนักฝ่ายรุกจะนำน้ำอสุจิที่อยู่ในถุงยางออกมาเทบนร่างกายของฝ่ายรับเพื่อประกาศ
ชัยชนะเหนือร่างกายฝ่ายรับด้วยสีหน้าที่พอใจ และสะใจ

ตารางที่ 4.7

การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า ของทั้ง 2 ฝ่ายที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	ลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์สีหน้า	ความหมาย
การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า ฝ่ายรุก	ความแตกต่างของการแสดงอารมณ์ และสีหน้าในแต่ละช่วงจะเปลี่ยนไป ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์จะถูกกำหนดโดยขนบธรรมเนียมญี่ปุ่นสุภาพ อ่อนน้อม เมื่อเข้าสู่ช่วงระหว่างมีเพศสัมพันธ์ ฝ่ายรุกจะมีการแสดงสีหน้าที่เกรี้ยว กราด รุนแรง และ ช่วงหลังสำเร็จความใคร่จะกลับไปสุภาพ อ่อนน้อมเช่นเดิม	ต้องการนำเสนอสิ่งที่ตรงกันข้ามกับ “ความเป็นญี่ปุ่น” เพื่อแสดงการต่อต้าน “ความเป็นญี่ปุ่น” ใน ขณะเดียวกันจะมีการต่อต้าน ความเป็นชายที่มีสูงกว่าในฝ่ายรับซึ่งเป็นการกระทำของฝ่ายรุกที่พยายามจะเอาชนะผ่านกิจกรรมทางเพศ
การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า ฝ่ายรับ	ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์จะไม่แสดงสีหน้าที่แสดงความรู้สึก เก็บความรู้สึกเหมือนพฤติกรรมทั่วไปของคนญี่ปุ่น แต่เมื่ออยู่ในระหว่างมีเพศสัมพันธ์การแสดง อารมณ์ และสีหน้าแสดงความ เจ็บปวด ไม่พอใจ แต่จะมีหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นบางเรื่องที่ยังคงเก็บความรู้สึก สีหน้า แม้ว่าจะเจ็บปวด เมื่อเข้าสู่ช่วงหลังสำเร็จความใคร่จะกลับไปมีปฏิสัมพันธ์กับฝ่ายรุกในแบบสุภาพ อ่อนน้อม เหมือนไม่เกิดอะไรขึ้น	แสดงให้เห็นถึงการตกเป็นฝ่ายถูกกระทำ ถูกกดทับผ่านกิจกรรมทางเพศ และการแสดงออกทางสีหน้าที่มีมากขึ้นในระหว่างกิจกรรมทางเพศแสดงให้เห็นถึงการมีหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่นเป็นการพยายามต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นที่ถูกแสดงออกผ่านนักแสดงที่เป็น ฝ่ายรับ การกดทับความเป็นชายผ่านการถูกกระทำ แต่จะมีบางส่วนที่พยายามอ้างความเป็นญี่ปุ่นด้วยการไม่ แสดงอารมณ์สีหน้าที่เจ็บปวดอดทนอดกลั้นซึ่งเป็นการแสดงการกดทับของฝ่ายรุกที่ต่อต้านอำนาจของ “ความเป็นญี่ปุ่น”

ประเด็นความเป็นชายในการแสดงอารมณ์สีหน้าในประเด็นนี้จะพบว่า ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญ กับการแสดงออกที่ถูกกำกับโดยการแสดงออกซึ่งความเป็นชาย ในกรอบสังคมญี่ปุ่นเพื่อแสดงให้เห็นว่า ความเป็นชายถูกท้าทายและต่อต้านโดยความเป็น “เกย์” กล่าวคือเมื่อหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกำหนดให้ผู้ที่มีความ เป็นชายสูงตกเป็นฝ่ายรับการแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้าจะยังคงเป็นไปในลักษณะที่ยังคงความเป็นชาย คือ การแสดงท่าทางและอารมณ์ที่ชิงชังใช้กำลัง ในการต่อสู้แต่ก็ไม่สามารถสู้กับอีกฝ่ายหนึ่งได้นอกจากนี้ยังแสดง ออกถึงความสูญเสียความเป็นชาย การแสดงออกถึงความเสียใจและสูญเสียอำนาจความเป็นชายผ่านการแสดงสีหน้าที่เจ็บปวด

ประเด็นการแสดงออกในพื้นที่หนังโป๊เกย์ที่นำมาวิเคราะห์มีหลายเรื่องที่ใช้พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ในการทำกิจกรรมทางเพศฝ่ายรับจะต้องเก็บอาการไม่แสดงออกเพื่อรักษา หน้า และไม่สร้างตนเองให้เป็นจุดสนใจ ทำตัวเองให้เหมือนไม่มีตัวตนมากที่สุดในพื้นที่สาธารณะแห่ง นั้นซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงออกถึงการเป็นตัวแทน “ความเป็นญี่ปุ่น” ที่ต้องการรักษาหน้า เคารพผู้อื่น และให้เกียรติสถานที่ เช่น ในเรื่อง TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage ลูกค้า ซึ่งเป็นฝ่ายรับจะต้องเก็บอาการ ไม่ส่งเสียง เนื่องจากเกรงว่าห้องข้างๆ ซึ่งกำลังถูกใช้เป็นสถานที่นวด ลูกค้าอีกคนเช่นกันจะได้ยินเสียงซึ่งแต่ละห้องจะเป็นเพียงแค่นั่งกันไม่เก็บเสียง และสามารถมองเห็น ห้องข้างๆ โดยการเดินออกมาทางด้านหน้า

4.2.2.3 น้ำเสียง

หนังโป๊เกย์ทุกเรื่องที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้ นักแสดงจะใช้น้ำเสียงใน ลักษณะเดียวกันทั้งหมดคือ เสียงทุ้มในแบบที่แสดงออกถึงความเป็นชาย โดยเฉพาะในช่วงก่อนมี เพศสัมพันธ์ ทุกเรื่องจะประกอบสร้างให้นักแสดงใช้น้ำเสียงทุ้ม มีลักษณะของความเป็นชายแบบปกติ ทั่วไป

เมื่อเข้าสู่ช่วงกำลังมีเพศสัมพันธ์ลักษณะของการใช้เสียงจะถูกแบ่ง ออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้น้ำเสียงแบบเดิม หรือเสียงทุ้ม แม้ว่าจะมีความรู้สึกไม่พอใจ หรือ ทรมาน การใช้เสียงอีกลักษณะหนึ่งคือ การใช้เสียงแหลม หรืออ่อนหวานเพื่อแสดงให้เห็นถึงการตก อยู่ในภาวะการเป็นผู้ถูกกระทำ แสดงออกถึงลักษณะความเป็นหญิงที่ยอมจำนนต่อการถูกกระทำนั้น

เมื่อเข้าสู่ช่วงหลังสำเร็จความใคร่ นักแสดงทุกคนจะกลับไปใช้น้ำเสียงทุ้ม แบบเดิมเป็นการแสดงให้เห็นถึงการกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

ตารางที่ 4.8

ลักษณะของน้ำเสียงกับการแสดงความเป็นชายของนักแสดง

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	ลักษณะของน้ำเสียง	ความหมาย
ฝ่ายรุก	ใช้น้ำเสียงทุ้ม แสดงออกถึงความเป็นชาย แต่จะมีอยู่ 1 เรื่องที่มีฝ่ายกระทำเป็นครูผู้หญิงใช้น้ำเสียงที่แสดงออกความเป็นหญิงชัดเจน เช่น เสียงแหลม ใช้เสียงออดอ้อน	ต้องการนำเสนอความเป็นชายที่อยู่ในบทบาทนั้น และใช้ความเป็นหญิงเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการกดทับฝ่ายรับที่มีความเป็นชายสูงกว่าฝ่ายรุกในองค์ประกอบอื่น
ฝ่ายรับ	ใช้น้ำเสียงทุ้ม แสดงออกถึงความเป็นชาย แต่เมื่อถึงช่วงกำลังมีเพศสัมพันธ์จะเปลี่ยนไปใช้น้ำเสียงแหลม แสดงความเป็นหญิง และกลับไปใช้น้ำเสียงทุ้มตามเดิมหลังจากสำเร็จความใคร่	ต้องการนำเสนอความเป็นชายในบทบาทนั้นๆ และนำความเป็นชายนั้นมากดทับ และต่อต้านผ่านการกระทำของฝ่ายรุก การบังคับให้แสดงออกถึงความเป็นหญิงเป็นการเอาชนะของฝ่ายรุกที่มีเหนือกว่าความเป็นชายของฝ่ายรับ

จากตารางสามารถอธิบายได้ว่า หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นต้องการประกอบสร้างความเป็นชายให้กับนักแสดงเพื่อนำความเป็นชายนี้ไปรี้อทำลาย เช่น ในเรื่อง High School Men's Part 20 ที่นักเรียนชายถูกครูผู้หญิงบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน น้ำเสียงของนักเรียนจะทุ้มแสดงออกถึงความเป็นชายชัดเจน แต่ในขณะที่ครูผู้หญิงจะใช้น้ำเสียง เล็ก แหลม และเสียงเบาแสดงออกถึงความเป็นหญิงอย่างชัดเจน ซึ่งหนังสือประกอบสร้างความเป็นหญิงผ่านน้ำเสียงของครูมีอำนาจเหนือกว่าความเป็นชายผ่านน้ำเสียงของนักเรียนชาย นอกจากนี้แล้วน้ำเสียงที่แสดงออกความเป็นชายยังถูกนำไปใช้เพื่อแสดงถึงการมีชัยชนะเหนือความเป็นชายของกลุ่ม “เคียวริ์” กล่าวคือ ในขณะที่ฝ่ายรับซึ่งมีความเป็นชายสูงกำลังถูกกระทำ และทำลายอำนาจความเป็นชาย น้ำเสียงที่แสดงออกถึงความเจ็บปวด และสูญเสียยังคงเป็นน้ำเสียงที่แสดงออกถึงความเป็นชาย ฝ่ายรับจะร้องด้วยน้ำเสียงทุ้ม เพื่อแสดงความเจ็บปวด ความก้าวร้าวที่ส่งผ่านทางน้ำเสียงแสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวด และสูญเสียความเป็นชาย ในขณะที่ฝ่ายรุกที่มีลักษณะตรงข้ามจะใช้การกระตุ้นเพื่อให้ฝ่ายรับแสดงความรู้สึกอึดอัด ขัดขืน ด้วยการใช้คำถาม เช่น รู้สึกเป็นอย่างไรบ้าง เจ็บปวดหรือไม่ เป็นต้น ซึ่งคำตอบจะเป็นไปในทำนองร้องขอให้หยุด และแสดงความเจ็บปวด แต่จะมีบางเรื่องที่ฝ่ายรับถูกบังคับให้แสดงออกถึงความเป็นหญิง เช่น การใช้เสียงออดอ้อนเพื่อขอร้องให้หยุดทำ หรือการครางที่มี

เสียงแหลม หรือมีจังหวะเดียวกันกับหนังโป๊ชายหญิง โดยที่ฝ่ายรุกจะเป็นฝ่ายบังคับให้ฝ่ายรับแสดงพฤติกรรมดังกล่าว

จากลักษณะการใช้เสียงที่น่าเสนอมักจะเห็นได้ว่ามีลักษณะเช่นเดียวกับการเข้าสู่พิธีกรรมที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป ในช่วง ก่อน ระหว่าง และหลังจากสำเร็จความใคร่ แสดงให้เห็นถึงภาวะปกติ และภาวะพิเศษที่นักแสดงในบางเรื่องใช้เสียงแหลมซึ่งเป็นลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นหญิง แต่เมื่อผ่านพ้นกิจกรรมทางเพศไปแล้ว การกลับเข้าสู่ภาวะปกติ หรือการใช้เสียงทุ้มจะกลับมาเช่นเดิม

4.2.2.4 การเปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะ

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความเป็น “เคเวียร์” ที่ถูกแสดงออกในพื้นที่สาธารณะและอธิบายความสัมพันธ์ของการสร้างความเป็น “เคเวียร์” เมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัว การเข้ามามีบทบาทของสังคมที่มีความหมายต่อการแสดงตัวตนของ “เคเวียร์” ที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

ตารางที่ 4.9

ลักษณะทางพฤติกรรมที่ปรากฏในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และการอธิบายความสัมพันธ์เชิงอำนาจ

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	การเปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะ	ความหมาย
ฝ่ายรุก	ไม่เปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะ แต่อาจจะมีรูปร่าง หรือลักษณะทางกายภาพที่แตกต่าง และมีความเป็นชายน้อยกว่าฝ่ายรับ	ต้องการแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของฝ่ายรุกที่อาจจะมีความเป็นชายน้อยกว่า เช่น รูปร่างไม่ดี แต่กลับมีอำนาจเหนือกว่าผู้ที่มีรูปร่างดี เพื่อต้องการนำเสนอการต่อต้าน และเอาชนะความเป็นชายที่อยู่ในฝ่ายรับ
ฝ่ายรับ	ไม่เปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะแต่เมื่ออยู่ในระหว่างมีเพศสัมพันธ์จะแสดงความเป็นหญิงออกมา เช่น เสียงร้อง ท่าทาง การอ้อนวอน เป็นต้น	ถูกกดทับ และเอาชนะจากฝ่ายรุก แม้ว่าจะมีลักษณะโดยรวมมีความเป็นชายสูงกว่าแต่ก็ถูกเอาชนะจากอีกฝ่ายที่มีความเป็นชายน้อยกว่า

ภาพที่ 4.23 แสดงถึงการไม่เปิดเผยความเป็น “เควียร์” ในพื้นที่สาธารณะ แสดงตัวตนในแบบชาย ญีปุ่นทั่วไป

จากภาพที่ 4.23 การแต่งกายในชุดเครื่องแบบของพนักงานส่งสินค้า แสดงให้เห็นถึงความต้องการประกอบสร้างความหมายความเป็นชายแบบปกติที่ต้องดำเนินกิจกรรม และบทบาทให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมญี่ปุ่น ไม่แสดงออกถึงอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” หรือนำเสนอความผิดปกติในพื้นที่สาธารณะ

หนังโป๊เกย์ทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในหนังโป๊เกย์กลุ่มอาซึฟ นักแสดง จะไม่แสดงออกถึงความเป็น “เควียร์” ในที่สาธารณะ กล่าวคือ ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นสะท้อนภาพของ สังคมญี่ปุ่นที่ความเป็น “เควียร์” เป็นส่วนที่ถูกปกปิด ไม่นำเสนอในพื้นที่สาธารณะ เป็นการปกปิด ตัวตนเนื่องจากอำนาจของสังคมที่เข้ามามีบทบาทต่อการนำเสนออัตลักษณ์ของกลุ่มเมื่ออยู่ในพื้นที่ สาธารณะ หรืออยู่นอกพื้นที่ของกลุ่ม “เควียร์” ทุกคนจะต้องนำเสนอตัวตนในลักษณะที่เป็นไปตาม บรรทัดฐาน และความคาดหวังของสังคมญี่ปุ่นในลักษณะที่ความเป็นชายตามที่สังคมกำหนดซึ่งเป็นสิ่ง ที่เคร่งครัด ในประเด็นการแสดงตัวตนในพื้นที่สาธารณะของกลุ่ม “เควียร์” ญี่ปุ่น ความเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญต่างเห็นตรงกันว่า “เควียร์” จะไม่แสดงตัวตนในพื้นที่สาธารณะ โดยที่ ปิยวรรณ อัครวาณิช (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

ในสังคมทั่วไปไม่สามารถแยกแยะได้ว่าใครเป็นใครไม่เป็น ผู้ชายญี่ปุ่นทุกคนมีพื้นฐาน ความคิดเรื่องการเป็นชายเจ้าสำอาง แต่งตัว จัดทรงผม กันคิ้ว แต่งหน้า ซึ่งทุกคนเป็น เหมือนกันหมด แตกต่างจากสังคมไทยซึ่งหากใครมีลักษณะดังกล่าวจะถูกเพ่งเล็งว่าไม่มี ความเป็นชาย

ในทำนองเดียวกันกับความเห็นของ วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562) ที่ให้ความเห็นในด้านภาษาญี่ปุ่นที่ไม่มีคำศัพท์ในการแยกประเภท หรือความหลากหลายทางเพศ กล่าวคือ สังคมญี่ปุ่นมีเพียงเพศชาย และหญิง นอกจากนี้ถือว่าเป็นอย่างอื่นที่สังคมไม่รู้จัก แตกต่างกับคำศัพท์ในหมวดดังกล่าวในภาษาไทยที่มีการเรียก และใช้แทนเพศวิถีในลักษณะต่างๆ ที่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของคนกลุ่มนั้นอย่างชัดเจน หลากหลาย และลงรายละเอียด อีกทั้งยังให้ความเห็นอีกว่า การเป็นผู้ชายถือว่าเป็นสิ่งที่ได้เปรียบในสังคมญี่ปุ่น ดังนั้น คนญี่ปุ่นจึงไม่ต้องการละสภาพความเป็นชายเพื่อแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เกย์” ให้สังคมเห็นการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายเป็นเพียงรสนิยม และความพึงพอใจทางเพศของแต่ละบุคคล แต่ในท้ายที่สุดจะต้องแต่งงาน และมีครอบครัว ซึ่งอาจกล่าวถึงพฤติกรรมดังกล่าวว่า เป็น ไบ (bisexual) ในความหมายของคนไทย แต่ในญี่ปุ่นไม่ถือเป็นเรื่องผิดปกติ

การแสดงออกถึงความเป็นหนุ่มเจ้าสำอาง หรือการนำเสนออัตลักษณ์ของผู้ชายญี่ปุ่นในเชิงความเป็นหญิง เช่น การไว้ผมยาว การรักษารูปร่างให้ผอมบาง การมีท่าทางอ่อนนุ่ม สุภาพเกินชายทั่วไป การพูดจาด้วยน้ำเสียงอ่อนหวาน เป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในชายญี่ปุ่น และสังคมไม่มองว่าเป็นเรื่องผิดปกติ ผู้ชายจะแสดงออกอย่างเต็มที่ที่เป็นเพียงรสนิยมส่วนตัวจึงไม่กังวล หรือวิตกจากการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม แต่ในขณะที่กลุ่ม “เกย์” จะระวังตัวเป็นอย่างมาก ปกปิดตัวตนไม่ให้สังคมรับรู้จึงแสดงออกในลักษณะที่มีความเป็นชายสูงเพื่อปกปิดความเป็น “เกย์” ของตัวเอง เช่น การมีร่างกายกำยำ การแต่งกายในลักษณะชายทั่วไป ไม่ใส่สีฉูดฉาด ไม่ลงรายละเอียดกับการแต่งกายมากนัก การไว้หนวด ตัดผมสั้น เป็นต้น (อรรถ บุนนาค, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562)

ซึ่งในส่วนนี้มีความคล้ายกับการแสดงอัตลักษณ์ของ “เกย์” ในสังคมไทยที่แม้ว่าจะเปิดกว้าง และให้การยอมรับกับความหลากหลายทางเพศ แต่จะมี “เกย์” บางกลุ่มที่ไม่ต้องการเปิดเผยตัวตนเนื่องจากไม่ต้องการถูกตราหน้าว่ามีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ จึงนำเสนอตัวตนที่มีความเป็นชายสูงดังเช่นที่ยกตัวอย่างไว้ข้างต้น

การนำเสนออัตลักษณ์ความเป็น “เกย์” จะเกิดขึ้นต่อเมื่ออยู่ในพื้นที่ปิด หรือพื้นที่เฉพาะที่เป็นพื้นที่ของ “เกย์” ที่ถูกสร้างขึ้นทั้งในแง่พื้นที่ทางกายภาพ เช่น ย่านชินจูกุ นิโงเมะ ในโตเกียว หรือพื้นที่ในเชิงนามธรรม หมายถึง สถานการณ์ หรือเหตุการณ์พิเศษที่อนุญาตให้ “เกย์” สามารถแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มได้ ได้แก่ การจัดขบวนพาเรด Gay Pride เพื่อเรียกร้องการมีตัวตนในสังคมญี่ปุ่น และสิทธิการอยู่ร่วมกันในสังคมของกลุ่ม “เกย์” ญี่ปุ่น แต่เมื่อประเด็นดังกล่าวเข้ามาอยู่ในพื้นที่ของ “เกย์” หนึ่งปีเกย์ญี่ปุ่นต้องการแสดงให้เห็นถึงการต่อต้านอำนาจความเป็นชายผ่านการประกอบสร้างความเป็นชายให้กับนักแสดง ผ่านองค์ประกอบต่างๆ ดังที่กล่าวมา ประกอบกับความต้องการประกอบสร้าง “ความเป็นญี่ปุ่น” ที่ในสภาพความเป็นจริงสังคมญี่ปุ่นยัง

ไม่ยอมรับกลุ่ม “เคเวียร์” และไม่สามารถแสดงออกถึงความเป็น “เคเวียร์” หรือเปิดเผยตัวในที่สาธารณะ หนึ่งโป๊เกย์ประเภทนี้จึงนำ “ความเป็นญี่ปุ่น” มาประกอบสร้างเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคม และนำเอา “ความเป็นญี่ปุ่น” ที่ประกอบสร้างขึ้นนั้นไปทำลายด้วยความเป็น “เคเวียร์” ผ่านกิจกรรมทางเพศ แต่ในขณะที่จะมีหนึ่งโป๊เกย์บางเรื่องฝ่ายรับถูกบังคับ ให้แสดงอาการ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเป็นหญิงเมื่ออยู่ในช่วงกำลังมีเพศสัมพันธ์ เช่น การใช้เสียงร้อง ทำท่าทางอ้อนวอน ที่ตรงกันข้ามกับพฤติกรรมในช่วงก่อนหน้าที่จะมีเพศสัมพันธ์ กิจกรรมทางเพศจึงเป็นกิจกรรมที่เปิดเผยตัวตนไร้กรอบของสังคมที่เข้ามาบีบคั้นต่อการสร้างความหมายในการนำเสนอตัวตน แม้ว่าในหนึ่งโป๊เกย์ญี่ปุ่นบางเรื่องจะนำเสนอกิจกรรมทางเพศที่อยู่ในพื้นที่สาธารณะแต่เมื่อเข้าสู่ช่วงมีเพศสัมพันธ์นักแสดงที่เป็นฝ่ายรับจะนำเสนอตัวตน และความเป็น “เคเวียร์” ออกมาอย่างชัดเจนโดยไร้ข้อกำหนดของสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการนำเสนอการทำลายอำนาจของสังคมที่เข้ามากำหนด และกำกับการแสดงออก ซึ่งแม้ว่าจะอยู่ในพื้นที่สาธารณะ แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศทุกอย่างจะถูกปลดปล่อย และถูกทำลาย นำเสนอชัยชนะที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของ “เคเวียร์”

นอกจากนี้ยังกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นถึงการเป็นพิธีกรรม และเป็นช่วงเวลาพิเศษเมื่ออยู่ในพิธีกรรม หรือกิจกรรมดังกล่าว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะกลายเป็นช่วงเวลาที่แตกต่างกันไปจากปกติ แต่เมื่อจบสิ้นพิธีกรรม หรือกิจกรรมนั้นแล้วทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ โดยที่สังเกตได้จากพฤติกรรมของนักแสดงที่เมื่อเข้าสู่ช่วงหลังการมีเพศสัมพันธ์จะทำเหมือนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น และเดินออกจากฉากไปโดยใช้ชีวิต และแสดงบทบาทตามชีวิตประจำวัน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในสังคมขึ้นอยู่กับพื้นที่ และเวลา การได้รับอนุญาต หรือไม่อนุญาตจากสังคม ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดงตัวตนของกลุ่ม “เคเวียร์” ในสังคมญี่ปุ่น แต่อย่างไรก็ตาม ปิยวรรณ อัครวราชนันท์ (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) ให้ข้อมูลที่ย้อนแย้งกับสภาพสังคมญี่ปุ่นเกี่ยวกับกฎหมายคู่ชีวิต (Partnership) ซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับคู่ชีวิตที่เป็นกลุ่มคนเพศเดียวกัน กลับเป็นการยอมรับในทางกฎหมายที่สังคมอนุญาต และรับรู้ว่ามีหลากหลายทางเพศ และกลุ่ม “เคเวียร์” ในสังคมญี่ปุ่น แต่ในขณะเดียวกันในการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะกลับไม่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งเป็นการตอกย้ำลักษณะของการเป็นสังคมที่ตีกรอบการกระทำของสมาชิกในสังคมที่เคร่งครัด การอนุญาต หรือการห้ามเป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นสามารถกำหนดกรอบการกระทำของปัจเจกได้

นอกจากนี้แล้ว นิภาพร รัชตพัฒนากุล (สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562) ชี้ให้เห็นว่า สังคมญี่ปุ่นตระหนักถึงการมีอยู่ของกลุ่มรักร่วมเพศ และหลากหลายทางเพศ แต่เป็นการยอมรับในลักษณะบางส่วน ท้ายที่สุดแล้วสังคมจะบอกว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ ดังที่จะเห็นได้จากการอนุญาตให้ฉายการ์ตูนชายรักชายทางโทรทัศน์ในปี 2007 ซึ่งเป็นครั้งแรก เป็นการแสดงให้เห็นว่าสังคมญี่ปุ่นตระหนักถึงการมีอยู่ของคนกลุ่มนี้ เป็นการสร้างพื้นที่สำหรับชายรักชาย และลดความตึง

เครียดจากการไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในสังคมญี่ปุ่น แต่อย่างไรก็ตาม รายการดังกล่าวได้รับการจัดเรตติ้งอนุญาตให้ฉายได้ในเวลาตีสามซึ่งแม้สังคมจะรับรู้การมีอยู่ แต่จะต้องอยู่ภายใต้กรอบที่สังคมขีดเส้นไว้

4.2.3 องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ

4.2.3.1 กิจกรรมทางเพศ

จุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์องค์ประกอบนี้เพื่อชี้ให้เห็นถึงลักษณะของกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการนำเสนอด้านที่ปกปิดที่สุดของมนุษย์ และเป็นตัวตนที่อยู่ข้างใน เป็นฉากหลัง (Backstage) หรืออีกด้านหนึ่งซึ่งถูกเปิดเผยผ่านกิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัวมาเผยแพร่ผ่านสื่อซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะ โดยที่กิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการนำเสนอเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชม แต่ในขณะเดียวกัน กิจกรรมทางเพศเป็นพื้นที่ หรือสนามแห่งความหมายที่มีการต่อสู้เพื่อต่อต้านอำนาจต่างๆ ในสังคม ได้แก่ อำนาจความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น และอำนาจทางชนบทธรรมเนียมของญี่ปุ่น ซึ่งจะเห็นได้ว่านักแสดงที่รับบทเป็นฝ่ายรับ จะมีลักษณะ หรือสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น เช่น ร่างกายที่กำยำ ดำรง เป็นต้น การแสดงออกเหล่านี้เป็นการต่อต้านอำนาจสังคมที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกระทำการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” กิจกรรมทางเพศจึงเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่เป็นการประกอบสร้างขึ้นเพื่อต่อต้านอำนาจทางสังคม

การศึกษาครั้งนี้ แบ่งกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ออกเป็น 3 ลักษณะ ด้วยกัน คือ แบบเดี่ยว แบบคู่ และแบบกลุ่ม แบบเดี่ยว คือ การแสดงกิจกรรมทางเพศของนักแสดงนำเพียงคนเดียว เป็นการเน้น และให้ความสำคัญของการสำเร็จความใคร่ของนักแสดง โดยที่ไม่มีการร่วมเพศกับนักแสดงคนอื่น อาจจะมีนักแสดงร่วมอยู่ในฉากแต่นักแสดงร่วมจะมีบทบาทเพียงเป็นตัวช่วย หรือองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้นักแสดงนำสำเร็จความใคร่ แต่ไม่มีการสอดใส่หรือร่วมเพศเกิดขึ้นจึงไม่สามารถอธิบายได้ว่าใครคือฝ่ายรับใครคือฝ่ายรุก แบบคู่ คือ การแสดงกิจกรรมทางเพศของนักแสดงนำ และนักแสดงสมทบเพียง 2 คน ที่มีการสอดใส่ หรือการร่วมเพศ สามารถระบุได้ว่าใครเป็นฝ่ายรับ หรือฝ่ายรุก แบบกลุ่ม คือ การแสดงกิจกรรมทางเพศของนักแสดงนำ และนักแสดงสมทบที่มีมากกว่า 2 คน มีการสอดใส่ หรือการร่วมเพศ สามารถระบุได้ว่าใครเป็นฝ่ายรับ หรือฝ่ายรุก การระบุบทบาทความเป็นฝ่ายรับ หรือรุกมีความสัมพันธ์กับการแสดงอำนาจ และการต่อต้านอำนาจของกลุ่ม “เคเวียร์” ผ่านกิจกรรมทางเพศ กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับบทบาทการเป็นฝ่ายรับจะได้รับความทรมานจากการกระทำของฝ่ายรุก เช่น การทำให้รู้สึกสูญเสียความเป็นชาย เนื่องจากเป็นเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก เป็นฝ่ายถูกกระทำ รู้สึกเจ็บปวดทางร่างกาย ในขณะเดียวกันเป็นความสูญเสียทางความคิดที่ฝ่ายรับที่มีความเป็นชายรู้สึกสูญเสียอำนาจความเป็นชายเนื่องจากถูกล่วงล้ำในพื้นที่ต้องห้าม ซึ่งหมายถึง ทวารหนัก

ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกลุ่มที่นำมาวิเคราะห์นี้จะเป็นการนำเสนอกิจกรรมทางเพศ 2 แบบ คือ แบบคู่ และแบบกลุ่ม เป็นการเล่าเรื่องแบบที่ใช้บทบาทที่สร้างขึ้นแบบมีโครงสร้างในการเล่าเรื่อง โดยที่แบบคู่มีทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ TR-MG 003 Reality Japanese Gay Massage, Hatten Library Part 5, Home Delivery Boy Part 6, Male Private Car Part 3, Working Men Part 14 ซึ่งในแต่ละเรื่องจะเป็นการแสดงบทบาทการเป็นฝ่ายรับ และฝ่ายรุกที่ถูกนำเสนอแบบคู่ตรงข้ามที่ทั้ง 2 ฝ่ายจะมีฝ่ายหนึ่งอำนาจน้อยกว่า และถูกกดทับเมื่ออยู่ภายใต้สถานการณ์ทั่วไป รวมไปถึงความเป็นชายที่ฝ่ายหนึ่งจะมีความเป็นชายมากกว่าอีกฝ่ายหนึ่งอย่างชัดเจนโดยสังเกตได้จาก ลักษณะทางกายภาพ เช่น ร่างกาย การแต่งกาย อาชีพที่มีความเป็นชายสูง เป็นต้น โดยที่บทบาทที่ตรงข้ามกันตามสถานการณ์ที่ถูกกำหนดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น เช่น ตำรวจกับผู้ถูกตรวจค้นที่ผู้ต้องสงสัย, ลูกค้า พนักงานนวด เป็นต้น ซึ่งในทุกเรื่องที่กล่าวมา ฝ่ายรับจะเป็นผู้ที่มีอำนาจมากกว่าในเชิงสถานภาพทางสังคม และมีความเป็นชายสูงกว่า แต่จะถูกอีกฝ่ายที่มีอำนาจน้อยกว่าเป็นผู้กระทำ และกดทับโดยการใช้อำนาจผ่านกิจกรรมทางเพศในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

กิจกรรมทางเพศแบบกลุ่มมีทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่ High School Men's Part 20, Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3 ทั้ง 2 เรื่องเป็นการนำเสนอกิจกรรมทางเพศที่มีผู้เข้าร่วม 4 คน และ 5 คน ตามลำดับ โดยที่เรื่อง High School Men's Part 20 เป็นการนำเสนอ กิจกรรมทางเพศที่มีทั้ง ชายกับชาย และชายกับหญิง

ตารางที่ 4.10

จำนวนของสมาชิกในกิจกรรมทางเพศกับการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่น

จำนวนสมาชิกในกิจกรรมทางเพศ	การนำเสนอในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	ความหมาย
แบบคู่	- นำเสนอคู่ตรงข้าม ฝ่ายรุก และฝ่ายรับจะมีความแตกต่างทางสถานภาพและบทบาททางสังคมที่ชัดเจน รวมไปถึงการเป็นภาพตัวแทนที่แสดงออกถึงความเป็นชายในลักษณะที่ตรงข้ามกัน - นำเสนอลักษณะพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา ก่อน ระหว่าง และหลังการมีเพศสัมพันธ์	เป็นการปลดปล่อยความเป็นญี่ปุ่นต่อต้านความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ เช่น พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ และระหว่างมีเพศสัมพันธ์ และการท้าทายอำนาจสังคม และการกลับหัวกลับหางของอำนาจจากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพที่เป็นคู่ตรงข้ามแบบสุดขั้ว เช่น ตำรวจกับผู้ร้าย เป็นต้น

ตารางที่ 4.10

จำนวนของสมาชิกในกิจกรรมทางเพศกับการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และความเป็นผู้ป่วน (ต่อ)

จำนวนสมาชิกในกิจกรรมทางเพศ	การนำเสนอในหนังโป๊เกย์ผู้ป่วน	ความหมาย
แบบกลุ่ม	นำเสนอการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะที่ต่อต้านขนบความเป็นสังคมผู้เดียวเมียเดียว การมีเพศสัมพันธ์แบบต้องห้าม	การทำลาย ต่อต้านความเป็นผู้เดียวเมียเดียวในสังคมผู้ป่วนผ่านการมีเพศสัมพันธ์แบบกลุ่ม การทำลายอำนาจสังคมจากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพต้องห้าม เช่น ครูผู้หญิงกับนักเรียนชาย

จากการวิเคราะห์พบว่า หนังโป๊เกย์ผู้ป่วนต้องการนำเสนอความมีหน้าฉากหลังฉากของสังคมผู้ป่วนซึ่งช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ทุกอย่างจะเป็นไปตามขนบธรรมเนียมแบบผู้ป่วน เช่น การเคารพผู้อาวุโส การใช้คำสุภาพ แต่เมื่อเข้าสู่ช่วงระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้ก็กลับเปลี่ยนไปเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง มีการสบถด้วยถ้อยคำหยาบคาย กิริยาที่ก้าวร้าวขึ้น ดังที่นำเสนอไปในหัวข้อก่อนหน้านี้ การมีเพศสัมพันธ์แบบกลุ่มซึ่งเป็นการทำลายลักษณะความเป็นสังคมผู้เดียวเมียเดียวของผู้ป่วนที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นสองด้านของสังคมผู้ป่วน ซึ่งจากการให้ความเห็นของปิยวรรณ อัครวณิชช์ พบว่า

ประเด็นเกี่ยวกับความเป็นผู้เดียวเมียเดียวในสังคมผู้ป่วนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายคล้ายกับสังคมไทย แต่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการนอกใจ หรือการมีสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่มีในสังคมผู้ป่วน สิ่งนี้มีปรากฏให้เห็นได้แต่บทลงโทษทางสังคมจะแตกต่างจากสังคมไทย กล่าวคือ ไม่มีการลงโทษทางสังคมอย่างชัดเจน อาจมีการขูขบขันตลก แต่ไม่ถึงเป็นเรื่องผิดจนผู้กระทำผิดถูกสังคมประณาม ดังที่จะเห็นได้จากการไม่มีการนำเสนอข่าวในลักษณะดังกล่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งในนิตยสารวาไรตี้ หรือบันเทิง เรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว สังคมผู้ป่วนจะไม่เข้าไปสร้างกรอบการกระทำในประเด็นดังกล่าวมากนัก แต่หากมองในแง่กฎหมายจะมีบทลงโทษที่เกี่ยวกับการฟ้องหย่าโดยใช้เหตุผลเรื่องสัมพันธ์ชู้สาวเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายได้ แต่ถ้าในแง่ระเบียบหรือบทลงโทษทางสังคมที่นอกเหนือจากข้อกฎหมายแล้ว คนผู้ป่วนจะไม่ก้าวล่วงเรื่องในครอบครัว (ปิยวรรณ อัครวณิชช์, สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562)

เช่นเดียวกันกับการสร้างเนื้อหาการมีเพศสัมพันธ์แบบกลุ่มในหนังโป๊เกย์ ญีปุ่นซึ่งแม้ว่าจะไม่มีบทลงโทษอย่างชัดเจนในการนอกใจ หรือการเป็นสังคมผัวเดียวเมียเดียวที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่ของตัวเองเพียงอย่างเดียว การมีเพศสัมพันธ์แบบกลุ่มในหนังโป๊เกย์ ญีปุ่นเป็นการท้าทายอำนาจของสังคม ญีปุ่นที่มองว่าเรื่องเพศควรจะเป็นเพียงแค่ว่าคนที่คู่ของตัวเองเท่านั้น เมื่อกล่าวถึงการอยู่เป็นคู่ของสังคม “เคียวริ” ญีปุ่น อรรถ บุนนาค ให้ความเห็นว่า “โดยทั่วไป “เคียวริ” ญีปุ่นจะไม่อยู่เป็นคู่ แต่ถ้าตกลงเป็นแฟนกันอย่างจริงจังแล้วก็มีลักษณะเหมือนกับชายหญิงที่จะต้องเป็นผัวเดียวเมียเดียว แต่ใน ญีปุ่นมีส่วนน้อยมากที่จะอยู่ด้วยกัน หรือตกลงเป็นคู่กันจริงจังเพราะสังคมจะจับตามอง” (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562)

นอกจากนี้ยังมีจุดที่น่าสนใจ คือ บทบาทของฝ่ายหญิงที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ ญีปุ่นเรื่องนี้แตกต่างไปจากหนังโป๊ชายหญิงที่ผู้หญิงจะกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจในการสั่งการ บทบาทในการเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์แตกต่างไปจากหนังโป๊ชายหญิงที่เป็นเพียงวัตถุทางเพศ เป็นการสลับชั่วคราวอำนาจแบบกลับหัวกลับหาง รวมไปถึงการกำหนดให้อำนาจตกไปอยู่กับฝ่ายชายที่รับบทเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีรูปร่างเล็กกว่าให้เป็นฝ่ายรุก สร้างความรู้สึกการมีชัยชนะเหนือความเป็นชาย และเป็นการนำเสนอให้เห็นถึงความต้องการกดทับอำนาจความเป็นชายที่ถูกประกอบสร้างผ่านองค์ประกอบต่างๆ ตามที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้

4.2.4 องค์ประกอบด้านบทบาทของนักแสดงนำในกิจกรรมทางเพศ

ตารางที่ 4.11

การประกอบสร้างความหมายฝ่ายรุก และฝ่ายรับ กับการต่อต้านความเป็นชาย และความเป็น ญีปุ่น ผ่านกิจกรรมทางเพศ

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	การประกอบสร้างความหมาย	ความหมาย
ฝ่ายรุก	ประกอบสร้างให้มีความด้อยกว่าฝ่ายรับ ได้แก่ ความเป็นชายน้อยกว่า เช่น รูปร่างผอมบาง หรือ อ้วนท้วมไม่มีมัดกล้ามเนื้อ สถานภาพทางสังคมด้อยกว่า หรือมีอำนาจน้อยกว่าฝ่ายรับ เช่น ผู้ถูกตรวจค้นบ้าน ฆาตกร เป็นต้น	การประกอบสร้างให้ฝ่ายรุกมีความด้อยกว่าทั้งในแง่ความเป็นชายและสถานภาพทางสังคม เพื่อแสดงการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และความเป็น ญีปุ่น ผ่านการมีอำนาจที่มากกว่าโดยใช้กิจกรรมทางเพศเป็นเครื่องมือในการสลับชั่วคราวอำนาจ และความเป็น ญีปุ่นในลักษณะที่กลับหัวกลับหาง

ตารางที่ 4.11

การประกอบสร้างความหมายฝ่ายรุก และฝ่ายรับ กับการต่อต้านความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่น ผ่านกิจกรรมทางเพศ (ต่อ)

บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	การประกอบสร้างความหมาย	ความหมาย
ฝ่ายรับ	ประกอบสร้างให้มีความเหนือกว่าฝ่ายรุก ได้แก่ ความเป็นชายสูง เช่น รูปร่างกำยำ สูงใหญ่ สถานภาพทางสังคมที่บ่งบอกความเป็นชาย เช่น นักกีฬา	การประกอบสร้างให้แก่ฝ่ายรับที่มีความเหนือกว่าทั้งในแง่ความเป็นชาย และสถานภาพทางสังคมเพื่อนำเอาความหมายเหล่านั้นมาทำลาย และสลับซ้ำอำนาจผ่านกิจกรรมทางเพศที่ฝ่ายรุกสามารถมีอำนาจเหนือกว่า และได้ชัยชนะจากกิจกรรมทางเพศ ทำให้ความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่นที่ถูกประกอบสร้างในฝ่ายรุกถูกกดทับ และทำลายผ่านสัญญาในกิจกรรมทางเพศ

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบนี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงลักษณะประกอบสร้าง และการกำหนดบทบาทในกิจกรรมทางเพศของนักแสดงแต่ละคน การประกอบสร้างความหมาย “เคียวริ” ในเชิงการกำหนดบทบาททางเพศผ่านลักษณะการเป็นฝ่ายรุก และฝ่ายรับผ่านนักแสดงนำ

จากการวิเคราะห์สามารถชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักแสดงนำที่มักจะนำอาชีพที่มีความเป็นชายสูงเข้ามาเป็นส่วนในการนำเสนอ กับบทบาทในกิจกรรมทางเพศซึ่งมักจะกำหนดให้เป็นฝ่ายรับที่ถูกกระทำซึ่งเป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น หนังสือญี่ปุ่นทั้ง 7 เรื่อง เป็นการนำเสนอกิจกรรมทางเพศในลักษณะชายกับชาย แต่จะมี 1 เรื่อง คือ High School Men's Part 20 เป็นการนำเสนอกิจกรรมทางเพศแบบชายกับชาย และชายกับหญิงในคราวเดียวกัน โดยส่วนใหญ่นักแสดงนำจะได้รับบทบาทเป็นฝ่ายรับถูกกระทำจากฝ่ายรุก เป็นการนำเสนอการต่อต้านอำนาจความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น และอำนาจจากสังคมญี่ปุ่น ซึ่งฝ่ายรุกจะเป็นบุคคลที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในความเป็นตรงกันข้ามกับความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น และการกระทำต่างๆ ของฝ่ายรุกจะเป็นการกระทำที่ต่อต้านขนบธรรมเนียมของญี่ปุ่นดังที่กล่าวไปในหัวข้อก่อนหน้านี้ นักแสดงนำของแต่ละเรื่องที่เป็นฝ่ายรับทั้งหมด ได้แก่ ผู้ใช้บริการในสปา, บรรณารักษ์,

พนักงานส่งของ, นักเรียนที่เป็นนักกีฬาเบสบอล, ฆาตกร, ตำรวจ และนักกีฬาเบสบอล จะมีลักษณะที่มีความเป็นชายสูงกว่าฝ่ายรุกซึ่งเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศความเป็นชาย และสถานภาพทางสังคมที่สูงกว่าของฝ่ายรับจะถูกท้าทาย และกดทับ เป็นการนำเสนอการสลับชั่วคราวแบบกลับหัวกลับหาง

รวมไปถึงการกระทำที่เป็นสิ่งต้องห้ามในสังคมญี่ปุ่นเพื่อต้องการท้าทายความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์แบบกลุ่ม การมีเพศสัมพันธ์ในสถานภาพที่ต้องห้าม เช่น ครูผู้หญิงกับนักเรียนชาย เป็นต้น

4.2.5 องค์ประกอบด้านฉาก

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงความหมายของพื้นที่ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือญี่ปุ่นที่ต้องการประกอบสร้างเพื่อต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านการให้ความหมายในเชิงพื้นที่ กล่าวคือ ฉากที่ปรากฏในหนังสือญี่ปุ่นมีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ที่ต้องการสื่อความหมายในเชิงการต่อต้านอำนาจ โดยเฉพาะการต่อต้านอำนาจในลักษณะการกลับชั่วคราวผ่านพื้นที่ การเปลี่ยนให้ผู้ที่มีอำนาจในพื้นที่นั้นกลายเป็นผู้ที่เสียอำนาจ และถูกกดทับ โดยแต่ละเรื่องกำหนดฉากที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12

ความสัมพันธ์ระหว่างฉากกับการต่อต้านอำนาจในลักษณะต่างๆ

เรื่องที่	ฉากในหนังสือญี่ปุ่น	ความหมาย
1	สปา	ผู้ใช้บริการกลับเป็นผู้ถูกกดทับ และถูกกระทำซึ่งเป็นการแสดงการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่น และบรรทัดฐานของสังคมที่สลับชั่วคราว และเป็นสถานที่ที่ให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่ความสะอาดเป็นเรื่องสำคัญ แต่ในที่นี้กลับถูกนำมาใช้เป็นสถานที่สำหรับกิจกรรมทางเพศ และเป็นพื้นที่สาธารณะแต่กลับนำมาใช้ในกิจกรรมที่เฉพาะพื้นที่ส่วนตัว เป็นการท้าทายอำนาจของสังคมญี่ปุ่นเกี่ยวกับสถานที่ผ่านกิจกรรมทางเพศ
2	ห้องสมุด	แสดงให้เห็นถึงความหมายของพื้นที่ห้องสมุดที่ปรากฏอยู่ในหนังสือญี่ปุ่นที่ต้องการประกอบสร้างเพื่อต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านการให้ความหมายในเชิงพื้นที่ การทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของพื้นที่สูญเสียอำนาจให้แก่อีกฝ่ายที่โดยปกติจะมีอำนาจน้อยกว่าเป็นการต่อต้านอำนาจเชิงพื้นที่ การต่อต้านความเป็นญี่ปุ่น และการต่อต้านพื้นที่แห่งความรู้ซึ่งเป็นที่มาของอำนาจ

ตารางที่ 4.12

ความสัมพันธ์ระหว่างฉากกับการต่อต้านอำนาจในลักษณะต่างๆ (ต่อ)

เรื่องที่	ฉากในหนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่น	ความหมาย
3	ที่จอดรถ กลางแจ้ง, ในรถบรรทุก	นำกิจกรรมทางเพศซึ่งอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวออกมาเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะ เพื่อต้องการต่อต้านระเบียบของสังคม และความเคร่งครัดของสังคมญี่ปุ่น
4	ห้องเรียน	นำเสนอการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรม ญี่ปุ่นผ่านพื้นที่ห้องเรียน ตำแหน่งการอยู่ของนักแสดง และการต่อต้าน พื้นที่แห่งความรู้ซึ่งเป็นที่มาของอำนาจ
5	รถไฟฟ้าใน โตเกียว	นำเสนอการต่อต้านความเป็นเมือง การเป็นสังคมปัจเจกนิยมของญี่ปุ่นซึ่ง ทุกคนไม่สนใจสิ่งรอบตัวที่เกิดขึ้น
6	กลางแจ้ง, ในบ้าน	นำเสนอการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่นผ่านการ สลับชั่วอำนาจของฝ่ายรุก และฝ่ายรับ การต่อต้านอำนาจรัฐจากการ กระทำของชายในบ้านที่ทรามด่าราว
7	ฉากพื้นหลังสีดำ	นำเสนอการต่อต้านความเป็นชายผ่านการใช้ฉากที่เน้นไปที่นักแสดงนำที่ มีความเป็นชายสูง และถูกกดทับผ่านการกระทำของนักแสดงสมทบที่มี ลักษณะความเป็นชายที่ตรงกันข้าม เช่น รูปร่างอ้วน สถานภาพที่ไม่ใช่ นักกีฬา เป็นต้น การใช้สีดำมีความหมาย 2 แบบ คือ ต้องการให้วัตถุที่อยู่ใน ภาพเด่น และอีกความหมาย คือ นำเสนอด้านมืดของความเป็นญี่ปุ่น ผ่านกิจกรรมทางเพศ

สเปา ในพื้นที่การให้บริการ ผู้รับบริการจะเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือพื้นที่นั้น
กล่าวคือ เป็นผู้เข้าไปรับบริการ สามารถเรียกขอรับบริการต่างๆ จากพนักงานได้ แม้ว่าพนักงาน
จะเป็นเจ้าของพื้นที่ที่มีอำนาจในการดูแลพื้นที่นั้น แต่กลับมีอำนาจน้อยกว่า แต่ในหนังโป๊เกย์เรื่องนี้
กลับกำหนดให้ฝ่ายรับ คือ ผู้รับบริการ ถูกกระทำและทำให้มีอำนาจน้อยกว่าพนักงานนวด ฉากที่
เกิดขึ้นเป็นห้องกึ่งส่วนตัว คือ ไม่มีประตูมีเพียงผนังกันซ้ายขวา ผู้อื่นสามารถมองเห็นได้หากเดินผ่าน
ด้านหน้า และเสียงสามารถได้ยินหากมีการส่งเสียงดัง เป็นการนำเสนอความเป็นพื้นที่กึ่งเปิดกึ่งปิด ซึ่ง
มีลักษณะคล้ายกับพื้นที่ความเป็น “เคเวียร์” ที่เป็นพื้นที่ของเพศที่ไม่ตายตัวไม่ปิด และไม่เปิด รวมไปถึง
ถึงพื้นที่ของหนังโป๊เกย์ที่เป็นพื้นที่ของการเป็นพื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นได้ทั้งพื้นที่ส่วนตัว และพื้นที่

สาธารณะในเวลาเดียวกัน และเป็นการนำสิ่งที่ป็นกิจกรรมที่ส่วนตัวที่สุดมาเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะของฉากในสปาเป็นฉากที่ให้ความสมจริง ไม่แตกต่างจากสปาทั่วไปในญี่ปุ่นซึ่งจากการลงพื้นที่สำรวจสปาในญี่ปุ่นของผู้วิจัยพบว่า มีลักษณะคล้ายกับที่ปรากฏในหนังโป๊เรื่องนี้ เนื่องจากพื้นที่จำกัดจึงต้องใช้ผนังกันเป็นห้องแคบๆ ในการเป็นห้องนวด ไม้อ้อโถงหรือให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ แต่เป็นข้อจำกัดของพื้นที่จึงทำให้สปาในญี่ปุ่นมีลักษณะดังกล่าว สร้างความสมจริงให้ผู้ชมรู้สึกว่าการกระทำนั้นเกิดขึ้นในสปา และสร้างจินตนาการการมีส่วนร่วม

ภาพที่ 4.24 ฉากในสปา

ห้องสมุด เป็นฉากที่มีลักษณะเป็นห้องสมุดชุมชนที่เปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าใช้สังเกตได้จากนักแสดงที่อยู่ในฉากมีทั้งพนักงานออฟฟิศ นักเรียน และเด็กวัยรุ่น ฉากมีความสมจริง หนังสือที่ปรากฏในชั้นมีความหลากหลาย การจัดวางพื้นที่ทั้งพื้นที่หนังสือ และพื้นที่การอ่านหนังสืออยู่ในลักษณะการเป็นห้องสมุดจึงทำให้ฉากนี้สามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ว่าเป็นฉากในห้องสมุด โดยทั่วไปแล้วในห้องสมุดผู้ที่มีอำนาจเหนือพื้นที่คือ บรรณารักษ์ แต่ในหนังโป๊ญี่ปุ่นเรื่องนี้กำหนดให้บรรณารักษ์เป็นฝ่ายรับ กลักลับกลายเป็นผู้ถูกระทำ และถูกสร้างให้เป็นวัตถุทางเพศในพื้นที่สาธารณะที่มีสายตาของผู้อื่นที่เข้ามาใช้บริการจ้องมองอยู่แต่ไม่สนใจ และเข้ามาช่วยเหลือซึ่งเป็นการนำเสนอที่ต้องการสื่อในเชิงสัญลักษณ์ว่า ต้องการต่อต้านอำนาจของผู้ที่มีอำนาจเหนือพื้นที่นั้น และการต่อต้านผ่านกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นจะเป็นการต่อต้านที่กระทำในพื้นที่สาธารณะต่อหน้าสายตาผู้อื่น เป็นการขัดแย้งความเป็นญี่ปุ่นในประเด็นการเคารพผู้อื่น โดยเฉพาะการให้เกียรติเจ้าของพื้นที่แต่กลับ

นำกิจกรรมทางเพศมาเป็นเครื่องมือในการต่อต้านอำนาจ และกระทำต่อหน้าผู้อื่นอย่างไม่รู้สึกลิด นอกจากนี้ยังเป็นการเสียดสีสังคมญี่ปุ่นซึ่งมีความเป็นปัจเจกนิยม ต่างฝ่ายต่างอยู่ แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ที่ผิดปกติเกิดขึ้นแต่กลับไม่มีใครเข้าช่วยบรรณารักษ์ ทุกคนต่างจ้องมอง และเพิกเฉยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็นการต่อสู้เชิงสัญลักษณ์กับพื้นที่ห้องสมุดซึ่งเป็นพื้นที่แห่งการสร้างความรู้ซึ่งเป็นที่มาของการมีอำนาจ

ภาพที่ 4.25 ฉากในห้องสมุดชุมชน

รถบรรทุกของการใช้รถบรรทุกของที่มีลักษณะเป็นรถ 4 ล้อ ขนาดเท่ากับรถกระบะ แต่ใช้การปิดทึบมุมเพื่อประโยชน์ด้านความปลอดภัย สามารถเปิดประตูได้จากด้านหลัง มีตราบริษัทที่เป็นตราเดียวกันกับเสื้อพนักงานส่งของซึ่งมีความหมายในเชิงแรงงานเช่นเดียวกันกับบุรุษเพศ เช่นเดียวกับรถบรรทุกที่มีความหมายการเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นบุรุษเพศ การใช้รถบรรทุกเป็นฉากเป็นความต้องการท้าทายอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โดยที่ฉากที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้จะมีกิจกรรมทางเพศเกิดเป็นการสนทนาระหว่างชายแปลกหน้ากับพนักงานส่งของบนท้องถนน แสดงให้เห็นถึงความเป็นพื้นที่สาธารณะมีผู้คนผ่านไปมา ต่อมาฉากระหว่างกิจกรรมทางเพศเกิดขึ้นบนรถส่งของซึ่งมีกล่องพัสดุวางไว้อย่างเป็นระเบียบ มีพื้นที่ตรงกลางที่สามารถใช้เป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมทางเพศได้ ฉากถูกประกอบสร้างขึ้นจากพื้นฐานความเป็นจริงของรูปแบบการส่งของในญี่ปุ่นสามารถสร้างอารมณ์ร่วมให้กับผู้ชมได้ ประกอบกับการสร้างให้พื้นที่สาธารณะกลายเป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นกิจกรรมส่วนตัว ปกปิด แต่ทำในพื้นที่สาธารณะเป็นความต้องการนำเสนอการต่อต้านอำนาจ

สังคมญี่ปุ่นที่มีขนบธรรมเนียมเคร่งครัด นำกิจกรรมที่ปกปิดมาทำในพื้นที่สาธารณะเป็นการท้าทายอำนาจของสังคม นอกจากนี้แล้วการนำเสนอรูปแบบที่สมจริงของการขนส่งสินค้าเป็นการสื่อในเชิงสัญลักษณ์เกี่ยวกับระบบการทำงานของญี่ปุ่นที่เคร่งครัด แต่พนักงานส่งของกลับมีกิจกรรมทางเพศกับชายแปลกหน้าในเวลางาน และยังอยู่ในชุดพนักงานซึ่งเป็นการนำเสนอที่ต้องการต่อต้านระบบการทำงานของบริษัทญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ

ภาพที่ 4.26 ฉากในรถบรรทุกที่จอดอยู่ในที่สาธารณะ

ห้องเรียน ในฉากเป็นการสนทนาระหว่างครู และนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศนักแสดงทั้งหมดอยู่ในชุดที่แสดงสถานภาพของตนเอง ทั้งนักเรียนในชุดนักเรียน และนักเรียนในชุดนักกีฬาโรงเรียน รวมไปถึงครูที่สวมชุดเป็นทางการ เรียบร้อย แสดงสถานภาพความเป็นครู สวมถุงน่องซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้หญิงทำงานสวมใส่กันเป็นประจำ ในห้องเรียนมีลักษณะเหมือนห้องเรียนที่ใช้อยู่จริงซึ่งถูกนำมาเป็นฉากในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ ในฉากแสดงควมมีอำนาจของครูผู้หญิงที่เหนือกว่านักเรียนชายอย่างชัดเจน คือ ตำแหน่งของการยืน ครูอยู่หน้าห้องเรียน และนักเรียนทุกคนนั่งอยู่ที่โต๊ะ การใช้คำสั่งของครูผู้หญิงแสดงถึงควมมีอำนาจเหนือกว่ารวมถึงการที่เพื่อนที่ไม่ใช่ นักกีฬา มีความเป็นชายน้อยกว่านักกีฬาที่เป็นฝ่ายรับ เช่น รูปร่าง สถานภาพการเป็นนักเรียนทั่วไป กลับมีอำนาจเหนือกว่า ด้วยการยืนและกดดันนักกีฬาให้คุกเข่าลงมีตำแหน่งที่ต่ำกว่าตนเอง ทั้งหมดเป็นการแสดงให้เห็นถึงความต้องการมอบอำนาจให้แก่ผู้ที่มีอำนาจน้อยในชั้นเรียน แม้ว่าครูผู้หญิงจะมีอำนาจเหนือกว่าในสถานภาพความเป็นครู แต่การมอบอำนาจผ่านผู้หญิงให้เหนือกว่าความเป็นชายที่อยู่ในสถานภาพความเป็นนักกีฬา และความเป็นชายที่แสดงออกผ่านร่างกายที่กำลังกำเริบเป็นการมอบอำนาจ

ผ่านพื้นที่ให้ผู้หญิง และเพื่อนซึ่งเป็นบุคคลที่มีอำนาจน้อยกว่า แต่มีอำนาจในเชิงพื้นที่มากกว่าเพื่อกดทับอำนาจความเป็นชาย และเป็นการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่นในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างครู และลูกศิษย์ รวมไปถึงการต่อต้านสังคมโดยใช้พื้นที่ห้องเรียนซึ่งเป็นแหล่งผลิตความรู้ และเป็นที่มาของอำนาจ

ภาพที่ 4.27 ฉากในห้องเรียน

รถไฟฟ้าที่โตเกียว ฉากนี้ถูกระบุว่าเป็นรถไฟฟ้าในโตเกียวผ่านชื่อเรื่องที่ต้องการสื่อถึงความเป็นเมืองโดยใช้รถไฟฟ้าที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นเมือง ความเจริญ การนำผู้คนเข้าสู่เมืองเพื่อทำงาน และสัญลักษณ์ของความแปลกแยก (alienation) ของคนเมือง ภายในรถมีผู้คนหลากหลายทั้งชาตกร พนักงานบริษัท และเด็กวัยรุ่น ฉากที่ปรากฏเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงรถไฟฟ้าที่เหมือนกับสถานที่จริง ทุกองค์ประกอบถูกถอดแบบจากของจริง โดยที่ฉากนำเสนอช่วงเวลากลางวันที่มีผู้คนไม่พลุกพล่านมากเท่ากับช่วงเวลาเช้า หรือช่วงเวลาเลิกงาน แต่สิ่งที่ทำให้ไม่สมจริงไม่มีคือภาพขณะรถไฟเคลื่อนตัว ไม่มีการเปิดประตูรถ รถเหมือนอยู่กับที่ เหตุการณ์ตั้งแต่ก่อน ระหว่าง และหลังการมีกิจกรรมทางเพศของชาตกร และพนักงานบริษัทเกิดขึ้นในลักษณะที่ไม่มีใครสนใจ ผู้โดยสารทั้งหมดที่เป็นผู้ชายเพิกเฉยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการเสียดสีลักษณะของสังคมญี่ปุ่นในความเป็นปัจเจกนิยม ต่างคนต่างอยู่ ความเป็นทุนนิยมที่ความสัมพันธ์จะมาพร้อมผลประโยชน์เมื่อไม่มีผลประโยชน์การจะนำตัวเองเข้าสู่ความสัมพันธ์ หรือการช่วยเหลือกันจะไม่ใช้สิ่งที่พึงกระทำ

ภาพที่ 4.28 ฉากในรถไฟฟ้าที่โตเกียว

ฉากในช่วงก่อนหน้ามีกิจกรรมทางเพศนำเสนอการเดินตรวจของตำรวจบนพื้นที่ในย่านชุมชนในเวลากลางวัน เมื่อได้รับมอบหมายให้เข้าตรวจค้นบ้านหลังหนึ่งซึ่งมีลักษณะเป็นบ้านญี่ปุ่นทั่วไป เป็นบ้านสองชั้น หน้าแคบ พื้นที่ใช้สอยน้อย เพดานต่ำ การขอเข้าตรวจค้นเป็นไปอย่างมีมารยาทแบบญี่ปุ่น มีการขออนุญาต การถอดรองเท้าหน้าบ้าน การใช้คำสุภาพ การแสดงตนของตำรวจ ซึ่งเจ้าของบ้านตอบสนองทุกอย่างเป็นไปตามขนบธรรมเนียมของญี่ปุ่นเช่นเดียวกัน แต่เมื่อเข้าไปในบ้านชายในบ้านกลับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นอีกบุคคลหนึ่ง ก้าวร้าว และใช้กำลัง ใช้คำหยาบคาย และขึ้นใจตำรวจ เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นหน้าฉากและหลังฉากของพฤติกรรมของคนญี่ปุ่นเมื่อเข้ามาอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวของตนจะแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างจากการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ ฉากในระหว่างกิจกรรมทางเพศเกิดขึ้นภายในบ้านไม่ใช่ห้องนอน ตำรวจถูกทรมานผ่านอุปกรณ์ต่างๆ (sex toy) โดยที่ชุดเครื่องแบบยังคงอยู่กับตัว การใช้อุปกรณ์ทรมานที่มาจากเครื่องมือของตำรวจ เช่น กุญแจมือ กระบอง เป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และอำนาจรัฐ ซึ่งอำนาจที่เกิดขึ้นกลับหัวกลับหางผู้ถูกตรวจค้นกลับมีอำนาจมากกว่า และใช้สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นตำรวจเป็นอุปกรณ์ในการทรมาน การทรมานในขณะที่ยังอยู่ในเครื่องแบบเป็นสัญลักษณ์ของการเอาชนะอำนาจรัฐ การต่อต้านผ่านอำนาจที่ตนเองมีนั่นคืออยู่ในพื้นที่บ้านของตนเอง แม้ว่าบ้านนั้นจะอยู่ภายใต้การปกครองและอำนาจของรัฐที่ในที่นี้รัฐ คือ ตำรวจที่สามารถเข้าตรวจค้นได้จากคำสั่งที่มาจากรัฐ แต่บุคคลสามารถมีอำนาจเหนือกว่าในเชิงการเป็นเจ้าของพื้นที่ และใช้อำนาจของตนต่อต้านอำนาจรัฐ รวมไปถึงการต่อต้านความเป็นชายผ่านอาชีพ และเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นอาชีพที่มีความเป็นชายสูง มีอำนาจ และการใช้กำลังในการปราบปราม การต่อต้านผ่านกิจกรรมทางเพศทั้ง

ที่ยังสวมเครื่องแบบ และนำอุปกรณ์ของตำรวจมาทรมานเป็นการนำสัญญาณของความเป็นชายมาทำลายโดยผ่านกิจกรรมทางเพศ

ภาพที่ 4.29 ฉากการตรวจพื้นที่ของตำรวจ

ฉากของเรื่องนี้เป็นฉากที่เกิดขึ้นในสตูดิโอโดยใช้ผ้าสีดำจึงรอบห้องเพื่อให้สะดวกต่อการจัดแสง วัตถุต่างๆ จะเด่นชัดมากกว่าฉากซึ่งเป็นฉากที่มักจะพบเจอได้บ่อยครั้งในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น เนื่องจากง่ายต่อการทำงานหากต้องการเน้นกิจกรรมทางเพศเป็นหลัก ฉากในลักษณะนี้จะนำมาเป็นฉากในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น การใช้สีดำเป็นการแสดงถึงอีกด้านหนึ่งที่หลบเร้นอยู่ในกันบังของจิตใจมนุษย์ เป็นสัญญาณของ ID ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากชื่อเรื่องที่น่าเสนอถึงความโป๊ของนักแสดงนำที่เป็นนักกีฬาที่ถูกกรูมโดยชายใส่หน้ากากเป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นชายผ่านกิจกรรมทางเพศ นักแสดงนำมีสัญญาณของความเป็นชายผ่านร่างกายที่กำยำ การแต่งกายแบบนักกีฬาเบสบอล แต่กลับถูกชายสวมหน้ากากสีคนที่ร่างกายไม่ดี มีพุง หรือผอม เข้ามารุม และสร้างอำนาจเหนือร่างกายของนักกีฬาเบสบอล เป็นการสื่อถึงชัยชนะของกลุ่ม “ควีเยอร์” ที่เหนือกว่าความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น

ภาพที่ 4.30 ฉากในสตูดิโอที่ชิงด้วยผ้าสีดำ

จากการนำเสนอข้อมูลจากการวิเคราะห์ที่พบว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว ฉาก ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่นำมาศึกษาจะเป็นฉากที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติ และไม่ได้รับการอนุญาตให้เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการตอกย้ำการเป็นพื้นที่แห่งการประกอบสร้างที่กลับหัวกลับหางตรงกันข้ามกับความเป็นจริงในสังคมญี่ปุ่น ซึ่งในประเด็นนี้ ปิยวรรณ อัครราชันย์ อธิบายว่า

พื้นที่สาธารณะในสังคมญี่ปุ่นเป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นให้ความเคารพเป็นอย่างมาก การกระทำของบุคคลจะอยู่ภายใต้กรอบ และกฎเกณฑ์ของสังคม มากกว่าความต้องการของตนเอง พื้นที่ทางกายภาพของประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีอยู่จำกัด แต่มีประชากรมากทำให้คนญี่ปุ่นต้องใช้พื้นที่ร่วมกัน และต้องเคารพกติกาของสังคมอย่างเคร่งครัดจึงจะทำให้สังคมมีระเบียบและอยู่ร่วมกันได้ ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของการใช้พื้นที่ทางกายภาพ คือ บ้านของคนญี่ปุ่นจะมีพื้นที่น้อย คับแคบ คนญี่ปุ่นจะอยู่รอดได้ด้วยการออกไปใช้พื้นที่สาธารณะ ดังนั้น ในประเทศญี่ปุ่นจึงมีพื้นที่สำหรับคนในสังคมอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น สวนสาธารณะ ห้องสมุดชุมชน ห้องอาบน้ำ ห้องน้ำสาธารณะ ลานกิจกรรม พื้นที่เหล่านี้ถูกจัดขึ้นเพื่อส่วนรวมดังนั้น ทุกคนจะต้องเคารพกติกาที่เป็นส่วนรวมเพื่อให้เกิดระเบียบและรักษาพื้นที่ของชุมชน (ปิยวรรณ อัครราชันย์, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562)

จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่า ฉากที่เกิดขึ้นเป็นฉากที่เกิดในเวลากลางวัน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วกิจกรรมทางเพศ หรือเวลาที่สังคมญี่ปุ่นอนุญาตให้ “เคเวียร์” ดำเนินกิจกรรมของตัวเอง จะเกิดขึ้นในเวลากลางคืน ดังที่จะเห็นได้จากพื้นที่โลกความเป็นจริงของชุมชน “เคเวียร์” ในญี่ปุ่น กิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในชุมชนนี้จะเกิดในเวลากลางคืน ในเวลากลางวันพื้นที่ของชุมชน “เคเวียร์” จะเงียบสงัด มีเพียงร้านสะดวกซื้อที่เปิดให้บริการ แต่เมื่อถึงเวลากลางคืนพื้นที่ชุมชนนี้จะกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ร้านอาหาร ผับ บาร์ คาราโอเกะ ของ “เคเวียร์” จะเปิดให้บริการในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นนำเสนอ

สิ่งที่เกิดขึ้นในลักษณะตรงข้าม กล่าวคือ การใช้ฉากให้เป็นเวลากลางวันเป็นความตั้งใจที่จะต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่อนุญาตให้กิจกรรมของ “เคียวริ” ในพื้นที่จริงเกิดขึ้นในเวลา กลางคืนเท่านั้น แต่ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกลับใช้ฉากในเวลากลางวันซึ่งเป็นความตั้งใจที่จะต่อต้านระบบผ่านการใช้ฉากเพื่อทำกิจกรรมทางเพศในเวลากลางวัน

นอกจากนี้แล้วในมุมมองของ นิภาพร รัชตพัฒนากุล เห็นว่า

ในสังคมญี่ปุ่นแม้ว่าจะมีการกำหนดกฎ กติกาทางสังคมอย่างเป็นระเบียบ และเคร่งครัด ในพื้นที่สาธารณะ แต่ในขณะเดียวกัน การอนุญาตให้เกิดพื้นที่ในเชิงนามธรรม (Sphere) ขึ้นมาทับซ้อนกับพื้นที่ในเชิงรูปธรรมที่อนุญาตให้มีการกระทำ หรือการ แสดงออกที่ได้รับการยกเว้นให้เป็นช่วงเวลาพิเศษซึ่งไม่สามารถทำได้ในเวลาปกติ ซึ่งจะ เห็นได้จากการมีเทศกาลประหลาดในวัฒนธรรมญี่ปุ่นให้คนออกมาแสดงพฤติกรรม พิเรน ต่างจากช่วงเวลาปกติ เป็นการอนุญาตในช่วงสั้นๆ แล้วทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ ภาวะปกติเมื่อเทศกาลสิ้นสุดลง เช่น ในงานแนะนำหลักสูตรของมหาวิทยาลัย (Open House) จะมีงานรื่นเริงในมหาวิทยาลัย แต่ในช่วงเวลาดังกล่าวเคยมีนักศึกษา หญิงแก้ผ้า เปลือยกายทั้งท่อนบน และท่อนล่างซึ่งในเวลาปกติไม่สามารถทำได้ สังคม ญี่ปุ่นเป็นสังคมที่อยู่ภายใต้กรอบ ระเบียบที่เคร่งครัด ทุกคนจะปฏิบัติตามหน้าที่ของ ตนเองอย่างเคร่งครัด แต่เมื่อสามารถหลุดออกจากกรอบได้คนญี่ปุ่นก็พร้อมที่จะทำสิ่งที่ แตกต่างออกไป เข้าทำนองเรียนเป็นเรียน เล่นเป็นเล่น (นิภาพร รัชตพัฒนากุล, สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2562)

ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นการลดความตึงเครียดของสังคมที่อนุญาตให้เกิดเทศกาล การกลับหัวกลับหางที่สอดคล้องกับการอธิบายของ Bakhtin

จากการวิเคราะห์ประเด็นเรื่อง ฉาก ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ฉากที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่ เป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยกฎระเบียบ แต่กลับถูกท้าทายอำนาจในแบบกลับหัวกลับหางผ่านการมีกิจกรรม ทางเพศในหนังโป๊เกย์ กิจกรรมทางเพศเป็นสิ่งที่ทำให้พฤติกรรมของนักแสดงหนังโป๊เกย์เปลี่ยนไป ฉากที่น่าเสนอซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะที่เป็นสัญลักษณ์ตัวแทนความเป็นญี่ปุ่นที่บุคคลต้องเคารพพื้นที่ สาธารณะมากกว่าความต้องการของตัวเองเป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น ท้าทาย ระเบียบของสังคม การเปลี่ยนพื้นที่สาธารณะให้เป็นพื้นที่ประกอบกิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นกิจกรรมที่ปกปิดมากที่สุดของมนุษย์ ความเป็นสื่อที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นสาธารณะแต่สื่อโป๊ กลับเป็นสื่อที่ถูกใช้ในพื้นที่ส่วนตัว การใช้สื่อประเภทนี้บุคคลจะเกิดความรู้สึกผิด (guilty) ต้องแอบ ซ่อนการใช้สื่อให้อยู่ในพื้นที่ส่วนตัวเป็นการแสดงให้เห็นว่าในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นก็เป็นพื้นที่ที่น่าเสนอ ระหว่างความเป็นส่วนตัว และความเป็นสาธารณะในคราวเดียวกัน รวมไปถึงความเป็น “เคียวริ” ซึ่งเป็น คำที่มีความหมายระหว่างความเป็นชาย และความเป็นหญิง พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และพื้นที่ความหมาย

ความเป็น “เควียร์” จึงมีลักษณะเป็นไปในทางเดียวกัน คือ เป็นพื้นที่ระหว่างไม่จำกัดอยู่ในที่ใดที่หนึ่งอย่างชัดเจน

4.2.5.1 อุปกรณ์ประกอบฉาก

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่ในฉาก โดยเฉพาะสิ่งที่ป็นสัญลักษณ์ถูกนำมาใช้เพื่อนำเสนอความหมายบางอย่างเพื่อสื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนอ โดยที่สัญลักษณ์นั้นจะเป็นสิ่งที่เข้าใจง่าย และมีความหมายในตัวเองในลักษณะที่สามารถตีความได้ในความหมายในแนวทางเดียวกัน เช่น รถไฟฟ้ากับความเป็นเมือง กุญแจมือกับอำนาจของรัฐ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วหนังโป๊เกย์ทุกเรื่องก็นำมาวิเคราะห์ให้อุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อสร้างความสมจริงให้แก่ผู้ชมสร้างบรรยากาศให้เข้ากับสถานการณ์จริงเสมือนว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์จริง

ตารางที่ 4.13

ความสัมพันธ์ของอุปกรณ์ประกอบฉากกับการเป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อต้าน

ลักษณะการใช้อุปกรณ์ประกอบฉาก	ความหมาย
ใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อสร้างความสมจริงให้แก่สถานที่ การนำอุปกรณ์ที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความหมายความเป็นชาย หรืออำนาจรัฐมาใช้เป็นอุปกรณ์ในกิจกรรมทางเพศ เช่น กุญแจมือ กระบองของตำรวจ โต๊ะในห้องเรียน และชั้นวางหนังสือในห้องสมุด	ใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อสื่อสัญลักษณ์ที่มีความหมายในเชิงการต่อต้านความเป็นชาย และการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่น ผ่านอุปกรณ์เหล่านั้น

ในแต่ละเรื่องจะมีการใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อสื่อสัญลักษณ์ที่มีความหมายในเชิงการต่อต้านความเป็นชาย และการต่อต้านความเป็นญี่ปุ่น ผ่านเครื่องแต่งกายสถานที่ อุปกรณ์เฉพาะอาชีพ เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อองค์ประกอบด้านฉาก แต่อุปกรณ์ประกอบฉากที่สำคัญที่น่าสนใจ คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทรมานตำรวจซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มาจากตำรวจเอง ได้แก่ กระบอง กุญแจมือ วิทยุสื่อสาร ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในการสื่อถึงความต้องการขัดขึ้น หรือต่อต้านอำนาจรัฐ ของกลุ่ม “เควียร์” การใช้โต๊ะนักเรียน กระดานดำ ที่สื่อถึงความเป็นห้องเรียน แหล่งให้ความรู้ซึ่งเป็นที่มาของอำนาจ และระบบการศึกษาญี่ปุ่นถูกนำมาประกอบในการเป็นพื้นที่ในกิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นการต่อต้านอำนาจรัฐอีกรูปแบบหนึ่งเช่นกัน การใช้กล่องที่เป็นหีบห่อบรรจุพัสดุเพื่อรอในการจัดส่งมาเป็นที่รองร่างกาย เป็นการต่อต้านระบบการทำงานของญี่ปุ่นซึ่งโดยทั่วไปสินค้าที่เป็นของลูกค้านั้นจะต้องถูกดูแลเป็นอย่างดี แต่กลับนำมาใช้เป็น

อุปกรณ์ในกิจกรรมทางเพศ การใช้เท้าของครูผู้หญิงขี้นไปที่เสือนักกีฬาซึ่งแสดงความหมายการต่อต้านอำนาจความเป็นชายผ่านนักแสดงหญิง

ภาพที่ 4.31 แสดงการทำลายสัญลักษณ์ของความเป็นชายผ่านอุปกรณ์ประกอบฉาก

จากภาพที่ 4.31 แสดงให้เห็นถึงการใช้อุปกรณ์ของตำรวจซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐมาเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ทรมาน และสร้างความเจ็บปวดทางร่างกายให้แก่ตำรวจเอง เป็นการให้ความหมายการต่อต้านอำนาจรัฐจากสิ่งที่มาจากตัวแทนของรัฐ

4.2.5.2 มุมกล้อง

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์มุมกล้องเพื่อทำความเข้าใจการสื่อ และการผลิตความหมายของหนังโป๊เกย์ผ่านมุมมองของผู้ผลิตที่ต้องการนำเสนอความหมายในเชิงการประกอบสร้างความเป็น “เควิียร์” เพื่อต่อต้านความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่นไว้อย่างไร นอกเหนือไปจากความต้องการตอบสนองผู้ชมในเชิงกามารมณ์ จากการศึกษาพบว่า มุมกล้องที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ทั้ง 7 เรื่องที่นำมาวิเคราะห์เป็นมุมกล้องที่มีลักษณะดังนี้

ตารางที่ 4.14

มุกกล้องกับการสร้างอำนาจผ่านการจ้องมอง

มุกกล้อง	ลักษณะภาพที่เกิดขึ้น	ความหมาย
มุกภาพแทนสายตาฝ่ายรับ	ใช้ภาพมุกต่ำแทนสายตาของฝ่ายรับในการมองในลักษณะที่วัตถุอยู่สูงกว่า โดยเฉพาะร่างกายของฝ่ายรุกที่อยู่เหนือกว่า ทำให้วัตถุมีลักษณะใหญ่กว่า และเป็นมุกภาพที่ฝ่ายรุกใช้สายตามองลงมาที่ฝ่ายรับ และภาพแทนสายตาผู้ชมโดยใช้ภาพมุกกว้าง และภาพระยะใกล้	ฝ่ายรับถูกกดทับ และทำให้มีอำนาจน้อยผ่านการใช้มุกภาพ เป็นการต่อต้าน และต้องการกดทับอำนาจความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น
มุกภาพแทนสายตาฝ่ายรุก	ใช้ภาพมุกสูง หรือมุกกดแทนสายตาของฝ่ายรุกในการมองในลักษณะที่วัตถุอยู่ต่ำกว่า โดยเฉพาะร่างกายของฝ่ายรับที่อยู่ต่ำกว่า ทำให้วัตถุอยู่ในลักษณะเล็กกว่า และเป็นมุกภาพที่ฝ่ายรับใช้สายตามองไปที่ฝ่ายรุก	ฝ่ายรุกมีอำนาจเหนือกว่าผ่านการใช้มุกภาพที่แทนสายตาการกดทับและมีอำนาจเหนือกว่า เป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น และสร้างความเหนือกว่าให้แก่กลุ่ม “เคียวริ์”
มุกภาพแทนสายตาผู้ชม	ใช้ภาพมุกภาพแบบการถ่มอง (voyeurism, peeping tom)	เป็นการนำเสนอแทนสายตาผู้ชมที่มีอำนาจในการจ้องมองทำให้บุคคลที่อยู่ในภาพกลายเป็นวัตถุทางเพศที่ตอบสนองความพอใจในการจ้องของผู้ชม

1. นำเสนอการแทนสายตาผู้ถูกระทำ หรือผู้ที่เป็นฝ่ายรับ การนำเสนอในลักษณะนี้จะใช้มุกกล้องจับไปที่ฝ่ายรุกโดยใช้มุกกล้องแบบมุกต่ำ หรือมุกซ้อนที่ทำให้วัตถุที่อยู่ในภาพอยู่สูงกว่าสายตาของผู้ชม กล่าวคือ ฝ่ายรุกจะมองลงมา หรือร่างกายของฝ่ายรุกจะอยู่สูงกว่ากล้อง แสดงให้เห็นถึงอำนาจที่มากกว่าผู้ที่กำลังจ้องมองซึ่งเป็นการแทนสายตาของฝ่ายรับ การใช้สายตามองขึ้นไปยังฝ่ายรุกที่อยู่เหนือกว่า แสดงให้เห็นถึงการอยู่ต่ำกว่า การมีอำนาจน้อยกว่าของฝ่ายรับ มุกกล้องในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นในสถานการณ์ดังต่อไปนี้ สถานการณ์ที่ร่างกายฝ่ายรุกอยู่สูงกว่า

ฝ่ายรับ เช่น ฝ่ายรุกยื่น ฝ่ายรับนั่งหรือคุกเข่าภาพจะสื่อในลักษณะการมองขึ้นไปด้านบนของสายตาฝ่ายรับ, ฝ่ายรุกคร่อมอยู่บนตัวฝ่ายรับ ไม่ว่าฝ่ายรับจะหันหน้าเข้าหา หรือหันไปคนละทาง แต่มุมกล้องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ร่างกายของฝ่ายรุกในการสร้างควมมีอำนาจเหนือร่างกายของฝ่ายรับ และฉากการสำเร็จความใคร่ของฝ่ายรุก การใช้มุมกล้องแบบมุมสูง หรือมุมเงยในลักษณะที่ฝ่ายรุกคร่อมบนร่างกาย หรือยืนอยู่เหนือร่างกายฝ่ายรับ และหลังอสุจิลงมาบนส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายฝ่ายรับ มุมภาพที่เกิดขึ้นจะใช้มุมภาพแบบมุมเงย หรือมุมสูงที่เห็นภาพร่างกายของฝ่ายรุกอยู่สูงกว่าสายตาของฝ่ายรับ และหลังอสุจิลงบนร่างกาย ซึ่งเป็นมุมภาพที่แสดงการสูญเสียอำนาจ ความพ่ายแพ้ของฝ่ายรับที่ถูกฝ่ายรุกสร้างเครื่องหมาย และความหมายของชัยชนะผ่านการหลังอสุจิบนร่างกาย โดยใช้มุมภาพแบบมุมสูงหรือมุมเงยที่แสดงถึงควมมีอำนาจน้อย ตกอยู่เป็นเบี้ยล่างของฝ่ายรุก

2. นำเสนอการแทนสายตาของผู้กระทำ หรือผู้ที่เป็ฝ่ายรุก เป็นการใช่มุมภาพที่ตรงกันข้ามกับมุมภาพที่กล่าวมาในข้อ 1 กล่าวคือ เป็นการใช่มุมภาพแบบมุมสูง หรือมุมกด ที่เป็นการแทนสายตาของฝ่ายรุกในการแสดงอำนาจเหนือกว่าฝ่ายรับโดยนำเสนอผ่านมุมกล้อง เป็นการใช่มุมกล้องเพื่อแทนสายตาในการมองลงมาในตำแหน่งที่ต่ำกว่า แสดงให้เห็นถึงควมมีอำนาจเหนือกว่าของฝ่ายรุก มุมกล้องในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นในสถานการณ์เดียวกันกับที่อธิบายไปข้างต้น เพียงแต่เป็นการสลับใช้ภาพคนละมุมเพื่อแทนสายตาของอีกฝ่าย หรือแม้กระทั่งสถานการณ์ที่ฝ่ายรุกอยู่ด้านล่าง ฝ่ายรับคร่อมอยู่บนตัว มุมภาพที่เกิดขึ้นจะไม่เลือกใช่มุมสูง มุมต่ำ แต่จะใช้เป็นภาพมุมกว้าง และเน้นไปที่สีหน้าของฝ่ายรับที่จะแสดงอาการเจ็บปวด ตกเป็นฝ่ายถูกกระทำ ในขณะที่ฝ่ายรุกจะแสดงอาการพึงพอใจ และฉากที่สำคัญที่เป็นการนำเสนอมุมกล้องที่แสดงออกถึงควมมีอำนาจเหนือกว่าในลักษณะการได้รับชัยชนะของฝ่ายรุก คือ ฉากการสำเร็จความใคร่ที่มุมกล้องจะใช้มุมกด หรือมุมต่ำแทนสายตาของฝ่ายรุกไม่ว่าการสำเร็จความใคร่ หรือการหลังอสุจิของฝ่ายรุกจะเกิดขึ้นที่ส่วนใดของร่างกายฝ่ายรับ มุมภาพที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะเป็นมุมต่ำ หรือมุมกดเพื่อแสดงถึงการมีอำนาจเหนือกว่า และการมีชัยชนะ เนื่องจากการหลังอสุจิเป็นการแสดงการถึงจุดสุดยอดของกิจกรรมทางเพศ การทำเครื่องหมายบนร่างกายอีกฝ่ายผ่านอสุจิซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการถึงจุดสุดยอดเท่ากับการสร้างความหมาย และเครื่องหมายการมีชัยชนะทางเพศที่มีเหนืออีกฝ่าย รวมทั้งท่าทางของฝ่ายรุกที่กล้องจะจับที่ไปใบหน้าในมุมสูง หรือมุมเงยที่แสดงให้เห็นถึงควมมีชัยชนะเหนืออีกฝ่าย

3. นำเสนอการแทนสายตาของผู้ชม ทั้งในลักษณะของการติดตาม จ้องมอง เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ หรือเป็นผู้กำลังแอบดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ลักษณะของมุมกล้องจะใช้เป็นมุมกว้างที่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์ทั้งหมด หรือการใช่มุมกล้องที่จุดใดจุดหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อแทนสายตาของผู้ชมที่กำลังมองดูเหตุการณ์นั้นจากจุดใดจุดหนึ่ง ทำให้บุคคลที่อยู่ในภาพกลายเป็นวัตถุทางเพศ นอกจากนี้แล้วยังมีการใช่มุมกล้องเพื่อนำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างครบถ้วนจะใช้มุมกล้องจากกล้องหลายมุม กล่าวคือ การนำเสนอในลักษณะนี้เป็นการตอบสนอง

ความต้องการที่จะเห็นของผู้ชมที่ต้องการจะเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหลายมุม ดังนั้น มุมภาพที่เกิดขึ้นจึงมีหลากหลาย การใช้กล้องเพื่อหลายตัวเพื่อนำเสนอเหตุการณ์ในหลายมุมเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ชม การนำเสนอภาพร่างกายของนักแสดงที่นำเสนอแบบเฉพาะจุดเป็นการแทนสายตาผู้ชมที่ต้องการใช้สายตาของตนจ้องมองไปที่ร่างกายของนักแสดง โดยภาพจะเคลื่อนที่อย่างช้าๆ และหยุดเฉพาะจุดเป็นการใช้วิธีเดียวกันกับการจ้องมองของผู้ชมที่มองร่างกายของนักแสดงเป็นวัตถุทางเพศ

4.2.5.3 การจัดแสง และเงา

ตารางที่ 4.15

การจัดแสงกับการสร้างวัตถุทางเพศ

การจัดแสง	ภาพที่เกิดขึ้น	ความหมาย
ใช้การจัดแสงแบบสว่าง (high key) หากอยู่ในฉากที่เป็นกลางแจ้งจะใช้แสงธรรมชาติ แต่หากอยู่ในสตูดิโอหรือที่ร่มจะใช้แสงขาวที่ให้ความสว่างแบบชัดเจน และเน้นให้แสงตกไปที่นักแสดงเป็นหลัก	ให้ความสำคัญกับการจัดแสงที่เน้นไปที่นักแสดงเพื่อให้เห็นกิจกรรมทางเพศอย่างชัดเจน	การทำให้นักแสดงกลายเป็นวัตถุทางเพศที่ถูกจ้องมองโดยผู้ชม สื่อความหมายในเชิงความต้องการทำหาย และต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในหนังโป๊เกย์

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์วิธีการจัดแสง และเงาในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความคิดของผู้ผลิตที่ต้องการนำเสนอภาพของกิจกรรมทางเพศของ “เคียวริ” ให้ออกมามีความหมายในลักษณะที่มากกว่าการนำเสนอเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชม

จากการวิเคราะห์พบว่า แสง และเงาที่ใช้ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการใช้แสงที่ถูกจัดขึ้นเพื่อให้วัตถุที่อยู่ในภาพ รวมทั้งองค์ประกอบต่างๆ อยู่ในลักษณะที่เห็นได้ชัด เป็นการจัดแสงโดยใช้แสงไฟจากแหล่งกำเนิดแสง เช่น หลอดไฟ สปอตไลท์ ที่ต้องการเน้นให้วัตถุที่อยู่ในภาพสามารถมองเห็นได้ชัดเจนโดยเฉพาะฉากที่อยู่ในระหว่างกิจกรรมทางเพศ กล่าวคือ ฉากที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการมีกิจกรรมทางเพศอาจจะไม่ใช่แสงที่ส่งเสริมให้วัตถุในภาพชัดเจนมากนัก แต่ต้องการนำเสนอองค์ประกอบแวดล้อมโดยรวมเพื่อให้เห็นเหตุการณ์ก่อนที่จะเกิดกิจกรรมทางเพศ อาจเป็นการใช้แสงธรรมชาติ ไม่มีการจัดแสงแบบสตูดิโอเพื่อต้องการสร้างความสมจริง นำเสนอในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ แต่เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศแล้วจะมีการจัดแสงแบบสตูดิโอเข้ามาช่วยเพื่อให้วัตถุที่อยู่ในภาพชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะการถ่ายทำที่อยู่ในที่มืด เช่น เรื่องที่ใช้ฉากในรถบรรทุก

ของ ด้านในรถจะมีดีกว่าด้านนอกตั้งนั้น จะมีการจัดแสงในรถเพื่อให้แสงที่อยู่ในรถมีความสว่างมากพอที่จะทำให้เห็นกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้น เป็นการชี้ให้เห็นว่าก่อนหน้าที่จะเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ ต้องการนำเสนอบรรยากาศที่จะนำไปสู่กิจกรรมทางเพศ นำเสนองค์ประกอบแวดล้อมเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกคล้อยตาม คล้ายกับว่าเหตุการณ์นั้นเป็นเหตุการณ์จริง แต่เมื่อเข้าสู่ระหว่างฉากกิจกรรมทางเพศ จะให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่กำลังเกิดขึ้นมากกว่าองค์ประกอบแวดล้อมอื่น

4.2.5.4 การตัดต่อลำดับภาพ

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบนี้ต้องการอธิบายให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของการลำดับเรื่องราวผ่านขั้นตอนการลำดับภาพ การฉายภาพซ้ำที่แสดงถึงการเจาะจง ตั้งใจนำเสนอเนื้อหาดังกล่าวแก่ผู้ชม

ตารางที่ 4.16

ความหมายที่แตกต่างในแต่ละช่วงของการเล่าเรื่อง

ช่วงการเล่าเรื่อง	ลักษณะการเล่าเรื่อง	ความหมาย
ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์	เน้นการเล่าเรื่องให้เข้าใจที่มาของ บทบาทนักแสดง การมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักแสดงด้วยกัน หรือระหว่าง นักแสดงกับบริบทแวดล้อมที่อยู่ในฉาก	บทบาทที่นักแสดงได้รับแสดงถึง ลักษณะวัฒนธรรมญี่ปุ่น สถานะ และ บทบาททางสังคม การแสดงพฤติกรรม ที่สะท้อนความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น
ช่วงระหว่างมีเพศสัมพันธ์	นำเสนอกิจกรรมทางเพศพร้อมทั้งการ ต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และ ความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ เมื่อฝ่ายรุกสำเร็จความใคร่นำเสนอ ภาพหลายมุมการฉายภาพซ้ำ และภาพ ซ้ำ (slow motion)	กิจกรรมทางเพศคือพิธีกรรมที่นำไปสู่ ภาวะพิเศษ การให้ความสำคัญกับการ หลั่งน้ำอสุจิโดยเฉพาะบนร่างกายของ ฝ่ายรับ เป็นการประกาศชัยชนะเหนือ ร่างกายที่มีความเป็นชาย และความ เป็นญี่ปุ่น โดยสร้างให้น้ำอสุจิเป็น ตัวแทนของความเป็นชายที่มีอำนาจ เหนือพื้นที่บนร่างกายอีกฝ่าย
ช่วงหลังการมีเพศสัมพันธ์	ช่วงนี้มีการนำเสนอเพียงเล็กน้อย เช่น การนำเสนอให้ทุกอย่างกลับไปเป็น ลักษณะปกติ เช่น พนักงานนวดนอบ น้อมต่อผู้ใช้บริการ และทำความสะอาด ให้ แต่ในบางเรื่องจะจบลงเพียงแค่ฉาก สำเร็จความใคร่ กล้องจะแช่ภาพอยู่ที่ อสุจิของฝ่ายรุกแล้วตัดภาพจบ	แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมทางเพศเป็น พิธีกรรมที่ทำให้ทุกอย่างเป็นไป เข้าสู่ ภาวะพิเศษ เช่น ขั้วอำนาจ ความเป็น ญี่ปุ่นที่ผิดเพี้ยน แต่เมื่อสิ้นสุดทุกอย่าง จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่นำมาวิเคราะห์เป็นการนำเสนอการลำดับภาพแบบเล่าเรื่องราวตามช่วงเวลา คือแบ่งการลำดับเวลาออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ ช่วงขณะมีเพศสัมพันธ์ และช่วงหลังมีเพศสัมพันธ์ เป็นการเล่าเรื่องแบบต่อเนื่องตามช่วงเวลา ไม่มีการตัดสลับอดีต และปัจจุบัน ทำให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย โดยที่หนังโป๊เกย์ทุกเรื่องจะให้ความสำคัญกับช่วงก่อนและขณะมีเพศสัมพันธ์ โดยใช้เวลาในการเล่าเรื่องมากกว่า 90% ของเนื้อหาทั้งหมด จากการวิเคราะห์พบว่า การเล่าเรื่องในช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์เป็นการปูพื้นที่มาของเรื่องราวทั้งหมดเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจที่มาของเหตุการณ์ สร้างความน่าเชื่อถือ และเป็นการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ผ่านองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ลักษณะภายนอก และลักษณะพฤติกรรมของนักแสดง

เมื่อเข้าสู่ช่วงขณะมีเพศสัมพันธ์ทุกเรื่องจะใช้วิธีการเล่าเรื่อง ตั้งแต่การเล้าโลม การถอดเสื้อผ้า และเข้าสู่ช่วงการมีเพศสัมพันธ์ เป็นการแสดงถึงการรู้ที่มาที่ไปของแต่ละบุคคลก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ การเริ่มต้นจากการเล้าโลมไม่ใช่การเข้าสู่ฉากเพศสัมพันธ์โดยที่ปราศจากเสื้อผ้า การให้ความสำคัญกับองค์ประกอบเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ความมีหน้าฉากของคนญี่ปุ่น และการรักษาภาพพจน์ของตนเองในสายตาคนอื่นเป็นสิ่งสำคัญ แม้กระทั่งกำลังจะมีเพศสัมพันธ์ยังต้องใส่เสื้อผ้าไม่ใช่การแก้ผ้าล่อนจ้อน และเป็นการนำเสนอผ่านเสื้อผ้าที่เป็นสัญลักษณ์แสดงความเป็นญี่ปุ่นดังที่กล่าวไปในหัวข้อการแต่งกายว่าเป็นการสร้างความเป็นญี่ปุ่นผ่านเครื่องแต่งกายที่เป็นตราสินค้าญี่ปุ่น การประกอบสร้างนี้เป็นสัญลักษณ์นำไปสู่การปลดเปลื้องความเป็นญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศที่ทุกอย่างถูกปลดเปลื้องออกหมด นำเสนอความเป็นญี่ปุ่นในอีกแบบหนึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการนำเสนอญี่ปุ่นแบบหน้าฉากหลังฉาก คือพฤติกรรมต่อหน้าสาธารณะ และพฤติกรรมที่เป็นส่วนตัว ประเด็นที่สำคัญของการเล่าเรื่องในช่วงนี้ คือ การนำเสนอภาพการสำเร็จความใคร่ของฝ่ายรุกโดยใช้เทคนิคตัดต่อภาพจากหลายมุมกล้อง ตัดสลับไปมาจากเหตุการณ์เดียวกัน กล่าวคือ การหลั่งอสุจิของฝ่ายรุกมีความสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงชัยชนะของ “เคเวียร์” การนำเสนอภาพเหตุการณ์เดียวกันแต่หลายมุม ได้แก่ มุมกดที่แทนสายตาของฝ่ายรุก มุมเงยที่แทนสายตาของฝ่ายรับ การนำเสนอภาพอสุจิในระยะใกล้ (close up) นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอภาพช้า (slow motion) ในขณะที่ฝ่ายรูกำลังจะสำเร็จความใคร่เป็นการนำเสนอที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกลุ้น มีอารมณ์ร่วม และเป็นการให้ความสำคัญกับชัยชนะของฝ่ายรุก ซึ่งการนำเสนอภาพลักษณะนี้มีลักษณะการนำเสนอคล้ายกับการแข่งขันกีฬาที่นำเสนอภาพช้า และภาพจากหลายมุมกล้องเพื่อแสดงให้เห็นถึงชัยชนะของผู้เข้าแข่งขัน ทำให้ผู้ชมรู้สึกลุ้น และร่วมยินดีกับชัยชนะนั้น

ในช่วงหลังการมีเพศสัมพันธ์เป็นการนำเสนอเพียงสั้นๆ เช่น การทำความสะอาด การลุกไปอาบน้ำ หรือการพูดคุยกันเล็กน้อยหลังจากการมีเพศสัมพันธ์จบลง โดยทั่วไปใช้เวลาไม่เกิน 1-2 นาที แต่ในบางเรื่องจะจบลงที่ภาพของอสุจิของฝ่ายรุกที่อยู่บนร่างกายของฝ่ายรับเพียงเท่านั้น

4.2.5.5 โครงเรื่อง

ในการวิเคราะห์ส่วนนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงการผลิตหนังโป๊เกย์ที่ต้องการนำเสนอเนื้อหาที่มากกว่าการตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชม กล่าวคือ เป็นการใช้พื้นที่ของหนังโป๊เกย์ในการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ผ่านองค์ประกอบต่างๆ ในหนังโป๊เกย์ เพื่อแสดงจุดยืน และเป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่นที่กลุ่ม “เคเวียร์” ถูกอำนาจเหล่านี้กดทับในพื้นที่สังคมญี่ปุ่น

ตารางที่ 4.17

วิธีการเล่าเรื่องของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

โครงเรื่อง	ลักษณะการเล่าเรื่อง	ความหมาย
การเล่าแบบมีโครงเรื่อง	6 เรื่อง นำเสนอแบบมีโครงเรื่อง นำเสนอความเป็นชายของนักแสดงผ่านชื่อเรื่อง คำโฆษณาบนปก และลักษณะภายนอกของนักแสดง	เป็นการใช้พื้นที่ของหนังโป๊เกย์ในการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ผ่านองค์ประกอบต่างๆ ในหนังโป๊เกย์ เพื่อแสดงจุดยืน และเป็นการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่นที่กลุ่ม “เคเวียร์” ถูกอำนาจเหล่านี้กดทับในพื้นที่สังคมญี่ปุ่น โดยใช้บทบาทสมมุติที่มีลักษณะความเป็นชายเด่นชัด และสิ่งที่ตรงกันข้ามมา สลับชั่วอำนาจ ทำให้เห็นถึงการต่อต้าน และการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์”
การเล่าแบบไม่มีโครงเรื่อง	มีเพียง 1 เรื่องที่นำเสนอแบบไม่มีโครงเรื่อง เน้นไปที่บทบาทของนักแสดงนำที่เป็นนักกีฬารักบี้ และกิจกรรมทางเพศแบบกลุ่ม	เน้นกิจกรรมทางเพศที่ต้องการนำเสนอการต่อต้านอำนาจความเป็นชายของนักแสดงหลักที่รับบทบาทเป็นนักกีฬา

จากที่กล่าวมาในหัวข้อก่อนหน้านี้จะเห็นได้ว่าเนื้อเรื่องที่นำเสนอจะเป็นเนื้อเรื่องที่นำเอาสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีความหมายในสังคมญี่ปุ่นซึ่งเป็นตัวแทนของความเป็นชาย และ

ความเป็นญี่ปุ่นมานำเสนอแบบสลับชั่วอำนาจ โดยให้ตัวแทนของสัญลักษณ์ที่มีความหมายเหล่านั้นถูกกดทับ และประกอบสร้างให้เป็น “เคียวริ” มีอำนาจเหนือกว่า และมีชัยชนะเหนือพื้นที่หนังโป๊เกย์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อรรถ บุนนาค เกี่ยวกับไวยากรณ์ในการเล่าเรื่องของหนังโป๊ชายหญิง และหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะมีลักษณะไปในทางเดียวกัน คือ

การเล่าเรื่องในลักษณะที่ประกอบสร้างให้ฝ่ายชาย หรือฝ่ายที่มีอำนาจมากกว่าแสดงพฤติกรรมที่มีความเป็นชายสูง เช่น ก้าวร้าว ใช้เสียงทุ้ม ดัง ใช้อำนาจกดทับฝ่ายหญิง หรือฝ่ายที่มีอำนาจน้อยซึ่งจะแสดงพฤติกรรมที่มีความเป็นหญิงสูง เช่น การอออดอ่อน การใช้เสียงแหลม พุดเบา การร้องครวญครางซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของหนังโป๊ชายหญิงญี่ปุ่น ในทำนองเดียวกันหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเล่าเรื่องที่มีไวยากรณ์ลักษณะเดียวกัน คือ ฝ่ายรุกจะแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกความเป็นชายสูง ในขณะที่ฝ่ายรับจะแสดงพฤติกรรมที่มีความเป็นหญิงสูง แม้ว่าในทางกายภาพ หรือองค์ประกอบด้านอื่น ได้แก่ ร่างกาย เสื้อผ้า ขนาดของอวัยวะเพศ ของฝ่ายรับจะแสดงถึงความเป็นชายที่มากกว่าฝ่ายรุก แต่ฝ่ายรับจะต้องถูกกดทับให้มีอำนาจน้อยกว่า และแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเป็นหญิงตามที่กล่าวมาซึ่งชี้ให้เห็นว่าในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นต้องการแสดงออกซึ่งการเป็นพื้นที่แห่งการต่อต้านความเป็นชาย (อรรถ บุนนาค, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2562)

เนื้อเรื่องของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นทุกเรื่องที่น่ามาวิเคราะห์ล้วนแล้วแต่เป็นการนำเสนอแบบมีโครงเรื่องแทบทั้งสิ้น มีเพียงเรื่อง Nonkey Anal, Onaho Strategy Part 3 ที่เป็นการนำเสนอแบบไม่มีโครงเรื่องชัดเจน มีเพียงการให้ความหมายของสถานภาพนักแสดงนำว่าเป็นนักกีฬาเบสบอล เริ่มต้นเรื่องมีเพียงบทสนทนาเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว การเล่นกีฬา ซึ่งเป็นการแสดงให้ผู้ชมรับรู้ว่าคุณนักแสดงหลักมีความเป็นชายสูง เป็นนักกีฬา และยังไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย เป็นการประกอบสร้างความหมายความเป็นชายให้แก่นักแสดง และนำความหมายที่ประกอบสร้างมานั้นไปร้อยถองความหมายผ่านการกระทำของนักแสดงสมทบที่เข้ามามีอำนาจเหนือกว่าในช่วงมีเพศสัมพันธ์โดยที่นักแสดงสมทบจะมีทุกอย่างที่ตรงข้ามกับนักแสดงหลัก เช่น ร่างกาย สถานภาพ เป็นต้น แต่ในอีก 6 เรื่องเป็นการนำเสนอแบบมีโครงเรื่องที่แบ่งโครงเรื่องออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ ช่วงระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และช่วงหลังการมีเพศสัมพันธ์ ตามที่ได้อธิบายไปในหัวข้อก่อนหน้านี้ ลักษณะการเล่าเรื่องที่เป็นหัวใจสำคัญจะอยู่ 2 ช่วงแรก คือช่วงก่อน และระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นการอธิบายที่มาของบทบาทนักแสดง และเป็นการนำเสนอการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และความเป็นญี่ปุ่นผ่านพื้นที่หนังโป๊เกย์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาในครั้งนี้

จากการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นตามเกณฑ์องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านพบว่า หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความหมายความเป็น “เคียวริ” เพื่อต่อต้านอำนาจความเป็น

วัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านนักแสดงที่เป็นฝ่ายรุก ทั้งในแง่ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางพฤติกรรม และกิจกรรมทางเพศ ฝ่ายรุก คือ ตัวแทนความเป็น “เคียวริ” ที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ประกอบสร้างให้ความเป็น “เคียวริ” อยู่เหนือความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โดยให้ฝ่ายรับที่มีลักษณะความเป็นชายสูงกว่าเป็นผู้ถูกกระทำ การใส่รหัสความหมายในลักษณะนี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงชัยชนะของกลุ่ม “เคียวริ” ที่อยู่ในพื้นที่ของตนที่ได้รับอนุญาตจากสังคมญี่ปุ่น ในลำดับถัดไปจะเป็นการวิเคราะห์ผู้รับสารในลักษณะการอ่านความหมายที่ส่งมาจากหนังสือโปเกญี่ปุ่นในฐานะการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” เป็นการตั้งคำถามกับผู้ชม “เคียวริ” ญี่ปุ่นว่าในประเด็นเรื่องความเป็นเพศ และความเป็นชาติอะไรสำคัญมากกว่ากันผู้ชมอ่านความหมายในลักษณะการใช้ประโยชน์เพื่อควมรื่นรมย์ทางเพศ หรืออ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” เงื่อนไขอะไรบ้างที่ทำให้ผู้ชมเกิดการอ่านความหมายที่แตกต่างกัน

4.3 การวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชม “เคียวริ” ญี่ปุ่น

ในส่วนนี้เป็นการรายงานผล และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านความหมายของผู้ชมที่มีต่อหนังสือโปเกญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น “เคียวริ” ชาวญี่ปุ่นจำนวน 9 คน ที่มีความแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ snowball โดยประเด็นคำถามที่ใช้เพื่อแยกประเภทของกลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ซึ่งอาจมีตัวแปรบางอย่างที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายหนังสือโปเกญี่ปุ่น ได้แก่ อายุ อาชีพ ระดับการเปิดเผยความเป็น “เคียวริ” บทบาทในกิจกรรมทางเพศ (รุก, รับ, โป๊ท) สถานภาพการมีคู่ (โสด, มีคู่)

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับสำนึกความเป็นชาติซึ่งผู้วิจัยแยกออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ

2.1 ประเด็นการเปิดรับวัฒนธรรมต่างถิ่นจากการย้ายถิ่นฐานออกนอกประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ การศึกษาต่างประเทศ การทำงานต่างประเทศ

2.2 ประเด็นประสบการณ์การเปิดรับสื่อโปเก ได้แก่ ผู้ชมที่รับสื่อโปเกญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว ผู้ชมที่รับสื่อโปเกที่ไม่ใช่สื่อโปเกญี่ปุ่น ผู้ชมที่รับสื่อโปเกทั้งญี่ปุ่นและสื่อโปเกที่ไม่ใช่สื่อโปเกญี่ปุ่น

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมกับกลุ่ม “เคียวริ” หมายถึง ความผูกพันกับกลุ่ม และประสบการณ์มีส่วนร่วมกิจกรรมรณรงค์กลุ่ม “เคียวริ” ได้แก่ การมีเพื่อนกลุ่ม “เคียวริ” ระดับความสนิทสนม การพบปะสังสรรค์ และการรณรงค์ในประเด็นที่เกี่ยวกับ “เคียวริ” เช่น การรณรงค์ความเท่าเทียม

กันทางเพศในหรือนอกประเทศญี่ปุ่น การรณรงค์เรื่องกฎหมายที่เกี่ยวกับ “เคเวียร์” การรณรงค์เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่ม “เคเวียร์” เป็นต้น

ส่วนที่ 4 การอ่านความหมายหนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นของผู้ชมในฐานะการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” โดยแยกประเด็นการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบทางกายภาพ องค์ประกอบทางพฤติกรรม และองค์ประกอบกิจกรรมทางเพศ เพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับการอ่านความหมายของผู้ชมว่ารู้สึกอย่างไรกับการเป็นพื้นที่การต่อต้านอำนาจของกลุ่ม “เคเวียร์”

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์จำนวน 9 คน เป็น “เคเวียร์” ที่อาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น และประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้ขออนุญาตจากกลุ่มตัวอย่างในการเผยแพร่ถ้อยคำสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว แต่จะใช้นามสมมติ และปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อเคารพสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1. โซ อายุ 41 ปี ผู้ช่วยทันตแพทย์ ปกปิดตัวตน บทบาททางเพศเป็นโบท ไม่เคยใช้ชีวิตต่างประเทศ แต่มีเพื่อนชาวต่างชาติทั้งที่เป็น “เคเวียร์” และนอกกลุ่ม “เคเวียร์” รับสื่อบโปเญาะญี่ปุ่น เนื่องจากชื่นชอบคนญี่ปุ่นด้วยกันมากกว่า การพบปะเพื่อนกลุ่ม “เคเวียร์” ทุกวันศุกร์ เสาร์ ที่คลับร้านอาหารที่เป็นสถานที่เฉพาะกลุ่ม “เคเวียร์” เนื่องจากสนิทสนมกับกลุ่มนี้มากที่สุด และได้แสดงออกตัวตน รู้สึกสบายใจมากที่สุดเมื่อได้อยู่ในกลุ่มนี้

2. ทาเคชิ อายุ 34 ปี เกสเซอร์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ย้ายถิ่นฐานออกนอกประเทศ มีเพื่อนกลุ่ม “เคเวียร์” เฉพาะญี่ปุ่น เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องจึงทำให้กลุ่มเพื่อน “เคเวียร์” จำกัดอยู่ที่ “เคเวียร์” ญี่ปุ่นที่พบปะกันในเวลาวัน ศุกร์ เสาร์ ทั้งที่ชินจูกุชิโจเมะ และนิงงาชิ ซึ่งเป็นพื้นที่ของกลุ่ม “เคเวียร์” เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม “เคเวียร์” บางครั้งหากมีเวลา มีเพียงกลุ่มเพื่อนสนิทที่เป็น “เคเวียร์” ด้วยกันถึงจะรู้ว่าเป็น “เคเวียร์” เพราะเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะจะปฏิบัติตัวแบบปกติ ไม่เปิดเผยตัวตน และอยู่ในระเบียบของสังคมญี่ปุ่น บทบาททางเพศเป็นโบท การเปิดรับสื่อบโปเญาะทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ

3. ฮาชิ อายุ 37 ปี พนักงานการตลาดบริษัทไฟฟ้าที่มีสาขาการลงทุนในต่างประเทศ มีเพื่อน “เคเวียร์” หลายเชื้อชาติเปิดเผยตัวตนเมื่ออยู่ในกลุ่ม และแสดงออกอย่างเต็มที่ ผู้คนในสถานที่ที่เฉพาะสำหรับกลุ่ม “เคเวียร์” จะรู้จักฮาชิเป็นอย่างดี เนื่องจากบุคลิกที่สนุกสนาน และมีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่งกายเป็นหญิงบางครั้งเมื่อมีเหตุการณ์พิเศษ เช่น วันฮัลโลวีน แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ทั่วไปจะไม่เปิดเผยตัวตน บทบาททางเพศเป็นรับ เดินทางไปต่างประเทศบ่อยครั้งโดยเฉพาะประเทศไทยเนื่องจากบริษัทมีสาขาที่ไทย เคยศึกษาระดับปริญญาโท ณ ประเทศออสเตรเลียเป็นเวลา 3 ปี รับสื่อบโปเญาะทั้งญี่ปุ่น และตะวันตก เวลาว่างมักใช้ชีวิตอยู่กับกลุ่ม “เคเวียร์” มากกว่าเพื่อนกลุ่มอื่น

4. โซซัง อายุ 31 ปี วิศวกรที่ย้ายถิ่นฐานจากเกาะฮอกไกโดมาอยู่ที่โตเกียวเนื่องจากความจำเป็นทางอาชีพ มีบุคลิกเก็บตัวไม่เปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะ มีเพียงเพื่อนสนิท 2 คนที่

เป็น “ควียร์” ระบุว่าโซซังเป็น “ควียร์” ซึ่งเป็นเพื่อนที่รู้จักกันผ่านแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่ม “ควียร์” ไม่เคยเข้ากลุ่ม “ควียร์” หรือเข้าไปอยู่ในพื้นที่ของ “ควียร์” เนื่องจากต้องการปกปิดตัวตน และมองว่าการเป็น “ควียร์” เป็นเพียงรสนิยมทางเพศ บทบาททางเพศเป็นโบท ไม่เคยมีประสบการณ์ในการย้ายถิ่นฐานไปอยู่ต่างประเทศ แต่มีเพื่อนชาวต่างชาติที่เป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนสมัยมหาวิทยาลัย รับสื่อโป๊เฉพาะญี่ปุ่น เนื่องจากความชื่นชอบส่วนบุคคล

5. ชิน อายุ 38 ปี พนักงานบริษัทเอกชนญี่ปุ่นที่ย้ายมาประจำที่กรุงเทพฯ เป็นเวลาเกือบ 10 ปี ไม่เปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะ แต่จะมีกลุ่มเพื่อน “ควียร์” ทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติสังสรรค์กันบ่อยครั้งที่สโมสรบทบาททางเพศเป็นรุก เปิดรับสื่อโป๊ทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติขึ้นอยู่กับโอกาส และความต้องการในช่วงนั้น

6. โนมูระ อายุ 45 ปี อาจารย์มหาวิทยาลัยสอนเกี่ยวกับการวิจารณ์วรรณกรรมญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยในเกียวโต เชี่ยวชาญทางด้านเพศวิถี (gender) ไม่เคยมีประสบการณ์ย้ายถิ่นฐานออกนอกญี่ปุ่น มีเพียงการไปร่วมงานที่ต่างประเทศเป็นครั้งคราว มีเพื่อนเป็นกลุ่ม “ควียร์” ทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติเนื่องจากงานที่ทำเกี่ยวข้องกับคนกลุ่มนี้จึงทำให้มีเพื่อนหลากหลาย แต่หากเป็นเพื่อน “ควียร์” ที่สนิทจะมีเพียงไม่กี่คนเป็นเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย ไม่ปกปิดความเป็น “ควียร์” แต่สายตาค้นออกจะมองว่าเป็นเพียงความสนใจทางการศึกษา แต่หลายคนก็ไม่ทราบว่าการศึกษาด้านนี้เกี่ยวกับอะไรโดยเฉพาะเพื่อร่วมงานที่อยู่สายวิทยาศาสตร์ เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม “ควียร์” บ่อยครั้งทั้งที่เป็นกิจกรรมทางด้านวิชาการ และกิจกรรมของกลุ่ม “ควียร์” นอกสายงานวิชาการ เช่น การรณรงค์เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ การเดินพาเหรดงาน Gay Pride เป็นต้น บทบาททางเพศเป็นโบท เปิดรับสื่อโป๊ทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ

7. มาโคโตะ อายุ 21 ปี จบมัธยมปลายแล้วย้ายที่อยู่มาอยู่ที่โตเกียว ทำงานในคลับ “ควียร์” ในย่านชินจูกุชินโจเมะจากการชักชวนของเพื่อนกลุ่ม “ควียร์” เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ของ “ควียร์” เกือบทุกวันจึงไม่รู้สึกว่าตนเองปกปิดตัวตน แต่เมื่อก้าวออกไปจากพื้นที่ “ควียร์” จะรู้สึกปกติ ไม่มีปฏิกิริยาที่ต่อต้านจากสายตาค้นออกเนื่องจากทำตัวปกติแตกต่างจากเมื่ออยู่ในพื้นที่ของ “ควียร์” เริ่มทำงานในคลับตั้งแต่อายุ 18 ไม่เคยย้ายถิ่นฐานไปต่างประเทศ มีเพื่อน “ควียร์” ต่างชาติบ้างเนื่องจากไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้บทบาททางเพศเป็นรับ และเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม “ควียร์” อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ เนื่องจากตนเองทำงานอยู่ในพื้นที่และรู้สึกต้องการผลักดันความเท่าเทียมกันในสังคมญี่ปุ่นเปิดรับสื่อโป๊ทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ สถานะมีคู่และอาศัยอยู่ด้วยกัน

8. คาโอรุ อายุ 48 ปี พนักงานบริษัทกฎหมายทำงานที่กรุงเทพฯ และโตเกียวสลับไปมาตามงานที่ได้รับไม่เคยศึกษาต่างประเทศแต่ทำงานร่วมกับชาวต่างชาติ และย้ายถิ่นฐานบ่อยครั้งเป็นเวลานานกว่า 15 ปี เปิดเผยความเป็น “ควียร์” เฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิท และเพื่อน “ควียร์”

ด้วยกัน แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะทั่วไปจะทำตัวปกติ ทั้งการแต่งกาย และพฤติกรรม สันสรค์อยู่ในพื้นที่ของ “เคเวียร์” ในเวลาที่ว่างจากการทำงานเนื่องจากได้ปลดปล่อยความเป็นตัวของตัวเองมากกว่าอยู่ในพื้นที่สาธารณะทั่วไปบทบาททางเพศเป็นโบ๊ท และเปิดรับสื่อโป๊ทั้งญี่ปุ่น และต่างชาติ

9. โซเฮ อายุ 24 ปี นักศึกษามหาวิทยาลัยปีสุดท้ายทำงานในคลับย่านชินจูกุนิโจมาเป็นงานพิเศษ ไม่เคยย้ายถิ่นฐานไปอยู่ต่างประเทศ ปัจจุบันแยกตัวออกมาอยู่เพียงลำพังในโตเกียวเพื่อศึกษา และทำงานพิเศษมีโอกาสดูหนัง และสัมผัสวัฒนธรรม “เคเวียร์” ต่างวัฒนธรรมจากการทำงานพิเศษซึ่ง ในช่วงเรียนหนังสือจะมีชีวิตเหมือนนักศึกษาญี่ปุ่นทั่วไป แต่เมื่อเข้าสู่การทำงานในพื้นที่เฉพาะ “เคเวียร์” จะแสดงตัวตนอย่างชัดเจนในการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม “เคเวียร์” มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมรดกต่างๆ ของกลุ่ม “เคเวียร์” ในย่านชินจูกุนิโจ ต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงเรื่องความเท่าเทียมในสังคมญี่ปุ่น อย่างน้อยที่สุดเรื่องกฎหมายคู่ชีวิต บทบาททางเพศเป็นโบ๊ท เปิดรับทั้งสื่อโป๊ญี่ปุ่น และต่างชาติ สถานะมีคู่

ตารางที่ 4.18

แสดงการแยกประเภทข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ	อายุ	สถานะ	บทบาทในกิจกรรมทางเพศ	ระดับการเปิดเผยตัวตน	มีเพื่อนสนิทเป็นเครือข่าย	การเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ของกลุ่มเครือข่าย	การรับวัฒนธรรมจากการย้ายถิ่น	การรับวัฒนธรรมผ่านการพัฒนาชาวต่างชาติในญี่ปุ่น	การเปิดรับสื่อญี่ปุ่น	การเปิดรับสื่อโป๊ต่างชาติ
โซ	41	โสด	โบท	ปกปิดตัวตน	×	×	×	×	✓	×
ทาเคชิ	34	โสด	โบท	เปิดเผยเฉพาะกลุ่มเพื่อน	✓	×	×	✓	✓	✓
ฮาจิ	37	โสด	รับ	เปิดเผยเฉพาะกลุ่มเพื่อน	✓	×	✓	✓	✓	✓
โซซัง	31	โสด	โบท	ปกปิดตัวตน	×	×	×	×	✓	×
ชิน	38	โสด	รุก	เปิดเผยเฉพาะกลุ่มเพื่อน	✓	×	✓	✓	✓	✓
โนมุระ	45	โสด	โบท	เปิดเผยตัวตน	✓	✓	×	✓	✓	✓
มาโคโตะ	21	มีคู่	รับ	เปิดเผยตัวตน	✓	✓	×	✓	✓	✓
คาโอรุ	48	โสด	โบท	เปิดเผยเฉพาะกลุ่มเพื่อน	✓	×	×	✓	✓	✓
โซเฮ	24	มีคู่	โบท	เปิดเผยตัวตน	✓	✓	×	✓	✓	✓

จากตารางที่ 4.18 เป็นการแยกประเภทข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 9 คน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ถูกคัดแยกออกเป็นกลุ่มเพื่อชี้ให้เห็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายของผู้ชม ตัวแปรเหล่านี้จะถูกอธิบายเพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างการอ่านความหมายที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการอ่านความหมายที่แตกต่างกันแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะการอ่านความหมายในแนวทางที่มีลักษณะเฉพาะ ผู้วิจัยจะให้รายละเอียดในลำดับถัดไป

4.3.1 การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับหนังสือโป๊

เบื้องต้นผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์เบื้องต้นของหนังสือโป๊ซึ่งเป็นการอ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์ของสื่อตามแนวทฤษฎีการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการใช้สื่อ (uses and gratification) การเปิดรับหนังสือโป๊ในที่นี้มีทั้งหนังสือโป๊ญี่ปุ่น และหนังสือโป๊ชาติอื่น เนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่าง 7 คน เปิดรับทั้งหนังสือโป๊ทั้ง 2 ประเภท การอ่านความหมายในลักษณะดังกล่าวสะท้อนการใช้ประโยชน์เพื่อสร้างความรื่นรมย์ทางเพศ (sexual pleasure) ให้กับตนเองซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์โดยทั่วไปของสื่อโป๊ แต่จากการสัมภาษณ์พบว่า การอ่านความหมายในลักษณะดังกล่าวมีรายละเอียดมากกว่าการบำบัดความใคร่ สามารถอธิบายได้จากตารางที่ 4.19 ดังนี้

ตารางที่ 4.19

แสดงการใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดรับหนังสือโป๊ญี่ปุ่น

การใช้ประโยชน์ / กลุ่มตัวอย่าง	ไซ	ทาเคชิ	ฮาชิ	ไซซัง	ชิน	โนบุระ	มาโคโตะ	คาโอรุ	ไซเฮ
บำบัดความใคร่	x	x	x	x	x	x	x	x	x
ช่วยแก้ปัญหาความต้องการทางเพศที่ไม่เท่ากันของคนมีคู่							x		x
เรียนรู้สิ่งใหม่จากหนังสือโป๊	x	x		x		x		x	x
สร้างจินตนาการหลีกหนีความเป็นจริง		x	x		x	x	x	x	x
ค้นพบความชอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ			x		x		x		

จากตารางที่ 4.19 แสดงการใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างจากการชมหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งแบ่งได้เป็น 5 เหตุผล ดังนี้

1. บำบัดความใคร่ เหตุผลนี้เป็นเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนให้ความเห็นตรงกันว่า สาเหตุที่ต้องการรับชมเกิดจากการบำบัดความใคร่เป็นหลัก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าเมื่อเกิดความต้องการทางเพศจึงเลือกที่จะเปิดรับหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น เพื่อบำบัดความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวก และตอบสนองความต้องการได้ดีที่สุด โดยเฉพาะคนโสด ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

โซ ให้สัมภาษณ์ว่า “การอยู่คนเดียว และเกิดความต้องการทางเพศเปิดหนังโป๊ช่วยตัวเองคือวิธีที่ง่ายที่สุด” (สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562) เช่นเดียวกับ โชซัง ที่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า “ผมจะเปิดดูหนังโป๊เกย์เมื่อเวลามีอาการทางเพศ อยู่คนเดียวถ้าไม่ได้ออกจากบ้านก็ช่วยตัวเองสะดวก เร็ว ง่ายที่สุด” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

ในขณะที่ความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีคู่ ได้แก่ โซเฮ ให้ความเห็นว่า “บางครั้งก็อยากทำเองบ้างเปลี่ยนรสชาติ” (สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) และมาโคโตะ ซึ่งมีคู่อยู่แล้วให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “ช่วยตัวเองบ้าง บางครั้งก็ดูหนังบ้าง ไม่ดูบ้างแล้วแต่อารมณ์ และโอกาสเวลาแฟนไม่ว่าง หรือเกิดต้องการกะทันหัน” (สัมภาษณ์, 22 พฤษภาคม 2562)

จะเห็นได้ว่าการเปิดรับหนังโป๊เกย์เป็นการช่วยบำบัดความต้องการทางเพศที่เป็นวิธีที่ตอบสนองความต้องการได้ง่าย และสะดวกโดยเฉพาะในปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่ข้อมูลข่าวสารไหลอย่างเสรีโดยเฉพาะในสังคมญี่ปุ่นที่ให้อิสระกับธุรกิจสื่อโป๊อย่างถูกกฎหมายแต่อยู่ภายใต้การควบคุม และข้อบังคับของรัฐทำให้หนังโป๊เกย์เข้าถึงผู้ชมได้ง่าย ผู้ชมชาวญี่ปุ่นนิยมบริโภคสื่อโป๊ที่ถูกกฎหมายทำให้ธุรกิจค่ายหนังโป๊ยังอยู่ได้ ฮาชิ (สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “สมัครสมาชิกของเว็บค่ายหนังไว้ เมื่อมีเรื่องใหม่เข้ามาจะมีข้อความส่งมาเตือน คุณได้ไม่จำกัด จ่ายค่าสมาชิกเป็นรายเดือนถ้าจ่ายหลายเดือนจะมีส่วนลดมีหนังให้เลือกหลากหลาย แต่จะมีเฉพาะหนังญี่ปุ่นเพราะค่ายหนังญี่ปุ่นผลิตแต่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ถ้าเป็นหนังฝรั่งก็จะโหลดบิตหรือดูจากเว็บที่ดูฟรี”

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยเห็นว่าสาเหตุหลักของการเปิดรับหนังโป๊เกย์ คือ ต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ บำบัดความใคร่ซึ่งเป็นเหตุตั้งต้นของการเปิดรับสื่อโป๊ เมื่อเสร็จสิ้น หรือได้รับการตอบสนองแล้วผู้ชมจะเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่นที่ไม่ต่อเนื่อง หรือเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ

2. ช่วยแก้ปัญหาความต้องการทางเพศที่ไม่เท่ากันของคนมีคู่ จากข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคู่ จะประสบปัญหา 2 ประการคือ ฝ่ายหนึ่งมีความต้องการทางเพศสูงกว่าอีกฝ่ายทำให้ต้องใช้วิธีการช่วยตัวเองโดยการชมหนังโป๊เกย์ อีกปัญหาหนึ่ง คือ ในระยะแรกที่คบกันต่างฝ่ายต่างไม่ทราบบทบาทกิจกรรมทางเพศ หลังจากคบกันแล้วพบว่า มีบทบาททางเพศแบบเดียวกันจึงทำให้

ต้องสลับบทบาทกันในแต่ละครั้ง กล่าวคือ ก่อนหน้านี้ (โซเฮ, สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) เป็นรูกมาตลอด แต่เมื่อคบกับแฟนคนปัจจุบันที่เป็นรูกเหมือนกันเลยต้องสลับบทบาทการเป็นฝ่ายรับตามแต่ละครั้งที่ตกลงกัน การชมหนังโป๊เกย์มีส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้บทบาทการเป็นฝ่ายรับให้กับ “ดูหนังจะได้รู้ว่าต้องทำยังไง ทีแรกกลัวมาก กลัวเจ็บ ก็ต้องดูเทคนิคของทั้งสองฝ่ายซึ่งต้องช่วยกัน จังหวะต้องได้ เอาความรู้จากหนังมาปรับกับตัวเอง ค่อยๆ เรียนรู้จนตอนนี้ทำได้ทั้งสองอย่าง”

จากข้อมูลแสดงให้เห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเรื่องกิจกรรมทางเพศกับการครองคู่ของ “เควียร์” ที่ต้องใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ผ่านหนังโป๊เกย์ และช่วยลดความขัดแย้งที่เกิดจากกิจกรรมทางเพศที่แตกต่างกันของคนมีคู่

3. เรียนรู้สิ่งใหม่จากหนังโป๊เกย์ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าการเปิดรับหนังโป๊เกย์ทำให้เกิดการเรียนรู้ และเพิ่มประสบการณ์ทางเพศ เพื่อที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริงไม่ให้เกิดความล้มเหลวเมื่อมีเพศสัมพันธ์ หรือเป็นการสร้างทักษะให้เกิดความเชี่ยวชาญ ขำนาญ เสริมสร้างรสชาติความสุขทางเพศ โดยโซซัง (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562) “ผมเปลี่ยนคูนอนบ่อย ทุกครั้งที่ได้รับคำชมว่าเก่งจะรู้สึกดี หลายคนพยายามติดต่อเพื่อมี sex แต่ก็ไม่ได้ไปเพราะชอบไปเรื่อยๆ มากกว่าบล็อกไปหรือไม่ตอบเพราะไม่อยากให้คนจำได้” จากการสัมภาษณ์โซซัง และโซ พบว่า ทั้งคู่เปิดรับหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียวเนื่องจากรสนิยมส่วนตัวที่ชอบคนชาติเดียวกันซึ่งแสดงให้เห็นถึงสำนึกความเป็นชาติสูง เป็นตัวแปรที่นำไปสู่การอ่านความหมายที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างคนอื่นซึ่งจะอธิบายในลำดับถัดไป

นอกจากนี้การเปิดรับหนังโป๊เกย์ต่างชาติที่นอกเหนือไปจากหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการเปิดกว้างทางด้านกิจกรรมทางเพศ และมุมมองที่มีต่อความเป็น “เควียร์” ในพื้นที่อื่น จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับหนังโป๊เกย์หลากหลาย ทั้ง เอเชีย ยุโรป อเมริกัน ขึ้นอยู่กับรสนิยมส่วนบุคคล ซึ่งประเด็นนี้สามารถวิเคราะห์ได้เพิ่มเติมว่า เป็นการเปิดมุมมองประสบการณ์ทั้งเรื่องกิจกรรมทางเพศ และความเป็น “เควียร์” (โซเฮ, สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) กล่าวว่า “sex ครั้งแรกรู้สึกตัวเองไม่เป็นเลย ทั้งยังเด็ก และไม่เคย หลังจากนั้นเริ่มดูหนังโป๊ ก็ดูว่าเค้าทำยังไง กระตุ้นยังไง ดาราแต่ละคนมีเทคนิคเฉพาะตัวก็เก็บมาใช้กับตัวเอง เป็นการเพิ่มเสน่ห์ และเพิ่มความสุขกับการมี sex” ในขณะที่ โนมูระ (สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562) กล่าวว่า “หนังโป๊เกย์ตะวันตกจะรุนแรงกว่า เข้าถึงตัวแบบจุโจม แต่เอเชียจะค่อยเป็นค่อยไปไม่บ่มบ่ามให้ความรู้สึกแบบคู่รักมากกว่า ดาราหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะยึดติดกับการเป็นรูกเป็นรับ เป็นรูกก็จะรูกตลอด แต่เมื่อเริ่มขายไม่ได้ แก่ หมดความนิยมก็จะหันมารับสร้างความฮือฮาขายดีกลับมาดัง ต่างกับหนังตะวันตกที่ดาราส่งผลัดกันรูกผลัดกันรับไม่ยึดติด ความเป็น “เควียร์” ลื่นไหลไม่ติดกับคำว่าชายหญิง และไม่เสมอไปที่ว่าฝ่ายรับจะต้องรู้สึกแสดงออกถึงความเป็นหญิง เหมือนผู้ชายสองคนมีอะไรกัน ดูหน้าปกบางที่ยังไม่รู้เลยว่าใครเป็นรูกใครเป็นรับ” ทาเคชิ (สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2562) ให้ข้อมูลในส่วน

นี้เพิ่มเติมว่า “เคยดูหนังโป๊เกย์ยุโรปที่ฝ่ายรับลักษณะภายนอกเป็นผู้ชายปกติ แต่ฝ่ายรุกเป็นกะเทยที่ยังไม่แปลงเพศแต่มีหน้าอกหน้าตาสร้างกายเป็นผู้หญิง ครั้งแรกที่ดูก็ตกใจแต่หลังๆ เริ่มชินดูไว้ให้รู้แต่ไม่ได้ชอบแบบนี้” ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สามารถวิเคราะห์ได้ว่าหนังโป๊เกย์มีส่วนที่ช่วยขยายประสบการณ์ทางเพศ และมุมมองความเป็น “เควีย์ร” ให้กับกลุ่มตัวอย่างได้

4. สร้างจินตนาการหลีกเลี่ยงความเป็นจริง ในเหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า หนังโป๊เกย์มีส่วนช่วยสร้างจินตนาการให้หลุดออกจากโลกความเป็นจริง เช่น ฮาชิ (สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562) “หน้าตาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเลือกดูหนังโป๊เกย์ เลือกดูคนหล่อๆ เพราะชีวิตจริงคงไม่เจอคนหน้าตาแบบนี้มาอะไรด้วย” ฮา คาโอริ (สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2562) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “ฉากในหนังโป๊เกย์ เช่น พวก outdoor หรือ sex แบบหมู่ ช่มชืน วิถีการก็หาดูได้จากหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น มีให้เลือกเยอะ จะได้เห็นจากหนังโป๊เกย์นี้แหละ”

จากข้อมูลแสดงให้เห็นถึงการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับหนังโป๊เกย์เพื่อสร้างจินตนาการหลีกเลี่ยงความเป็นจริงซึ่งเป็นโลกสมมติที่พาผู้ชมไปสู่จินตนาการ หรือโลกที่ไม่เคยเกิดขึ้นในชีวิตจริงมาก่อนได้ทดลองในจินตนาการหาตนเองได้อยู่ในสถานการณ์เหล่านั้นซึ่งสามารถสร้างความสุขทางเพศให้กับผู้ชมได้

5. ค้นพบความชอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ การเปิดรับหนังโป๊เกย์มีส่วนช่วยให้กลุ่มตัวอย่างเปิดโลกประสบการณ์ และค้นพบความชอบของตนเองที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกิจกรรมทางเพศ เช่น ชิน ผู้ที่รู้สึกว่าไม่สามารถมีความสุขทางเพศจากการเป็นฝ่ายรับ ชิน (สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562) “คิดว่าตัวเองไม่สามารถรับความเจ็บปวดจากการเป็นฝ่ายรับได้เนื่องจากยังไม่เคยจากหนังโป๊เกย์เห็นฝ่ายรับรู้สึกทรมาน และเจ็บปวดมากกว่ามีความสุข” จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ ชิน เป็นฝ่ายรุกมาตลอด และรู้ตัวเองว่าไม่สามารถเป็นฝ่ายรับได้

นอกจากนี้การเปิดประสบการณ์จากการเปิดรับหนังโป๊เกย์ทำให้ค้นพบความชอบของตนเอง เช่น มาโคโตะกล่าวถึงประสบการณ์ของตนเองว่า (มาโคโตะ, สัมภาษณ์, 22 พฤษภาคม 2562) “แต่ก่อนไม่คิดว่าน้ำอสุจิจะกินได้ แต่ดูหนังโป๊เยอะเข้าทำให้อยากลองมันให้ความรู้สึกเต็มที่ดีแต่ต้องมีเทคนิคโดยเฉพาะเรื่องอาหารมีส่วนช่วยทำให้รสชาติน้ำอสุจิไม่ขมได้” ในขณะที่ ฮาชิ ค้นพบว่าตัวเองชอบแต่งตัว cosplay ช่วยสร้างบรรยากาศในกิจกรรมทางเพศได้ ฮาชิ (สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562) “ลองแต่งเป็นโนนี่ ชุดก็หาซื้อตามร้าน sex shop ได้เพิ่มจินตนาการ ความสนุก”

จากข้อมูลแสดงให้เห็นถึงการใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อค้นพบความชื่นชอบของตนเองเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศซึ่งได้จากการเปิดรับหนังโป๊เกย์

โดยสรุปจากข้อมูล และการวิเคราะห์ในหัวข้อการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับหนังโป๊เกย์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะมีเหตุผลหลักในการเปิดรับหนังโป๊เกย์เนื่องจากต้องการตอบสนองความต้องการทางร่างกายที่เกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งเป็นเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนให้คำตอบเหมือนกัน

หมด นอกจากนี้การใช้ประโยชน์ในแง่อื่นๆ ดังที่ได้กล่าวมานั้น เป็นเหตุผล และเงื่อนไขของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่แตกต่างกันในการเลือกใช้ประโยชน์จากการเปิดรับหนังโป๊เกย์

จากข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการอ่านความหมายที่นอกเหนือจากการเป็นสื่อโป๊ที่ให้ประโยชน์ทางอารมณ์ตอบโจทยขั้นพื้นฐานของหน้าที่สื่อโป๊ที่ผู้ชมต้องการ แต่จะมีเงื่อนไขบางอย่างที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งจะอธิบายในลำดับต่อไป

นอกจากนี้แล้วการอ่านความหมายกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะคำตอบที่สะท้อนชุดความคิดบางประการที่แสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจของสังคมญี่ปุ่นซึ่งมีความสัมพันธ์กับชุดความคิดเหล่านั้นในประเด็น ดังนี้

ประเด็นการถูกครอบงำทางความคิดจากมองเรื่องเพศในมิติการเป็นคู่ตรงข้าม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการให้ข้อมูลที่ยังยึดติดอยู่กับการแบ่งความเป็นชาย และความเป็นหญิงที่สะท้อนออกมาในลักษณะของการเป็นฝ่ายรุก ฝ่ายรับที่จะต้องมีคุณลักษณะของการแสดงออกทั้งลักษณะภายนอก และลักษณะพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งในช่วงเวลาชีวิตประจำวัน และช่วงที่อยู่ในระหว่างการมีกิจกรรมทางเพศ เป็นฝ่ายรุกฝ่ายรับ เริ่มแรกกลุ่มตัวอย่างจะให้ข้อมูลว่าองค์ประกอบภายนอก เช่น รูปร่างร่างกาย ของฝ่ายรุกจะมีลักษณะที่สมบูรณ์กว่า แข็งแรงกว่า ฝ่ายรับที่จะมีลักษณะอ่อนแอกว่า ผอมแห้ง หรือมีความเป็นหญิงสูงกว่า โดยเฉพาะคำตอบที่เกิดขึ้นจากฝ่ายรับที่สะท้อนให้เห็นถึงร่างกายของคู่คนที่ปรารถนาจะต้องมีกล้ามเนื้อ เป็นนักกีฬา ขนาดอวัยวะเพศใหญ่ สะท้อนถึงลักษณะความเป็นชายสูง รวมไปถึงการแสดงออกในลักษณะพฤติกรรมโดยทั่วไปที่ฝ่ายรุกจะต้องมีลักษณะความเป็นชายสูงกว่า เช่น การใช้น้ำเสียง ท่าทาง เมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศความเป็นชายจะถูกแสดงออกผ่านลักษณะที่สื่อถึงความเป็นชายสูง เช่น ฝ่ายรุกจะต้องครางโดยใช้น้ำเสียง ห้าว เสียงดังข่มฝ่ายรับ หรือพฤติกรรมที่แสดงถึงความรุนแรงเพื่อข่มฝ่ายรับ ฝ่ายรับจะมีลักษณะการใช้น้ำเสียงผู้หญิง เสียงสูง การอ่อนหวาน ท่าทางที่แสดงถึงความอ่อนโยนเป็นลักษณะที่สื่อถึงความเป็นหญิงของฝ่ายรับซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลในลักษณะที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โชซัง (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562) “หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นฝ่ายรุกจะข่มฝ่ายรับ ใช้กำลัง และความรุนแรง แสดงความเป็นชายมากกว่า ส่วนฝ่ายรับมักจะแสดงออกว่าตนเองอ่อนแอกว่า มีความเป็นผู้หญิง”

ประเด็นอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลที่สะท้อนความมีอำนาจของวัฒนธรรมญี่ปุ่นต่อการจำกัดพื้นที่ และการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ปกปิดความเป็น “เควียร์” ที่ให้ข้อมูลว่าไม่สามารถแสดงความเป็น “เควียร์” ในพื้นที่สาธารณะได้ การลงโทษทางสังคม และการสูญเสียสิทธิพิเศษที่ได้จากการแสดงออกถึงความเป็นชายจะถูกรีดรอนไป เช่น ความก้าวหน้าในการทำงาน หรือการถูกนิทาจากผู้ร่วมงาน นอกจากนี้แล้วการภายในกลุ่ม “เควียร์” ที่เปิดเผยตัวตน และปกปิดตัวตนยังมีการให้คุณค่ากับการเป็น “เควียร์”

ที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มที่ปกปิดตัวตนจะรู้สึกว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่เหนือกว่าผู้ที่เปิดเผยตัวตน เนื่องจากยังได้รับสิทธิพิเศษจากการแสดงออกความเป็นชายแบบญี่ปุ่น เช่น เป็นที่ต้องการในกลุ่ม “เคียวริ” ด้วยกันในลักษณะการหาคุณอนได้ง่าย ไม่ถูกดูถูกจากสังคมภายนอกและยังคงตอบสนองความต้องการทางเพศได้อย่างเต็มที่ สะท้อนให้เห็นถึงความคิดการเป็นชนชั้นนำในกลุ่ม “เคียวริ” ที่มีการแบ่งชนชั้นแม้ว่าในปัจจุบันแนวคิดเรื่องความเป็น “เคียวริ” จะพยายามสลายเส้นแบ่งเรื่องเพศและชนชั้น ต้องการสร้างความเท่าเทียมทางเพศ แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่ถูกวิจัยได้รับแสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศในลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิงยังคงแทรกซึม และถูกติดตั้งอยู่ในความคิดของคนญี่ปุ่น แม้ว่าตนเองจะเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะแตกต่างจากคนอื่นยังคงมีการกีดกัน และแบ่งชนชั้นในลักษณะที่เหมือนกับการแบ่งความเป็นชาย และความเป็นหญิงที่ฝังลึกอยู่ในความคิดของกลุ่ม “เคียวริ” ญี่ปุ่น โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ปกปิดอัตลักษณ์ความเป็น “เคียวริ” “การอยู่ในลักษณะนี้ ย่อมดีกว่าการเปิดเผยตัว ไม่ทำให้ครอบครัว และสังคมรังเกียจจนต้องออกจากสังคมที่อยู่ เรื่องการทำงานก็มีผลโดนไล่ออก หรือนินทาไปตลอดชีวิต การเป็นรุก และการไม่เปิดเผยตัว การมีท่าทีที่แมนจะยิ่งเป็นที่ต้องการในหมู่เกย์ด้วยกัน” (โชซัง, สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าทั้ง 2 ประเด็นมีลักษณะการถูกครอบงำทางความคิดในลักษณะการเป็นคู่ตรงข้ามความเป็นชาย และความเป็นหญิงอย่างชัดเจนซึ่งเกิดจากการผลิตซ้ำทางความหมายที่เกิดขึ้นในหนังสือญี่ปุ่นที่สะท้อนภาพความเป็นชาย และความเป็นหญิงผ่านฝ่ายรุกและฝ่ายรับ นอกจากนี้หนังสือญี่ปุ่นยังสะท้อนให้เห็นถึงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่มีความสัมพันธ์กับชุดวิธีคิดที่ถูกติดตั้งอยู่ในกลุ่ม “เคียวริ” ญี่ปุ่นว่าการเป็นฝ่ายรุก และการปกปิดตัวตนสร้างความเหนือกว่า และเกิดการแบ่งชนชั้นในกลุ่ม “เคียวริ” นำไปสู่การกดทับ “เคียวริ” ที่มีลักษณะอื่นให้อยู่ในระดับล่าง และมีอำนาจที่น้อยกว่า

4.3.2 การอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ”

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับของการอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่างจะไล่ระดับความเข้มข้นของการเป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจตั้งแต่การเป็นเพียงสื่อไปที่ถูกใช้ประโยชน์พื้นฐานความรื่นรมย์ทางเพศไล่ระดับไปจนถึงการอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มซึ่งมีระดับความแตกต่างและเอกลักษณ์ของกลุ่ม ผู้วิจัยสามารถจัดเรียงให้อยู่ภายใต้การอ่านความหมายในลักษณะเดียวกันภายในกลุ่มโดยที่ระดับความแตกต่างในการอ่านความหมายจะขึ้นอยู่กับตัวแปรที่แตกต่างกัน ได้แก่ ระดับความผูกพันกับกลุ่ม “เคียวริ” ระดับการยอมรับวัฒนธรรมอื่น ระดับสำนึกความเป็นชาติ ระดับการเปิดเผยตัวตน การเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ของกลุ่ม “เคียวริ” ซึ่งระดับของการให้ความสำคัญในแต่ละตัวแปรจะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่นำไปสู่ระดับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่ต่อต้านอำนาจที่แตกต่างกัน

ในหัวข้อนี้เป็นการกล่าวถึงข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในลักษณะการให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการใส่ความหมายเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” และการใช้คำถามเพื่อชี้แนะ และแสดงให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่แห่งความหมายในลักษณะดังกล่าวซึ่งสามารถกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการตั้งคำถามกับตนเอง นำไปสู่คำตอบ หรือข้อมูลที่แตกต่างไปจากการสัมภาษณ์ในช่วงต้นที่คำตอบ หรือข้อมูลที่ได้รับจะเป็นไปในแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นฐานเพื่อความรื่นรมย์ทางเพศเพียงเท่านั้น

การวิเคราะห์การอ่านความหมายของผู้ชมจะใช้เกณฑ์คำถามแยกออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบด้านลักษณะทางกายภาพ องค์ประกอบด้านลักษณะทางพฤติกรรม องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ ซึ่งทั้งหมดเป็นเกณฑ์เดียวกันกับการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น เพื่อให้การวิเคราะห์สอดคล้องกันทั้งตัวบท และการวิเคราะห์ผู้รับสารโดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์เดียวกัน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทำให้ผู้วิจัยสามารถแบ่งกลุ่มผู้ชมที่มีระดับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ได้เป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายของหนังโป๊เกย์ในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” อย่างเข้มข้นในลักษณะการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น
2. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” โดยเฉพาะอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ในลักษณะการลบเส้นแบ่งความเป็นเพศระหว่างชาย หญิง
3. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์เพื่อความรื่นรมย์ทางเพศ

4.3.2.1 กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายของหนังโป๊เกย์ในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” อย่างเข้มข้นในลักษณะการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความเห็นในประเด็นการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น มีอยู่ด้วยกัน 3 คน คือ โนมูระ มาโคโตะ และโซเฮ ทั้ง 3 คน ความเห็นตรงกันในลักษณะการเป็นพื้นที่แสดงออกซึ่งการต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โนมูระซึ่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยให้ความเห็นว่า

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นคือพื้นที่ในการแสดงออกของ “เควียร์” ที่ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมต่อสู้เชิงอำนาจในพื้นที่จริง หรือในชีวิตประจำวันได้ จึงใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์เป็นพื้นที่แสดงออกซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อกลุ่ม “เควียร์” โดยส่วนตัวมองว่าถ้าเป็น “เควียร์” ญี่ปุ่นจะสามารถเข้าใจความหมาย และความต้องการที่หนังโป๊ใส่

ความหมายเข้ามา เหมือนกันกับการตุนญี่ปุ่นที่นำผู้อ่านออกไปสู่โลกแห่งจินตนาการ หลุดออกจากสภาพความเป็นจริงทางสังคมที่ช่วยลดแรงดึงดูดเครียดของคนญี่ปุ่นได้ (โนมูระ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562)

ในทำนองเดียวกัน มาโคโตะ และโซเฮ ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันให้เหตุผลในกรณีนี้ว่า หนังสือญี่ปุ่นเป็นโลกที่เติมเต็มจินตนาการให้กับกลุ่ม “เคียวริ” มีอำนาจเหนือความเป็นญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นหนังสือทั้ง 2 คนชอบดู คือ หนังสือแบบที่มีเรื่องราว ไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือญี่ปุ่นเสมอไป แต่ถ้าเป็นหนังสือญี่ปุ่นจะให้ความรู้สึกร่วมมากกว่า และให้ภาพการเป็นพื้นที่ต่อสู้เชิงอำนาจได้มากกว่าหนังสือชาติอื่นเนื่องจากการจำลองเหตุการณ์ในสังคมญี่ปุ่น แต่เป็นการจำลองแบบกลับหัวกลับหาง สวนทางกับโลกแห่งความจริง โซเฮนักศึกษาที่ย้ายออกมาอยู่ตามลำพังเนื่องจากต้องการลดแรงกดดันจากครอบครัว ไม่ต้องการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจการดำเนินชีวิต และเป็นอิสระในการแสดงตัวตนความเป็น “เคียวริ” ได้อย่างเต็มที่ เช่น การคบเพื่อน การไปในสถานที่เฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

การติดอยู่กับครอบครัวทำให้ไม่สามารถแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่ การไปเที่ยวคลับของกลุ่ม “เคียวริ” ก็จะต้องออกไปให้ไกลจากบ้าน หลบตาไม่ให้คนรู้จัก เห็นเป็นความรู้สึกที่ต้องคอยระวัง การออกมาอยู่คนเดียวช่วยลดความเครียดได้เยอะ (โซเฮ, สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562)

ส่วนมาโคโตะให้เหตุผลของการออกจากครอบครัวมาอยู่ลำพังว่าต้องการมีอิสระ ไม่ถูกครอบครัวกำหนดวิถีชีวิต และต้องการอยู่กับแฟนจึงตัดสินใจไม่เรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย และทำงานเต็มเวลาในคลับที่ชินจูกุนี้โจเมะ “ทุกวันนี้คิดว่าการตัดสินใจออกมาอยู่กับแฟน และทำงานหาเลี้ยงตัวเองเป็นเรื่องที่ตัดสินใจถูก มีความสุขกับอิสระที่ได้ใช้ชีวิต” (มาโคโตะ, สัมภาษณ์, 22 พฤษภาคม 2562)

(1) การอ่านความหมายแต่ละองค์ประกอบของหนังสือญี่ปุ่น

1. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านลักษณะทางกายภาพ

1.1 รูปร่างร่างกาย

เมื่อถูกกระตุ้นให้คิดเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่แสดงออกถึงการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” กับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นตรงกันในประเด็นนี้ว่าเห็นด้วยกับการประกอบสร้างความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านรูปร่างและร่างกายของนักแสดง ถ่ายทอดมายังผู้ชม โดยที่รูปร่าง และร่างกายนั้นเป็นแบบอุดมคติที่สร้างแรงกระตุ้นทางเพศ เมื่อรูปร่าง และร่างกายแบบดังกล่าวอยู่ในนักแสดงจะเป็นเหมือนตัวแทนของความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โดยเฉพาะนักแสดงที่เป็นรับที่เป็นตัวแทนความเป็นชายแบบญี่ปุ่นมากกว่าฝ่ายรุก เช่น มิกิ ลัม ตัวใหญ่ อวัยวะเพศใหญ่กว่าฝ่ายรุก กระตุ้นให้ผู้ชมรู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า เป็น

การกดทับความเป็นชายแบบญี่ปุ่นให้อยู่ในสถานะที่ถูกทำร้าย มาโคโตะ (สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) กล่าวว่า “การเห็นผู้ชายตัวใหญ่ กล้ามใหญ่กว่าฝ่ายรุกเป็นรับมันก็เสียดใจดี เหมือนดูผู้ชายโดน เกย์ข่มขืน” ซึ่งการอ่านความหมายในลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นเมื่อถูกกระตุกให้คิดด้วยการคำถาม และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” เช่น รู้สึกว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น พยายามจะสื่อความหมายการสร้างชัยชนะของกลุ่ม “เคียวริ” จากร่างกายของคนที่มีความเป็นชาย สูงแต่กลายเป็นฝ่ายรับ ฝ่ายรุกกลับมีร่างกายที่ตรงกันข้าม เพื่อแสดงออกถึงจุดยืนบางอย่างให้กับ “เคียวริ” เมื่อกระตุกถามในลักษณะนี้กลุ่มตัวอย่างจะเริ่มให้คำตอบที่แตกต่างไปจากช่วงแรก

1.2 การแต่งกาย

คำตอบของกลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะเห็นด้วยว่าเครื่องแบบเป็น สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ในลักษณะการบ่งบอก ถึงสถานภาพทางสังคม การให้ความสำคัญในสถานภาพนั้น และการแสดงออกถึงอาชีพที่มีเกียรติ มีความเป็นชายสูงในสังคมญี่ปุ่น โนมูระ กล่าวถึงเครื่องแบบญี่ปุ่นว่า (สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562) “ผู้ชายในเครื่องแบบเป็นตัวแทนของความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น การทำ ร้ายสัญลักษณ์เหล่านี้ย่อมมีความหมายต้องการทำลายอำนาจเหล่านี้จากการตกเป็นที่ระบายนความใคร่ จากการเป็นฝ่ายรับ ถูกกระทำให้เจ็บปวด”

1.3 ความเป็นเชื้อชาติ และการใช้ภาษา

ประเด็นนี้เป็นการตั้งคำถามกับกลุ่มตัวอย่างในลักษณะ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางเพศ และความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แสดงให้เห็นถึงการต้องการ ต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถูกกระบุในเชื้อชาติของนักแสดงเมื่อนักแสดงเข้าสู่กิจกรรม ทางเพศจะมีลักษณะแตกต่างไปจากก่อนเข้าสู่กิจกรรมหรือไม่ อย่างไร กลุ่มตัวอย่างเริ่มรู้สึกว่าเป็น วัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถูกประกอบสร้างผ่านนักแสดงมีความหมายนัยยะที่ต้องการสื่อให้เห็นถึงการเป็น ตัวแทนความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่กำลังถูกกดทับ และรื้อสร้างความหมายผ่านกิจกรรมทางเพศ การ เป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น โนมูระ และมาโคโตะให้ความเห็นว่า (สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562) “คนญี่ปุ่นเมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศจะกลายเป็นอีกคน ทำให้เห็นอีกด้านของคนญี่ปุ่นซึ่งไม่ แสดงออกต่อหน้าสาธารณะแต่จะทำเมื่อกำลังมี sex” ในขณะที่มาโคโตะ กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า (สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) “ต่อหน้าคนอื่นต้องสุภาพ แต่พออยู่บนเตียงก็เป็นคนละคนทั้งใน หนึ่ง และชีวิตจริง”

1.4 บทบาทที่นักแสดงได้รับ

แม้จะรู้ว่าเป็นสถานะที่สมมติขึ้น แต่เมื่อถูกกระตุกให้คิดจะ ให้ ความเห็นในลักษณะที่ว่า เป็นการนำเสนอบทบาทอาชีพที่มีความสำคัญในสังคมญี่ปุ่น เช่น ตำรวจ หรือเพื่อเป็นการแสดงลำดับการให้ความเคารพ การมีอำนาจเหนือกว่า เช่น ครู นักเรียน ฆาตกร

พนักงานบริษัท ที่ผู้ชมโดยทั่วไปจะเข้าใจว่าสถานะทางสังคมของแต่ละบทบาทเป็นอย่างไร และแตกต่างกันอย่างไร เมื่ออยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่เป็นพื้นที่แห่งการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” กลับนำเสนออำนาจที่กลับหัวกลับหางให้อำนาจที่น้อยกว่ากลับเป็นผู้ที่มีอำนาจมากกว่า เป็นสิ่งที่รื้อสร้างความหมายที่อยู่ในสังคมญี่ปุ่น แสดงให้เห็นถึงชัยชนะของกลุ่ม “เคียวริ” ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริงมีอำนาจน้อย มาโคโตะ เห็นด้วยกับประเด็นนี้ (สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) “พื้นที่นี้เป็นพื้นที่สมมติเมื่อได้เห็นอะไรอีกด้านหนึ่งก็รู้สึกสะใจดี” เช่นเดียวกันกับโนมุระที่ให้ความเห็นว่า (สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562) “การเห็นตำรวจถูกข่มขืนรู้สึกสะใจ คนที่เป็นผู้ชายมากๆ กลับมาเป็นรับทำให้รู้สึกตัวเองชนะผู้ชาย”

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบทบาทนักแสดง

เมื่อถูกกระตุ้นให้คิดกลุ่มตัวอย่างจะอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” คือ รับรู้การรื้อสร้างความหมายนำบทบาทที่มีอำนาจมากให้ตกไปอยู่ภายใต้คำสั่งของอีกฝ่ายที่มีอำนาจน้อย เป็นการนำเสนออำนาจในลักษณะแบบกลับหัวกลับหาง โซเฮ กล่าวว่

ที่แรกรู้สึกว่าการดูหนังโป๊แบบนี้แค่ทำให้รู้สึกจินตนาการว่ามีอะไรกับคนนั้นซึ่งในชีวิตจริงไม่รู้จะเกิดขึ้นรึเปล่า เพราะก็เลือกไม่ได้ว่าอยากมีอะไรกับคนอาชีพไหน แต่พอถูกถามว่ามันเป็นสิ่งผิดปกติหรือไม่ ทำให้คิดได้ว่ามันผิดปกติ เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นยากมากในญี่ปุ่น ครูกับนักเรียน ผู้หญิงออกคำสั่งผู้ชายคงมีแต่ในหนังโป๊ พอดูให้เป็นเรื่องการต่อสู้มันก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ หนังอธิบายความกดดันของสังคมทำให้คนอ่อนแอชนะคนที่แข็งแกร่งกว่า (โซเฮ, สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562)

2. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านพฤติกรรม

เมื่อผู้ชมถูกกระตุ้นให้รู้สึกถึงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” การอ่านความหมายในองค์ประกอบด้านพฤติกรรมจะเปลี่ยนไป ผู้ชมจะอ่านความหมายในลักษณะที่เห็นความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมในแต่ละช่วง คือ ก่อน ระหว่าง และหลังการมีเพศสัมพันธ์ผู้ชมจะสังเกตว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์มีลักษณะแตกต่างกัน โดยเฉพาะ โนมุระ ซึ่งเป็นอาจารย์ทางด้านเพศวิถี (gender) ให้ข้อมูลที่น่าสนใจว่า

บทสนทนาระหว่างนักแสดงเป็นเรื่องปกติทั่วไป การแนะนำตัว การแสดงความเคารพระดับภาษาที่ใช้แสดงออกถึงความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่เคร่งครัด การอ่อนน้อมถ่อมตน ความสุภาพซึ่งเป็นเครื่องหมายการค้าของคนญี่ปุ่นก็ยังมิให้เห็นในหนังโป๊เกย์ ไม่แตกต่างไปจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงในสังคมญี่ปุ่น แต่เมื่อคิดว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่สำหรับการต่อสู้กับอำนาจทำให้เห็นว่า sex ทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนไป อำนาจเปลี่ยนชั่ว ทุกอย่างกลับหัวกลับหาง เกิดสิ่งที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นจริงในสังคมญี่ปุ่น เช่น

การยุ่น้ำลายใส่หน้าครู การทำร้ายตำรวจซึ่งคนญี่ปุ่นเคารพกฎสังคมมากกว่าความต้องการของตัวเอง เป็นเหมือนสารที่จำลองเหตุการณ์ว่าถ้าทำอย่างนั้นแล้วจะเป็นอย่างไร หนังสือเล่มนี้จะบอกเป็นนัยๆ หรือชวนว่าลองทำดูมัย แค่ได้ดูก็รู้สึกชนะแล้ว ถ้าให้ทำจริงคงโดนไล่ออกนอกญี่ปุ่น (โนมูระ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562)

ในที่นี้จะเห็นได้ว่าตัวแปรด้านการศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงการอ่านความหมายของการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” อย่างเข้มข้น

นอกจากนี้การเปิดประสบการณ์จากการรับวัฒนธรรมอื่นมีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายในลักษณะดังกล่าวเช่นกัน ทั้งมาโคโตะ และโซเฮ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในย่านชินจูกุนิโจเมะ พบปะ “เคียวริ” ที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติหลายวัฒนธรรมทำให้มุมมองที่มีต่อการอ่านความหมายแตกต่างกันไปด้วย โซเฮ ผู้ที่ทำงานอยู่ในชินจูกุนิโจเมะให้ความเห็นว่า

พฤติกรรมของนักแสดงมันต่างไปจากก่อนหน้านี้ที่สุภาพเป็นคนญี่ปุ่นแบบทั่วไปแต่พอมี sex ก็กลับเป็นอีกคนที่หื่นกระหาย เสียงดัง ช่มชู้ ฝ่ายรุกนี้จะเห็นชัดมาก ส่วนฝ่ายรับจะครางแบบผู้หญิงซึ่งก่อนหน้านี้จะแมนมากๆ ยอมให้อีกฝ่ายอยู่เหนือกว่า ก็เข้าใจว่าต้องการจะสื่อว่าพอมี sex ทุกอย่างจะเปลี่ยนไปแต่พอจบมันจะกลับมาเป็นคนญี่ปุ่นแบบเดิม (โซเฮ, สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562)

ในขณะที่มาโคโตะ ให้ความเห็นในประเด็นนี้เพิ่มเติมว่า พฤติกรรมคนญี่ปุ่นต่อให้เอาถุงคลุมยังรู้ว่าคนนี่คือคนญี่ปุ่น ท่วงท่า วิธีการพูดมันจะบ่งบอกได้ แต่พอมี sex มันก็เปลี่ยนจากอีกคนไปเป็นอีกคน หนังสือจะสื่อว่า sex ทำให้คนเปลี่ยนไปลืมความเป็นญี่ปุ่นแสดงตัวตนอย่างเต็มที่อย่างที่ยากเป็น การใช้กิริยาตรงไปตรงมาส่วนมากจะไม่เกิดขึ้นในเวลาปกติคนญี่ปุ่นอดทนเก็บความรู้สึก ถ้าแต่ออกมาแสดงว่าทนไม่ได้จริงๆ ต่างจากลูกค้าต่างชาติที่มาที่ร้านถ้าเป็นฝรั่งอยากได้อะไรบอกเลยพูดตรงๆ แต่ตอนมี sex มันทำให้ลืมจุดนี้ไปจนเป็นตัวเองแต่ก็กลับมาเป็นเหมือนเดิมตอนเสร็จแล้ว (มาโคโตะ, สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562)

จากข้อมูลที่ได้รับผู้วิจัยเห็นว่าการมีประสบการณ์ และการรับวัฒนธรรมอื่นมีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” ซึ่งในกลุ่มต่อไปจะมีการอ่านความหมายในลักษณะเช่นเดียวกัน เนื่องจากมีตัวแปรด้านการรับวัฒนธรรมอื่นเช่นเดียวกันซึ่งจะอธิบายในลำดับถัดไป

3. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ

การวิเคราะห์องค์ประกอบนี้จะอธิบายในลักษณะการรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันให้อยู่ด้วยกัน เนื่องจากหลายองค์ประกอบมีลักษณะเป็นเทคนิคการผลิตซึ่งผู้ชมจะอ่านความหมายในลักษณะเบื้องต้นรายละเอียดในเทคนิคต่างๆ จะให้ข้อมูลตามที่ตน

เข้าใจเนื่องจากไม่คุ้นเคย ผู้วิจัยจึงรวบรวมองค์ประกอบที่เป็นเทคนิคการผลิตเข้าด้วยกัน และวิเคราะห์ตามข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมในแต่ละองค์ประกอบมากที่สุด

3.1 กิจกรรม และบทบาทของนักแสดงในกิจกรรมทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างจะอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” โดยที่จอร์จจะรู้สึกว่ายากในพื้นที่ความเป็นจริงจะมีลักษณะที่อ่อนด้อยกว่า เช่น สถานภาพทางสังคม ความเป็นชายที่น้อยกว่าผ่านทางร่างกาย และการให้ความหมายผ่านอาชีพ เช่น ตำรวจ ในขณะที่ฝ่ายรับจะมีลักษณะที่ตรงกันข้าม คือ มีลักษณะที่เหนือกว่า แต่กลับกลายเป็นผู้ที่ถูกระงับและถูกกดทับ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าเป็นความตั้งใจของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ต้องการประกอบสร้างความหมายเพื่อส่งความหมายที่มีนัยยะแห่งการเอาชนะอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โดยเฉพาะ โนมูระที่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ว่า (สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562) “หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นพยายามส่งสาร เพื่อแสดงออกถึงความไม่เท่าเทียมกันเรื่องเพศ และจับเอาความไม่เท่าเทียมมาเสียดสีให้อยู่คนละด้าน ระบิดความอัดอั้นลงไปในเรื่องหาและสื่อออกมาให้ตนดูรู้สึกสะใจเมื่อเห็นผู้ชายถูกระงับบ้าง” ซึ่งในส่วนนี้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ของผู้วิจัยที่วิเคราะห์ว่ากิจกรรมทางเพศเป็นสิ่งที่สามารถสื่อสร้างความหมาย และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นถึงการกลับหัวกลับหางของอำนาจ เมื่อความหมายนั้นถูกประกอบสร้างผ่านพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

3.2 เทคนิคการผลิต ได้แก่ ฉาก มุมกล้อง อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง และเงา การตัดต่อลำดับภาพ โครงเรื่อง

หัวข้อที่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่นำเสนอเพื่อสร้างความหมายในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ได้แก่ ฉาก การถ่ายภาพซ้ำ และมุมภาพที่จะสื่อให้เห็นถึงการกดทับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า “เคเวียร์” ทำทนายอำนาจเหล่านี้ผ่านการเนื้อหาของหนังโป๊เกย์

องค์ประกอบด้านฉาก กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นส่วนที่นำเสนอการทำทนายสังคมโดยเฉพาะฉากที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการทำทนายสังคมที่นำเอากิจกรรมส่วนตัวออกมาอยู่ในพื้นที่สาธารณะเนื่องจากการกดทับที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะได้ การยับยั้งสังคมจากการมีกิจกรรมทางเพศในที่สาธารณะเป็นการระบิดความอัดอั้น การห้ามปรามไม่ให้ทำ แต่ตั้งใจจะทำเพื่อท้าทายอำนาจของวัฒนธรรมญี่ปุ่น และการกดทับความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านการกระทำ และการให้ความหมายบนร่างกายที่ถูกกระทำจากฝ่ายรับ โนมูระกล่าวถึงการต่อต้านในลักษณะนี้ว่า

ความหมายที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นแสดงให้เห็นถึงความอัดอั้นของ “เคเวียร์” ที่ต้องการสร้างชัยชนะ การมีอะไรกันแบบ outdoor เป็นเรื่องผิดปกติ แต่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นหลายเรื่องนำเสนอส่วนนี้เพื่อสร้างตัวตนให้ตัวเองอยู่ในสายตาของคนอื่น และประชดสังคมที่มีระเบียบมากอย่างสังคมญี่ปุ่น (โนมูระ, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562)

การฉายภาพซ้ำ และมุมมองภาพ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการถึงจุดสุด ยอดเป็นการนำเสนอชัยชนะซ้ำหลายครั้งผ่านการฉายภาพซ้ำ และภาพมุมสูงที่ฝ่ายรับจะอยู่ด้านล่าง ถูกทำลายอำนาจจากการใช้น้ำอสุจิของฝ่ายรุก กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คนเห็นพ้องในการวิเคราะห์ส่วนนี้ ซึ่งเมื่ออยู่ในภาวะรู้สำนึก (conscious) จะยิ่งเข้าใจว่าเป็นการนำเสนอความเหนือกว่า และชัยชนะของกลุ่ม “เคเวียร์” มาโคโตะ ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า

ความหมายของการหลั่งน้ำอสุจิบนร่างกายอีกฝ่ายเกิดขึ้นอยู่เสมอในหนังโป๊ไม่ว่าจะเป็น โป๊แบบไหนคนที่หลั่งน้ำอสุจิบนร่างกายอีกคนคือฝ่ายชนะ เมื่อคิดถึงตัวเองเวลาที่โดน ฝ่ายรุกเสร็จบนหน้าจะรู้สึกว่าเป็นฝ่ายที่ต้องยอม และถูกจับจองเป็นทรัพย์สินของ อีกฝ่าย ดังนั้น ยิ่งใครเป็นฝ่ายรับและต้องโดนแบบนี้จะเป็นสิ่งที่บอกว่าตัวเองตกเป็น ของอีกฝ่ายแล้ว ไม่ว่าจะมึนร่างกายแบบไหน ฉะนั้นส่วนตัวคิดว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะบอก ว่า “เคเวียร์” เหนือกว่าผู้ชาย เอาชนะผู้ชายได้เวลามี sex กัน (มาโคโตะ, สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562)

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับ การอ่านความหมายขององค์ประกอบด้านฉาก การเปลี่ยนสถานที่สาธารณะให้กลายเป็นพื้นที่ส่วนตัว กล่าวคือ กิจกรรมทางเพศเป็นกิจกรรมส่วนตัวที่ต้องปกปิดจากสังคม แต่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกลับใช้ พื้นที่สาธารณะในการนำเสนอกิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นการต่อต้านระเบียบ และขนบของสังคมญี่ปุ่นซึ่ง ให้ความสำคัญกับพื้นที่สาธารณะมากกว่าพื้นที่ส่วนตัว ดังที่ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับตัวบทในองค์ประกอบ ด้านฉากซึ่งกลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายในลักษณะเดียวกันกับที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ในขณะเดียวกัน การฉายภาพซ้ำ และการให้ความสำคัญกับอสุจิ บริเวณที่ฝ่ายรุกหลั่งบนร่างกายของฝ่ายรับโดยเฉพาะ ใบหน้าเป็นการสร้างอำนาจเหนือกว่าบนร่างกายของอีกฝ่ายตามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวบทไปแล้ว กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้อ่านความหมายในลักษณะเดียวกันตามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้

(2) เจือปนที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายของผู้ชมกลุ่มที่ 1

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จะพบตัวแปรของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คน ที่ทำให้เกิดการอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นร่วมกัน คือ ระดับความสัมพันธ์กับกลุ่ม “เคเวียร์” และการเข้าร่วมกิจกรรมนรงค์ด้านเพศวิถีที่จัดขึ้นในญี่ปุ่น โดยที่โนมูระมีเพื่อนกลุ่ม “เคเวียร์” และมีความสนิท แนบแน่น รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมนรงค์ทั้งในเชิงวิชาการ และการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะ เช่น การเดินพาเหรดในกิจกรรมความเท่าเทียมกันทางเพศ ในขณะที่อีก 2 คน มีความผูกพันกับกลุ่ม “เคเวียร์” จากการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน “เคเวียร์” ในโตเกียว การทำงานในคลับ การเข้าร่วมกิจกรรมนรงค์ ที่จัดขึ้นในพื้นที่ชินจูกุชินโจเมะซึ่งเป็นแหล่งชุมชน “เคเวียร์” ที่ใหญ่ที่สุดในโตเกียว โซเฮ กล่าวว่ (สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) “อยากให้สังคมญี่ปุ่นมีกฎหมายรองรับสำหรับกลุ่ม “เคเวียร์” ที่

เป็นรูปธรรมมากกว่านี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงควมมีตัวตนของกลุ่ม “เควียร์” ในญี่ปุ่น ไม่ใช่ผู้ชายเป็นใหญ่อีกต่อไป”

ประการต่อมา คือ เรื่องการเปิดรับสื่อโป๊ที่หลากหลายทำให้ทั้ง 3 คนมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับความชื่นชอบของแต่ละบุคคล การถูกกำหนดกรอบจากสังคมว่าชายต้องคู่กับหญิงเพียงอย่างเดียวเป็นเรื่องที่ต้องถูกลบออกจากความคิดของคนญี่ปุ่น ความหลากหลายที่อยู่นอกเหนือวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นประเด็นที่ทั้ง 3 มองว่าคนญี่ปุ่นรับรู้ทั่วโลกได้ก้าวไปในทิศทางใด โดยเฉพาะเรื่องเพศ รับรู้ แต่ไม่สนใจยังยึดอยู่กับกรอบความคิดเดิม ไม่ว่าโลกภายนอกจะก้าวข้ามเรื่องเพศไปถึงจุดอื่นมากกว่าเพศชาย และเพศหญิง แต่สังคมญี่ปุ่นจะเชื่อในสิ่งที่สังคมกำหนดและไม่กล้าต่อต้านชนบของสังคม

นอกจากนี้การรับวัฒนธรรมอื่นจากการมีเพื่อนต่างชาติ การรับรู้ความหลากหลายจากชุมชนที่ตนสังกัด โดยเฉพาะมาโคโตะ และโซเฮที่ทำงานอยู่ในคลับที่มีชาวต่างชาติต่างวัฒนธรรมเข้ามาให้บริการทำให้มุมมองทางเรื่องเพศวิถิเปิดกว้างขึ้น “เพื่อนต่างชาติหลายคนชอบวัฒนธรรมญี่ปุ่นเลยกลายเป็นชอบคนญี่ปุ่นไปด้วยชุมชน “เควียร์” ที่อื่นเปิดกว้าง และมีอาณาเขตพื้นที่ที่ใหญ่กว่าในญี่ปุ่น เปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะได้แต่ที่ญี่ปุ่นไม่ได้” (สัมภาษณ์, 21 พฤษภาคม 2562) มุมมองดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการเปิดรับวัฒนธรรมอื่น ความอื่นนอกวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เห็นพ้องกันว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นนั้นเป็นพื้นที่แห่งการต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ซึ่งโนมูระให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศเกิดในประเทศตะวันตกเมื่อตนได้มีโอกาสศึกษา ทำให้เกิดความต้องการผลักดันความรู้ แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศไปสู่คนรุ่นถัดไปที่สามารถนำสังคมญี่ปุ่นไปสู่สังคมที่ยอมรับความหลากหลายทางเพศได้” (สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562)

ประการสุดท้าย จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่าง 2 คน อยู่ในวัยรุ่นที่เปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติ และต้องการมีอิสระจากการอบความคิดแบบญี่ปุ่นจะเห็นได้จากการย้ายออกมาใช้ชีวิตด้วยตนเองของทั้งคู่ การอยู่ในช่วงวัยที่สามารถลองผิดลองถูก มีพลัง และความหวังในการใช้ชีวิตที่ต้องต่อสู้ด้วยตนเอง เป็นปัจจัยที่ทำให้ทั้ง 2 คนมีมุมมองทางความคิดในเรื่องการต่อสู้ และอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ที่นำเสนอบทบาทอาชีวะเป็นพื้นที่ในการต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

4.3.2.2 กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” โดยเฉพาะอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ในลักษณะการลบเส้นแบ่งความเป็นเพศระหว่างชาย หญิง

กลุ่มตัวอย่างที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” โดยเฉพาะอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ในลักษณะการลบเส้นแบ่งความเป็นเพศระหว่างชาย หญิง กลุ่มนี้ผู้ชมจะมีลักษณะกึ่งรับและไม่รับในการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่ของ “เควียร์” ในการต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างแยกการอ่านความหมายระหว่างความหมายที่เกิดขึ้นในโลกสมมติ และการอ่านความหมายในโลกแห่งความเป็นจริง กลุ่มตัวอย่างตระหนักว่าในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นเรื่องสมมติที่ตั้งใจประกอบสร้างความหมายการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” แต่ก็ตระหนักได้ว่าสถานการณ์ หรือเนื้อเรื่องในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นอาจเกิดขึ้นได้ยากในความเป็นจริงเนื่องจากระเบียบของสังคมที่เข้มงวด การเคารพส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวของคนญี่ปุ่น และการเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ที่ทำให้ “เควียร์” มีอำนาจน้อยไม่สามารถต่อต้านอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นได้ กลุ่มนี้มองว่าหน้าที่หลักของสื่อโป๊ คือ การสร้างความรื่นรมย์ทางเพศให้แก่คนดู ฉะนั้น การสร้างอำนาจแบบกลับหัวกลับหางให้ความเป็นชายแบบญี่ปุ่นถูกกดทับ และถูกทำลายจากกลุ่ม “เควียร์” เป็นเรื่องในจินตนาการที่ส่งเสริมให้กลุ่ม “เควียร์” หรือผู้ชมรู้สึกเข้าถึง และมีความรู้สึกร่วมกับสถานการณ์นั้น เนื่องจาก “เควียร์” บางคนสามารถถูกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้เมื่อเห็นเหตุการณ์ในหนังโป๊เกย์ ฮาชิ ให้ความเห็นว่า (สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562) “หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นมีรูปแบบมากมายทั้งที่ผู้ชายถูกกระทำ และผู้ชายเป็นฝ่ายกระทำ คนดูจะเลือกตามแบบที่ตัวเองชอบดูแบบไหนแล้วอินก็จะดูแบบนั้น ส่วนตัวดูได้หมดเน้นหน้าตา และรูปร่างคนแสดงมากกว่าถ้าเป็นลักษณะที่ชอบจะใส่เสื้อผ้าแบบไหนก็อยากดู” ในขณะเดียวกันกลุ่มนี้มีเอกลักษณ์การอ่านความหมายที่แสดงถึงอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ที่มีมุมมองเกี่ยวกับการลบเส้นแบ่งระหว่างความเป็นชาย และความเป็นหญิง โดยที่วิเคราะห์ได้จากข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจะให้เห็นในลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิงไม่จำเป็นต้องถูกระบุลงไปเป็นฝ่ายรุก และฝ่ายรับที่จำเป็นจะต้องมีลักษณะแตกต่างกัน และแยกออกได้อย่างชัดเจนว่าใครเป็นแบบใด รสนิยมทางเพศไม่เป็นตัวกำหนดความเป็นชาย และความเป็นหญิง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ให้เห็นว่ารสนิยมทางเพศไม่เป็นตัวกำหนดลักษณะพฤติกรรม การแสดงออก แสดงให้เห็นถึงความคิดที่ตรงกับแนวคิด “เควียร์” เรื่องเพศในประเด็นที่ว่า เพศเป็นความคิดที่สังคมกำหนดขึ้น ไม่หยุดนิ่ง และเลื่อนไหล ฉะนั้นการเป็นฝ่ายรุก และฝ่ายรับจึงไม่ได้กำหนดว่าจะต้องมีลักษณะพฤติกรรมแบบใดซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของระดับความคิดเกี่ยวกับความเป็น “เควียร์” ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้

กลุ่มตัวอย่างให้เห็นเกี่ยวกับการอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่แห่งการต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นว่า หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นทั้งการตอบสนองความต้องการอารมณ์ทางเพศ และในขณะเดียวกันก็เกิดความสนใจเมื่อได้เห็นชนบความเป็นญี่ปุ่นที่ตึงเครียด หรือความเป็นชายที่ถูกประกอบสร้างอยู่ในตัวแสดงถูกกดขี่ทำลาย ทำให้เกิดความสนใจแก่ผู้ชม แต่เมื่อทุกอย่างเข้าสู่ภาวะปกติทุกคนก็จะกลับเข้าสู่โลกแห่ง

ความเป็นจริง และใช้ชีวิตในแบบที่ตัวเองได้รับหน้าที่ อีกทั้งยังให้ความเห็นว่าการดำเนินชีวิตในทุกวันนี้เป็นสิ่งที่ลงตัวอยู่แล้ว เมื่อต้องการหลุดออกจากโลกแห่งความเป็นญี่ปุ่น หรือโลกที่ขายเป็นใหญ่ จะเลือกใช้วิธีการนำพาตัวเองไปอยู่ในพื้นที่ของกลุ่ม “เคเวียร์” เช่น การไปคลับ การพบปะเพื่อนกลุ่ม “เคเวียร์” รวมไปถึงการดูหนังไปเกย์ญี่ปุ่นที่ทำให้คนกลุ่มนี้สู่ภาวะพื้นที่ที่พึงพอใจในขณะนั้น ต้องการหาความสุข และประโยชน์จากพื้นที่นั้น แต่พอใจก็จะกลับเข้าสู่พื้นที่โลกสังคมแบบญี่ปุ่นตามเดิม ฉะนั้นกลุ่มนี้จึงแตกต่างจากกลุ่มแรกที่มีระดับความผูกพันกับกลุ่ม “เคเวียร์” ค่อนข้างมากที่มีเป้าหมายในการเห็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในการยอมรับบทบาท “เคเวียร์” ในสังคมญี่ปุ่น การแสดงตัวตน และเจตนารมณ์ที่ชัดเจนเป็นสิ่งที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ที่ไม่ต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่จะใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่ตนเองกำลังอยู่ และนำพาตัวเองไปสู่ความพึงพอใจจากการอยู่ในพื้นที่นั้น กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่า “เมื่อไหร่ที่อยากแสดงความเป็นตัวเองก็จะไปเจอเพื่อนที่คลับ นัดสังสรรค์อาทิตย์ละครั้งสองครั้ง เพราะเหนื่อยจากงานที่ทำ การไปเจอเพื่อนที่เป็นแบบเดียวกันทำให้รู้สึกเป็นตัวของตัวเองสบายใจมากกว่าอยู่กับเพื่อนกลุ่มอื่น” (ทาเคชิ, สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2562)

เช่นเดียวกันกับ คาโอรุ และฮาจิ ที่ทั้ง 2 คน รู้สึกปลดปล่อย เป็นตัวของตัวเองเมื่อได้พบปะเพื่อนที่ชินจูกุไนโงเมะ หรือที่นินงาชิ ฮาจิ “รู้สึกสบายใจเมื่อได้พูดคุย และเจอคนที่ เป็นแบบเดียวกัน แม้ว่าจะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่ก็ยังรู้สึกดีที่ได้เป็นตัวของตัวเองเต็มที่ การไปทำงานที่ กรุงเทพฯก็จะหาโอกาสไปเที่ยวสโลมชอบบรรยากาศการผู้คน และได้แสดงตัวตนเต็มที่มากกว่าที่ญี่ปุ่น” (สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562)

ชิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ กล่าวว่า
สถานที่สำหรับ “เคเวียร์” ที่กรุงเทพฯเปิดกว้างกว่าที่ญี่ปุ่นมากทุกคนเต็มที่ ได้เจอผู้คนจากหลากหลายเชื้อชาติได้เห็นวัฒนธรรมความคิดที่หลากหลาย แต่ที่ชินจูกุจะได้เจอเพื่อนญี่ปุ่นเป็นหลักคนจะซ้ำๆ เดิมๆ เพราะ “เคเวียร์” ญี่ปุ่นมีไม่มากนักที่จะเปิดตัวและมาสถานที่เฉพาะเหล่านี้ การย้ายมาอยู่กรุงเทพฯทำอะไรได้มากกว่ารู้สึกเป็นตัวของตัวเองมากกว่า (ชิน, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562)

แต่อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ ชินผู้ที่ย้ายเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เป็นเวลามากกว่า 10 ปี ชินยังรู้สึกถึงความเป็นญี่ปุ่นในตัวเอง ขนบธรรมเนียมต่างๆ กฎข้อบังคับยังอยู่ในความคิด แต่ไม่เข้มงวดหรือต้องจำกัดตัวเองในด้านการกระทำเมื่อมาอยู่กรุงเทพฯ

ผมคิดว่าการมาอยู่กรุงเทพฯเป็นสิ่งที่ทำให้ใช้ชีวิตสบายขึ้น ชอบแบบนี้มากกว่า แต่ความเป็นญี่ปุ่นก็ไม่ได้หายไปเพราะตัวเองก็ยังทำงานในบริษัทญี่ปุ่นเพียงแต่ว่าสังคมภายนอกที่ทำงานสิ่งแวดล้อมมันเปลี่ยนไปใช้ชีวิตอย่างสบายใจเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นก็เท่านั้น แต่ถ้าจะถามเรื่องการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับ “เคเวียร์” หรือความต้องการเห็นสังคมญี่ปุ่น

ยอมรับกลุ่มนี้มากขึ้นคิดว่าไม่ได้รู้สึกต้องการตรงนั้น ผมเอาตัวเองออกมาจากจุดตรงนั้น มาสิบปีแต่ทุกครั้งทีกลับญี่ปุ่นยังเห็นสังคมญี่ปุ่นในเรื่องความคิดเกี่ยวกับคนกลุ่มนี้ยังเหมือนเดิม แม้ว่าเวลาจะผ่านไปเท่าไร แตกต่างกับในกรุงเทพที่มีการเปลี่ยนแปลง การยอมรับมากขึ้น การแสดงออกได้มากขึ้น ฉะนั้นถ้าจะถามว่าญี่ปุ่นจะสามารถก้าวไปเป็นเมืองแห่ง “เคเวียร์” น่าจะยาก (ชิน, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562)

สอดคล้องกับ ฮาชิ ทาเคชิ และคาโอรุ ที่แสดงความเห็นในประเด็นการต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นในปัจจุบัน ทั้ง 3 คน เห็นว่าเป็นเรื่องที่ถูกพูดถึง และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มนี้มานานแล้ว พื้นที่ของ “เคเวียร์” ยังอยู่ที่เดิม และการปฏิบัติตัวของสังคมญี่ปุ่นต่อคนกลุ่มนี้ยังไม่แตกต่างจากเดิม

“ผมเข้ากลุ่ม “เคเวียร์” นี้มาตั้งแต่สมัยมหาวิทยาลัยซึ่งเพื่อนเป็นคนชวนให้มาสังสรรค์ที่คลับนี้ (คลับในชินจูกุนิโจเมะ) รู้สึกชอบเลยมาบ่อยได้เจอเพื่อนเพิ่มมากขึ้น แต่เวลาผ่านไปมันจะมีแค่คนกลุ่มใหม่ที่เป็นคนรุ่นใหม่เข้ามาเพิ่ม แต่คนรุ่นผมยังเป็นคนที่เจอกันอยู่บ่อยๆ ไม่มีใครเข้ามาเพิ่ม แต่คนรุ่นใหม่จะมีความคิดที่แตกต่างไปจากคนรุ่นผม พวกนี้เริ่มอยากจะเห็นความเปลี่ยนแปลงของสังคมในขณะที่คนรุ่นผมรู้สึกว่าเป็นเรื่องยาก” (คาโอรุ, สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2562)

แต่ถึงอย่างไรกลุ่มนี้ยังให้ความเห็นในทำนองที่ว่าพื้นที่หนังโป๊เกย์ก็เป็นพื้นที่หนึ่งที่สามารถนำตนเองหลุดออกจากขนบความเป็นญี่ปุ่น และกดอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่มีอยู่อย่างเข้มข้นในสังคมภายนอกให้อยู่ภายใต้อำนาจของ “เคเวียร์” เมื่อเข้าสู่พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น เมื่อรับชมแล้วจะรู้สึกดี แต่เมื่อชมจบแล้วจะหยุดทุกอย่างไว้แค่นั้น เมื่อออกจากพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ก็จะเข้าสู่ภาวะปกติที่จำยอมต่อความเป็นญี่ปุ่น และสังคมชายเป็นใหญ่ การเข้าไปในหนังโป๊เกย์เมื่อรับชมเปรียบเสมือนการเข้าสู่พิธีกรรม และเมื่อออกจากพิธีกรรมนั้น ทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ และมีความรู้สึกในลักษณะเดียวกันว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นสามารถทำให้หลุดออกจากโลกความเป็นจริง เป็นพื้นที่แห่งการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” แต่เป็นเพียงจุดเล็กๆ ไม่สามารถต่อสู้กับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นได้ ไม่คาดหวังว่าสังคมญี่ปุ่นจะก้าวไปสู่ความเท่าเทียมกันทางเพศ สิ่งที่เป็นอยู่ ณ ตอนนี้มีพื้นที่สำหรับกลุ่ม “เคเวียร์” เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ให้คำตอบไปในทิศทางเดียวกัน หากต้องการอิสระจากกรอบความคิดแบบญี่ปุ่นจะต้องย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่อื่นซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่ทำได้ดีที่สุด ประเด็นนี้ ชิน เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่า

มีเพื่อนหลายคนที้อัดอัดจากสภาพแรงกดดันในญี่ปุ่นย้ายไปอยู่ต่างประเทศ อาจจะไปทำงาน หรือแต่งงานเพื่อหาโอกาสใหม่ หลุดออกจากชนญี่ปุ่นใช้ชีวิตในแบบที่ต้องการ แต่การจะกลับไปญี่ปุ่นก็จะเป็นเรื่องยากเพราะชินกับชีวิตที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ฉะนั้นเมื่อย้ายออกมาแล้วก็เท่ากับย้ายออกมาเลย (ชิน, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562)

จากข้อมูลที่อธิบายถึงการอ่านความหมายที่สามารถเป็นไปได้ทั้งการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” และการเป็นพื้นที่สำหรับการใช้ประโยชน์ทางกามารมณ์ โดยที่ผู้วิจัยสามารถแยกการวิเคราะห์การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นได้ ดังนี้

(1) การอ่านความหมายแต่ละองค์ประกอบของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

1. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านลักษณะทางกายภาพ

1.1 รูปร่างร่างกาย

เมื่อถูกกระตุ้นให้คิดเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่แสดงออกถึงการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” กับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าร่างกายของฝ่ายรุก และฝ่ายรับมีลักษณะที่แตกต่างกัน ฝ่ายรับจะมีความเป็นชายมากกว่า ในขณะที่ฝ่ายรุกมีความเป็นชายน้อยกว่า แต่ก็ยังมีหนังโป๊เกย์หลายเรื่องที่ไม่เห็นความแตกต่างดังกล่าว ทาเคชิ ให้ความเห็นว่า

มีโป๊เกย์ญี่ปุ่นส่วนหนึ่งฝ่ายรุกใส่แว่นดำ ตัวอ้วน แต่ฝ่ายรับหล่อมากหุ่นดีแต่ดูเพราะอยากดูคนที่อยู่บนหน้าปกเลยไม่ได้สนใจอะไรเพราะพุ่งเป้าไปที่คนหล่อ แต่พอถามว่ารู้สึกถึงความต่างอย่างมีนัยยะอะไร คิดว่าเป็นความตั้งใจที่จะทำให้เห็นว่าคนที่หน้าตาไม่ดีก็สามารถมีอะไรกับคนหน้าตาดีได้ และคนหน้าตาดีรูปร่างดีกลับเป็นฝ่ายถูกทำร้าย เป็นรับ ทรมานคงอยากให้เห็นอีกว่าเราก็สามารถมีอำนาจมากกว่าคนพวกนี้ได้ทั้งๆ ที่ในชีวิตจริงถ้าจะทำได้คงต้องไปซื้อบริการมันก็สะดวกที่อำนาจเงินทำให้คนเปลี่ยนไปได้ ตกอยู่ในความควบคุมของเรา (ทาเคชิ, สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2562)

ในขณะที่ ฮาชิ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “เลือกดูหนังจากหน้าปกถ้าถามว่ารู้สึกยังงี้ที่เห็นฝ่ายรับมีร่างกายที่สมบูรณ์กว่า หล่อกว่า ก็รู้สึกว่าผู้ชายตกเป็นเครื่องมือทางเพศให้กับเกย์ เกย์มีอำนาจมากกว่าซึ่งมันเกิดขึ้นในหนังที่พยายามจะสื่อออกมาในลักษณะนั้นก็เห็นด้วยว่าเป็นการเอาคืนได้ส่วนหนึ่งเพราะในชีวิตจริงคงเป็นอีกแบบหนึ่ง” (ฮาชิ, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562)

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” แต่เงื่อนไขของความคิดจะต้องถูกกระตุ้นจากผู้วิจัยแต่ไม่ได้รู้สึกว่า เป็นการต่อสู้ที่เข้มข้นซึ่งต่างจากกลุ่มที่ 1 ที่อ่านความหมายการเป็นพื้นที่การต่อสู้อย่างเข้มข้นมากกว่า

1.2 การแต่งกาย

คำตอบของกลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะเห็นด้วยว่าเครื่องแบบเป็นสิ่งที่เป็สัญลักษณ์ของความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ในลักษณะการบ่งบอกถึงสถานภาพทางสังคม เห็นว่าการใช้เครื่องแบบเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในบทบาทนั้น ผู้ชมอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ผ่านองค์ประกอบนี้ว่าความเป็นวัฒนธรรม

ญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นถูกประกอบสร้างผ่านการแต่งกาย และถูกรื้อสร้างความหมายผ่านกิจกรรมทางเพศ ฮาชิ ให้ความเห็นว่า

เครื่องแบบทำให้รู้ว่าใครเป็นใคร เครื่องแบบแต่ละอันที่มาอยู่ในหนังโป๊เกย์มีแต่เครื่องแบบอาซึฟที่น่ายกย่อง อาซึฟของผู้ชาย อย่างหมอ ตำรวจ แต่พอมายูในหนังโป๊เกย์กลับโดนฉีก โดนตัด ก็เข้าใจว่าเป็นการแสดงออกว่าอยากเอาชนะของอีกฝ่าย ชีวิตจริงบางคนก็ไปซื้อเครื่องแบบมาใส่เพื่อจินตนาการว่ากำลังมีอะไรกับคนอาซึฟนั้นซึ่งจะว่าไปเป็นไปได้ว่าหนังเติมเต็มจินตนาการให้คนดู หรือจะเป็นความตั้งใจว่าอยากจะเอาชนะอีกฝ่ายก็เป็นไปได้ แล้วแต่คนจะมอง (ฮาชิ, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562)

คาโอรุ ให้ความเห็นเรื่องการแต่งกายเลียนแบบอาซึฟ หรือสถานภาพทางสังคมไว้ว่า “มันเป็นการเล่นบทบาทเพื่อสร้างสีสันให้กับ sex ก็เป็นไปได้ว่าหนังโป๊เอาความคิดนี้เข้าไปใส่ไว้ด้วย ทำให้รู้สึกสนุกกับการดูหนังโป๊มากขึ้น” (คาโอรุ, สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2562)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เข้าใจว่าพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่สมมติที่เติมเต็มจินตนาการทางเพศ และเป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจในเวลาเดียวกัน ฮาชิ ผู้เคยแต่งกายเพื่อสวมบทบาทอื่นกล่าวว่า

เคยลองแต่งตัวเลียนแบบให้ตัวเองเป็นผู้ร้าย และให้อีกคนเป็นตำรวจรู้สึกดีว่าตัวเองได้รุกตำรวจเอาชนะตำรวจได้ซึ่งมันเป็นแค่จินตนาการที่สร้างขึ้นจากการไปซื้อเครื่องแบบมาใส่การดูหนังโป๊มันจุดประกายว่าถ้าอยากลองทำก็ให้ทำแบบนี้ซึ่งก็สนใจแต่ต้องหาคนเล่นด้วยที่อินบางคนเค้าไม่ยอมให้หรือไม่อินมันก็ไม่สนุก (ฮาชิ, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าใจเรื่องการเป็นโลกจำลองของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และในขณะเดียวกันก็ให้ความเห็นว่ากิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงก็สามารถสร้างให้เกิดโลกจำลองได้จากการแต่งกายเลียนแบบเป็นการสมมติ เป็นการสวมบทบาทแบบชั่วคราวเพื่อให้รู้สึกว่าตัวเองสวมบทบาทนั้น แสดงให้เห็นถึงการนำเรื่องราวในโลกสมมติออกมาใช้ในโลกแห่งความจริงเพื่อเติมเต็มจินตนาการของตนเองในลักษณะการใช้ประโยชน์ทางอารมณ์ และในขณะเดียวกันการสวมบทบาทสมมตินั้นก็ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่าความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

1.3 ความเป็นเชื้อชาติ และการใช้ภาษา

เมื่อถูกตั้งคำถาม และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” กลุ่มตัวอย่างเริ่มรู้สึกว่าความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถูกประกอบสร้างผ่านนักแสดงมีความหมายนัยยะที่ต้องการสื่อให้เห็นถึงการเป็นตัวแทนความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่กำลังถูกกดทับ

และรื้อสร้างความหมายผ่านกิจกรรมทางเพศ การเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่นคล้ายกับกลุ่มที่ 1 แต่ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้จะไม่เท่ากัน กล่าวคือ กลุ่มนี้มองว่ากิจกรรมทางเพศเป็นการรื้อสร้างความหมายความเป็นญี่ปุ่น และเปิดโปงอีกด้านของคนญี่ปุ่น แต่เป็นไปในลักษณะที่เกิดขึ้นได้เพราะในชีวิตจริงเป็นอย่งนั้นมีการแต่งกายเลียนแบบเพื่อร่ำอารมณ์ การแสดงอาการแปลกๆ เมื่ออยู่ในกิจกรรมทางเพศ แต่ยังไม่ถึงกับรู้สึกว่าเป็นการกระทำเพื่อสร้างอำนาจให้เห็นกว่าความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น ยอมรับว่าเกิดขึ้นจริงแต่ไม่เจตนาที่จะรื้อสร้างอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น จีนกล่าวว่า

sex ทำให้คนกลายเป็นอีกคนอยู่เสมอแต่เมื่อหลุดออกจากอารมณ์มันก็กลับสู่ความปกติ ในขณะที่ทำไม่ได้รู้สึกว่าการกำลังสู้กับวัฒนธรรมญี่ปุ่น แต่เมื่อมานึกย้อนตอนนี้ว่าการกระทำของตัวเองเป็นอย่งนั้นไร้ประโยชน์ ก็ใช่ มันก็เป็นการกระทำแค่ชั่วคราวไม่ได้ตั้งใจขนาดนั้น พอคิดถึงก็ใช่เราซื้อวัฒนธรรมญี่ปุ่นอยู่แต่ตอนทำไม่ได้คิด (จีน, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562)

ในขณะที่ฮาชิ ให้ความเห็นว่า

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น แสดงโดยคนญี่ปุ่น นำเสนอ และเป็นตัวแทนความเป็นญี่ปุ่นก็เป็นไปได้ว่าทำให้เห็น 2 ด้านของคนญี่ปุ่นที่มีด้านแสดงออกต่อคนอื่น กับด้านที่ปกปิดไว้ พอเข้าใจ sex ก็เปลี่ยนตัวเอง โดนอารมณ์ครอบงำ แต่ก็ทำได้แค่ตอนที่ลับตาคน ในชีวิตปกติทุกคนก็จะทำตามระเบียบ (ฮาชิ, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562)

จากข้อมูลที่ได้รับทำให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างพยายามทำความเข้าใจระหว่างโลกสมมติกับโลกจริง สิ่งที่สังคมญี่ปุ่นอนุญาตให้ทำ และสิ่งที่ต้องห้าม เป็นจุดเด่นของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ที่จะให้ความสำคัญกับพื้นที่ความเป็นจริง และพื้นที่ในสื่อ

1.4 บทบาทที่นักแสดงได้รับ

เมื่ออยู่ในภาวะถูกกระตุ้นให้คิด กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าบทบาทการกระทำที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการท้าทายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นแต่เกิดขึ้นอย่างไม่ได้ตั้งใจในการนำเสนอ เนื่องจากเห็นว่ากิจกรรมทางเพศเป็นกิจกรรมที่ทำให้บุคคลกระทำสิ่งที่ผิดแปลกไปจากชีวิตประจำวันไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นตลอด จีน ให้สัมภาษณ์ว่า “sex ทำให้คนเปลี่ยนไปในหนังก็เหมือนกันจะเห็นว่าเมื่อมีอะไรกันเสร็จทุกอย่างก็กลับเหมือนเดิม” (สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562) เช่นเดียวกันกับทาเคชิให้ความเห็นว่า “เป็นปกติของหนังโป๊ที่จะทำอะไรก็ได้แต่ก็นำเสนอทั้งการละเมิดกฎสังคม และการกลับมาเคารพกฎซึ่งมันเป็นเหมือนชีวิตจริง ตอนมี sex ก็เป็นแบบนี้” (สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2562) ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ยังเป็นไปในลักษณะการทำความเข้าใจระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกสมมติ

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบทบาทนักแสดง

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากิจกรรมทางเพศก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการกระทำ และนำไปสู่การละเมิดกฎของสังคมเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับหัวข้อที่ผ่านมา โดยที่ยังคงเอกลักษณ์ของข้อมูลที่มีลักษณะของการเข้าใจโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกสมมติ

2. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านพฤติกรรม

เมื่อกลุ่มตัวอย่างถูกกระตุ้นให้รู้สึกถึงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” การอ่านความหมายในองค์ประกอบด้านพฤติกรรมจะมีลักษณะเห็นความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมในแต่ละช่วง คือ ก่อน ระหว่าง และหลัง การมีเพศสัมพันธ์ผู้ชมจะสังเกตว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์มีลักษณะแตกต่างกันแต่อาจจะไม่มีระดับของความรู้สึกในการเป็นพื้นที่การต่อต้านอำนาจที่เข้มข้นเท่ากับกลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เห็นว่ากิจกรรมทางเพศเป็นกิจกรรมที่เปลี่ยนบุคคลให้กลายเป็นอีกบุคคลที่มีอีกบุคลิกหนึ่ง แต่เมื่อสิ้นสุดลงทุกอย่างจะเข้าสู่ภาวะปกติ อาจจะไม่ใช่ว่าความต้องการนำเสนอการต่อต้านเสมอไป ชิน กล่าวว่า “sex คือกิจกรรมส่วนตัวที่ไม่มีคนนอกเห็นเราจะเป็นอะไรก็ได้ เมื่อจบเราก็กลับไปทำหน้าที่เหมือนเดิม คนเรามีหลายบทบาทความตั้งใจจะสื่อว่าเป็นการต่อต้านอำนาจวัฒนธรรมญี่ปุ่นคิดว่าเป็นเรื่องบังเอิญแต่เมื่อคิดกลับไปว่ามันต่อต้านจริงรึเปล่านั้น ถ้าไม่ถามคงไม่คิด” (สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562) เช่นเดียวกับคาโอรุ ที่ให้ความเห็นว่า

sex มันคือสีสันของชีวิตถ้าคนมันจะมีอีกด้านก็เป็นเรื่องเข้าใจได้ การต่อต้านอำนาจวัฒนธรรมญี่ปุ่นว่าเด็กลูกขึ้นมาตัวใหญ่ ใช้คำหยาบ หรือระดับภาษาไม่สุภาพมันก็เป็นเรื่องสีสันของ sex ที่เปลี่ยนบุคลิกคน แต่เมื่อต้องอยู่ต่อหน้าคนอื่นก็จะมีลักษณะที่ต้องเคารพกฎ ไม่กล้าเส้น จะโดนสังคมประณามได้ หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นก็เป็นแบบนี้มันพอมีอะไรกันจบมันก็กลับไปเป็นเหมือนเดิมเป็นเหตุการณ์ชั่วคราว (คาโอรุ, สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2562)

จากข้อมูลที่ได้รับจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีความเข้าใจ และแยกแยะระหว่างพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่โลกความเป็นจริง และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในโลกสมมติ ความคิดภายในจะรู้สึกถึงการต่อต้านระเบียบ และชนบความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น แต่ในขณะเดียวกันกลับมองว่าการต่อต้านที่เกิดขึ้นเป็นการจำลองให้ผู้ชมเกิดจินตนาการได้ทดลองเป็น หรือทำในสิ่งที่ไม่เคยได้ทำ แต่เมื่อกลับเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริงจะเข้าใจและปรับตัวให้อยู่กับระเบียบ และชนบความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น แสดงให้เห็นถึงการต่อต้านที่จะเกิดขึ้นภายในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น ความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับความคิด และการกระทำของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มที่ 1 ที่มองเห็นการต่อสู้ และต้องการการเปลี่ยนแปลง

3. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ

เนื่องจากหลายองค์ประกอบมีลักษณะเป็นเทคนิคการผลิตซึ่งผู้ชมจะอ่านความหมายในลักษณะเบื้องต้นรายละเอียดในเทคนิคต่างๆ จะให้ข้อมูลตามที่ตนเข้าใจเนื่องจากไม่คุ้นเคย ผู้วิจัยจึงรวบรวมองค์ประกอบที่เป็นเทคนิคการผลิตเข้าด้วยกัน และวิเคราะห์ตามข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมในแต่ละองค์ประกอบมากที่สุด

3.1 กิจกรรม และบทบาทของนักแสดงในกิจกรรมทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างจะอ่านความหมายเชิงการเป็นทั้งพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควิียร์” และการทำหน้าที่เพื่อสร้างความรื่นรมย์ทางเพศไม่พ้นงไปในทางใดทางหนึ่งอย่างชัดเจน การกระตุ้นด้วยคำถาม และข้อมูลที่ทำให้รู้สึกว่าการกิจกรรมทางเพศเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การรื้อสร้างอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นทำให้กลุ่มตัวอย่างฉกฉวยและอ่านความหมายว่ามีความเป็นไปได้ที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นนำพาความหมายเรื่องการเป็นพื้นที่ต่อสู้มาสู่ผู้ชม และเป็นการถอดหน้ากากคนญี่ปุ่นให้เห็นความเป็นหน้าฉากหลังฉากผ่านกิจกรรมทางเพศ

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นมีลักษณะเฉพาะเผยให้เห็นอีกด้านของคนญี่ปุ่น แต่หนังโป๊เกย์ชาติอื่นก็เป็นเหมือนกันมันคงเป็นเรื่องของความเป็นมนุษย์ที่มีความเป็นสองด้าน แต่คนญี่ปุ่นอาจจะสุภาพมากเมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่นเมื่อทำอะไรที่แตกต่างมันเลยเห็นชัดเจนผิดสังเกต ทำให้คิดไปได้ว่ามันเป็นการปกปิดเลือกคนญี่ปุ่นให้เห็นอีกแง่มุมหนึ่ง (ชิน, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ฮาชิ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

ไม่รู้เหมือนกันว่าคนอื่นจะคิดยังไงเรื่องsexหมู มันแปลกหรือมันผิด ในหนังโป๊มีให้เห็นเยอะมากอาจจะเป็นการสื่อว่าต้องการทำลายสังคมที่คนทั่วไปจะคิดว่าเรื่องนี้ต้องสองต่อสอง บางทีไปหัดเตงบะ (ชาวน่าเกย์ญี่ปุ่น) เจอคนกำลังรุมกันมันจะตื่นเต้น เป็นสถานการณ์ที่ค่อยๆ เกิดไม่ใช่เข้าไปทีเดียวพร้อมกันหมดคิดว่าแต่ละคนคงคิดว่ามันเป็นเรื่องผิดปกตินะต้องดูเชิงคนอื่นดูก่อน เลยไม่แน่ใจว่าตกลงมันเป็นเรื่องผิดปกติที่หนังโป๊เกย์พยายามสื่อให้เห็นว่าเป็นการต่อต้านวัฒนธรรมญี่ปุ่น แต่การนำเสนอให้เห็นอีกด้านหนึ่งของคนญี่ปุ่นอันนี้เห็นด้วย เพราะมันเป็นเรื่องส่วนตัวเราไม่รู้หรือว่าใครมีรสนิยมนชอบ sex แบบไหนปาเถื่อนแค่ไหน ตัวจริงอาจจะสุภาพมากแต่พอมี sex กลายเป็นคนดุร้ายก็เคยเจอมาแล้ว (ฮาชิ, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562)

ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างคนอื่นจะมีลักษณะที่มองได้ทั้งสองแบบ คือ เป็นไปได้ทั้งการนำเสนอการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่ให้ฝ่ายรุกที่มีความเป็นชายน้อยกว่ามีอำนาจมากกว่า และกดทับฝ่ายรับที่มีความเป็นชายมากกว่าเพื่อนำเสนอชัยชนะของกลุ่ม “เควิียร์” และการอ่านความหมายในลักษณะ

การนำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นโดยอ่านความหมายว่าเป็นเรื่องปกติที่มีสองด้าน หรือฝ่ายรุก ฝ่ายรับจะมีลักษณะตรงข้ามกับแบบที่เป็นอุดมคติจึงไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นความตั้งใจในการสื่อความหมายการเป็นพื้นที่ต่อสู้ แต่เป็นการนำเสนอความจริงในสังคมผ่านหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ในประเด็นนี้เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ที่มีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในแนวทางของความเป็น “เคเวียร์” กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ไม่ยึดติดกับการแบ่งเพศออกเป็นชาย หญิง ผ่านความเป็นชาย และความเป็นหญิงที่เป็นความหมายที่เกิดจากสังคมกำหนดแบ่งแยก ชาย และหญิง เพื่อให้เกิดการกระทำที่สอดคล้องกับการให้ความหมายนั้น แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้กลับมองว่า เรื่องเพศไม่ได้ถูกแบ่งออกเป็นคู่ตรงข้ามซึ่งเป็นมุมมองของ “เคเวียร์” ที่มีมุมมองในการพยายามรื้อถอนความคิดเรื่องความเป็นชาย และความเป็นหญิง รสนิยมทางเพศไม่ใช่สิ่งที่กำหนดความเป็นชายหรือความเป็นหญิง เช่นเดียวกับการเป็นฝ่ายรุก ฝ่ายรับที่โดยทั่วไปแล้วจะต้องให้ความหมายว่าฝ่ายรุกจะต้องแสดงออกถึงความเป็นชาย และฝ่ายรับจะต้องแสดงออกถึงความเป็นหญิง ซึ่งเป็นมุมมองที่ไม่ต่างจากเดิม กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มองว่าการเป็นฝ่ายรุก หรือฝ่ายรับเป็นรสนิยมทางเพศไม่ได้เป็นการกำหนดการเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ กล่าวคือ แม้ว่าลักษณะภายนอก รูปร่างร่างกาย หรือพฤติกรรมจะเป็นอย่างไรไม่มีความสัมพันธ์หรือเป็นตัวกำหนดการเป็นฝ่ายรุก หรือฝ่ายรับ ซึ่งเป็นการพยายามรื้อถอนความคิดเกี่ยวกับการเป็นคู่ตรงข้ามในเรื่องเพศ และเป็นการสลายเส้นแบ่งเกี่ยวกับเพศ ฮาจิ แสดงความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “ไม่จำเป็นว่ารุกจะต้องแมนมาก รุกหน้าหวานผอมยาวสาว ๆ มีเยอะ เป็นความชอบแต่ละคน บางคนหมี ลำแต่เป็นรับไม่เป็นเรื่องแปลก การชี้ว่าใครเป็นแบบไหนจากรูปลักษณ์คงไม่ได้แล้ว” (สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562) ชิน ผู้ที่มีประสบการณ์ต่างถิ่นให้ความเห็นว่า “เมืองไทยมีรูปแบบเกย์หลากหลายมาก บางคนมีหน้าอกแต่เป็นรุก คนมีรอยสักเป็นรับ ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นก็เป็นแบบนั้นจะว่าเป็นการต่อต้านสังคมเอาผู้ชายมาทรมานก็เป็นไปได้ แต่มันก็มีคนแมน ๆ เป็นรับ มีพฤติกรรมแบบในหนังก็มีเลยคิดว่าไม่ได้เป็นเรื่องแปลกอะไร” (สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ คาโอรุ และทาเคชิ ซึ่งให้ข้อมูลในลักษณะไปในทางเดียวกันว่า ลักษณะภายนอก และพฤติกรรมไม่สามารถบ่งบอกความชื่นชอบ หรือรสนิยมทางเพศได้ มีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เห็นว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นสื่อสะท้อนความเป็นจริงเกี่ยวกับเรื่องรสนิยมทางเพศของ “เคเวียร์” ญี่ปุ่นที่มีหลากหลาย ลื่นไหล และไม่สามารถกำหนดได้จากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของการอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างชัดเจน

3.2 เทคนิคการผลิต ได้แก่ ฉาก มุมกล้อง อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง และเงา การตัดต่อลำดับภาพ โครงเรื่อง

เมื่อกกลุ่มตัวอย่างถูกกระตุ้นให้คิดในการอ่านความหมายเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ข้อมูลที่น่าสนใจจากการสัมภาษณ์กลุ่มนี้ คือ การอ่านความหมายการรื้อสร้างความเป็นชายที่เข้มข้นที่เกิดจากการหลั่งน้ำอสุจิบนร่างกายของอีกฝ่าย

กลุ่มตัวอย่างทุกคนให้ความเห็นตรงกันว่าเป็นความพยายามสื่อให้เห็นถึงการแสดงความเป็นเจ้าของ และการตกเป็นทรัพย์สินของอีกฝ่ายเมื่อมีการหลั่งน้ำอสุจิ โดยเฉพาะบริเวณหน้า ซึ่ง ชิน ให้ข้อมูลที่ น่าสนใจว่า

หน้าเปรียบเสมือนหน้าตาของคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นรักษาน้ำมากที่สุด ต่อหน้าคนอื่นต้อง ดูดี ฉะนั้นทุกคนเลยใส่หน้ากากเข้าหากันมันเลยทำให้ผมต้องย้ายมาอยู่กรุงเทพเพราะ เบื่อหน้าที่จะทำแบบนี้ ผมคิดว่าการหลั่งอสุจิบนหน้าเป็นการทำลายหน้ากากของอีก ฝ่ายเท่ากับการทำลายความคิดของคนญี่ปุ่น หน้าตาของคนญี่ปุ่น เหมือนถุญน้ำลายใส่ หน้า ถ้ามองแบบไม่คิดอะไรมันก็เหมือนเสร็จแบบฟินๆ แต่เมื่อคิดอีกทีมันมีความหมาย อีกอย่างเหมือนกัน (ชิน, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2562)

ในส่วนเรื่องของฉากก็เป็นหนึ่งองค์ประกอบที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ให้ความสนใจ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลที่เพิ่มขึ้นนอกจากการเป็นสื่อที่นำเสนอความแฟนตาซี เชิงกามารมณ์ นำผู้ชมไปสู่อีกโลกหนึ่งแต่ในขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายว่า พื้นที่ สาธารณะที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นหลายเรื่องนำเสนอพื้นที่ที่ต้องห้าม หรือเป็นพื้นที่ที่คนญี่ปุ่นให้ ความสำคัญ คาโอรุ กล่าวถึงประสบการณ์ของตนเองว่า “เคยมี sex ในห้องน้ำ แต่ที่ออนเซนนี้ไม่ได้ เลยหนังโป๊หลายเรื่องไปถ่ายที่ออนเซนซึ่งมันเป็นพื้นที่สำหรับทุกคน ทุกคนแก้ผ้าเพราะต้องการให้ เข้าใจเรื่องวัฒนธรรมการเปิดเผย ไม่ปิดบัง จริงใจต่อกัน แต่การมี sex ต่อหน้าคนอื่น หรือเป็นหมู่เป็น เรื่องที่พิสดารมาก” (สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2562) จากข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 คน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ ฉากที่เป็นสถานที่ที่ต้องห้ามในสังคมญี่ปุ่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างอ่าน ความหมายว่าเป็นการต่อต้าน และละเมิดกฎของสังคมญี่ปุ่นอย่างร้ายแรง ไม่น่าจะเกิดขึ้นจริงในสังคม เป็นการนำเสนอเพื่อต้องการให้เห็นถึงการต่อต้านสังคมญี่ปุ่น ในอีกส่วนหนึ่ง คือ เรื่องมุมนกมองที่ นำเสนอมุมสูงเพื่อให้วัตถุที่อยู่ข้างล่างตกอยู่ในภาวะถูกกดทับ มีอำนาจน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย กับองค์ประกอบนี้ ฮาชิ กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ฝ่ายรุกจะเสร็จบนหน้าของฝ่ายรับจะเป็นภาพมุมสูงที่ฝ่าย รับอยู่ข้างล่าง และโดนอสุจิหลั่งลงบนหน้า ต้องการสื่อว่าฝ่ายรับเป็นรองโดนประทุบตราจากฝ่ายรุก และ scene นี้ก็มักจะวนไปวนมาถ่ายหลายมุม มีภาพ slow motion เหมือนย้ำแล้วย้ำอีก” (สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2562)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้อ่านความหมายทั้งใน เชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ และพื้นที่ในการใช้ประโยชน์ทางกามารมณ์ การอ่านความหมายในเชิงการเป็น พื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” กลุ่มตัวอย่างสามารถอ่านความหมายได้เมื่อถูกผู้วิจัยกระตุ้นด้วย ข้อมูล และคำถามเพื่อชี้แนะให้เป็นข้อมูลในการคิด แต่ในขณะเดียวกันบางองค์ประกอบกลุ่มตัวอย่าง ยังคงอ่านความหมายว่าเป็นการสร้างพื้นที่เพื่อลดความเครียดในสังคม เพื่อสร้างจินตนาการทาง กามารมณ์แต่ไม่ใช่เรื่องจริง และไม่อ่านความหมายว่าเป็นความตั้งใจในการสื่อความหมายการเป็น

พื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” เป็นการแสดงให้เห็นถึงการแยกการอ่านความหมายระหว่างความหมายที่เกิดขึ้นในโลกสมมติ และการอ่านความหมายในโลกแห่งความเป็นจริง อาจจะไม่ใช่เป็นการแยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะมีการอ่านความหมายอย่างเข้าใจถึงเรื่องราวที่เป็นเรื่องสมมติ กับความเป็นจริงที่พบเจอว่าเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกันซึ่งหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นพยายามจะใส่ความหมายหรือรหัสการเป็นพื้นที่แห่งการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” แม้ว่าจะเข้าใจ ยอมรับความหมาย และรหัสดังกล่าวแต่ในขณะเดียวกันก็ตระหนักว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยากบนพื้นที่ความเป็นจริง แต่ก็อาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้

ในขณะที่การอ่านความหมายซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ คือ การอ่านความหมายความเป็น “เควียร์” ในสังคมญี่ปุ่นที่เข้าใจว่า เพศเป็นเรื่องสมมติที่สังคมให้ความหมายเพื่อเป็นกรอบในการแสดงออกทางพฤติกรรมของคนในสังคม กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ให้ความหมายเกี่ยวกับเพศไปในทางเดียวกับทฤษฎี “เควียร์” พยายามลบเส้นแบ่งระหว่างความเป็นชายและความเป็นหญิงออกจากลักษณะภายนอก หรือการจำกัดความหมายจากเพศสภาพ แต่จะให้ความสำคัญกับความ เป็น “เควียร์” ที่ไม่จำกัดว่าลักษณะภายนอกจะเป็นตัวแปรที่กำหนดลักษณะพฤติกรรม หรือความเป็นเพศ เพศเป็นสิ่งที่สังคมกำหนดขึ้น สั้นไหล ดังที่จะเห็นได้จากการรื้อสร้างความหมายการเป็นฝ่ายรุก และฝ่ายรับที่จะต้องมีลักษณะแสดงออกถึงความเป็นชาย และความเป็นหญิงตามที่สังคมให้ความหมายไว้ นั่นเป็นเพียงรสนิยมทางเพศเป็นเรื่องของปัจเจก และรสนิยมของแต่ละบุคคล

(2) เงื่อนไขที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายของผู้ชมกลุ่มที่ 2

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะพบตัวแปรที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 คนที่ทำให้เกิดการอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นร่วมกัน มีดังนี้

การเปิดรับวัฒนธรรมอื่น ซึ่งจะเห็นได้จาก จีน และ ฮาจิ ที่มีโอกาสใช้ชีวิตในต่างประเทศเปิดมุมมองประสบการณ์ทางวัฒนธรรมอื่นซึ่งทำให้การอ่านความหมายมีมุมมองมากไปกว่ากรอบแนวคิดแบบญี่ปุ่น นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างอีก 2 คน ได้แก่ ทาเคชิ และคาโอรุ แม้ว่าจะไม่ได้เปิดประสบการณ์ต่างวัฒนธรรมจากการย้ายถิ่นฐาน แต่การพบปะเพื่อนฝูงที่เป็น “เควียร์” ต่างชาติ ในพื้นที่ของ “เควียร์” เป็นการเปิดโลกทัศน์ในมุมมองจากวัฒนธรรมอื่น มากไปกว่านั้นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 คนมีการเปิดรับสื่อโป๊จากวัฒนธรรมอื่นที่นอกเหนือจากสื่อโป๊ญี่ปุ่นซึ่งชี้ให้เห็นถึงการเป็นผู้เปิดกว้างทางวัฒนธรรม และเรื่องทางกามารมณ์ที่หลากหลายไม่มีสำนึกเกี่ยวกับความเป็นชาติและเชื้อชาติเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แต่สิ่งนี้อาจจะทำให้เกิดความแตกต่างในระดับของการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ที่อ่านความหมายแบบแบ่งรับแบ่งสู้แตกต่างจากกลุ่มที่ 1 ที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” เมื่อถูกกระตุ้นให้อยู่ในภาวะรู้สำนึก (conscious) คือ ตัวแปรด้านการเข้าร่วมกลุ่ม “เควียร์” ความผูกพันกับกลุ่ม โดยเฉพาะการ

เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ของกลุ่ม “เคเวียร์” ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ไม่มีความผูกพันกับกิจกรรมดังกล่าว แยกตัวออกจากกิจกรรมที่เป็นการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งจะเห็นได้จากการเปิดเผยตัวตนเฉพาะคนสนิทเท่านั้น ซึ่งอาจเป็นตัวแปรที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีการอ่านความหมายที่แตกต่างจากกลุ่มที่ 1

4.3.2.3 กลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์เพื่อความรื่นรมย์ทางเพศกลุ่มนี้ประกอบด้วย โซ และโซซัง ซึ่งอ่านความหมายเพียงแค่การเป็นสื่อที่ใช้ในเชิงการมรรณเท่านั้น การอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกลุ่มนี้ให้ความเห็นว่า ไม่เคยรู้สึกเช่นนั้น มีบ้างบางครั้งก็เห็นว่าสถานการณ์ในโลกความจริง กับการประกอบสร้างความหมายในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกัน แต่ไม่ได้รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ใส่ความหมายเพื่อต่อสู้เชิงอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น หรืออำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โซ ให้สัมภาษณ์ว่า “จริงอยู่ที่หนังโป๊เกย์เป็นเรื่องสลับที่ระหว่างคนกระทำกับคนถูกระกระทำ แต่มันก็เป็นแค่ในหนังโป๊ ในชีวิตจริงไม่มีทางเกิดขึ้น หนังโป๊แค่สร้างสิ่งที่คนดูอยากดูไม่ได้จริงเรื่องจริง” (สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562) ในทำนองเดียวกัน โซซัง ให้ความเห็นว่า “ผมจะเปิดดูหนังโป๊เกย์เมื่อเวลาที่มีอารมณ์ทางเพศ บางครั้งเนื้อเรื่องที่เล่าเกินจริงเป็นเรื่องสมมติ ผมว่าคนทำหนังต้องการจะเอาใจคนดู เพราะในความเป็นจริงไม่มีเหตุการณ์เหมือนกับในหนัง เป็นแค่เรื่องแต่ง” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้อ่านความหมายระหว่างโลกสมมติกับโลกแห่งความเป็นจริงออกจากกันอย่างสิ้นเชิง แม้ว่าจะมีการให้ข้อมูล หรือการกระตุ้นให้คิดแล้วก็ตาม ยังยืนยันการอ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่ให้ความรื่นรมย์ทางกามารมณ์เท่านั้น

(1) การอ่านความหมายแต่ละองค์ประกอบของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

1. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านลักษณะทางกายภาพ

1.1 รูปร่างร่างกาย

เมื่อถูกกระตุ้นให้คิดเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่แสดงออกถึงการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” กับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ให้ข้อมูลที่เินแนวโน้มการอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ให้ความเห็นว่าร่างกายเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตนำเสนอจากสิ่งที่คนดูต้องการจะดู และมีอารมณ์ร่วมกับหนังโป๊ซึ่งการใช้ประโยชน์ทางกามารมณ์เป็นจุดประสงค์หลักในการเปิดรับ ร่างกายที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเกิดจากการเฟ้นหาร่างกายที่อุดมคติเพื่อมาเติมเต็มความฝันทางกามารมณ์ให้กับผู้ชม โซ กล่าวว่า “คนดูก็ยากดูแบบที่ตัวเองชอบ ชอบแบบไหนก็ดูแบบนั้น คิดว่าคงไม่เกี่ยวกับการเอารูปร่างมาสร้างความหมายการเป็นพื้นที่ต่อสู้” (สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562) เช่นเดียวกับ โซซัง ที่ให้ความเห็นว่า “หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นมีรูปร่างให้เลือกหลากหลาย ทั้งหุ่นดี อ้วนผอม เด็ก แก่ ขึ้นอยู่กับรสนิยมของคน

ดูจะเลือกแบบไหน การใช้ร่างกายเป็นตัวแทนความหมายเรื่องการต่อสู้คิดว่าคงไม่ได้ไปถึงจุดนั้น” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

1.2 การแต่งกาย

คำตอบของกลุ่มตัวอย่างยังยืนยันในลักษณะเดิมว่าเป็นเพียงการประกอบสร้างลักษณะตัวละครให้สมจริง หนึ่งโปเกย์ญี่ปุ่นคือโลกสมมติที่ผู้ผลิตประกอบสร้างความหมายขึ้นเพื่อตอบสนองความฝันทางกามารมณ์ของผู้ชม โซ กล่าวว่า

หนังเป็นเรื่องแต่งขนาดเสื้อผ้ายังดูรู้ว่าเป็นเสื้อผ้าใหม่ ไม่ใช่ของจริง ทำเลียนแบบเพื่อให้คนดูเข้าใจ และรับรู้ว่าคุณๆ นั้นทำอาชีพอะไร เป็นการสร้างตัวตนขึ้นมาเพื่อสร้างจินตนาการให้คนดูฟินไปกับเนื้อเรื่องซึ่งมันไกลจากความจริงที่เกิดขึ้น อาจจะมีบ้างที่มันตรงกับชีวิตจริง แต่มันถูกสร้างขึ้นเพื่อบำบัดความต้องการทางเพศ (โซ, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562)

ในขณะที่ โซซัง ให้ความเห็นว่า

หลายคนอยากดูหนังโป้เพราะจะได้จินตนาการไปว่าตัวเองกำลังมีอะไรกับคนนั้นอยู่ มันเป็นเรื่องสมมติขึ้นเพื่อให้คนดูรู้สึกมีอารมณ์ คนเรามีอารมณ์กับอาชีพแต่ละอาชีพไม่เหมือนกัน ผมหาคนมานอนด้วยที่เป็นหมอไม่ได้แต่อยากมีอะไรด้วย ดูหนังโป้ช่วยให้จินตนาการไปได้ว่าทำกับหมอ ทำในคลินิกมันจะเป็นยังไง (โซซัง, สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

จะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งการให้ข้อมูลในการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ก็ยังยืนยันคำตอบเดิมว่าเป็นการประกอบสร้างความหมายของผู้ผลิต และเป็นสิ่งที่สมมติขึ้นเพื่อประโยชน์ทางกามารมณ์เท่านั้น

1.3 ความเป็นเชื้อชาติ และการใช้ภาษา

กลุ่มตัวอย่างยังยืนยันคำตอบลักษณะเดิมว่าหนังโปเกย์ญี่ปุ่นจะต้องใช้นักแสดงญี่ปุ่นเท่านั้น และไม่คิดว่าการใช้ความเป็นญี่ปุ่นของนักแสดงจะเป็นการเปิดโปงหรือเป็นการรื้อสร้างความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ ทั้ง 2 คน ให้ความเห็นไปในทางเดียวกันว่าเป็นการดำเนินเนื้อเรื่องให้เป็นไปตามที่วางไว้ เพื่อสร้างจินตนาการ และความฝันทางกามารมณ์ให้กับผู้ชมแต่ไม่เป็นการสร้างตัวแทนขึ้นมาเพื่อรื้อสร้างความหมายความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นแต่อย่างใด โซซัง กล่าวว่า โซซัง “คนส่วนใหญ่ที่ดูหนังโปเกย์ญี่ปุ่นก็คือคนญี่ปุ่น ดังนั้น จึงต้องใช้ภาษาญี่ปุ่น และคนญี่ปุ่นมาเล่นถึงจะทำให้คนญี่ปุ่นเข้าใจ คนญี่ปุ่นที่ดูหนังโปเกย์ญี่ปุ่นเพราะอยากดูคนญี่ปุ่นเล่นไม่แน่ว่าจะไปดูหนังโปเกย์ชาติอื่น” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

1.4 บทบาทที่นักแสดงได้รับ

ตามที่ได้กล่าวไปในองค์ประกอบที่ผ่านมาว่ากลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่สำหรับสร้างอารมณ์ทางกามารมณ์เท่านั้น แม้ว่าจะถูกกระตุ้นให้

คิด แต่กลุ่มตัวอย่างยังยืนยันความคิดเดิมว่าเป็นบทบาทที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากผู้ผลิต เป็นความตั้งใจที่จะนำเสนอเรื่องราวทางเพศเท่านั้น บทบาทที่เกิดขึ้นไม่สามารถเกิดขึ้นจริงในสังคมญี่ปุ่น เป็นเพียงเรื่องแต่ง โชซัง กล่าวว่า “เนื้อเรื่องเป็นไปตามที่คนต้องการนำเสนอให้คนดูได้อินไปตามเนื้อเรื่อง การแสดงมันก็ต้องเป็นไปตามบทที่วางไว้เพื่อให้เหมือนจริงที่สุด แต่มันก็ดูออกอยู่ดีว่าเป็นการแสดงเพราะเรารู้อยู่แล้วว่าคนแสดงไม่ใช่คนในอาชีพนั้นจริงๆ เค้าสร้างขึ้นมาเพื่อให้ความสุขแก่คนดู” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบทบาทนักแสดง

กลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่สำหรับความสุขทางกามารมณ์ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องสมมติ ไม่สามารถเกิดขึ้นจริงในสังคมญี่ปุ่น พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจึงเป็นพื้นที่ในการแสดงออกที่อนุญาตให้ทำได้แต่เป็นเพียงแคโลกเสมือนที่ถูกประกอบสร้างขึ้น โช ให้ความเห็นว่

ในหนังโป๊เกย์คือเรื่องแต่งจะแต่งให้พิสดารแค่ไหนก็ได้ คนดูชอบแบบไหนก็ดูแบบนั้น แต่จะให้เชื่อว่าเป็นเรื่องจริงคงเป็นไปได้ มันเป็นจินตนาการของคนแต่งโอเวอร์ไปที่จะเกิดขึ้นจริง อย่างตำรวจโดนผู้ร้ายข่มขืนนี่ไม่น่าจะใช่ ตำรวจมีอาวุธป้องกันตัวมีการฝึกการใช้กำลังย่อมเอาตัวรอดจากผู้ร้ายได้ เว้นแต่มากันหลายคนและโดนรุม (โช, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562)

2. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านพฤติกรรม

เมื่อกลุ่มตัวอย่างถูกกระตุ้นให้รู้สึกถึงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” กลุ่มตัวอย่างจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับอ่านความหมายว่า เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศพฤติกรรมของนักแสดงจะเปลี่ยนไปแสดงให้เห็นถึงความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่นอย่างชัดเจน โช เห็นด้วยกับประเด็นนี้ว่า

อันนี้ผมเห็นด้วย อย่างที่บอกไปว่าคนเรามีหลายด้าน และด้านเพศเป็นด้านที่ปกปิด ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อมีอะไรกันอีกคนจะเป็นยังไงจนกว่าจะได้มีอะไรกัน เพราะคนญี่ปุ่นไม่แสดงออกประสบการณ์ตรงของตัวเองเจอมาแล้วมีคนนั่งเรียบร้อยมาก หน้าหวาน แต่พอมี sex กลายเป็นคนละคนเหมือนเก็บกด และปล่อยเต็มที่พุดจาเป็นคนละคนไปเลย แต่พอเสร็จเค้าก็กลับมาเหมือนตอนแรกที่เจอกัน แต่คิดว่าคงไม่ใช่แค่เรื่องเพศหรือเรื่องอื่นคนญี่ปุ่นก็มีนอกในแบบนี้เป็นปกติ (โช, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562)

ในทำนองเดียวกับ โชซัง ที่เห็นด้วยในประเด็นนี้ว่า “จะว่าคนญี่ปุ่นตลกตะลึงแสดงละครเก่งก็ได้ ขึ้นเวทีอีกต่างหาก ไม่มีทางรู้ได้ที่กำลังคิดอะไรอยู่ เรื่อง sex ก็ด้วยการเปิดโปงให้เห็นไส้ในของอีกคน” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายในการเป็นพื้นที่ที่เปิดเผยอีกด้านหนึ่งของคนญี่ปุ่นที่ปกปิดไว้ด้วยความสุภาพ เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ และจะกลับเข้าสู่บุคลิกด้านเดิมเมื่อกิจกรรมทางเพศนั้นจบลงซึ่งองค์ประกอบนี้เป็นส่วนที่สอดคล้องกับความเห็นของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะอ่านความหมายอีกด้านหนึ่ง

3. การอ่านความหมายผ่านองค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ

3.1 กิจกรรม และบทบาทของนักแสดงในกิจกรรมทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างยังยืนยันคำตอบเดิมว่ากิจกรรมทางเพศ คือ ส่วนหลักของเนื้อหาหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่ต้องการนำเสนอเรื่องเพศให้กับผู้ชมยังไม่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” แต่จะมององค์ประกอบด้านพฤติกรรมที่จะอ่านความหมายเชิงการเปิดโปงความเป็นมนุษย์หน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่นตามที่ได้เสนอไป

3.2 เทคนิคการผลิต ได้แก่ ฉาก มุมกล้อง อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง และเงา การตัดต่อลำดับภาพ โครงเรื่อง

เมื่อกลุ่มตัวอย่างถูกถามเกี่ยวกับประเด็นการหลั่งน้ำอสุจิ และกิจกรรมทางเพศในพื้นที่สาธารณะ กลุ่มตัวอย่างจะให้คำตอบที่นอกเหนือไปจากการเป็นพื้นที่สำหรับประโยชน์ทางกามารมณ์ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายว่า การหลั่งอสุจิของฝ่ายรุกบนร่างกายของฝ่ายรับเป็นการแสดงออกถึงความเป็นเจ้าของ และการมีอำนาจเหนือกว่าซึ่งเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” โซ กล่าวถึงประสบการณ์ของตัวเองว่า “ประสบการณ์ส่วนตัวคือเมื่อไหร่ที่เป็นรุกจะชอบหลังบนหน้าอีกฝ่ายเพราะจะรู้สึกดีมาก เป็นเจ้านายเค้า แต่พอตัวเองเป็นรับอีกฝ่ายทำแบบนี้เหมือนกันจะรู้สึกว่าตัวเองเป็นของเค้า ตกอยู่ใต้คำสั่งของเค้า” (สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562) เช่นเดียวกันกับโซซัง ที่มีบทบาทเป็นโบทให้ความเห็นในลักษณะเดียวกันว่า “ตอนหลังบนหน้าจะรู้สึกเป็นสามี เป็นผู้นำ เป็นเจ้าของ แต่พอเป็นรับตัวเองรู้สึกเป็นภรรยาที่ต้องทำตามสามี และอยู่ใต้อำนาจของสามี” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562) อีกองค์ประกอบหนึ่งคือ ฉาก เป็นองค์ประกอบที่กลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายว่าเป็นการละเมิดพื้นที่สาธารณะจากกิจกรรมทางเพศ อ่านความหมายในลักษณะการทำทาสังคม เปลี่ยนพื้นที่สาธารณะเพื่อทำกิจกรรมส่วนตัวซึ่งเป็นประเด็นที่ขัดกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่สังคมต้องมาก่อนส่วนตัว แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างยังมองว่าเป็นเพียงการสร้างพื้นที่ในโลกเสมือนเพื่อนำเสนอแก่ผู้ชมให้รู้สึกตื่นเต้นได้จินตนาการไปกับสิ่งที่เป็นไปได้ยาก ยังไม่อ่านความหมายในการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” เสียทีเดียว โซ ให้ความเห็นว่า

หนังโป๊เกย์พาคนดูไปในที่ที่ไม่เคยไป ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ ออกนอกรอบของสังคมญี่ปุ่น เป็นการละเมิดแบบสุดโต่งซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะเกิดในสังคมญี่ปุ่น แต่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นมีให้เห็นมากมายซึ่งเหมือนสังคมอนุญาตให้ทำได้เพราะหนังโป๊เป็นสิ่งถูกกฎหมาย แต่ต้อง

ทำตามระเบียบที่มีอยู่ หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นเลยต้องเซนเซอร์ตามกฎหมาย (โซ, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562)

โซซัง ให้ความเห็นในลักษณะเดียวกันว่า “หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นหลากหลายอย่างที่บอก มีฉากเกิดขึ้นมากมาย ความแปลกประหลาดซึ่งมันเป็นเรื่องของ การพาคนดูไปอีกทีหนึ่ง ในสังคมญี่ปุ่นไม่ค่อยเกิดเรื่องที่คนญี่ปุ่นละเมิดกฎของสังคมการดูหนังโป้ก็ช่วยคลายเครียดได้ส่วนหนึ่ง” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างอ่านความหมายที่แตกต่างออกไปเมื่อถูกกระตุ้นให้คิด แต่เป็นเพียงการนำเสนอเรื่องราวสมมติที่ต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย และชนบทของสังคมที่อนุญาตให้ทำได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นสำนึกความเป็นส่วนร่วม และการปกปักรักษาของสังคมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 คนนี้ว่าเคร่งครัดกับกฎเกณฑ์ของสังคมญี่ปุ่น

โดยสรุปกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะอ่านความหมายระหว่างโลกสมมติ และโลกแห่งความเป็นจริงแยกขาดออกจากกัน ดังที่จะเห็นได้จากการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านความหมาย และการทำความเข้าใจความหมายในตัวบทว่าเป็นเรื่องสมมติขึ้น ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงในสังคมญี่ปุ่น อาจจะมีบางหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างอาจจะเอนเอียงคำตอบไปในแนวทางที่เห็นด้วยกับการปลดปล่อยความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นในประเด็นการเป็นหน้าฉาก และหลังฉากของคนญี่ปุ่นเมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ แต่กลุ่มตัวอย่างจะให้ข้อมูลว่าเป็นเรื่องทั่วไปที่สามารถเกิดขึ้นได้ เมื่อกิจกรรมทางเพศนั้นสิ้นสุดลง ทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ อีกทั้งยังให้ความเห็นว่าการต่อสู้ หรือความหมายที่เกิดขึ้นในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นเป็นเพียงเรื่องสมมติ และไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงในสังคมญี่ปุ่นเนื่องจากเห็นว่า สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่ผู้คนเคารพ กฎ ระเบียบ อย่างเคร่งครัด เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าความต้องการของตนเอง ดังนั้น เนื้อหาที่เกิดขึ้นในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นจึงเป็นเพียงเรื่องแต่งที่สร้างขึ้นเพื่อความบันเทิง และตอบสนองความรื่นรมย์ทางเพศให้แก่ผู้ชม

(2) เจื่อนโซที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายของผู้ชมกลุ่มที่ 3

สิ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 คน มีการอ่านความหมายในลักษณะเดียวกัน ได้แก่ การเปิดรับสื่อโปเกย์ญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว

ผมคิดว่าการดูหนังโปเกย์ญี่ปุ่นเหมือนกับเราดูหนังเพื่อความบันเทิงแต่เป็นความบันเทิงแง่การบำบัดความใคร่ ผมชอบดูหนังโปเกย์ญี่ปุ่นเพราะชอบคนญี่ปุ่นด้วยตัวเอง เข้าใจอารมณ์ของหนัง การปลุกเร้าแบบที่ตัวเองชอบ ไม่เคยมี sex กับชาวต่างชาติเพราะไม่รู้สึกมีอารมณ์ร่วม (โซ, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562)

ในขณะที่โซซัง ให้ความเห็นว่า “ผมชอบดูหนังโปเกย์ญี่ปุ่นมากกว่า รู้สึกจินตนาการถึงคนที่เรากำลังมีอะไรด้วย เป็นสิ่งใกล้ตัว” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

การไม่มีประสบการณ์ย้ายถิ่นฐานไปอาศัยนอกญี่ปุ่น หรือการรับวัฒนธรรมอื่นผ่านการมีเพื่อนกลุ่ม “เคเวียร์” ต่างชาติ เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ทั้ง 2 คนมีลักษณะร่วมกัน โชเคิตโตะ และใช้ชีวิตอยู่ในญี่ปุ่นตลอดชีวิต ออกไปเที่ยวต่างประเทศบ้างแต่ไม่บ่อยนัก ในขณะที่โชซังเดิมมีภูมิลำเนาอยู่ที่ซัปโปโร และเพิ่งย้ายเข้ามาทำงานที่โตเกียวเมื่อ 6 ปีที่ผ่านมา สิ่งที่น่าสนใจในกลุ่มตัวอย่าง 2 คนนี้ คือ ทั้งคู่มีสำนึกความเป็นชาติ และการเคารพกฎในสังคมญี่ปุ่นอย่างเข้มงวด ทั้งคู่เติบโตในครอบครัวญี่ปุ่นแบบอนุรักษนิยมสะท้อนความเป็น “เคเวียร์” ของตัวเองในลักษณะที่เป็นเพียงรสนิยมทางเพศ ไม่รู้สึกแตกต่างจากผู้ชายญี่ปุ่นทั่วไป เพียงแค่มีรสนิยมความต้องการทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน ดังนั้น การปฏิบัติตนจึงไม่แตกต่างจากชายญี่ปุ่นทั่วไป กฎของสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โช กล่าวไว้ว่า “การมี sex กับผู้ชายด้วยกันเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ไม่มีใครรู้ เราทำกันอยู่ในพื้นที่ส่วนตัว การทำตัวปกติเหมือนคนทั่วไปก็ไม่มีใครรู้ว่าเราเป็นอะไร” (สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562) ในทำนองเดียวกัน โชซัง ให้สัมภาษณ์ว่า “ครอบครัวผมรู้เรื่องที่ผมชอบผู้ชายด้วยกันหรือไม่ก็ไม่มีใครรู้ และเราจะไม่คุยกันเรื่องนี้ トラบเท่าที่ผมยังทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด ทั้งในการเป็นสมาชิกในครอบครัว การเป็นผู้ร่วมงานที่ดี และไม่ทำให้คนอื่นรู้สึกอึดอัดทำตัวมีปัญหา” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีลักษณะการปฏิบัติตัว และสำนึกความเป็นชาติเป็นกรอบในการดำเนินชีวิต หนังสือญี่ปุ่นเป็นเพียงพื้นที่ทางกามารมณ์ ไม่สามารถมีส่วนในการหล่อหลอม หรือเปลี่ยนความคิดของคนได้ เมื่อใช้ประโยชน์จนจบก็หมดหน้าที่ เรื่องราวที่อยู่ในหนังสือญี่ปุ่นไม่เกิดขึ้นจริงในสังคมญี่ปุ่นอย่างแน่นอน โช ให้ความเห็นว่า “การขัดขึ้นขนบธรรมเนียมญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะเรื่องการแสดงตัวตนของกลุ่ม “เคเวียร์” หากยังอยู่ในญี่ปุ่นการเคารพกฎสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็น (สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562) โชซัง ให้สัมภาษณ์ว่า “การให้สังคมยอมรับเรื่องเป็น “เคเวียร์” เป็นเรื่องยาก สิ่งที่อยู่ในหนังสือญี่ปุ่นเป็นจินตนาการของผู้ผลิตที่ต้องการกระตุ้นให้ผู้ชมมีอารมณ์ แต่ในความเป็นจริงไม่ใช่อย่างนั้นเลย มันเป็นเรื่องสมมติ ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดก็จะอยู่ในสังคมญี่ปุ่นได้อย่างมีความสุข” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

ตัวแปรที่น่าสนใจอีก 1 อย่าง คือ ทั้ง 2 คนไม่มีคู่ หรือยึดติดกับคนใดคนหนึ่งในฐานะคนรัก หรือครอบครัว มีลักษณะพฤติกรรมการเปลี่ยนคู่บ่อยไปเรื่อยเป็นการป้องกันปัญหาเรื่องความผูกพันที่อาจจะเกิดขึ้น จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 คนมีพฤติกรรมที่ไม่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวเอง กับ “เคเวียร์” คนอื่นทั้งในสถานะ การเป็นแฟน การคบเพื่อนซึ่งจะนำไปสู่ความผูกพันระหว่างตนเองกับสมาชิกกลุ่ม “เคเวียร์” โช ผู้ไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะกล่าวว่า “ผมไม่ต้องการให้คนอื่นรับรู้ว่าตัวเองชอบผู้ชายด้วยกัน ไม่ชอบไปยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มนั้น เพราะคนอื่นจะมองเหมารวมว่าเป็นไปด้วย เมื่อไหร่ที่มีอารมณ์ทางเพศและต้องการคู่จะหาด้วยการเปิดแอปพลิเคชันหาคู่ หรือซื้อคู่จากเว็บออนไลน์” (สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2562)

โซ่ซัง ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “ผมไม่มีเพื่อนกลุ่มนี้ ไม่ผูกพันกับกลุ่มเพราะกลัวการถูกมองว่าเป็นเกย์ซึ่งมีผลต่อหน้าที่การงาน และคนในครอบครัว ผมใช้แอปพลิเคชันหาคู่บางครั้งเมื่อต้องการมี sex หาไปเรื่อยๆ ไม่ซ้ำคนกลัวอีกฝ่ายจะจำได้และเกิดความสัมพันธ์” (สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2562)

โดยสรุปการอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีลักษณะแตกต่างกันออกไปการอ่านความหมายจะสัมพันธ์กับเงื่อนไขที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มเมื่อทำการสรุปการอ่านความหมายของแต่ละกลุ่มแยกออกตามเกณฑ์ในแต่องค์ประกอบจะสามารถสรุปได้ตามตารางนี้

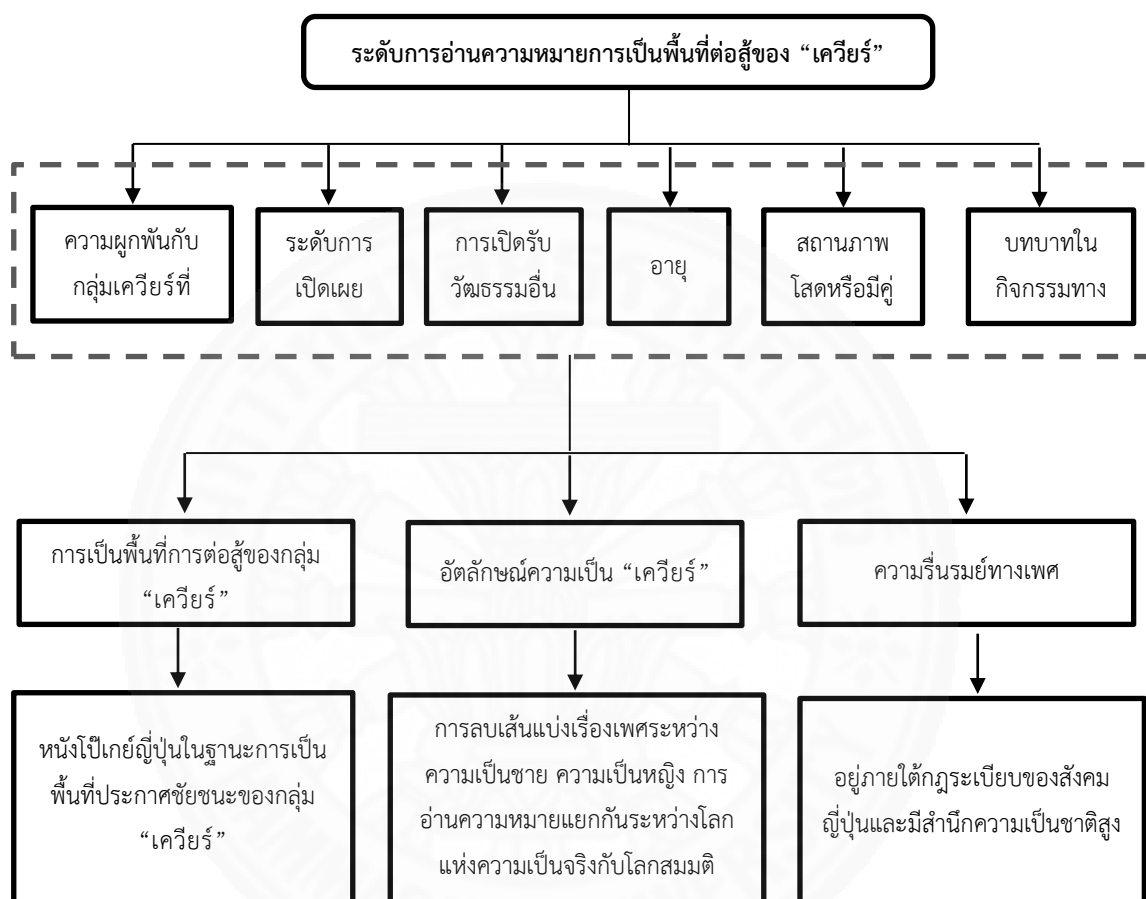

ตารางที่ 4.20

การอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่างแยกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ / กลุ่ม	การอ่านความหมายของกลุ่มที่ 1	การอ่านความหมายของกลุ่มที่ 2	การอ่านความหมายของกลุ่มที่ 3
ลักษณะภายนอก	ร่างกาย และรูปร่างเป็นตัวแทนแสดงออกถึงการกตัญญูจากความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ฝ่ายรับคือตัวแทนความเป็นชายแบบญี่ปุ่นแต่ถูกกระทำจากฝ่ายรุกที่มีความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่น้อยกว่า	รูปร่าง ร่างกาย สร้างความรื่นรมย์ทางเพศ แต่ไม่จำเป็นว่าจะต้องมีร่างกายตามลักษณะความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ฝ่ายรุก และฝ่ายรับสามารถร่างกายแบบใดก็ได้ที่กระสันนิยทางเพศไม่สามารถกำหนดรูปแบบของร่างกายได้	ตอบสนองความรื่นรมย์ทางเพศ การสร้างความสุขจากการได้จ้องมองเรือนร่าง
ลักษณะพฤติกรรม	พฤติกรรมจะเปลี่ยนไปเมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ แสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจเหนือกว่าของกลุ่ม “เคียวริ” เมื่อเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ และอยู่ในพื้นที่หนึ่งปีเกย์	พื้นที่หนึ่งปีเกย์ญี่ปุ่นคือพื้นที่ต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น แต่เป็นการอ่านความหมายในลักษณะที่ตั้งอยู่บนโลกแห่งความเป็นจริง และโลกเสมือน สิ่งที่เกิดขึ้นในหนึ่งปีเกย์ญี่ปุ่นคือการประกอบสร้างความจริง	พฤติกรรมเกิดขึ้นขณะที่อยู่ในกิจกรรมทางเพศ เปิดเผยลักษณะอีกด้านหนึ่งของคนญี่ปุ่น สะท้อนความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น
กิจกรรมทางเพศ	กิจกรรมทางเพศ คือ พิธีกรรมที่ทำให้ปัจเจกเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่สถานการณ์ควบคุมของสังคมออก กระทำตามความต้องการของร่างกาย สะท้อนให้เห็นถึงการเป็นสังคมหน้าฉาก หลังฉาก และการต่อต้านความเป็นชายแบบญี่ปุ่น	กิจกรรมทางเพศ คือ พิธีกรรมที่ทำให้ปัจเจกเปลี่ยนแปลงไป หนึ่งปีเกย์ญี่ปุ่นคือพื้นที่แห่งการทดลองทางจินตนาการทำให้ปัจเจกได้ทดลองต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น แต่เมื่อออกจากพิธีกรรมทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ	กิจกรรมทางเพศเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้อาจทำให้พฤติกรรมของปัจเจกเปลี่ยนแปลงไป แต่จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติเนื่องจากเป็นภาวะที่ถูกขับเคลื่อนจากความต้องการทางร่างกายไม่มีเจตนาสื่อความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” แต่ยังคงให้ความสำคัญกับการอ่านความหมายจากการหลั่งน้ำอสุจิว่าเป็นตัวแทนการแสดงความเหนือกว่าของฝ่ายรุกซึ่งเป็นการอ่านความหมายตามประสบการณ์ตรงของกลุ่มตัวอย่าง

ตามตารางที่ 4.20 ที่อธิบายการอ่านความหมายของแต่ละกลุ่ม แสดงให้เห็นถึงระดับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ที่แตกต่างกัน รวมไปถึงเอกลักษณ์ของการอ่านความหมายในแต่ละกลุ่ม

ภาพที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับการอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

จากภาพที่ 4.32 แสดงให้เห็นถึงเงื่อนไขที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มซึ่งอ่านความหมายแตกต่างกันออกไป และเอกลักษณ์การอ่านความหมายของแต่ละกลุ่ม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะเป็นการสรุป และอภิปรายผลการศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการอภิปรายผล ซึ่งจะนำผลการศึกษาที่ได้จากบทที่ 4 มาเป็นส่วนหลักในการอภิปรายผล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการอภิปรายการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และอภิปรายเพื่อเพื่อชี้ให้เห็นถึงการใช้นางโป๊เกย์เพื่อเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์”

ผู้วิจัยได้ตั้งปัญหาคำถามการวิจัยไว้ดังนี้

1. หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ไว้อย่างไร
2. หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นถูกประกอบสร้างให้เป็นพื้นที่ในการต่อต้าน และยอมรับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นไว้อย่างไร
3. ผู้ชมหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นอ่านความหมายเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” อย่างไร

ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์การศึกษาดังนี้

1. เพื่ออธิบายการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น
2. เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่ในการต่อต้าน และการยอมรับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น
3. เพื่ออธิบายให้เห็นถึงการอ่านความหมายของผู้ชมเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

ผู้วิจัยทำการศึกษา และค้นคว้าข้อมูลแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการวิเคราะห์ และเป็นกรอบการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับสื่อโป๊เกย์ (gay pornography), แนวคิดเกี่ยวกับ “เควียร์”, แนวคิดคาร์นิวัล (Carnavalesque), แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร, แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรม และอำนาจการจ้องมอง, แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น, แนวคิดเรื่องความเป็นหน้าฉากหลังฉาก, แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์ (Semiotics)

ระเบียบวิธีวิจัยที่ผู้วิจัยใช้ คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ตัวบท (หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น) ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ผู้รับสาร (ผู้ชมชาวญี่ปุ่น) โดยที่ส่วนการวิเคราะห์ตัวบทผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis), การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น (Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัย ในส่วนที่ 2 ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) สัมภาษณ์ผู้ชม หรือ “เควียร์” ญี่ปุ่น เพื่อวิเคราะห์การอ่านความหมาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นจากค่าย HUNK จำนวน 7 เรื่องโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากหนังสือโปเกย์ที่เล่าเรื่องโดยใช้บทบาทอาชีพต่างๆ มาเป็นแกนหลักในการเล่าเรื่อง การสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากความเชี่ยวชาญในแต่ละมิติของวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และกลุ่มตัวอย่างที่เป็น “เคเวียร์” ญี่ปุ่นจำนวน 9 คนเพื่อวิเคราะห์การอ่านความหมายคัดเลือกด้วยวิธี Snowball Technique

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาสามารถแบ่งเนื้อหาออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ตัวบท (หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น) และ ผู้รับสาร (“เคเวียร์” ญี่ปุ่น) ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5.1.1 การประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น และการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” เพื่อใช้ในการต่อต้านอำนาจความเป็นชาย และอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ผู้วิจัยศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น 7 เรื่อง เป็นการวิเคราะห์หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่น เพื่อตอบคำถามในการวิจัยครั้งนี้ที่ว่าหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” เพื่อต่อสู้เชิงอำนาจจากสังคมภายนอกซึ่งประกอบไปด้วยอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น อย่างไร ซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัย

โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางพฤติกรรม และกิจกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ คือ หนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นจำนวน 7 เรื่อง ซึ่งใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจงจากเกณฑ์การนำเสนอแบบของความเป็น “เคเวียร์” ในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน เน้นให้ความสำคัญที่การสร้างเรื่องเล่า (narrative) โดยวิเคราะห์ตัวแสดง และกิจกรรมที่ตัวแสดงกระทำเป็นหลัก รวมไปถึงการวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์กับนักแสดงหลัก เช่น นักแสดงสมทบ สถานที่ สถานการณ์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบในการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ในหนังสือโปเกย์ญี่ปุ่นที่ใช้นักแสดงนำในการสวมบทบาท “อาชีพ” เป็นแกนหลักในการดำเนินเรื่องให้นักแสดงทั้งหมดสวมบทบาท “อาชีพ” ซึ่งมีลักษณะการประกอบสร้างเรื่องราวที่ชี้ให้เห็นถึงการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ผ่านการประกอบสร้างบทบาท “อาชีพ” ที่เป็นตัวแทนที่ชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถูกถ่ายทอดผ่านการประกอบสร้าง

บทบาท “อาชีพ” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นกล่าวคือ อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะถูกสะท้อนผ่านการเล่าเรื่องของหนังโป๊เกย์ โดยใช้บทบาท “อาชีพ” เป็นตัวแทนในการนำเสนออำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่มีอำนาจในการกำหนด และกำกับบทบาทความเป็น “อาชีพ” ต่างๆ เหล่านั้น

การวิเคราะห์การประกอบสร้างความเป็น “เควีร์” ผู้วิจัยวิเคราะห์ผ่านองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

- องค์ประกอบด้านลักษณะภายนอก ได้แก่ รูปร่าง ร่างกาย การแต่งกาย ความเป็นเชื้อชาติ การใช้ภาษา บทบาทที่ได้รับ ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักแสดง
- องค์ประกอบด้านลักษณะทางพฤติกรรม ได้แก่ กิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า น้ำเสียง การเปิดเผยตัวตนในที่สาธารณะ
- องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ และเทคนิคการผลิต ได้แก่ กิจกรรมทางเพศ บทบาทของนักแสดง ฉาก มุมกล้อง แสง และเงา การตัดต่อลำดับภาพ โครงสร้างเนื้อเรื่อง

การวิเคราะห์การประกอบสร้างความเป็น “เควีร์” สามารถอธิบายได้ตามตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1

การประกอบสร้างความเป็น “เควีร์” ของแต่ละองค์ประกอบในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

องค์ประกอบ	การนำเสนอในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	ความหมาย
ลักษณะภายนอก	ประกอบสร้างความหมายความเป็นชายผ่านร่างกาย การแต่งกาย ความเป็นเชื้อชาติ การใช้ภาษา บทบาทที่ได้รับ ความสัมพันธ์ของนักแสดงผ่านนักแสดงนำ นำเสนออำนาจในลักษณะการกดทับ และมีอำนาจเหนือกว่าของฝ่ายหนึ่งที่มีต่ออีกฝ่ายหนึ่งผ่านพฤติกรรม และกิจกรรมทางเพศ	สร้างอำนาจให้กับความเป็น “เควีร์” ให้อยู่เหนือความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และเป็นชายแบบญี่ปุ่น ร่างกายที่มีลักษณะแตกต่างไปจากความเป็นชายในอุดมคติแบบญี่ปุ่นจะถูกหรือสร้างหมายให้มีอำนาจน้อยกว่าเมื่ออยู่ในพื้นที่ของ “เควีร์” นอกจากนี้อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ประกอบสร้างผ่านความเป็นเชื้อชาติ การใช้ภาษา และบทบาทที่ได้รับยังถูกท้าทายให้มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไป หรือทำให้กลายเป็นสิ่งที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของความเป็น “เควีร์” เช่น การออกคำสั่งของพนักงานที่ออกคำสั่งลูกค้าให้อยู่ภายใต้คำสั่งของตนเป็นการกลับหัวกลับหางอำนาจซึ่งมีตัวแปรที่สำคัญคือ กิจกรรมทางเพศ

ตารางที่ 5.1

การประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ของแต่ละองค์ประกอบในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น (ต่อ)

องค์ประกอบ	การนำเสนอในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	ความหมาย
ลักษณะทางพฤติกรรม	ประกอบสร้างความหมายพฤติกรรมของนักแสดงผ่านพฤติกรรมซึ่งแยกออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ ช่วงขณะกำลังมีเพศสัมพันธ์ และช่วงหลังสำเร็จความใคร่ ในแต่ละช่วงจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน โดยที่ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์นักแสดงจะแสดงออกถึงกิจกรรมารยาทแบบญี่ปุ่นเป็นการนำเสนอตัวตนแบบหน้าฉาก เมื่อเข้าสู่ช่วงขณะกำลังมีเพศสัมพันธ์พฤติกรรมจะเปลี่ยนเป็นการนำเสนอตัวตนแบบหลังฉาก และจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติเมื่อเข้าสู่ช่วงหลังสำเร็จความใคร่	นำเสนอความเป็นหน้าฉากหลังฉากของคนญี่ปุ่น การนำเสนอตัวตนเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัว พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปเกิดจากตัวแปรที่สำคัญ คือ กิจกรรมทางเพศ และเป็นการสร้างพื้นที่ให้ความเป็น “เคเวียร์” มีอำนาจเหนือความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นโดยใช้กิจกรรมทางเพศเป็นตัวแปรในการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดการรื้อสร้างทางความหมายความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น
กิจกรรมทางเพศ	ประกอบสร้างความหมายให้กิจกรรมทางเพศเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงอำนาจและนำเสนออัตลักษณ์หลังฉากของคนญี่ปุ่น การนำเสนอพื้นที่ และเวลาที่กลับหัวกลับหาง เช่น เปลี่ยนพื้นที่สาธารณะให้เป็นพื้นที่ส่วนตัวเพื่อกิจกรรมทางเพศ การใช้สัญญาความเป็นบุรุษเพศให้เป็นฉาก หรืออุปกรณ์ที่อยู่ในช่วงขณะกำลังมีเพศสัมพันธ์ เช่น รถบรรทุก กระบองตำรวจ เป็นต้น การใช้เวลากลางวันเพื่อทำกิจกรรมทางเพศในที่โล่งแจ้ง	กิจกรรมทางเพศ คือ พิธีกรรมที่เปลี่ยนจากภาวะหนึ่งเข้าสู่อีกภาวะหนึ่งที่แตกต่างไปจากพฤติกรรม หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เมื่อปัจเจกเข้าสู่ภาวะพิเศษนี้ทำให้เกิดการนำเสนอตัวตนในอีกรูปแบบหนึ่งที่ไร้การควบคุมจากสังคม ความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นถูกรื้อสร้างความหมายให้กลายเป็นสิ่งที่มีอำนาจน้อย หรือเป็นการกลับหัวกลับหางของอำนาจผ่านกิจกรรมทางเพศ และเมื่อสิ้นสุดลงทุกอย่างจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

จากการวิเคราะห์พบว่า ในแต่ละองค์ประกอบจะมีลักษณะการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” เพื่อสร้างเนื้อหา และใส่ความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ผ่านนักแสดงนำที่รับบทเป็นฝ่ายรุกให้มีอำนาจเหนือกว่าฝ่ายรับผ่านกิจกรรมทางเพศ โดยจะประกอบสร้างลักษณะทางภายนอกให้มีลักษณะมีความเป็นชายน้อยกว่า เช่น อ้วน ลงพุง ผอมบาง ไม่มีกล้ามเนื้อ อาชีพที่ได้รับการยอมรับในสังคม หรือมีความเป็นชายแบบญี่ปุ่นสูง เช่น ตำรวจ ให้เป็นฝ่ายที่มีอำนาจเหนือกว่ากดทับฝ่ายรับที่มีความเป็นชายสูงกว่า เช่น มิกลัม รูปร่างดี เป็นนักกีฬา รวมไปถึงขนาดอวัยวะเพศที่ใหญ่กว่าเพื่อกดให้ตกเป็นฝ่ายที่ถูกกระทำ ทำให้ความเป็นชายที่ถูกประกอบสร้างผ่านลักษณะภายนอกของนักแสดงที่เป็นฝ่ายรับถูกกดทับ และตกอยู่ในสถานะที่มีอำนาจน้อยกว่าความหมายที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายในลักษณะการประกอบสร้างความหมายที่ตรงกันข้าม หรือการสร้างให้อำนาจที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์มีลักษณะกลับหัวกลับหางจากความโลกแห่งเป็นจริงซึ่งผู้วิจัยจะอภิปรายผ่านแนวคิดคาร์นิวัล ของ Bakhtin ในลำดับถัดไป

จากการศึกษาพบว่า ในแต่ละองค์ประกอบจะมีลักษณะการประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” เพื่อสร้างเนื้อหา และใส่ความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ ตามที่ผู้ผลิตจะนำสัญลักษณ์เหล่านั้นมาเป็นภาพตัวแทนทั้งในแง่ความหมายการเป็นตัวแทนอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น เช่น การแต่งกาย แสดงถึง ตัวแทนความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น ร่างกายของนักแสดง แสดงถึง ตัวแทนความเป็นชายแบบญี่ปุ่น พฤติกรรม ระเบียบ มารยาททางสังคม แสดงถึง ตัวแทนความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น กิจกรรมทางเพศ แสดงถึง ตัวแทนพิธีกรรมที่น่าพาเข้าสู่พื้นที่แห่งการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์ของผู้วิจัยพบว่า พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่แห่งการประกอบสร้างความเป็นจริงของกลุ่ม “เควียร์” ในการแสดงออกถึงการขัดขึ้น ต่อต้าน และต่อสู้กับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น สะท้อนความต้องการปลดแอกจากสังคมชายเป็นใหญ่ที่มีความกดดันต่อการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ในสังคมญี่ปุ่น การแสดงออกทางอัตลักษณ์ “เควียร์” ญี่ปุ่นที่จะถูกจำกัดในแง่ของขอบเขตการแสดงออก การจำกัดพื้นที่ในการแสดงออก สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของสังคมญี่ปุ่นที่กดทับความเป็น “เควียร์” ให้กลายเป็นอื่น และไม่ยอมรับอัตลักษณ์ของคนกลุ่มนี้ อีกทั้งการผลักไสให้อยู่เฉพาะในที่ที่ได้รับอนุญาตให้สามารถแสดงออกในพื้นที่ที่ถูกจำกัด การกดดันแสดงตัวตนในลักษณะการเป็นชายญี่ปุ่นทั่วไปเป็นสิ่งจำเป็นที่ทำให้ “เควียร์” ญี่ปุ่นสามารถอยู่รอดได้ในสังคม มิเช่นนั้นแล้วบุคคลนั้นจะต้องตัดสายสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคมญี่ปุ่นให้อยู่เพียงแค่สังคมที่ตนสังกัดเพียงเท่านั้น โดยทั่วไปในสังคมญี่ปุ่นปัจเจกจะต้องคำนึงถึงความเป็นส่วนรวมมากกว่าความต้องการของตนเอง ดังนั้น อัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” จึงเป็นสิ่งที่ได้รับอนุญาตในบางพื้นที่ที่จำกัดไว้เท่านั้น

หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่ที่นำเสนอการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นอย่างเข้มข้น รวมไปถึงการเป็นพื้นที่ที่นำเสนอด้านการยอมรับอำนาจ ความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นซึ่งเป็นการนำเสนอในลักษณะเหรียญ 2 ด้าน มีทั้งด้านที่ต่อต้าน และด้านที่ยอมรับ ดังที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ในบทที่ 4 ในส่วนการวิเคราะห์ตัวบทที่ แสดงให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่ของกลุ่ม “เควียร์” ที่ได้รับอนุญาตให้แสดงออกถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มได้อย่างเต็มที่ รูปแบบของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่มีรูปแบบหลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะการนำเสนอเพียง ประเภทของความผันทางกามารมณ์ที่จะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นเนื้อหาที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น แต่ยัง มีรูปแบบการนำเสนอที่สะท้อนให้เห็นถึงการต่อต้านอำนาจ การเปิดโอกาสให้หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นสามารถ นำเสนอเนื้อหาที่ต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นได้จากการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการลดความตึงเครียดของความขัดแย้งทางด้านความแตกต่างทางความคิด เรื่องเพศสภาพ และเพศวิถีในสังคมญี่ปุ่นซึ่งมีความเข้มงวดในการแบ่งเพศสภาพออกเป็น ชาย และ หญิง ไม่มีอย่างอื่น สังคมชายเป็นใหญ่ที่เป็นรากฝังลึกลงในฐานความคิดของชาวญี่ปุ่น ระบบการแบ่ง งานกันทำ ความเป็นชาย และความเป็นหญิงที่เป็นระบบความคิดที่หล่อหลอมเป็นรากฐานโครงสร้าง สังคมญี่ปุ่นที่ยากต่อการรื้อถอนความคิดในประเด็นนี้ จึงทำให้ต้องมีการสร้างพื้นที่สำหรับการทดลอง ในการต่อต้านระบบเพื่อลดความตึงเครียดที่เกิดขึ้นระหว่างสถานะความเป็นจริงของสังคมที่จำเป็น จะต้องมีเพียง ชาย และหญิงเพื่อธำรงระบบความคิดที่เป็นรากฐานของสังคมไว้ แต่เมื่อสังคม เปลี่ยนไป มีการตั้งคำถามกับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ชาย และหญิง สังคมจึงจำเป็นต้องจัดพื้นที่เพื่อให้ปัจเจกได้ เข้าสู่ภาวะทดลองท้าทายอำนาจสังคมเพื่อระบายความเครียดที่เกิดขึ้น แต่ในที่สุดปัจเจกจะต้องกลับ เข้าสู่ภาวะที่สังคมขีดเส้น และกำหนดบทบาทของปัจเจกเพื่อให้ระบบที่สังคมหล่อหลอม และสร้างขึ้น ยังธำรงต่อไปได้

ในกรณีของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นผลผลิตทางสังคมที่สร้างขึ้นเพื่อเหตุผลทาง กามารมณ์ และเหตุผลเพื่อเป็นพื้นที่ในการแสดงออกในสิ่งที่ต้องห้ามในสังคมญี่ปุ่น จะเห็นได้ว่าหนัง โป๊เกย์ญี่ปุ่น คือ หนึ่งตัวอย่างของวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ซึ่งโดยทั่วไปเป็นผลผลิตทาง สังคมที่มีการประกอบสร้างความหมายในแง่การเป็นพื้นที่การต่อสู้ระหว่างวัฒนธรรมหลัก (Dominant Culture) กับวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ซึ่งเป็นตัวแทนระหว่างอำนาจที่ชี้ให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่มี อำนาจมากกว่าในการครอบงำ และอำนาจน้อยกว่าในการถูกครอบงำ และกดทับเพื่อให้วัฒนธรรม หลักได้ทำหน้าที่ และผลักดันบรรทัดฐานของสังคมในลักษณะสิ่งที่ควรจะเป็น และสิ่งที่ปัจเจกควรจะทำ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการผลิตวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) เป็นกลไกการสร้างสมดุลให้แก่ สังคมในลักษณะการใส่ความหมายในเชิงการต่อต้าน การต่อสู้ของกลุ่มที่มีอำนาจน้อยกว่าให้ได้ทดลอง ทำ หรือเป็นในสิ่งที่กลุ่มตนปรารถนา ในทำนองเดียวกับสังคมญี่ปุ่นที่บรรทัดฐานของสังคม และ อำนาจของสังคมอยู่เหนือกว่าปัจเจกอยู่มากดังที่จะเห็นได้จากการเคารพ การทำเพื่อสังคมมากกว่า

ความต้องการของตนเองทำให้สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมแห่งความตึงเครียด ระเบียบ วินัยสูง แต่ในทางกลับกันจะเห็นว่ามีผลผลิตทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะสื่อซึ่งเป็นพื้นที่ต่อต้านระบบสังคมเกิดขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งกล่าวได้ว่าญี่ปุ่น คือ เจ้าแห่งการสร้างวัฒนธรรมประชานิยม เช่น การ์ตูน ภาพยนตร์ วรรณกรรม เนื่องจากเป็นสังคมที่ตึงเครียด และเต็มไปด้วยกฎเกณฑ์ข้อห้าม สะท้อนมุมมองการเป็นพื้นที่ที่แตกต่างจากสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นเพื่อให้ปัจเจกได้ใช้เป็นพื้นที่เหมือนเป็น “หลุมหลบภัย” ทดลองเป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากชีวิตจริงเพื่อลดแรงตึงเครียดของสังคม และสร้างสมดุลให้เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่น

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น คือ เอกลักษณะการประกอบสร้างความ เป็น “เคียวริ” ที่นำเสนอภาพสะท้อนแรงกดดัน อำนาจของวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นซึ่งกดทับความเป็น “เคียวริ” ไม่ให้มีตัวตน หรือสามารถแสดงตัวตนได้ในพื้นที่สาธารณะ การสร้างโลกเสมือนเป็นการสร้าง “หลุมหลบภัย” และพื้นที่ในการแสดงอัตลักษณ์ให้กับกลุ่ม “เคียวริ” ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวถูกใช้เป็นพื้นที่ในการนำเสนอ “ระเบิดลูกใหญ่” ที่เกิดจากความกดดันทางสังคมในการกดทับความเป็น “เคียวริ” ในสังคมญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศซึ่งจากการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นพบว่า หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นประกอบสร้างความรุนแรงให้เกิดขึ้นในกิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นความรุนแรงที่กระทำต่อ อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นให้อยู่ภายใต้การกระทำของ “เคียวริ” ที่ต้องการความเหนือกว่า ดังที่นำเสนอไปในบทที่ 4 เกี่ยวกับการรื้อสร้างความหมายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศในลักษณะการใช้สัญลักษณ์ซึ่งเป็นภาพตัวแทนความหมายในลักษณะต่างๆ ที่ต้องการสื่อให้ผู้ชมเข้าใจความตั้งใจในการสื่อสารความหมายในลักษณะดังกล่าวผ่านสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนความหมายเหล่านั้น จากการนำเสนอความรุนแรงที่เกิดขึ้นในกิจกรรมทางเพศ การนำเสนอในลักษณะนี้เป็นเอกลักษณ์ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นโดยเฉพาะที่ต้องการสื่อสารความหมายการเป็นเจ้าของพื้นที่ การสร้างอัตลักษณ์ให้กลุ่ม “เคียวริ” การมีชัยชนะ หรือมีอำนาจเหนือวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น เมื่อเปรียบเทียบกับหนังโป๊เกย์ในต่างวัฒนธรรมจะไม่สื่อความหมายในลักษณะความรุนแรงที่ประกอบสร้างขึ้นเพื่อรื้อสร้างความหมายผ่านสัญลักษณ์ตัวแทนอำนาจต่างๆ แตกต่างจากหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น นอกจากนี้หนังโป๊ในรูปแบบอื่น เช่น หนังโป๊รักต่างเพศ (หนังโป๊ชาย หญิง) แม้ว่าจะมีการใช้ความรุนแรงแต่จะเป็นความรุนแรงที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิง หรือเป็นการประกอบสร้างความหมายในลักษณะให้ผู้ที่มีอำนาจมากกว่ายังคงรักษาอำนาจของตน และใช้อำนาจนั้นต่อไป แตกต่างจากหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นลักษณะการเล่าเรื่องแบบอาชีวะที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา ซึ่งเป็นการนำเสนอการใช้ความรุนแรงเพื่อเอาชนะอำนาจที่เหนือกว่าในโลกความเป็นจริง และการรื้อสร้างความหมายให้กลุ่ม “เคียวริ” มีอำนาจมากกว่าเมื่ออยู่ในพื้นที่ของตนเอง

การศึกษาครั้งนี้ต้องการแสดงให้เห็นว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสร้างสมดุลความคิดระบบชายเป็นใหญ่ให้ยังดำรงอยู่ได้ แม้ว่าสถานะในโลกปัจจุบันความหมาย ความรู้ และขอบเขตเกี่ยวกับเรื่องเพศจะเปลี่ยนการอธิบาย มีความหลากหลายมากขึ้น แต่สังคมญี่ปุ่นยังจำเป็นต้องยึดรากฐานความคิดในระบบชายเป็นใหญ่เพื่อเป็นรากฐานในการขับเคลื่อนทางสังคมในยุคทุนนิยมให้เป็นพื้นที่หนึ่งที่ยังคงหมุนไป และหล่อเลี้ยงความคิดของคนญี่ปุ่นในแง่ของการทำหน้าที่เป็นแรงงาน ปัจจัยการผลิตซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของระบบทุนนิยม ดังนั้น หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจึงมีความสำคัญในแง่ของการเป็นพื้นที่ในจินตนาการของผู้ชมที่มากกว่าประโยชน์ทางกามารมณ์ แต่ยังรวมไปถึงการเป็นพื้นที่ปลดปล่อย ทดลอง การมีอิสระในการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เกย์” เพื่อให้กลุ่ม “เกย์” ญี่ปุ่นยังสามารถอยู่รอดได้ในสภาพสังคมที่กดขี่ และตั้งเครียดในการแสดงออกอัตลักษณ์ของกลุ่ม พื้นที่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจึงเป็นพื้นที่ที่ประกอบสร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นตามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยทวินแต่ละองค์ประกอบตามที่ได้นำเสนอไปในผลการศึกษา

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ และการนำเสนอในบทที่ 4 จะสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการรื้อสร้างความหมายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เกย์” ดังที่นำเสนอไปนั้น ประเด็นที่เกิดขึ้นอีกมิติหนึ่ง คือ มิติการยอมรับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์บางเรื่องที่ผู้วิจัยนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เป็นการสะท้อนความคิดการประกอบสร้างความหมายในลักษณะการยอมรับอำนาจดังกล่าวให้อยู่เหนือความเป็น “เกย์” ซึ่งเกิดขึ้นจริงในพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริง กล่าวคือ ในมิติการต่อต้านยังมีมิติของการยอมรับเกิดขึ้น ดังที่จะเห็นได้จากบางองค์ประกอบในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะเป็นไปในลักษณะการยอมรับความเป็นชายชายขอบ หรือผู้มีอำนาจน้อยของกลุ่ม “เกย์” ผ่านบางองค์ประกอบ เช่น ผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงเป็นฝ่ายกระทำผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอกว่า ผู้ที่มีอวัยวะเพศใหญ่กว่าเป็นฝ่ายใช้ความรุนแรงกับผู้ที่มีขนาดอวัยวะเพศเล็กกว่า ซึ่งเป็นสัญญาณในการสะท้อนภาพของผู้ที่มีอำนาจมากกว่าใช้อำนาจกดทับผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าผ่านภาพตัวแทนร่างกายซึ่งเป็นไปตามชนบ และบรรทัดฐานโดยทั่วไปในสังคมญี่ปุ่น เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นมิติ 2 ด้านของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นว่าแม้ว่าจะมีด้านที่ต่อต้าน แต่ในขณะเดียวกันก็มีด้านที่ยอมรับ ไม่ได้สะท้อนมิติใดมิติหนึ่งเพียงอย่างเดียว

5.1.2 การอ่านความหมายของผู้ชม “เกย์” ญี่ปุ่น

ในส่วนของผลการศึกษาด้านผู้รับสารซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์จากการตั้งสมมติฐานว่า เมื่อสื่อถูกประกอบสร้างความหมายให้เป็นพื้นที่การต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นตามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไปนั้น ผู้รับสารมีการอ่านความหมายในลักษณะเดียวกันกับเนื้อหาที่ถูกประกอบสร้างมาหรือไม่ อย่างไร กล่าวคือ การเข้ารหัส

ของสื่อ และการถอดรหัสของผู้รับสารเป็นไปในแนวทางเดียวกัน หรือไม่ นี่คือการถามที่ผู้วิจัยตั้งประเด็นไว้ และทำการเก็บข้อมูล และนำมาวิเคราะห์จนได้ผลการศึกษาว่าผู้รับสารจะมีการระดับการอ่านความหมายที่แตกต่างกันตามภูมิหลัง และประสบการณ์ชีวิตที่เป็นเงื่อนไขมีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า การอ่านความหมายจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เนื่องจากในช่วงต้นของการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้านการอ่านความหมายไปในเชิงการใช้ประโยชน์ทางด้านความรื่นรมย์ทางเพศเป็นไปตามแนวทฤษฎีการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการใช้สื่อ (uses and gratification) เพียงเท่านั้น กล่าวคือ ผู้รับสารจะทำการเปิดรับสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการของตนซึ่งในที่นี้เป็นการเปิดรับสารเพื่อสร้างความรื่นรมย์ทางเพศ ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าการอ่านความหมายเพียงเพื่อตอบสนองความรื่นรมย์ทางเพศเป็นเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเปิดรับหนังสือโป๊เกย์ญี่ปุ่นด้วยเหตุผลทางร่างกายที่ต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ และสร้างจินตนาการเพื่อบำบัดความต้องการนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับหนังสือโป๊เกย์ในรูปแบบหลากหลาย ทั้งหนังสือโป๊เกย์ญี่ปุ่น และหนังสือโป๊เกย์ต่างวัฒนธรรมไม่จำกัดเพียงแค่การเล่าเรื่องในลักษณะอาชีวะซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาครั้งนี้ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงมีคลังข้อมูล และการอ่านความหมายเกี่ยวกับหนังสือโป๊เกย์ในลักษณะที่ความคิดเกี่ยวกับความรื่นรมย์ทางเพศมาเป็นอันดับแรก ต่อมาเมื่อสัมภาษณ์การอ่านความหมายในลักษณะอื่นยังคงจะได้คำตอบที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในด้านความรื่นรมย์ทางเพศแต่จะมีการให้รายละเอียด และชี้ให้เห็นว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นมีความสำคัญกับชีวิตของตนอย่างไร

นอกจากนี้แล้วการอ่านความหมายกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในหนังสือโป๊เกย์ญี่ปุ่น คำตอบของกลุ่มตัวอย่างเป็นไปในลักษณะเดียวกันในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ประเด็นการเป็นฝ่ายรุกฝ่ายรับ เริ่มแรกกลุ่มตัวอย่างจะให้ข้อมูลว่าองค์ประกอบภายนอก เช่น รูปร่างร่างกาย ของฝ่ายรุกจะมีลักษณะที่สมบูรณ์กว่า แข็งแรงกว่า ฝ่ายรับที่จะมีลักษณะอ่อนแอกว่า ผอมแห้ง หรือมีความเป็นหญิงสูงกว่า โดยเฉพาะคำตอบที่เกิดจากฝ่ายรับที่สะท้อนให้เห็นถึงร่างกายของคู่คนที่ปรารถนาจะต้องมีกล้ามเนื้อ เป็นนักกีฬา ขนาดอวัยวะเพศใหญ่ สะท้อนลักษณะความเป็นชายสูง

ประเด็นอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลที่สะท้อนความมีอำนาจของวัฒนธรรมญี่ปุ่นต่อการจำกัดพื้นที่ และการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ปกปิดความเป็น “เคเวียร์” ที่ให้ข้อมูลว่าไม่สามารถแสดงความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะได้ การลงโทษทางสังคม และการสูญเสียสิทธิพิเศษที่ได้จากการแสดงออกถึงความเป็นชาย จะถูกรีดรอนไป เช่น ความก้าวหน้าในการทำงาน หรือการถูกนิทาจากผู้ร่วมงาน นอกจากนี้แล้วการภายในกลุ่ม “เคเวียร์” ที่เปิดเผยตัวตน และปกปิดตัวตนยังมีการให้คุณค่ากับการเป็น “เคเวียร์”

ที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มที่ปกปิดตัวตนจะรู้สึกว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่เหนือกว่าผู้ที่เปิดเผยตัวตน เนื่องจากยังได้รับสิทธิพิเศษจากการแสดงออกความเป็นชายแบบญี่ปุ่น เช่น เป็นที่ต้องการในกลุ่ม “เคียวริ” ด้วยกันในลักษณะการหาคุณอนได้ง่าย ไม่ถูกดูถูกจากสังคมภายนอกและยังคงตอบสนองความต้องการทางเพศได้อย่างเต็มที่ สะท้อนให้เห็นถึงความคิดการเป็นชนชั้นนำในกลุ่ม “เคียวริ” ที่มีการแบ่งชนชั้นแม้ว่าในปัจจุบันแนวคิดเรื่องความเป็น “เคียวริ” จะพยายามสลายเส้นแบ่งเรื่องเพศและชนชั้น ต้องการสร้างความเท่าเทียมทางเพศ แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่ถูกวิจัยได้รับแสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศในลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิงยังคงแทรกซึม และถูกติดตั้งอยู่ในความคิดของคนญี่ปุ่น แม้ว่าตนเองจะเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะแตกต่างจากคนอื่นยังคงมีการกีดกัน และแบ่งชนชั้นในลักษณะที่เหมือนกับการแบ่งความเป็นชาย และความเป็นหญิงที่ฝังลึกอยู่ในความคิดของกลุ่ม “เคียวริ” ญี่ปุ่น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าทั้ง 2 ประเด็นที่เกิดขึ้นจากการอ่านความหมายในลักษณะหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่สร้างความรื่นรมย์ให้แก่ผู้ชมสะท้อนให้เห็นถึงชุดความคิดที่ถูกติดตั้งอยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในลักษณะการเป็นพื้นที่ หรือสื่อที่ผลิตซ้ำความหมายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น อำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น และการผลิตซ้ำความหมายความเป็น “เคียวริ” แบบคู่ตรงข้ามที่มีเพียงฝ่ายรุกที่เป็นตัวแทนความเป็นชาย กับฝ่ายรับที่เป็นตัวแทนความเป็นหญิงจนเกิดการแบ่งชนชั้นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดในสังคมญี่ปุ่นโดยทั่วไปที่ความเป็นชายมีอำนาจมากกว่าความเป็นหญิง และมีสิทธิพิเศษเหนือกว่าในหลายด้าน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนรู้สึกและเข้าใจว่า การแสดงอัตลักษณ์ในลักษณะที่มีความเป็นชายแบบญี่ปุ่นจะได้เปรียบ และอยู่เหนือกว่าอัตลักษณ์ในรูปแบบอื่น โดยเฉพาะการไม่แสดงออกถึงความเป็น “เคียวริ” จะนำมาซึ่งการสูญเสียอำนาจ และสิทธิพิเศษในสังคม รูปแบบความคิดนี้ถูกประกอบสร้าง และใส่ความหมายลงไปในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับหนังโป๊เกย์หลากหลายจึงทำให้ชุดความคิดในลักษณะนี้ถูกติดตั้งอยู่ สะท้อนให้เห็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในลักษณะการมีเส้นแบ่งคู่ตรงข้าม และการแบ่งชนชั้นเพื่อสร้างความเหนือกว่าในกลุ่ม “เคียวริ” ซึ่งเกิดจากการผลิตซ้ำทางความหมายที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจากการสัมภาษณ์ในช่วงแรกไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคียวริ” แต่เมื่อการสัมภาษณ์ดำเนินไปในลักษณะที่ผู้วิจัยให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่นำเสนอการเล่าเรื่องผ่านอาชีพต่างๆ ทำให้กลุ่มตัวอย่างตระหนักถึงความแตกต่างของรูปแบบการนำเสนอของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในลักษณะนี้ ประกอบกับการถามคำถามที่กระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างตระหนัก จุกคิดเกี่ยวกับประเด็นการเป็นพื้นที่ต่อสู้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูล และอ่านความหมายที่แตกต่างออกไปจากการสัมภาษณ์ในช่วงแรก ซึ่งสามารถไปจำแนกระดับการอ่านความหมายที่แตกต่างกันออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มผู้ชมที่มีระดับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายของหนังโป๊เกย์ในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” อย่างเข้มข้นในลักษณะการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

2. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” โดยเฉพาะอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในลักษณะการลบเส้นแบ่งความเป็นเพศระหว่างชาย หญิง

3. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์เพื่อความรื่นรมย์ทางเพศ

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ซึ่งเป็นการอ่านความหมายในทำนองเดียวกับที่ผู้วิจัยวิเคราะห์หัวข้อเนื้อหาของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น กลุ่มนี้มีตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้เกิดการอ่านความหมายในลักษณะดังกล่าว คือ การเปิดรับความหลากหลายทางเพศที่ได้จากการศึกษาด้านเพศวิถีศึกษา (Gender Studies) ดังที่จะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ทางด้านเพศวิถีศึกษา (Gender Studies) จะอ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่ต่อสู้ อีกตัวแปรที่สำคัญคือ อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยเกิดมาในยุคข้อมูลข่าวสาร เปิดรับข้อมูลจากวัฒนธรรมอื่นทำให้มีแนวความคิดเรื่องการนำเสนออัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” แตกต่างจาก “เคเวียร์” ในรุ่นก่อนหน้า มีลักษณะเปิดกว้างทางเพศมากขึ้น มุมมองการใช้ชีวิตที่แตกต่างไปจากคนในสังคม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมองเห็นความต้องการของตนเองสำคัญกว่าความคาดหวังของสังคมจึงดำเนินชีวิตตามลักษณะที่ตนเองต้องการ ยอมตัดตัวเองออกจากสังคมที่อยู่เข้าร่วมเป็นสมาชิกในสังกัดใหม่ คือ กลุ่ม “เคเวียร์” ซึ่งกลายเป็นครอบครัวใหม่ กลุ่มใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างยึดเหนี่ยวให้เป็นกลุ่มที่ตนสังกัด ดำเนินกิจกรรม และดำเนินชีวิตไปกับกลุ่มนี้ ตัวอย่างที่สำคัญ คือ การตัดสินใจออกจากครอบครัว และเข้าไปเป็นสมาชิกกลุ่ม “เคเวียร์” อย่างเต็มตัว เป็นหลักฐานที่ชัดเจนว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เลือกทางเดินของตนเองมากกว่าให้สังคมมีอำนาจเหนือชีวิตของตน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญก่อให้เกิดการอ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่แห่งการต่อต้านอำนาจ

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” โดยเฉพาะอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในลักษณะการลบเส้นแบ่งความเป็นเพศระหว่างชายหญิง กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านความหมายในลักษณะการทำความเข้าใจระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง และโลกสมมติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เคเวียร์” ที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการนำเสนอการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” แต่อย่างไรก็ตาม ยังทำความเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในโลกอุดมคติที่จำลองสถานการณ์ให้ผู้ชมเกิดจินตนาการการสวมบทบาท และทดลองเป็นผู้อื่นเพื่อให้เกิดการจำลองการต่อต้านในลักษณะการได้ลองทำในโลกแห่งจินตนาการ เมื่อหลุดออกจากโลกสมมติทุกอย่างจะกลับมาอยู่ในลักษณะเดิม

ช่วยลดแรงตึงเครียดในสังคมญี่ปุ่นซึ่งมีลักษณะชายเป็นใหญ่ “เคเวียร์” คือสิ่งอื่นที่ถูกกดทับ นอกจากนี้เอกลักษณ์การอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ คือ การลบเส้นแบ่งความเป็นเพศชาย และหญิง โดยลักษณะสำคัญคือลักษณะของเพศสภาพไม่มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกด้านพฤติกรรม โดยเฉพาะเพศวิถีที่เป็นเพียงรสนิยมไม่สามารถจำแนกความชื่นชอบทางเพศจากลักษณะภายนอกหรือลักษณะพฤติกรรม กล่าวคือ บุคคลสามารถแสดงออกอย่างไรก็ได้ ไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กับรสนิยมทางเพศ ฝ่ายรุกไม่จำเป็นต้องมีความเป็นชายสูงกว่าฝ่ายรับซึ่งเป็นการอ่านความหมายที่เป็นการลบเส้นแบ่งระหว่างความเป็นเพศ และการอ่านความหมายในเรื่องเพศในลักษณะที่เป็นพื้นที่ที่ยังประกอบสร้างไม่เสร็จ มีความลื่นไหล ตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้เกิดการอ่านความหมายในลักษณะนี้ คือ การเปิดรับวัฒนธรรมอื่น อันได้แก่ การย้ายถิ่นออกนอกญี่ปุ่นจากการทำงาน หรือการศึกษาต่อต่างประเทศที่เป็นการเปิดประสบการณ์ให้แก่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ทำให้มุมมองเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ถูกจำกัดอยู่ในกรอบการอ่านความหมายแบบคู่ตรงข้าม และกรอบสังคมชายเป็นใหญ่แบบญี่ปุ่น

กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มที่อ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์เพื่อควมรื่นรมย์ทางเพศ กลุ่มนี้ถึงแม้ว่าจะมีการให้ข้อมูล หรือกระตุ้นให้คิดในลักษณะการเป็นพื้นที่ของการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” แต่กลุ่มนี้ยังยืนยันว่าการประกอบสร้างความหมายในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นเพียงสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อควมรื่นรมย์ทางเพศ ตัวแปรที่สำคัญ คือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีสำนึกความเป็นชาติสูงเป็นปัจเจกที่มีกรอบความคิด และการดำเนินชีวิตเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมญี่ปุ่น คำนึงถึงการแสดงพฤติกรรมที่ต้องเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมญี่ปุ่นมากกว่าความต้องการของตนเอง กลุ่มนี้ยังไม่ระบุดัชนีลักษณะของตนเองว่าเป็น “เคเวียร์” มีความพึงพอใจในสถานะ และสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่รู้สึกต้องการการเปลี่ยนแปลง หรือการเรียกร้องเพื่อให้เกิดการยอมรับกลุ่ม “เคเวียร์” ในญี่ปุ่น

ตารางที่ 5.2

แสดงการอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่ม	การอ่านความหมายหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น	เงื่อนไขที่สำคัญในการอ่านความหมาย
1	อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” อย่างเข้มข้น เห็นด้วยกับการนำเสนออำนาจแบบกลับหัวกลับหาง การนำเสนอความเป็นหน้าฉาก และหลังฉากของคนญี่ปุ่น โดยที่กิจกรรมทางเพศเป็นพิธีกรรมที่ทำให้เกิดการรื้อสร้างความหมายความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่น	- อายุซึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ “เคเวียร์” ในสังคมอื่น และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้เข้าสู่ความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่น รวมทั้งการเปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะ

ตารางที่ 5.2

แสดงการอ่านความหมายหนังสือโป๊เกย์ญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม (ต่อ)

กลุ่ม	การอ่านความหมายหนังสือโป๊เกย์ญี่ปุ่น	เงื่อนไขที่สำคัญในการอ่านความหมาย
		- การขยายขอบเขตประสบการณ์ความรู้ การเข้าร่วมกลุ่ม “เควีย์ร์” ในพื้นที่เฉพาะ การพบปะ “เควีย์ร์” ต่างวัฒนธรรมทำให้เกิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับ “เควีย์ร์” ต่างวัฒนธรรม รวมไปถึงการศึกษาด้านเพศวิถี (Queer Studies) ที่ขยายขอบเขตความรู้เกี่ยวกับ “เควีย์ร์”
2	อ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควีย์ร์” เห็นด้วยกับการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควีย์ร์” เพื่อต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นแต่เป็นการต่อสู้ในพื้นที่โลกเสมือน เหตุการณ์ดังกล่าวไม่สามารถเกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง เอกลักษณ์ของการอ่านความหมายของกลุ่มนี้ คือ “เควีย์ร์” คือการปฏิเสธ และการลบเส้นแบ่งระหว่างความเป็นรัก รับเป็นเพียงรสนิยมทางเพศ ไม่เกี่ยวข้องกับการกำหนดลักษณะภายนอก และลักษณะพฤติกรรมของปัจเจก	- การขยายขอบเขตประสบการณ์ต่างวัฒนธรรมที่ได้จากการย้ายถิ่นฐาน เช่น การศึกษาต่างประเทศ การทำงาน การพบปะ “เควีย์ร์” ต่างวัฒนธรรม
3	อ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์ด้านความรื่นรมย์ทางเพศ การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควีย์ร์” ในหนังสือโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นเรื่องแต่งเพื่อสร้างจินตนาการ และความฝันทางกามารมณ์ให้แก่ผู้ชมซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นจริงในสังคมญี่ปุ่น	- การไม่เคยย้ายถิ่นฐานออกนอกญี่ปุ่น และมีความสำนึกความเป็นชาติสูง - การเปิดรับสื่อโป๊ญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว - การไม่สร้างความผูกพันความเป็นคู่รักมีลักษณะการเปลี่ยนคู่บ่อยไปเรื่อย เนื่องจากไม่ต้องการเป็นที่สังเกตจากสังคมภายนอก ปกปิดอัตลักษณ์ความเป็น “เควีย์ร์”

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นได้ว่าแต่ละกลุ่มมีการอ่านความหมายที่แตกต่างกัน ออกไปตามเงื่อนไขที่แตกต่างกัน ในช่วงแรกของการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะให้ข้อมูลการอ่าน ความหมายหนังสือไปอยู่ปู้นในลักษณะการใช้ประโยชน์เชิงความรื่นรมย์ทางเพศ แต่เมื่อถูกกระตุ้นให้ คิด หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” กลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับการอ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ในระดับที่แตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่าการอ่านความหมายจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่แตกต่างกันทำให้เกิด การอ่านความหมายในลักษณะที่ต่างกันออกไป แต่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่ากลุ่มผู้ชมใช้ประโยชน์จาก หนังสือในเชิงการใช้ประโยชน์เพื่อความรื่นรมย์ทางเพศเป็นหลัก สิ่งแรกที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง เกิดการเปิดรับสื่อ คือ แรงขับเคลื่อนจากความต้องการของร่างกาย ต่อมาจึงจะมีการอ่านความหมาย ที่เพิ่มมากขึ้นอันเกิดมาจากการให้ข้อมูล และการกระตุ้นให้คิดในประเด็นการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของ กลุ่ม “เคเวียร์” จากผู้วิจัย

ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าในสังคมญี่ปุ่นซึ่งเป็นสังคมที่มีการแบ่งเพศอย่างชัดเจน และสิ่ง ที่ไม่ใช่คือสิ่งอื่น และพยายามจะกดความเป็นสิ่งอื่นให้อยู่ในพื้นที่อื่น กล่าวคือ ในสังคมโดยทั่วไปเพศชาย และหญิงเท่านั้นเป็นเพศที่ได้รับการยอมรับ การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในลักษณะ การประกาศตัวตนจะทำให้บุคคลนั้นถูกมองว่าเป็นบุคคลที่แตกต่างไปจากบุคคลอื่น ไม่ได้รับการยอมรับ จากสังคมจึงจำเป็นต้องแยกออกไปอยู่ในพื้นที่ของตนเองซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้บุคคลนั้น เป็นตัวเอง และมีตัวตนในพื้นที่นั้น แต่หากเข้ามาอยู่ในพื้นที่ส่วนรวมของคนญี่ปุ่น ทุกคนจะต้อง เคารพการเป็นพื้นที่ส่วนร่วมด้วยการแสดงออกถึงความเป็นปกติ ไม่แสดงตนว่าเป็นรักร่วมเพศ เมื่อสังคมญี่ปุ่นเปิดโอกาสในลักษณะการเปิดพื้นที่ให้กับปัจเจกได้แสดงออก หรือการเป็นพื้นที่เฉพาะ เพื่อให้อัตลักษณ์แสดงออกได้อย่างเต็มที่ทั้งในแง่พื้นที่ในเชิงกายภาพ คือ การขีดเส้นแบ่ง พรหมแดนให้กับกลุ่ม “เคเวียร์” โดยเฉพาะ ดังที่จะเห็นได้จากชินจูนิโจเมะชุมชน “เคเวียร์” ในโตเกียวที่มี การแบ่งพื้นที่สำหรับกลุ่ม “เคเวียร์” ได้อย่างเสรี แต่เมื่อก้าวเข้าสู่พื้นที่ส่วนรวมที่นอกเหนือจากพื้นที่ ของตัวเองแล้ว “เคเวียร์” จะต้องแสดงออกถึงความเป็นปกติสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างพื้นที่ที่อนุญาต และไม่อนุญาตให้ปัจเจกเป็นหรือไม่เป็นตัวเอง

นอกจากพื้นที่ทางกายภาพแล้ว พื้นที่ในจินตนาการยังเป็นการสร้างพื้นที่โลก สมมติเพื่อเปิดโอกาสให้ปัจเจกได้ทดลองเป็นสิ่งอื่น ได้เติมเต็มความฝัน และจินตนาการของตนเองเพื่อ ลดแรงเสียดทานระหว่างปัจเจกกับสังคมญี่ปุ่นที่มีความตึงเครียด และเข้มงวด การสร้างวัฒนธรรม ประชานิยม (Pop Culture) ในสังคมญี่ปุ่นจึงมีหลากหลายซึ่งเป็นกลไกหนึ่งการสร้างสมดุลให้กับ สังคมญี่ปุ่น หนังสือญี่ปุ่นก็เช่นกันเป็นสื่อที่มีลักษณะการสร้างพื้นที่ในโลกจินตนาการให้ผู้ชมได้ ทดลองต่อต้านระบบ การสร้างตัวตนขึ้นมาใหม่ในพื้นที่ของกลุ่ม “เคเวียร์” ได้ลองทำ ลองเป็น เพื่อลด

แรงเสียดทานระหว่างความเป็น “เควียร์” ของตนเอง และการแสดงออกที่ต้องทำตามความต้องการของสังคม

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่ามีติของผู้รับสารมีทั้งมิติที่ยอมรับการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” และมิติการอ่านความหมายในลักษณะการไม่ยอมรับ หรือรู้สึกเฉยต่อการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการใส่ความหมาย (Encoding) ของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่มี 2 มิติเช่นเดียวกัน คือ มิติการประกอบสร้างความหมายเพื่อเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” และมิติการประกอบสร้างความหมายที่ยอมรับการเป็นชนชายขอบ หรือผู้มีอำนาจน้อยของกลุ่ม “เควียร์” ในสังคมญี่ปุ่นซึ่งไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ในพื้นที่สาธารณะได้

5.2 การอภิปรายผล

5.2.1 หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น: พื้นที่แห่งพิธีกรรม

(ก) การวิเคราะห์พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในฐานะพื้นที่แห่งพิธีกรรมการเปลี่ยนผ่าน (Rite Of Passage)

จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 ส่วน คือ ตัวบท (หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น) และ ผู้ชม (“เควียร์” ญี่ปุ่น) พบว่า กิจกรรมทางเพศเป็นพิธีกรรมหนึ่งที่เปลี่ยนผ่านจากภาวะหนึ่งไปยังอีกภาวะหนึ่ง หากใช้แนวคิดแบบมานุษยวิทยาสื่อสถานะของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น คือ พื้นที่การสื่อสารเชิงพิธีกรรม เช่น แนวคิดของ Arnold Van Gennep (1960) และ Victor Turner (1969) ที่กล่าวถึงพิธีกรรมการเปลี่ยนผ่านจากสภาวะหนึ่งไปยังอีกสภาวะหนึ่งซึ่งเป็นการเปลี่ยนผ่านในลักษณะที่ปัจเจกจะต้องแยกตัวออกจากพื้นที่ชีวิตประจำวันเพื่อนำตัวเองไปสู่อีกสภาวะหนึ่ง แต่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นแสดงให้เห็นว่าการเข้าสู่พิธีกรรมการเปลี่ยนผ่านไม่จำเป็นต้องเป็นพื้นที่ที่แยกตัวออกไปจากชีวิตประจำวัน หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นอยู่ในชีวิตประจำวันเพียงแต่อยู่ในโลกเสมือนที่นำพาปัจเจกเข้าสู่พิธีกรรมการเปลี่ยนผ่านตัวตนเข้าสู่สภาวะพิเศษในโลกเสมือน เมื่อออกจากโลกเสมือนนั้นก็กลับเข้าสู่ภาวะปกติโดยที่ปัจเจกมิได้แยกตัวออกไปจากพื้นที่ที่ตนเองอยู่เดิม จากการศึกษาพบว่า ลักษณะของพฤติกรรมทั้งที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกัน คือ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ด้วยกันได้แก่ ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ ช่วงขณะกำลังมีเพศสัมพันธ์ และหลังสำเร็จความใคร่ ซึ่งพฤติกรรมในแต่ละช่วงจะแตกต่างกัน ดังนี้

นอกจากนี้แล้วการอธิบายพื้นที่การสื่อสารเชิงพิธีกรรมของ Arnold Van Gennep (1960) และ Victor Turner (1969) เป็นการอธิบายพิธีกรรมการเปลี่ยนผ่านในฐานะการเป็นพื้นที่แห่งการทดลองสวมบทบาท หรือ อัตลักษณ์ใหม่ของปัจเจกซึ่งเป็นตัวแทนแห่งโลกของความศักดิ์สิทธิ์

(sacred) ที่ปัจเจกได้เข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนผ่านจากสภาวะหนึ่งไปสู่อีกสภาวะหนึ่ง และจะกลับเข้าสู่สภาวะปกติเมื่อพิธีกรรมนั้นสิ้นสุดลง แต่ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่ที่แสดงให้เห็นถึงการทดลองสวมบทบาท และอัตลักษณ์ที่อยู่ในพื้นที่โลกเสมือนซึ่งเป็นตัวแทนแห่งโลกโลเกีย (secular) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แม้ว่าจะเป็นพิธีกรรมการเปลี่ยนผ่านสภาวะของปัจเจกแต่การอธิบายพื้นที่ระหว่างความเป็นตัวแทนของพื้นที่แห่งความศักดิ์สิทธิ์ (sacred) และพื้นที่แห่งโลกโลเกีย (secular) เป็นข้อแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างแนวคิดที่มีอยู่ก่อนเกี่ยวกับพิธีกรรมการเปลี่ยนผ่าน และการอธิบายพื้นที่จากการศึกษาในครั้งนี้

ช่วงก่อนมีเพศสัมพันธ์ลักษณะพฤติกรรมทั้งในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างจะถูกบังคับด้วยกรอบการกระทำจากสังคมญี่ปุ่น กล่าวคือ เป็นช่วงที่ปัจเจกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลการแสดงออกของพฤติกรรมจากความคาดหวังของสังคม และบรรทัดฐานของสังคมซึ่งมีอิทธิพลอย่างเข้มงวดต่อการกระทำของปัจเจก โดยเฉพาะปัจเจกที่มีสำนึกความเป็นชาติสูง กลุ่มนี้จะคำนึงถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ยึดระเบียบวินัย บรรทัดฐานของสังคมเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากพฤติกรรมของนักแสดงในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่จะมีลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกในลักษณะถูกอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นครอบงำความคิด และเป็นกรอบการกระทำแนวคิดเรื่องพื้นที่ส่วนรวม พื้นที่ส่วนตัว ถูกแบ่งแยกขาดออกจากกันอย่างสิ้นเชิง ปัจเจกจะแสดงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม โดยเฉพาะ เรื่องความสุภาพ ความเกรงใจ การเคารพผู้อาวุโส และผู้ที่มีสถานะทางสังคมสูงกว่า สอดคล้องกับการให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยว่าพฤติกรรมก่อนมีเพศสัมพันธ์จะเป็นการแสดงออกตามความคาดหวังทางสังคม กลมกลืนตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมสังคมญี่ปุ่นที่เต็มไปด้วยความเข้มงวด

เมื่อเข้าสู่ช่วงขณะกำลังมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมของทั้งนักแสดง และกลุ่มตัวอย่างจะเป็นไปในลักษณะที่แสดงความเป็นตัวตน การปลดปล่อย เนื่องจากกำลังเข้าสู่พื้นที่แห่งพิธีกรรมซึ่งในที่นี้ คือ กิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นพิธีกรรมที่ปลดปล่อยความเป็นเปลือก และกรอบความเป็นสังคมญี่ปุ่นที่ห่อหุ้มปัจเจกอยู่อย่างสิ้นเชิง ปัจเจกเข้าสู่พิธีกรรมแห่งการแสดงออกซึ่งความต้องการของตนอย่างแท้จริง เป็นพิธีกรรมที่นำปัจเจกเข้าสู่พื้นที่ส่วนตัวแม้ว่าในฉาก หรือประสบการณ์ตรงของกลุ่มตัวอย่างจะเคยมีกิจกรรมทางเพศในพื้นที่สาธารณะซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งที่แสดงออกถึงการเปลี่ยนพื้นที่สาธารณะให้กลายเป็นพื้นที่ส่วนตัว เป็นการท้าทายอำนาจของสังคมญี่ปุ่น ปัจเจกแสดงออกถึงความต้องการของตนเองผ่านกิจกรรมทางเพศ หรือพิธีกรรมโดยที่กิจกรรมทางเพศหรือ พิธีกรรมนี้เป็นเสมือนการเปลี่ยนผ่านสภาวะหนึ่งไปยังอีกสภาวะหนึ่งเฉกเช่นคนทรงเจ้า แต่เมื่อพิธีกรรมนี้จบสิ้นลงทุกอย่างจะกลับเข้าสู่สภาวะปกติ สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่านสภาวะของบุคคล และสะท้อนการจำลองการทำลายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นในโลกจินตนาการจากการเปิดรับหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ในขณะเดียวกันการอยู่ในกิจกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างก็เป็นการจำลองการทำลาย

อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นเช่นเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างบางคนรู้สึกว่ามีเพศสัมพันธ์ตนเองจะรู้สึกเป็นอีกคนหนึ่ง และเมื่อเห็นสัญญาณบางอย่างที่เป็นตัวแทนความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นทั้งในแง่สัญญาณทางกายภาพ เช่น เครื่องแบบ สัญญาณทางพฤติกรรม เช่น การใช้ภาษา การทำลายสัญญาณดังกล่าวด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การฉีกเสื้อผ้า การใช้คำหยาบคาย สร้างความพึงพอใจให้กับตนเองได้เป็นอย่างมากซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

ช่วงหลังสำเร็จความใคร่ ทั้งนักแสดงในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และกลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะการกลับเข้าสู่ภาวะปกติที่อำนาจของความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะกลับเข้ามามีอิทธิพลต่อการกระทำ และพฤติกรรมของปัจเจก เสมือนว่าก่อนหน้านี้ไม่เกิดอะไรขึ้น จากการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมทางเพศ คือ พิธีกรรมที่ส่งผ่านปัจเจกให้เข้าสู่ภาวะพิเศษ และเมื่อจบก็จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ รวมไปถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในลักษณะเดียวกัน เป็นการสะท้อนการเปลี่ยนผ่านจากภาวะหนึ่งเข้าสู่ภาวะหนึ่งจากการเข้าสู่พิธีกรรมซึ่งในที่นี้ คือ กิจกรรมทางเพศ

จากที่กล่าวมาในประเด็นการเป็นพื้นที่แห่งการเป็นพิธีกรรมการเปลี่ยนผ่าน (Rite of Passage) จะเห็นได้ว่าเป็นการอธิบายที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่แห่งการทดลองสวมบทบาท และอัตลักษณ์อื่นของปัจเจกที่มีลักษณะการแสดงอำนาจของ “เคเวียร์” ที่อยู่เหนืออำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นในลักษณะกลับหัวกลับหางซึ่งแตกต่างกับพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริงสอดคล้องกับแนวความคิดคาร์นิวัลของ Bakhtin ซึ่งในประเด็นนี้ผู้วิจัยจะทำการอธิบายในลำดับต่อไป

5.2.2 หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น: การสลัขั้วอำนาจแบบกลับหัวกลับหาง (อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น)

การวิเคราะห์ และอธิบายผลโดยใช้แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่นภาพตัวแทนความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบัน คือ พนักงานออฟฟิศจากการศึกษาของ Nemeth (2014) พบว่า ภาพตัวแทนของความเป็นชายในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 คือ ผู้ชายที่สวมสูทผูกไทด์เป็นแรงงานในระบบทุนนิยมโดยเฉพาะแรงงานที่ทำงานโดยใช้สมองเป็นหลัก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของระบบทุนนิยมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของญี่ปุ่น จากแนวความคิดนี้ชี้ให้เห็นว่าสัญญาณความเป็นชายที่ถูกนำเสนอผ่านเครื่องแต่งกาย และลักษณะงานที่ทำเมื่อถูกประกอบสร้างความหมายในพื้นที่หนังโป๊เกย์จะกลายเป็นสัญญาณที่ถูกนำมาทำลาย กล่าวคือ ความเป็นตัวแทนของความเป็นชายที่ถูกประกอบสร้างในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะเป็นภาพที่คนญี่ปุ่นทั่วไปเข้าใจตรงกันว่าสิ่งเหล่านี้ คือ ตัวแทนความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่ถูกนำเสนอผ่านลักษณะภายนอกของนักแสดง เช่น รูปร่าง ร่างกาย การแต่งกาย สถานะทางสังคม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เมื่ออยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจะถูกทำลายผ่านกิจกรรมทางเพศ โดยที่จะใช้สัญญาณที่ตรงกันข้ามให้อยู่ในอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งใน

ที่นี้ คือ ฝ่ายรุกที่จะมีลักษณะมีความเป็นชายแบบญี่ปุ่นน้อยกว่าแต่กลับมีอำนาจมากกว่า และสามารถกดทับอีกฝ่ายที่มีลักษณะความเป็นชายแบบญี่ปุ่นมากกว่าผ่านกิจกรรมทางเพศที่จะถูกกดขี่และบังคับให้ทำ เช่น ถูกทรมาน บังคับให้เป็นฝ่ายรับซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความหมายในการต่อต้านระบบชายเป็นใหญ่ในสังคมญี่ปุ่นผ่านตัวแทนคือนักแสดงที่ถูกประกอบให้เป็นตัวแทนของความเป็นชายแบบญี่ปุ่นที่ถูกกดทับ และทำให้ตกอยู่ในสถานะที่ต่ำกว่าจากการกระทำของกลุ่ม “เคเวียร์”

(ก) วิเคราะห์ และอภิปรายผลโดยใช้แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดคาร์นิวัล ของ Bakhtin

จากแนวคิดคาร์นิวัล และการกลับหัวกลับหางเชิงอำนาจของ Bakhtin (1965) ซึ่งเป็นส่วนหลักในการอธิบายการประกอบสร้างความหมายความเป็น “เคเวียร์” ในหนังโป๊ญี่ปุ่น ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ในโลกของสื่อ หรือการผลิตวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) เป็นกลไกหนึ่งของสังคมที่ถูกสร้างขึ้นเพื่ออนุญาตให้เกิดการต่อต้านระบบระเบียบ หรือบรรทัดฐานของสังคม โดยเฉพาะในสังคมญี่ปุ่นที่มีความเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบ และการเป็นสังคมแบบชายเป็นใหญ่ที่เพศจะถูกกำหนดให้มีเพียง ชาย กับหญิง เป็นส่วนทำให้เกิดการกีดกัน หรือทำให้เกิดความเป็นอื่นในสิ่งที่ไม่ใช่ชาย กับหญิง ทั้งนี้หนังโป๊ญี่ปุ่นเป็นกลไกหนึ่งซึ่งเป็นพื้นที่ในการได้รับอนุญาตให้เป็นพื้นที่แห่งการทดลองต่อต้านระบบความเป็นวัฒนธรรมความเป็นญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นตามที่ผู้วิจัยได้รายงานไปในส่วนของผลการศึกษาจากการวิเคราะห์หนังโป๊ญี่ปุ่นซึ่งในส่วนนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่าสังคมยังเปิดโอกาสในการให้ปัจเจกได้ทำการทดลองสวมบทบาทเป็นสิ่งที่อื่น ทดลองต่อต้านระบบทดลองทำในสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในโลกแห่งความเป็นจริงซึ่งเป็นกลไกในการรักษาสมดุลเพื่อลดความกดดันของสังคมญี่ปุ่นที่มีความตึงเครียดโดยเฉพาะการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ในพื้นที่สาธารณะ การสร้างโลกสมมติในลักษณะดังกล่าวเป็นการสร้างโลกแห่งจินตนาการที่ปัจเจกได้เห็นโดลกอีกใบหนึ่งซึ่งแตกต่างไปจากโลกที่ตนเองใช้ชีวิตอยู่ กล่าวคือ ในพื้นที่หนังโป๊ญี่ปุ่นมีการประกอบสร้างอำนาจในลักษณะกลับหัวกลับหางจากการวิเคราะห์ของผู้วิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เป็นเกณฑ์ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบไปด้วย องค์ประกอบด้านกายภาพ องค์ประกอบด้านพฤติกรรม องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางเพศ ทั้งหมดนี้ถูกประกอบสร้างขึ้นในลักษณะที่เหตุการณ์ การกระทำ พฤติกรรมเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับโลกแห่งความเป็นจริง ผู้ชมจะได้เห็นการทำลายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นถูกกดทับให้กลายเป็นผู้ไร้อำนาจ และตกอยู่ภายใต้การควบคุมของ “เคเวียร์” ซึ่งมีอำนาจเหนือกว่า

แนวคิดของ Bakhtin (1965) อธิบายเรื่องการต่อต้านอำนาจผ่านระบบภาษา และสัญลักษณ์ซึ่งเป็นปฏิบัติการระหว่างการใช้สัญลักษณ์เพื่อเป็นการแสดงออกในเชิงการต่อต้านอำนาจ ในที่นี้การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เคเวียร์” ทั้งใน 3 องค์ประกอบเป็นการสร้างสัญลักษณ์

ขึ้นมา 2 ชุด ระหว่างชุดความหมายที่เป็นตัวแทนของความเป็น “เคเวียร์” และชุดความหมายที่เป็นตัวแทนของอำนาจซึ่งในที่นี้ได้แก่ อำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โดยใช้ความหมายในเชิงนามนัย (Metonym) เป็นการหยิบสัญลักษณ์บางอย่างเพื่อให้รู้ว่าสิ่งนั้นเป็นตัวแทนของอะไร และสร้างให้ตัวแทนความหมายนั้นให้ตัวแทนของชุดความหมาย 2 ชุด ให้เกิดการปะทะกันในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นพื้นที่ของ “เคเวียร์” ที่ได้รับอนุญาตจากสังคมให้เป็นพื้นที่ในการแสดงออกอัตลักษณ์ของกลุ่ม และการแสดงการต่อต้านอำนาจที่มีลักษณะกลับหัวกลับหาง ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงในพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการอ่านความหมายในลักษณะที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายในลักษณะดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่มีสำนึกความเป็นชาติสูง และไม่เปิดรับวัฒนธรรมอื่นจะเป็นกลุ่มที่อ่านความหมายในลักษณะการใช้ประโยชน์ทางด้านความรื่นรมย์ทางเพศไม่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” เนื่องจากมองว่าเป็นเพียงเรื่องสมมติ

จากการอธิบายแนวคิดคาร์นิวัลของ Bakhtin (1965) จะสังเกตได้ว่าเป็นการอธิบายลักษณะการสร้างพื้นที่พิเศษ หรือกิจกรรมพิเศษเพื่อให้ปัจเจกได้ทดลองต่อต้านระบบภายในพื้นที่ และเวลาที่สังคมกำหนดไว้ แต่การต่อต้านระบบผ่านการประกอบสร้างความเป็น “เคเวียร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการทดลองต่อต้านที่นำปัจเจกไปสู่โลกเสมือน ไม่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริง และเป็นกิจกรรมที่อยู่ในชีวิตประจำวันไม่จำเป็นต้องอยู่ในพื้นที่พิเศษซึ่งแตกต่างกับพื้นที่ในความหมายของ Bakhtin (1965) เป็นการขยายแนวความคิดเกี่ยวกับคาร์นิวัลว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ในพื้นที่ และช่วงเวลาพิเศษ ในชีวิตประจำวันก็สามารถเกิดการกลับหัวกลับหางของอำนาจที่นำพาปัจเจกไปสู่การทดลองทางจินตนาการเพื่อการต่อต้านอำนาจได้เช่นกัน

เช่นเดียวกันกับแนวคิดของ John Fiske (2010) ที่กล่าวถึงการประกอบสร้างในกีฬามวยปล้ำ และสื่อบันเทิงว่าหากมองโดยผิวเผินจะพบว่า มวยปล้ำเป็นกีฬา แต่แท้ที่จริงแล้วมันคือสนามแห่งการประกอบสร้างความหมายในการต่อต้านระบบ มวยปล้ำเป็นการแสดงที่ยกตัวอย่างการละเมิดกฎของสังคมเฉกเช่นเดียวกับแนวคิดคาร์นิวัลของ Bakhtin (1965) แต่ Fiske (2010) มองว่างานคาร์นิวัลเป็นเรื่องไกลตัว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสำนึกการต่อต้านหายไป แต่จะเข้าไปแทรกตัวอยู่ในวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ซึ่งในที่นี้ก็เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกันกับการใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ในการเป็นพื้นที่ในการต่อต้านอำนาจ ประเด็นการใช้หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นสำหรับการเป็นพื้นที่ต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นเนื่องจากพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่ที่มีความย้อนแย้งในตัวเอง กล่าวคือ การเป็นพื้นที่ที่นำเสนอกิจกรรมที่ปกปิดที่สุดของมนุษย์ แต่ในขณะเดียวกันเป็นพื้นที่ที่นำกิจกรรมดังกล่าวเผยแพร่เข้าสู่พื้นที่สาธารณะในเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับความเป็น “เคเวียร์” ซึ่งเป็นการอธิบายเรื่องเพศซึ่งมีลักษณะการเป็นพื้นที่ระหว่างความเป็นชาย และความเป็นหญิงซึ่งมี

ความต้องการสลายเส้นแบ่งความเป็นชาย และความเป็นหญิงนั้นออกไปผ่านกิจกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นต่อเนื่องไปถึงการรื้อสร้างความหมายอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น แสดงให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่พิเศษที่สังคมอนุญาตให้ “เควียร์” สลับชั่วคราวที่ตรงกันข้ามกับความเป็นจริงในสังคมญี่ปุ่นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดคาร์นิวัล ของ Bakhtin

(ข) วิเคราะห์ และอภิปรายผลโดยใช้แนวคิดการจ้อง (Gazing)

ประเด็นอำนาจที่เกิดจากการจ้องสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็นด้วยกัน คือ อำนาจการจ้องของผู้ชม อำนาจการจ้องของฝ่ายรุก การถ่ายทอดอำนาจที่เกิดจากการจ้องสามารถสังเกตได้จากมุมมองที่ใช้ในการอธิบายเรื่องราวในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งเป็นตัวแทนสายตาของผู้จ้องที่มีอำนาจเหนือกว่าผู้ที่ถูกจ้อง

จากการอธิบายของ Laura Mulvey (1975) อำนาจการจ้องของผู้ชมเป็นอำนาจที่เกิดจากการใช้สายตาในการสร้างความสุขจากการรับชม หรือการมีอำนาจการสั่งการให้นักแสดง เปลื้องผ้า และแสดงกิจกรรมทางเพศเพื่อสร้างความสุขทางสายตาให้กับผู้ชม โดยที่มุมมองที่เกิดขึ้นที่แทนสายตาของผู้ชมที่เห็นได้ชัด คือ มุมถ้ามอง ซึ่งเป็นการสร้างความสุขให้แก่ผู้ชมในฐานะผู้ที่ได้เฝ้าดู แอบดูการกระทำ และกิจกรรมทางเพศของนักแสดงหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเพื่อสร้างความรื่นรมย์ทางเพศให้กับตนเอง ซึ่งเป็นแรงขับทางเพศ สัญชาตญาณทางเพศ (Libido Sexual Instinct) ที่ถูกถ่ายทอดและแปลงความหมายออกมาในรูปแบบของระบบภาษา และสัญลักษณ์ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น นอกจากนี้แล้วความหมายที่เกิดขึ้นยังเป็นความหมายที่มีลักษณะเป็นการต่อต้านอำนาจที่แปลงรูปออกมาเป็นภาษาหรือสัญลักษณ์ที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นตามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไปในบทที่ 4 รวมไปถึงการอ่านความหมายสัญลักษณ์ของผู้ชม “เควียร์” ญี่ปุ่นว่ามีการถอดความหมายดังกล่าวในลักษณะใดเป็นไปตามที่ถูกเข้ารหัสหรือไม่อย่างไร ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจะมีการอ่านความหมายที่แตกต่างกันออกไปตามเงื่อนไขของประสบการณ์แต่ละบุคคล การอธิบายของ Mulvey (1975) เป็นการอธิบายการจ้องมองของบุรุษเพศที่มีอำนาจต่อการเปลื้องผ้าของผู้หญิงเพื่อสร้างความพึงพอใจทางสายตาแก่ผู้ชมที่เป็นเพศชาย แต่การอธิบายในการศึกษาครั้งนี้เป็นอีกมุมมองหนึ่งที่แตกต่างออกไป คือ การจ้องมองของผู้ชายที่จ้องมองผู้ชายด้วยกันเอง

อำนาจการจ้องของฝ่ายรุกซึ่งเป็นตัวแทนอำนาจของกลุ่ม “เควียร์” ที่ถูกประกอบสร้างให้อยู่ในฝ่ายรุกที่มีอำนาจเหนือกว่าฝ่ายรับที่เป็นตัวแทนของอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น โดยเฉพาะการใช้ภาพมุมมองที่แทนสายตาฝ่ายรุกที่มองลงมากล้นให้ฝ่ายรับอยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าในช่วงกำลังสำเร็จความใคร่ที่ฝ่ายรุกจะมีอำนาจในการจ้องเป็นอย่างมากใช้สัญลักษณ์ความเป็นชายผ่านน้ำอสุจิที่หลั่งลงไปบนใบหน้าของฝ่ายรับ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการใช้สัญลักษณ์ความเป็นชายกดทับความเป็นชายอีกทีหนึ่ง ประกาศชัยชนะให้แก่กลุ่ม “เควียร์” ที่

เหนือกว่าอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านกิจกรรมทางเพศ และการจ้าง

(ค) วิเคราะห์ และอภิปรายผลโดยใช้แนวคิดเรื่องอำนาจของ พูโกต์

Foucault กล่าวถึงอำนาจความรู้ทางวิทยาศาสตร์ได้แบ่งเพศออกเป็น ชาย กับ หญิง ตามเพศสภาพ และร่างกายโดยไม่สนใจปัจจัยอื่น ร่างกายเป็นสิ่งที่กำหนดลักษณะการกระทำที่สังคมให้ความหมายของเพศกับลักษณะพฤติกรรมที่จะต้องสอดคล้องกัน สาเหตุนี้เป็นผลก่อให้เกิดการพลักไสสิ่งที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากลักษณะที่สังคมกำหนดไว้ให้กลายเป็นสิ่งอื่น ในสังคมญี่ปุ่นซึ่งมีแนวความคิดเรื่องเพศในลักษณะคู่ตรงข้ามอย่างชัดเจน มีการกำหนดลักษณะงาน บทบาท และการกระทำที่เป็นความคาดหวังของสังคมที่มีต่อปัจเจกในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ การเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ที่กำหนดบทบาทชาย และหญิงอย่างชัดเจน ชายมาพร้อมกับความรับผิดชอบ การทำงาน และการเป็นหัวหน้าครอบครัว ส่วนหญิง คือ การทำงานเพื่อสนับสนุนงานของผู้ชายทั้งในลักษณะการทำงานในบริษัท และงานภายในบ้าน ดังนั้น ความเป็นชาย และความเป็นหญิงเป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นกำหนดลักษณะบทบาทไว้อย่างชัดเจน การแสดงออกในลักษณะอื่นถือว่าการละเมิดบรรทัดฐานของสังคมญี่ปุ่น การแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” เป็นสิ่งที่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้กรอบความคิดเรื่องเพศที่ไม่สามารถนำเสนอตัวตนในพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือพื้นที่สาธารณะ การแสดงอัตลักษณ์จะเกิดขึ้นเมื่ออยู่ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต หรือพื้นที่ของกลุ่ม “เควียร์” เพียงเท่านั้น ปัจเจกจะต้องนำเสนอตัวตนให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมเพื่อไม่ให้ถูกมองว่าเป็นสิ่งผิดปกติในสังคม อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ว่า แม้ว่าต้องปกปิดตัวตนจากสังคมภายนอก แต่เมื่อเข้าสู่พื้นที่ของตนนอกจากจะสามารถนำเสนออัตลักษณ์ความเป็น “เควียร์” ได้อย่างเต็มที่แล้ว กรอบความคิดในลักษณะคู่ตรงข้ามความเป็นชาย กับความเป็นหญิง ไม่ได้มีส่วนในการกำหนดบทบาทการแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มตน การเป็นฝ่ายรุก กับฝ่ายรับไม่ใช่ ความเป็นชาย และความเป็นหญิง แต่เป็นเรื่องของรสนิยมทางเพศที่แต่ละบุคคลพึงพอใจ ลักษณะภายนอกไม่ได้กำหนดลักษณะของพฤติกรรม กล่าวคือ การแสดงออกทั้งทางกายภาพ และลักษณะพฤติกรรมไม่ได้เป็นสิ่งที่บ่งบอกรสนิยมทางเพศของบุคคล ข้อคิดเห็นดังกล่าวนี้ตรงกับแนวความคิดของ Sedgwick (1990) ในการอธิบายเรื่องเพศที่พยายามทำลายกรอบความคิดเรื่องการอธิบายเรื่องเพศในลักษณะคู่ตรงข้าม กล่าวคือ การอธิบายเรื่องเพศมีมากไปกว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่แบ่งเพศออกเป็น ชาย หญิง โดยที่สังคมจะยึดเอาร่างกายมาเป็นกรอบในการกำหนดลักษณะการแสดงออก และพฤติกรรมของ ชาย และหญิง ซึ่งเป็นความคิดที่ Sedgwick (1990) ไม่เห็นด้วย สังคมกำหนดปัจเจกจะต้องแสดงออกให้ตรงตามเพศสภาพมิเช่นนั้นแล้วจะถูกมองว่าเป็นอื่น และไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทำให้เกิดการพลักไสสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ หรือตรงตามแบบที่ความรู้ทาง

วิทยาศาสตร์กำหนด และจำแนกประเภทเอาไว้รวมไปถึงการประกอบสร้างความหมายทางสังคมในลักษณะการกำหนดบทบาท หน้าที่ การแสดงออกที่มาพร้อมกับเพศสภาพที่ปัจเจกจะต้องแสดงออกให้ตรงกับความคิดหวังทางสังคมซึ่งก่อให้เกิดการผลักไสสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ให้กลายเป็นสิ่งผิด และเป็นความเบี่ยงเบนทางสังคม

Foucault พยายามอธิบายเรื่องอำนาจที่เกิดจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์ซึ่งกำหนดลักษณะความเป็นชาย และความเป็นหญิงว่าเป็นการใช้อำนาจทางความรู้เพื่อสถาปนาความยิ่งใหญ่ของเพศชาย และเป็นการสร้างอำนาจให้กับความเป็นชายที่เพิ่มมากขึ้น กดทับสิ่งอื่นทั้งความเป็นหญิง และความเป็น “เควียร์” ให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของความเป็นชาย นักคิดในยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodern) และFoucault ต้องการรื้อถอนแนวความคิดนี้โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับ “เควียร์” เข้ามาอธิบายเรื่องเพศแทนความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เพศเป็นสิ่งที่ไม่มีจริง สังคมกำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการแสดงออกทางกายภาพ และพฤติกรรมของปัจเจกให้สอดคล้องกับเพศสภาพที่ติดตัวมา ปัจเจกไม่มีสิทธิ์เลือกที่จะปฏิบัติ หรือเลือกที่จะเป็น แนวคิดยุคหลังสมัยใหม่จึงให้คำอธิบายในลักษณะการรื้อถอนความเป็นเพศออก และอธิบายว่าเพศเป็นพื้นที่ที่ยังสร้างไม่เสร็จ ความหมายที่เกิดขึ้นจะแตกต่างออกไปตามพื้นที่ และเวลา ดังนั้น จึงไม่จำเป็นจะต้องกำหนดกรอบในการอธิบาย หรือการระบุความเป็นเพศว่ามีเพียงชาย กับหญิง ในหนังสือเกย์ญี่ปุ่นเป็นความพยายามในการสื่อสารต่อต้านความคิดในลักษณะคู่ตรงข้ามนี้ บุคคลที่มีลักษณะภายนอกมีความเป็นชายสูงไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายกระทำ หรือบุคคลที่มีลักษณะตรงข้ามไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายรับเสมอไป ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ และรสนิยมทางเพศ รวมไปถึงการรื้อถอนความคิดการแสดงออกถึงความเป็นชายผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ร่างกาย การแต่งกาย พฤติกรรม ที่เป็นตัวแทนของความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่นให้ถูกทำลายลงจากความเป็น “เควียร์” เช่น การนำผู้ชายที่มีร่างกายกำยำ มีกล้ามเนื้อมาถูกทรมานจากอีกฝ่ายที่มีลักษณะอ่อนแอ รูปร่างบาง ผอมยาว แต่งหน้า ชัดขึ้น และบังคับทำให้ฝ่ายที่มีความเป็นชายสูงแสดงออกทางพฤติกรรมที่มีความเป็นหญิง เช่น การร้องเสียงสูง การอ้อนวอน เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยค้นพบจากการวิเคราะห์ตัวบทซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับ “เควียร์” ที่พยายามรื้อถอนความหมายความเป็นชาย และความเป็นหญิง

Foucault กล่าวว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ถูกสงวนในการกล่าวถึง พื้นที่ในการกล่าวถึงเรื่องเพศจะต้องอยู่ภายในพื้นที่ส่วนตัว แต่ในกรณีที่เรื่องเพศเข้ามาอยู่ในพื้นที่สาธารณะเป็นสิ่งที่ทำได้ แต่สังคมจะกำหนดว่าใครที่มีอำนาจในการพูดเรื่องเพศ เช่น หมอสามารถพูดเรื่องเพศออกสื่อได้ในลักษณะการให้ความรู้ทางด้านสุขอนามัย หรือการดูแลร่างกายซึ่งเป็นการใช้อำนาจของความรู้ทางวิทยาศาสตร์กำกับเรื่องเพศที่อนุญาตให้หมอสามารถพูดเรื่องนี้ได้ ในทำนองเดียวกัน สังคมญี่ปุ่นอนุญาตให้หนังสือเกย์ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะสามารถนำเสนอเรื่องเพศของ “เควียร์” ได้ซึ่งเป็นการกำหนดพื้นที่ และกรอบการแสดงออกให้กับกลุ่ม “เควียร์” ได้มีอำนาจในการพูดเรื่องเพศของตน

นอกจากนี้แล้วยังเป็นความพยายามในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควีย์ร์” กับอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่นผ่านการประกอบสร้างความหมายที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นให้อำนาจเหล่านี้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่ม “เควีย์ร์” เป็นการประกาศชัยชนะในพื้นที่ของตนซึ่งสังคมอนุญาตให้พูดได้ จากการวิเคราะห์ของผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะการอนุญาตดังกล่าวเป็นกลไกเพื่อลดแรงเสียดทานในโลกแห่งความเป็นจริงของสังคมญี่ปุ่นที่ความเป็นชายอยู่เหนือทุกอย่าง และความเป็น “เควีย์ร์” ถูกกดทับไม่ให้มีตัวตนในสังคม แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ความเป็น “เควีย์ร์” กลับสถาปนาอำนาจของกลุ่มตน และทำความเป็นชายแบบญี่ปุ่นลงด้วยสัญญาที่ประกอบสร้างขึ้น เพื่อเป็นกลไกการลดแรงเสียดทานของ “เควีย์ร์” ที่เป็นผู้มีอำนาจน้อยในโลกแห่งความเป็นจริงให้เป็นผู้มีอำนาจในโลกสมมติ สร้างสมดุลให้กับปัจเจกในการดำรงอยู่ในสังคมญี่ปุ่น

สถานะของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการเป็นพื้นที่การสื่อสารเชิงพิธีกรรมที่ใช้กิจกรรมทางเพศซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ การนำเสนอการเป็นพื้นที่การประกอบสร้างความ เป็น “เควีย์ร์” ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่เป็นพื้นที่มีอำนาจต่อรองของกลุ่ม “เควีย์ร์” การเป็นพื้นที่แห่งความย้อนแย้งของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ดังนี้

พื้นที่สาธารณะ	VS	พื้นที่ส่วนตัว
พื้นที่ซ่อนเร้น	VS	พื้นที่เปิดเผยกิจกรรมทางเพศ
พื้นที่แห่งความเป็นศีลธรรม	VS	พื้นที่เรื่องเพศ
พื้นที่เพศตามบรรทัดฐานของสังคม	VS	พื้นที่เพศแบบนอกบรรทัดฐานของสังคม

การเป็นพื้นที่แห่งความย้อนแย้งนี้แสดงให้เห็นถึงอำนาจที่เปลี่ยนไปในลักษณะการความพยายามลบเส้นกันแบ่งระหว่างคู่ตรงข้ามเหล่านั้นให้กลายเป็นพื้นที่แห่งความเป็น “เควีย์ร์” ที่ไม่มีเส้นแบ่งอย่างชัดเจนโดยเฉพาะเรื่องความเป็นเพศ

นอกจากนี้แล้วคำกล่าวของ Foucault เกี่ยวกับเรื่องอำนาจว่าที่ใดมีอำนาจที่นั่นย่อมมีการต่อต้าน จากการวิเคราะห์ของผู้วิจัยพบว่า สังคมญี่ปุ่นสร้างวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ขึ้นมาเพื่อเป็นกลไกในการอนุญาตให้เป็นพื้นที่การต่อต้านระบบ ไม่ว่าจะเป็น การ์ตูน ภาพยนตร์ วรรณกรรม รวมไปถึงหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งมีเนื้อหาที่โลดโผนตรงกันข้ามกับความเป็นจริง เป็นการสะท้อนความพยายามในการสร้างพื้นที่การต่อต้านของปัจเจกที่สังคมอนุญาตให้กระทำได้อยู่ภายใต้กรอบของพื้นที่ที่ขีดไว้เพื่อลดแรงตึงเครียดของสังคมญี่ปุ่นให้ปัจเจกได้มีทางระบายออก สร้างโลกสมมติอีกใบหนึ่งคู่ขนานไปกับโลกแห่งความเป็นจริงให้เกิดความสมดุลทางอำนาจที่ด้านหนึ่งตัวเองมีอำนาจในการกำหนดบทบาท และกิจกรรมต่างๆ แต่เมื่อก้าวเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริงตนจะต้องสืบทอดให้กับอำนาจของสังคม เป็นการสร้างโลกจินตนาการเพื่อให้ปัจเจกได้ทดลองเป็น ทดลองต่อต้านซึ่งอยู่ภายใต้กรอบพื้นที่ที่สังคมกำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยในโลกแห่งความเป็นจริงที่ปัจเจกจะต้องทำตามระเบียบของสังคมอย่างเคร่งครัด

5.2.3 หนังสือญี่ปุ่น: ความเป็นหน้าฉาก และหลังจากในทัศนะของ Goffman

การวิเคราะห์หนังสือญี่ปุ่นในฐานะการเป็นพื้นที่แห่งการนำเสนอโลกแห่งหน้าฉาก และหลังจากของสังคมญี่ปุ่น

จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่เข้มงวด มีระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องเพศ การแสดงออกของปัจเจกในความเป็นเพศที่จำเป็นต้องสอดคล้องกับบรรทัดฐาน และระเบียบของสังคม การคิดถึงส่วนรวมเป็นสิ่งที่ปัจเจกควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรก ความต้องการส่วนตัวจะต้องมาทีหลัง จึงทำให้สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่มีลักษณะ 2 ด้านอย่างเห็นได้ชัด คือ ด้านที่แสดงออกในพื้นที่สาธารณะที่จะถูกรอบของสังคมกำหนด เช่น ความสุภาพ การเคารพผู้อาวุโส ความมีระเบียบวินัย ที่พฤติกรรมเหล่านี้จะสะท้อนออกมาเมื่อปัจเจกอยู่ในพื้นที่สาธารณะ แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัวปัจเจกจะสามารถทำตามความต้องการ แสดงออกความเป็นตัวตนอย่างเต็มที่ สังคมญี่ปุ่นกำหนดกรอบความเป็นพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัวไว้อย่างชัดเจน นั่นหมายถึง การขีดเส้นแบ่งการกระทำของปัจเจกไว้อย่างชัดเจนในแง่ของการอนุญาตให้ทำ หรือห้ามไม่ให้ทำ การกระทำใดก็ตามที่ขัดกับบรรทัดฐานของสังคมจะต้องเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัว หรือพื้นที่ที่สังคมอนุญาตเท่านั้น เช่นเดียวกันกับอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” ที่มีเส้นแบ่งในการแสดงออก กล่าวคือ การแสดงออกอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” จะถูกขีดเส้นแบ่งอาณาเขตทั้งในแง่พื้นที่เชิงกายภาพ และพื้นที่ในเชิงจินตนาการ “เคเวียร์” ในญี่ปุ่นจะถูกขีดเส้นให้อยู่ในพื้นที่เชิงกายภาพที่ระบุตำแหน่งที่ตั้งของชุมชนชาว “เคเวียร์” ไว้อย่างชัดเจน โดยที่อาณาเขตจะถูกล้อมกรอบ ดีเส้น อย่างชัดเจนท่ามกลางสังคมเมืองในญี่ปุ่น Babara Summerhawk (1998) อธิบายลักษณะขอบเขตพื้นที่ของชุมชน “เคเวียร์” ในญี่ปุ่นว่า ตามหัวเมืองใหญ่ต่างๆ เช่น โตเกียว โอซาก้า ฟุกุโอกะ และซัปโปโร จะมีชุมชน “เคเวียร์” ตั้งอยู่ ประกอบไปด้วยร้านค้า ผับ บาร์ ร้านอาหาร ที่จะมีชุมชน “เคเวียร์” กระจุกอยู่แถวอยู่ในแหล่งการค้าที่สำคัญ จุดเริ่มต้นชุมชนที่ชัดเจนเริ่มต้นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีทั้งร้านค้า กิจกรรม และการต่อสู้ของ “เคเวียร์” เกิดขึ้นในชุมชนเหล่านี้ แต่สิ่งที่น่าสังเกต คือ ความมีชีวิตชีวาของชุมชนชาว “เคเวียร์” ในญี่ปุ่นจะเริ่มต้นในเวลากลางคืน ในเวลากลางวันกลับเป็นพื้นที่เงียบเหงา มีเพียงร้านสะดวกซื้อที่เปิดขาย แต่เมื่อเข้าสู่เวลากลางคืนชุมชนนี้จะมีชีวิต ผู้คนเข้ามาหาความสุข และเมื่อกลับเข้าสู่เวลากลางวันจะกลับไปสู่พื้นที่เงียบเหงาอีกครั้ง

ฉะนั้นเวลากลางคืนจึงเปรียบเสมือนเวลาที่เข้าสู่โลกในอีกมิติหนึ่ง โลกที่เต็มไปด้วยการละเมิด และเปิดโอกาสให้กับปัจเจกได้เรียนรู้ในอีกมิติหนึ่งที่มีสามารถพบได้ในเวลากลางวันที่เป็นพื้นที่ของกิจกรรมที่เปิดเผย และกิจกรรมที่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมญี่ปุ่น ชุมชนชาว “เคเวียร์” ที่มีชีวิตชีวาในเวลากลางคืนก็เช่นเดียวกัน เป็นดังโลกใต้ดินที่ได้รับการอนุญาตให้มีชีวิตได้ในเวลากลางคืนที่เป็นกิจกรรมที่แตกต่างจากเวลากลางวันที่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมที่ต้องหลบซ่อนอยู่ในพื้นที่ที่ถูกตีกรอบให้อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น การมีพื้นที่ 2 โลกเท่ากับการเปิดโอกาส

ให้เป็น และให้ทำของชาว “เคเวียร์” ในญี่ปุ่น เมื่อกลับเข้าสู่โลกแห่งเวลากลางวันปัจเจกจะต้องดำเนินกิจกรรม หรือแสดงออกถึงอัตลักษณ์ที่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมญี่ปุ่น แต่เมื่อเข้าสู่เวลากลางคืน และอยู่ในพื้นที่ของตนจึงจะสามารถนำเสนออีกด้านหนึ่งของตนเองได้อย่างเต็มที่ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเป็นสังคม 2 ด้าน หรือสังคมในลักษณะการเป็นสังคมหน้ากาก เมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะจะต้องเป็นปัจเจกที่เป็นพื้นเพในการขับเคลื่อนสังคมญี่ปุ่น โดยเฉพาะในยุคทุนนิยมที่ต้องเป็นแรงงานชั้นดีที่สร้างมูลค่า และมีประโยชน์ต่อสังคม การปฏิบัติตัวจึงจำเป็นต้องเป็นไปตามที่สังคมสร้างบรรทัดฐานไว้ จากการศึกษาของ Summerhawk (1998) เกี่ยวกับการสร้าง 2 โลกคู่ขนานของ “เคเวียร์” ญี่ปุ่น กล่าวว่า ในชีวิตเวลาทำงานจะต้องเป็นคนทำงานที่สร้างประโยชน์ให้กับองค์กร และเมื่อกลับกลับบ้านจะต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี สะท้อนสภาพสังคมที่กดดันให้ “เคเวียร์” จะต้องปฏิบัติตนให้เป็นไปตามความคาดหวังของสถาบันการทำงาน และสถาบันครอบครัวที่ต้องแต่งงาน และมีครอบครัว แต่ภายใต้การแสดงออกตามความคาดหวังของสังคมกลับมีอีกด้านที่ถูกปกปิดไว้ คือ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชุมชน “เคเวียร์” ในเวลากลางคืน การออกหาความสุขเพื่อตนเองที่ถูกอนุญาตให้ทำได้ในเวลากลางคืน ในพื้นที่เฉพาะ และลับตาผู้คนเพื่อหลีกเลี่ยงการนินทา และการต่อว่าจากสังคมภายนอก

นอกเหนือไปจากพื้นที่ในเชิงกายภาพแล้ว แล้วพื้นที่ในเชิงจินตนาการเป็นส่วนที่สำคัญที่สร้างโลกอีกหนึ่งใบให้กับปัจเจกให้สามารถดำรงอยู่ได้ภายใต้กฎของสังคมญี่ปุ่นที่เข้มงวดในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ความเป็น “เคเวียร์” กล่าวคือ การอนุญาตให้พื้นที่สื่อเพื่อสร้างสมดุลให้กับปัจเจกในการดำรงชีวิตในการแสดงออกถึงความต้องการที่แท้จริงของตนเอง แต่เป็นการแสดงออกที่เกิดขึ้นในพื้นที่แห่งจินตนาการ หรือโลกเสมือนดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปในประเด็นการสร้างวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) เพื่อเป็นกลไกในการลดแรงกดดันในการดำรงชีวิตในสังคมญี่ปุ่นของปัจเจกพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นตัวอย่างของวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ทางความรื่นรมย์ทางเพศ และการเป็นพื้นที่การทดลองต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น ตัวแปรที่สำคัญในการกระตุ้นให้ปัจเจกเกิดการแสดง อัตลักษณ์อีกด้านหนึ่งที่มีลักษณะเป็นการต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” และอัตลักษณ์ที่แสดงออกถึงการกระทำที่เกิดจากความต้องการของตัวเองอย่างแท้จริง คือ กิจกรรมทางเพศ ซึ่งเป็นหัวใจหลักของเนื้อหาที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่เป็นกิจกรรมที่เปิดโปงอีกด้านของคนญี่ปุ่นที่ถูกกดทับจากสังคมในการแสดงออกที่ต้องเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นซึ่งสามารถจะเป็นอะไรก็ได้ ลักษณะการนำเสนอจึงสามารถเป็นไปตามที่ผู้ผลิตต้องการประกอบสร้างความหมายนั้นให้เกิดขึ้น

การวิเคราะห์การนำเสนอตัวตน (Self) ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องการนำเสนอตัวตน (Self) และความเป็นหน้าฉาก (Staged) ในการนำเสนอตัวตน (Self) ของปัจเจกของ Erving Goffman (1959) ซึ่งเป็นประเด็น

ที่ต่อเนื่องมาจากหัวข้อที่แล้ว คือ การนำเสนอตัวตนในพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัว ปัจเจกจะนำเสนอตัวตนตามความคาดหวังของสังคม ซึ่งในสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่มีระเบียบ เข้มงวด และบรรทัดฐานทางสังคมที่สูงในการคาดหวังการปฏิบัติตนโดยยึดหลักตามความต้องการของสังคมเป็นหลัก ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่าสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมแห่งหน้ากากที่ต้องสร้างตัวตนให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม โดยซ่อนตัวตนที่แท้จริงของตนเองเอาไว้ภายใต้หน้ากากที่สร้างตัวตนความสวยงามที่นำเสนอต่อสาธารณะ จากวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่มีธรรมเนียม และประเพณีที่เกี่ยวกับการแสดงสวมหน้ากากซึ่งมีจำนวนมากในวัฒนธรรมญี่ปุ่นซึ่งจะมีลักษณะการนำเสนอภาพแห่งความสวยงามผ่านหน้ากากที่ตัวแสดงสวมใส่ แต่เมื่อถอดหน้ากากออกการแสดงจะเปลี่ยนไปในอีกลักษณะที่ตรงกันข้ามกับการแสดงก่อนหน้านี้ เฉกเช่นเดียวกับการนำเสนอตัวตนของคนในสังคมที่ต้องปฏิบัติตนเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม แต่ในขณะเดียวกันปัจเจกได้หลบซ่อนอีกแง่มุมหนึ่งของตนเองเอาไว้ แต่กิจกรรมทางเพศเป็นตัวแปรที่สำคัญที่กระตุ้นให้ปัจเจกนำเสนอตัวตน (Self) อีกด้านหนึ่งออกมา ทั้งที่ถูกนำเสนอผ่านหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น และในชีวิตจริงของกลุ่มตัวอย่างที่การนำเสนอตัวตน (Self) จะต้องเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัวก็จะสามารถแสดงออกอีกด้านหนึ่งของตนเองออกมา และกลับเข้าสู่ภาวะปกติเมื่อกิจกรรมทางเพศนั้นสิ้นสุดลง

การอธิบายแนวคิดการนำเสนอตัวตน (Self) ความเป็นหน้าฉาก และหลังฉากของ Goffman เป็นการอธิบายการสื่อสารของมนุษย์ที่อยู่ในการสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตา (Face-to-Face) ที่ปัจเจกจะนำเสนออัตลักษณ์ผ่านการสื่อสารเมื่ออยู่ในพื้นที่ที่ต้องสื่อสารกับบุคคลอื่นในลักษณะที่เห็นหน้าค่าตา หรืออยู่ในพื้นที่เดียวกัน เป็นการนำเสนออัตลักษณ์ด้านที่ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ ความเป็นตัวตนในลักษณะที่พึงประสงค์ หรือเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมเพื่อสร้างความประทับใจให้กับผู้ร่วมสื่อสารในขณะนั้นซึ่งมีลักษณะของพื้นที่ และเวลาเดียวกัน แต่ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น การประกอบสร้างความเป็น “เควียร์” เกิดขึ้นในพื้นที่โลกเสมือนที่เปิดเผยความเป็นหน้าฉาก ความเป็นหลังฉากของคนญี่ปุ่นผ่านนักแสดงหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นห้องทดลองทางจินตนาการให้กับผู้ชมในการจำลองสถานการณ์การต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และความเป็นชายแบบญี่ปุ่นในโลกเสมือน เป็นการขยายขอบเขตแนวคิดการนำเสนอตัวตน (Self) ความเป็นหน้าฉาก และหลังฉากของ Goffman ที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ในพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริงเสมอไป

5.2.4 หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น: พื้นที่การต่อสู้ในโลกของหนังโป๊กับความหมายที่เกิดขึ้นในโลกความเป็นจริง

จากที่ได้นำเสนอไปเกี่ยวกับการวิเคราะห์หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในฐานะการเป็นพื้นที่การประกอบสร้างความหมายความเป็น “เควียร์” เพื่อต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น กลุ่มผู้ชมที่มีระดับการอ่านความหมายการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายของหนังโป๊เกย์ในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควิียร์” อย่างเข้มข้นในลักษณะการต่อต้านอำนาจความเป็นวัฒนธรรมญี่ปุ่น และอำนาจความเป็นชายแบบญี่ปุ่น

2. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควิียร์” โดยเฉพาะอัตลักษณ์ความเป็น “เควิียร์” ในลักษณะการลบเส้นแบ่งความเป็นเพศระหว่างชาย หญิง

3. กลุ่มผู้ชมที่อ่านความหมายในเชิงการใช้ประโยชน์เพื่อควมรื่นรมย์ทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 9 คน พบว่า มีเพียง 3 คน ที่อ่านความหมายในลักษณะตรงกันกับที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ การอ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควิียร์” จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขด้านประสบการณ์ที่แตกต่างกันซึ่งมีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 อ่านความหมายในลักษณะที่เห็นว่าเนื้อหาในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นเนื้อหาที่ถูกประกอบสร้างความหมายขึ้นเป็นเพื่อเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ของกลุ่ม “เควิียร์” แต่เนืหาดังกล่าวเป็นเนื้อหาที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในสังคมญี่ปุ่น เนื่องจากสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่เข้มงวดเรื่องเพศ เนื้อหาที่ถูกประกอบสร้างขึ้นเป็นจินตนาการที่กระตุ้นให้ผู้ชมสามารถคล้อยตามและรู้สึกได้ถึงการเอาชนะของกลุ่ม “เควิียร์” แต่การนำไปใช้ยังไม่สามารถเป็นไปได้จริง แต่กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความเห็นเกี่ยวกับความเป็น “เควิียร์” ที่ใกล้เคียงที่สุด กล่าวคือ ลักษณะภายนอก หรือสังคมไม่อาจมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมหรือการกำกับพฤติกรรมของปัจเจก โดยเฉพาะเรื่องรสนิยมทางเพศที่เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ใช้ประโยชน์ในเชิงควมรื่นรมย์ทางเพศเท่านั้น กลุ่มนี้มีสำนึกความเป็นชาติสูง ดังนั้น ความหมายที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นเพียงเรื่องสมมติเพื่อใช้ในเชิงควมรื่นรมย์ของผู้ชมเท่านั้นไม่สามารถเกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นได้จริง และไม่มีควมหมายนัยยะในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควิียร์”

เมื่อทำการวิเคราะห์ในประเด็นการเป็นพื้นที่โลกจริง และโลกสมมติจะทำให้เห็นว่ามิลักษณะที่ทับซ้อนกัน และมีลักษณะการเป็นพื้นที่ลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ในพื้นที่ความเป็นจริงของสังคมญี่ปุ่นจะมีการแบ่งดินแดน และอาณาเขตของกลุ่ม “เควิียร์” ไว้อย่างชัดเจน เมื่อก้าวเข้าสู่พื้นที่ของกลุ่ม “เควิียร์” ปัจเจกสามารถแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควิียร์” ได้อย่างเต็มที่ แต่เมื่อก้าวออกจากพื้นที่ดังกล่าวจะต้องนำเสนออัตลักษณ์ความเป็นชายปกติ แสดงให้เห็นถึงการอนุญาตและการห้ามของสังคมญี่ปุ่นในการจำกัดขอบเขตบริเวณไว้อย่างชัดเจน การจำกัดพื้นที่สำหรับกลุ่ม “เควิียร์” มีการกำหนด และกำกับเวลาของการเป็นพื้นที่ของกลุ่ม “เควิียร์” คือเวลากลางคืนที่จะเป็นเวลา “เควิียร์” จะได้รับอนุญาตให้แสดงออกถึงอัตลักษณ์ ในเวลากลางวันพื้นที่ดังกล่าวจะเป็น

พื้นที่ที่มีกิจกรรมทั่วไปแบบปกติ แต่เมื่อเข้าสู่เวลากลางคือจะกลายเป็นพื้นที่ของ “เควิียร์” ที่สามารถดำเนินกิจกรรมของกลุ่มได้

เมื่อพิจารณาลักษณะพื้นที่หนังโป๊เกย์จะพบว่า เป็นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจากสังคมว่าเป็นพื้นที่ของกลุ่ม “เควิียร์” ได้รับอนุญาตให้สามารถประกอบสร้างความหมายต่างๆ ได้โดยมีข้อกำหนดจากรัฐเพียงบางข้อ เช่น การเซ็นเซอร์อวัยวะเพศ แต่ในด้านเนื้อหาสามารถสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าในพื้นที่โลกจริง และโลกเสมือนจะต้องได้รับอนุญาตจากสังคมว่าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่อนุญาต หรือถูกห้ามการแสดงออก หรือกิจกรรมของกลุ่ม “เควิียร์” เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการเข้ามาอยู่ในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น คือ การได้รับอนุญาตให้กลุ่ม “เควิียร์” สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ แต่จากการวิเคราะห์พบว่า ฉากหรือพื้นที่ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์มักจะเกิดในเวลากลางวัน และอยู่ในพื้นที่สาธารณะซึ่งเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริงที่ไม่สามารถทำกิจกรรมดังกล่าวได้ เป็นการแสดงออกถึงความตั้งใจการทำลายอำนาจสังคมญี่ปุ่นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งในพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริงกิจกรรมที่เกิดขึ้นจะต้องอยู่ในเวลากลางคืน และอยู่ในพื้นที่ส่วนตัว แต่อย่างไรก็ตาม จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการอ่านความหมายในลักษณะการเป็นพื้นที่ต่อต้านอำนาจของกลุ่ม “เควิียร์” การอ่านความหมายของผู้ชมในระดับการต่อรอง หรือต่อต้านจะมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางสังคม (social Experiences) และต้นทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ของผู้ชมดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้

แม้ว่าในโลกแห่งความเป็นจริงการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควิียร์” จะถูกกำหนดพื้นที่ และเวลาอย่างชัดเจน แต่ในโลกสมมติที่ได้รับอนุญาตจากสังคมกลายเป็นพื้นที่ที่ “เควิียร์” สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ แต่เมื่อก้าวพ้นออกมาจากพื้นที่ของตนแล้วทุกอย่างจะต้องกลับเข้าสู่ภาวะปกติในทันที

5.3 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1. กลุ่ม “เควิียร์” หรือ LGBT ที่ต้องการเรียนรู้การต่อสู้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น การใช้สื่อเพื่อการกระตุ้นอุดมการณ์เพื่อการต่อสู้ของกลุ่ม “เควิียร์” ในการแสดงอัตลักษณ์ความเป็น “เควิียร์” และการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมทางเพศ โดยการใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในการแสดงออกถึงพื้นที่ต่อสู้ถึงอัตลักษณ์ของกลุ่ม “เควิียร์” เพื่อแสดงออกถึงการมีอำนาจของกลุ่ม “เควิียร์” และการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของกลุ่ม “เควิียร์” เพื่อขจัดเชยการขาดหายไปของอำนาจและอัตลักษณ์เมื่ออยู่ในพื้นที่โลกแห่งความเป็นจริง โดยใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นเสมือน “หลุมหลบภัย” เพื่อสร้างการมีตัวตน และลดความตึงเครียดจากสังคมภายนอก

2. กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหนังโป๊เกย์สามารถนำงานวิจัยนี้เพื่อพิจารณาว่าการแสดงออกใดๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาหรือองค์ประกอบของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นอันสามารถเป็นตัวอย่างในการประกอบสร้างความหมายในเชิงการเป็นพื้นที่ต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” หรือการนำเสนอเพื่อสร้างความรื่นรมย์ทางเพศแก่ผู้ชม โดยการหยิบเนื้อหาบางส่วน หรือองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งในการนำเสนอเพื่อสร้างเนื้อหากระตุ้นความรู้สึกร่วม และสร้างความรื่นรมย์ทางเพศให้แก่ผู้ชม ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์และผลิตหนังโป๊เกย์ให้เกิดความหลากหลาย และตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ชม

3. กลุ่มผู้ควบคุมสื่อลามกหรือผู้มีอำนาจรัฐในการนำผลการวิจัยไปปรับใช้เพื่อการพิจารณากฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกในอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของการใช้สื่อลามกเพื่อบำบัดใคร่ เนื่องจากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมิได้เปิดรับสื่อโป๊และเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดแรงขับทางเพศ แต่แรงขับทางเพศเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการเปิดรับสื่อโป๊เพื่อใช้การบำบัดความต้องการของร่างกาย ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงอีกมิติหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของสื่อโป๊ที่มีต่อคนในสังคมมากกว่าการถูกตัดสินว่าเป็นผู้ร้ายในสังคม ในปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นได้พิจารณาให้ความรับรองสื่อลามกให้ถูกกฎหมายแต่ยังมีการควบคุมบางประการ เช่น การเซ็นเซอร์อวัยวะเพศ การควบคุมอายุของผู้บริโภค เป็นต้น นอกจากนี้การทำให้สื่อลามกถูกกฎหมายจะทำให้หน่วยงานรัฐสามารถควบคุมการผลิตสื่อดังกล่าวได้ ยิ่งไปกว่านั้นการทำให้สื่อลามก เช่น หนังโป๊ ถูกกฎหมายรัฐยังสามารถจัดเก็บภาษีจากรายได้ที่เกิดจากกิจกรรมดังกล่าวได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาอุตสาหกรรมหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในฐานะการเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้แก่ประเทศการออกกฎข้อบังคับ การควบคุมของรัฐในการเป็นต้นแบบสำหรับประเทศอื่นที่ต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมสื่อโป๊เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ

2. การศึกษาการปฏิสังสรรค์ หรือการอ่านความหมายของผู้ชมต่างวัฒนธรรมในการอ่านความหมายของหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในฐานะการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เควียร์” เช่น การศึกษาผู้ชมชาวไทยเปรียบเทียบกับ การอ่านความหมายของผู้ชมชาวญี่ปุ่น ประเด็นที่อ่านความหมายในลักษณะเดียวกัน เจื่อนไขที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านความหมายเปรียบเทียบความเหมือน ความต่าง

3. การศึกษารูปแบบการประกอบสร้างความหมายที่อยู่ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นในรูปแบบอื่นโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยในแบบเดียวกันกับการศึกษาครั้งนี้ เพื่อการเปรียบเทียบการเป็นพื้นที่ของกลุ่ม “เควียร์” ในการต่อต้านอำนาจต่างๆ

4. การศึกษารูปแบบการประกอบสร้างความหมายหนึ่งโปเียในวัฒนธรรมอื่น ในการเป็นพื้นที่การต่อสู้ของกลุ่ม “เคเวียร์” ในสังคมนั้น เปรียบเทียบกับการประกอบสร้างความหมายที่เกิดขึ้นในหนึ่งโปเียญี่ปุ่นในลักษณะความเหมือน หรือต่างกันอย่างไร

5.4 ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาต่างวัฒนธรรมซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากมุมมองจากคนนอก จึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารในการตรวจสอบข้อมูลที่วิเคราะห์ให้เป็นไปตาม ลักษณะปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นให้แนบสนิทที่สุด
2. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเนื้อหา และผู้รับสารที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสารเป็นหลัก ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้ผู้แปลภาษาซึ่งอาจจะทำให้ความหมาย หรือสิ่งที่ต้องการสื่อสารคลาดเคลื่อนไปบ้างเนื่องจากมีการแปลสารเกิดขึ้นหลายทอด
3. การศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องมีการเก็บข้อมูลภาคสนามซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค่อนข้างสูง ดังนั้น ผู้ที่ต้องการศึกษาในลักษณะที่ผู้วิจัยดำเนินการจำเป็นต้องวางแผนอย่างรัดกุมเพื่อลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่น ค่าเดินทาง ค่าผู้แปลภาษา เป็นต้น

รายการอ้างอิง

หนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). *การศึกษาสื่อสารมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์ (Critical Theory) : แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2544). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). *การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.
- กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน. (2553). *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2560). *วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกสิทธิ์ และความเป็นอื่น*. กรุงเทพฯ: วิชาษา.
- โตมร ศุขปรีชา. (2551). *ย่องเบาเข้าญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: GM BOOKS.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2545). *ว่าด้วย เพศ ความคิด ตัวตน และอคติทางเพศ ผู้หญิง เกย์ เพศศึกษา และกามารมณ์*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ประยุทธ์ สิทธิพันธ์. (2520). *พระมหากษัตริย์กับประวัติศาสตร์ตำรวจสยาม*. กรุงเทพฯ : วชิระการพิมพ์.
- รุช ฟุลตัน เบเนดิกต์. (2525). *ดอกเบญจมาศกับดาบซามูไร* (อมรา พงศาพิชญ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ ตั้งนโม. (2549). *มองหาเรื่อง: วัฒนธรรมทางสายตา*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมสุข หินวิมาน. (2557). *ปรัชญาวิทยาศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร: ประมวลชุดวิชา* (เล่ม 2, หน่วยที่ 6-10). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข. (2551). *Gender ความหลากหลายทางเพศ*. กรุงเทพฯ: ออลอินวัน พรินติ้ง.

บทความวารสาร

- กฤติยา อาชวนิจกุล. (2554). *เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. วารสารประชากรและสังคม, 15(1), 43-65.*

ไพโรจน์ คงทวีศักดิ์. (2552). เมืองคืออะไร? ถ้าเป็นเพียงคำถามที่ไร้สาระ. *วารสารสังคมศาสตร์*, 21 (1), 21-22.

ศิริพร ดาบเพชร. (สิงหาคม 2559 - กรกฎาคม 2560). อิทธิพลตะวันตกกับจักรวรรดินิยมญี่ปุ่น. *วารสารประวัติศาสตร์*, 41, 57-73.

ศิริพร ศรีวรกานต์. (2546). เรื่องเพศปกปิดและเปิดเผย : บทวิเคราะห์ วรรณกรรมกามารมณ์ไทย. *วารสารอักษรศาสตร์*, 32(1), 136-162.

วิทยานิพนธ์

ก้องสกล กวินรวิกุล. (2545). *การสร้างร่างกายพลเมืองไทยในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม พ.ศ. 2481-2487*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, สาขามานุษยวิทยา.

กัญญ์ณพัชญ์ พรณรัตน์. (2559). *ความเป็น เคเวียร์ ในนวนิยายของนิโคลัส สปาร์กส์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ.

จตุพร บุญหลง. (2548). *ชีวิตติดเบอร์ ตัวตน และเพศวิถีของเกย์ คิง ในเซนา M*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต (สตรีศึกษา), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร, สาขาสตรีศึกษา.

เทอดศักดิ์ ร่มจำปา. (2546). *วาทกรรมเกี่ยวกับ เกย์ ในสังคมไทย พ.ศ. 2508-2542*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, สาขาวิชาประวัติศาสตร์.

ธนะชัย ผดุงจิตติ. (2545). *สื่อลามกกับผู้กระทำความผิดทางเพศ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริการงานยุติธรรม.

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2553). *ขบวนการเคลื่อนไหวของเกย์ในสังคมไทยภาคปฏิบัติและกระบวนการทัศน์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริการสังคม.

รัตนา อรุณศรี. (2547). *ประวัติศาสตร์สังคมสังเขป เรื่องการสร้างร่างกายมองในมิติของความสัมพันธ์ทางเพศสภาพ*. (โครงการวิจัยส่วนบุคคลปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร.

วชิราธร ภูมิรินทร์. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปราบปรามสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต : ศึกษาเฉพาะกรณี : สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานตำรวจแห่งชาติ*.

- (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารงานวัฒนธรรม.
- ศุภฤกษ์ ปลั่งศรีนนท์. (2557). *ศึกษากฎหมายรับรองสิทธิของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมญี่ปุ่น กรณีศึกษาการยอมรับสิทธิในการครองคู่ของกลุ่มเพศทางเลือก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น.
- สทาศัย พงศ์หิรัญ. (2552). *การบริหารจัดการนิตยสารสำหรับเกย์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, วิทยาลัยนวัตกรรมการบริหารงานวัฒนธรรม.
- สัญญาเพ็ญ โพธิ์หล้า. (2545). *อำนาจรัฐในการควบคุมวัตถุลามก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะนิติศาสตร์.
- สุปรียา แซ่กัง. (2549). *เกณฑ์คุณธรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในการเป็นผู้รับ – ผู้ส่งภาพลามก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวารสารสนเทศ.
- สุระ ศรีสติ. (2550). *แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายและผู้หญิง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาสื่อสารมวลชน.
- อัญมณี ภูักักดี. (2547). *การตีความของผู้รับสารชาวไทยต่อภาพของวีรบุรุษแบบอเมริกันจากภาพยนตร์ฮอลลีวูด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาการสื่อสารมวลชน.

เอกสารอื่น ๆ

- สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ. (2553). *ความเป็น เควียร์ ที่เปลี่ยนไปสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลง*. บทความนำเสนอในการประชุมวิชาการนานาชาติวรรณคดีเปรียบเทียบ ครั้งที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 18-19 สิงหาคม 2553.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- เทพพิทักษ์ มณีพงษ์. (2560). *โปรดเรียกฉันว่า เควียร์*. สืบค้นจาก <https://www.the101.world/call-me-queer/>

Books

- Bakhtin, M. (1965). *Rebelais and His World*. (Helene Iswolsky Trans.). Bloomington: Indiana University Press.
- Barthes, R (1977). *Elements of Semiology*. New York: Hill and Wang; Reissue edition.
- Burger, J. R. (1995). *One-Handed Histories: The Eroto-Politics of Gay Male Video Pornography*. New York: Harrington Park Press.
- Connell, R. (1995). *Masculinities*. Cambridge: Polity.
- Connell, R. (2005). *Masculinities* (2nd ed.). Cambridge: Polity.
- Davies, R.J. & Ikeno. O. (Eds.). (2002). *The Japanese mind: Understanding contemporary Japanese culture*. Massachusetts: Tuttle Publishing.
- Diamond, I. and Quinby, L. (1988). *Feminism & Foucault: Reflections on Resistance*. New Hampshire: Northeastern University Press.
- Fairclough, N. (1995), *Critical discourse analysis The critical study of language*. London: Longman.
- Fiske, J. (2010). *Understanding Popular Culture*. London: Routledge.
- Foucault, M. (1977). *Discipline and punish*. New York: Pantheon Books, translated by Alan Sheridan.
- Freud, S. (1962). *Three Essays on the Theory of Sexuality*, trans. James Strachey. New York: Basic Books.
- Fung, R. (1991). Looking for my Penis: The Eroticized Asian in Gay Video Porn in Bad Object Choices. In R. Fung, & K. Mercer (Eds), *How do I look? Queer Film and Video* (pp. 145–168). Seattle: Bay Press.
- Fung, R. (1991). Looking for my penis: The eroticized Asian in gay porn. In Bad Object-Choices (Ed.), *How do I look?: Queer film and video* (pp. 145–168). Seattle: Bay Press.
- Gennep, V. A. (1960). *The Rite of Passage*. (Monica B. Vizedom and Gabrielle L. Caffee Trans.). London: Routledge and Kegan Paul.
- Goffman, E. (1959). *The Presentation of Self in Everyday Life*. New York: Doubleday.

- Gottdiener, M. (1995). *Postmodern Semiotics: Material Culture and the Forms of Postmodern Life*. Oxford: John Wiley and Sons Ltd.
- Gottdiener, M., Boklund-Lagopoulou, K., & Lagopoulos, A.P. (2003). *Semiotics*. London: Sage.
- Lehman, P. (2006). *Pornography: film and culture*. London: Rutgers University Press.
- McBride, D. A. (2005). *Why I Hate Abercrombie & Fitch: Essays on Race and Sexuality*. New York: NYU Press.
- McClelland, M (2005). *Queer Japan from the Pacific War to The Internet Age*. Maryland: Rowman & Littlefield Publishers.
- Mercer, J. (2017). *Gay Pornography Representations of Sexuality and Masculinity*. London: I.B.Tauris.
- Said, W. E. (1978). *Orientalism*. New York: Pantheon Books.
- Saussure, D. F. (1974). *Course in General Linguistics*. New York, Toronto, London: McGraw-Hill.
- Schiller, H. (2017). *Communication and Cultural Domination*. London: Routledge.
- Sebeok, A. T. (2001). *Signs: an introduction to semiotics*. Toronto: National Library of Canada Cataloguing in Publication Data.
- Sedgwick, E. K (1990). *Epistimology of The Closet*. Carolina. University of Carolina Press.
- Strate, L. (1992). Beer Commercial: A Manual on Masculinity. In S. Craig (Ed.), *Men, Masculinity, and the Media*. Newbury Park: Sage.
- Summerhawk, B. (1998). *Queer Japan: Personal Stories of Japanese Lesbians, Gays, Bisexuals and Transexuals*. Norwich: New Victoria Publishers.
- Turner, V. W. (1969). *The Ritual Process: Structure and Anti-structure*. Chicago: Aldine Publishing.
- Weedon, C. (1987). *Feminist Practice and Poststructuralist Theory*. Chichester: Wiley-Blackwell.

Articles

- Baker, M. J. (2013). Gender and BDSM Revisited: Reflections on a decade of Researching King Communities. *Psychology of Woman Section Review*, 15(2), 20-28.
- Huang, S. (2011, January). National-Branding and Transnational Consumption: Japan-Mania and the Korean Wave in Taiwan. *Media, Culture and Society*, 33(1), 3-18.
- Jin, D, Y. (2012, Fall). Hallyu 2.0: The New Korean Wave in the Creative Industry. *International Institute Journal University of Michigan*, 2(1), 3-7.
- Mulvey, L. (1975). Visual Pleasure and Narrative Cinema. *Screen*, 16(3), 6-18.
- Radel, N. (2001, Fall). The Transnational Ga (y) ze: Constructing the East European Object of Desire in Gay Film and Pornography after the Fall of the Wall. *Cinema Journal*, 41(1), 40-62.
- Shim, D. (2006). Hybridity and the rise of Korean popular culture in Asia. *Media Culture and Society Sage Journals*, 28(1), 25-44.

Thesis

- Hall, J. N. (2006). *Remaining Male-Male Sexuality: Representations in Japanese Modern Literature and Gay Manga*. (Master's thesis). The University of British Columbia, Faculty of Graduate Studies (Asian Studies).

ภาคผนวก

**ประเด็นคำถามสำหรับ “เครียร์” ญี่ปุ่น ซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น
และย้ายเข้ามาอยู่ประเทศไทย**

1. ข้อมูลส่วนตัว

ชื่อ

อายุ

อาชีพ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน (เขต/จังหวัด)

ประสบการณ์การใช้ชีวิตต่างวัฒนธรรม เช่น ทำงาน เรียน ระยะเวลาในการใช้ชีวิตต่างวัฒนธรรม (ปี)

2. ประเด็นเกี่ยวกับมุมมองทางร่างกายนักแสดงหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น

2.1 ท่านรู้สึกว่าร่างกายฝ่ายรุก และฝ่ายรับแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ฝ่ายใดมีลักษณะแสดงความเป็นชายมากกว่ากัน เช่น ลำ ตัวใหญ่ อวัยวะเพศใหญ่กว่า

2.2 ท่านรู้สึกว่าการแต่งกายของฝ่ายรุกหรือน และฝ่ายรับแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2.3 ท่านคิดอย่างไรกับการนำสถานภาพทางสังคมที่แสดงออก ถึงความเป็นชายสูงในสังคมญี่ปุ่นมาปรับเป็นฝ่ายรับ เช่น ตำรวจ นักกีฬา

2.4 ท่านรู้สึกอย่างไรกับการนำความสัมพันธ์ต้องห้ามมาใช้ ในหนังโป๊เกย์ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับพนักงาน

3. ประเด็นเกี่ยวกับมุมมองทางพฤติกรรมของนักแสดงในหนังโป๊ เกย์ญี่ปุ่น

3.1 ท่านรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่ที่ฝ่ายรุกจะมีลักษณะแสดงออกถึง ความเป็นชายสูงกว่าฝ่ายรับ เช่น ก้าวร้าว เสียงดัง ออกคำสั่ง ใช้น้ำ เสียงทุ้ม ไม่ร้องครวญคราง สีหน้าท่าทางเก็บอารมณ์มากกว่าฝ่าย รับในขณะที่ฝ่ายรับจะลักษณะแสดงออกถึงความเป็นหญิงมากกว่า เช่น การร้องขอ อ่อนหวาน การใช้เสียงสูง การร้องครวญคราง การ ถูกสั่ง

4. ประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ

4.1 เพราะเหตุใดหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจึงมักจะมีลักษณะที่ขัดกับ ระเบียบของ สังคมญี่ปุ่น เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะ การมี เพศสัมพันธ์แบบกลุ่ม

4.2 เพราะเหตุใดนักแสดงที่มีความเป็นชายสูง เช่น ตัวใหญ่ อวัยวะเพศใหญ่ ลำ่ จึงต้องถูกทรมานด้วยอุปกรณ์ต่างๆ โดยเฉ พาะการทรมานทางทวารหนัก เช่น การใช้ อวัยวะเทียมสอดใส่ทาง ทวารหนัก การโดนมัด เป็นต้น

4.3 เพราะเหตุใดสถานที่ของกิจกรรมทางเพศในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นจึงนิยมใช้ ที่ทำงาน ห้องเรียน หรือฉากกลางแจ้ง มากกว่าฉาก ในห้องน้ำ ห้องนอนซึ่งเป็นการมี เพศสัมพันธ์ในลักษณะทั่วไป

5. ประเด็นเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเพื่อลดความ ตึงเครียดจากสังคม

5.1 คุณใช้หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเพื่อหลีกหนีโลกความเป็นจริงของ สังคมญี่ปุ่นที่ตั้ง เครียด และไม่ยอมรับความเป็น “เกย์รั” หรือไม่ อย่างไร เช่น รู้สึกพอใจที่เห็นชายแท้ถูก ทรมานในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น ความรู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า และมีชัยชนะชายแท้ หรือการ ต่อต้าน กฎทางสังคมญี่ปุ่นที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ ในพื้นที่ สาธารณะ การไม่เคารพผู้อาวุโส จะทำให้คุณรู้สึกดี แม้ว่า จะเป็นเพียงโลกในจินตนาการ แต่ สามารถสร้างความรู้สึกดี และ ผ่อนคลายจากความตึงเครียดของสังคม

6. ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หนังโป๊เกย์เพื่อเป็นพื้นที่ ต่อต้านความเป็นชายใน สังคมญี่ปุ่น และความเป็นญี่ปุ่น

6.1 คุณเห็นด้วยหรือไม่ว่าในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นพื้นที่ในการ แสดงพลัง อำนาจ และการเป็นพื้นที่ในการมีชัยชนะของกลุ่ม “เกย์รั” ที่เหนือกว่าความเป็นชาย เช่น การเล่าเรื่องในรูปแบบที่ฝ่ายรับ มีความเป็นชายสูง เช่น ตัวใหญ่ อวัยวะเพศใหญ่ มี กล้าม รับบท อาชีพที่มีความเป็นชายสูง เช่น ตำรวจ หรือลักษณะอื่นๆ ถูกทรมาน จาก ฝ่ายรุกที่มีลักษณะตรงกันข้าม เช่น ตัวเล็ก ผอมบาง ไม่มีกล้ามเนื้อ ลงพุง

7. ประเด็นการประกอบสร้างความเป็น “เควีร์” และความเป็นญี่ปุ่น ในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่น พื้นที่ระหว่างโลกจริงกับโลกจินตนาการสัมพันธ์ กันอย่างไร

7.1 คุณคิดว่าหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นที่เล่าเรื่องโดยใช้บทบาทอาชีพ หรือเรื่องเล่าของนักแสดง เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงใน สังคมญี่ปุ่น หรือตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง (turn upside down) เป็น เพียงสิ่งที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นสมมติขึ้น ทั้งในแง่ลักษณะทางกายภาพ เช่น การแต่งกาย รูปร่างหน้าตาที่เหมาะสมกับอาชีพ หรือบทบาทนั้น ลักษณะพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบทบาทอาชีพ เช่น ตำรวจ บรรณารักษ์ นักกีฬาจะเป็นไปอย่างที่หนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นนำเสนอ

7.2 คุณคิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นเป็นการ เล่าเรื่องที่เกิดเหตุการณ์จริง หรือเป็นเพียงการสมมติของผู้สร้าง เช่น การที่ฝ่ายรับมีลักษณะความเป็นชายสูง แต่ฝ่ายรุกมีความเป็นหญิง มากกว่า เช่น ผอมบาง มีพฤติกรรมอ่อนโยน

7.3 คุณคิดว่าฝ่ายรุก และฝ่ายรับในหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นมีลักษณะ ที่นำเสนอตามสภาพความเป็นจริงของ “เควีร์” ญี่ปุ่น

7.4 คุณคิดว่าเหตุใดหนังโป๊เกย์ญี่ปุ่นมักจะเล่าเรื่องโดยใช้บทบาทที่มีลักษณะความเป็นชายสูง หรือมีสถานะทางสังคม เช่น ตำรวจ นักกีฬา ที่เป็นตัวแทนความเป็นชายในสังคมญี่ปุ่น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายปิยะพงษ์ อิงไธสง
วันเดือนปีเกิด	28 มีนาคม 2525
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2557: Digital Marketing Georgetown University, Washington D.C., USA ปีการศึกษา 2550: วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547: สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ทุนการศึกษา	2561: ทุนปริญญาเอก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผลงานทางวิชาการ	ปิยะพงษ์ อิงไธสง. (3-4 มีนาคม 2562). <i>Japanese Gay Pornography: Space of “Queer” in Struggle with Japanese Masculinity Power</i> . การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ International Conference on Global Economy in Business, Management, Social Science and Humanity Perspective (GEMSH-19) ที่ประเทศสิงคโปร์.
ประสบการณ์ทำงาน	2551-2556: อาจารย์ประจำ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี 2550-2551: อาจารย์ประจำ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 2547-2548: นักประชาสัมพันธ์ กระทรวงอุตสาหกรรม